

Torsdag den 6. oktober 2011 (D)

1

2. møde

Torsdag den 6. oktober 2011 kl. 10.00

Dagsorden

1) Forhandling om redegørelse nr. R 1:

Redegørelse af statsministeren i henhold til grundlovens § 38. (Redegørelsen givet 04.10.2011. Meddelelse om forhandling 04.10.2011).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Forhandling om redegørelse nr. R 1:

Redegørelse af statsministeren i henhold til grundlovens § 38. (Redegørelsen givet 04.10.2011. Meddelelse om forhandling 04.10.2011).

Kl. 10:00

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Ellen Trane Nørby som ordfører for Venstre.

Kl. 10:00

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

For 3 uger siden strømmede danskerne til valglokalerne. Om aftenen stod det klart, at demokratiets fest havde fået én klar vinder, nemlig reformerne. Danskerne gav på valgdagen deres støtte til den stærke reformalliance, som VK-regeringen med tidligere statsminister hr. Lars Løkke Rasmussen i spidsen i foråret skabte sammen med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre og med opbakning fra Liberal Alliance.

Danskerne anerkendte, at den internationale finanskriser har bragt nye tider med sig, at nye tider kræver ærlige svar og en politisk vilje til at gennemføre reformer. Danskerne anerkendte, at vi kun kan lægge fundamentet til udvikling og vækst, hvis der er sammenhæng mellem udgifter og indtægter, og hvis vi alle bidrager og løfter i flok, præcis som tidligere statsminister hr. Lars Løkke Rasmussen understregede i sin nytårstale den 1. januar i år. Danskerne fortalte os politikere, at de vil forandring af efterløn, tilbagetrækningsalder og dagpenge, for til gengæld at kunne bevare og udbygge vores velfærdssamfund, som hårdtarbejdende danskere har opbygget gennem generationer.

Danskerne sagde klokkeklart fra over for den reformangst, som har siddet i tøjet, siden den tidligere socialdemokratiske statsminister Poul Nyrup Rasmussen i 1998 begik sit berygtede løftebrud om efterlønnen. Med løftebruddet viste Nyrup, hvor let det er at gå til valg på én politik og så gøre det stik modsatte, når først magtens tinde er besteget. Poul Nyrup Rasmussen skabte en tillidskløft mellem politikere og vælgere, som gjorde al snak om velfærdsreformer til et tabu i mange år frem. Det tabu stemte danskerne i graven den 15. september.

Vi skal lytte til danskerne og gøre de kommende år til reformernes og ansvarlighedens tid. Det var Venstres dagsorden i regering, og det vil også være vores dagsorden som oppositionsparti. Sammen med partierne i reformalliancen skabte vi en tillidskontrakt med danskerne. Vi lagde en fuldt finansieret reformpakke 2020 frem, så der også i årene fremover er råd til at udvikle vores velfærdssamfund. Vores budget var ikke prangende, men det var ærligt. Vores plan var ikke spækket med dyre, gyldne løfter, men vi holder det – også efter valget.

Venstre vil gøre, hvad der kræves for at skabe tryghed om økonomien, skabe vækst og nye arbejdspladser, og vi vil gøre det på en måde, hvor der også er penge til at investere i vores folkeskole, så vores børn bliver klar til at begå sig i en global verden. Vi vil gøre det på en måde, hvor patienterne fortsat garanteres behandling inden for 1 måned, men hvor vi samtidig har råd til at styrke kræftbehandlingen og give vores ældre medborgere en værdig pleje. Det løfte gav Venstre til vælgerne både før og under valgkampen, og det løfte holder vi – også som oppositionsparti.

Mange af de elementer, som Venstre gik til valg på, og som de røde partier kæmpede imod i valgkampen, består. Det gælder efterlønsreformen, dagpengereformen og skattelettelserne, og det glæder mig, at rigtig mange elementer af vores politik forbliver i regeringsprogrammet, og at den største reform, den nye statsminister vil gennemføre, er vores tilbagetrækningsreform.

Men samtidig kræver det jo ikke særlig meget læsning at se, at mange af de elementer, som de røde regeringspartier selv kæmpede for i valgkampen, ikke fremgår af regeringsprogrammet. Det gælder løftet om højst 24 elever i klasserne og om de to lærere i skoleklasserne. Det gælder den højere børnecheck, det højere pensionsbidrag og den gratis fertilitetsbehandling, for ikke at glemme løfterne – eller truslerne, om man vil – om millionær- og bankskatte, boligpakken og alle de andre gyldne løfter. De synes forsvundet ned i et sort hul, ja, man skulle næsten tro, at den røde trekantregering vil give Bermudatrekanten kamp til stregen.

VK-regeringen afleverer, på trods af krisen, en sund økonomi videre til den røde regering. I 2001 modtog vi en gældsregning af Nyrup-regeringen på 268 mia. kr. Mens andre skreg på øget forbrug, brugte vi de gode år til at hævle af på gælden, så vi i 2008 havde vendt gælden til et nettotilgodehavende på 92 mia. kr. Dansk økonomi var i topform, da den globale finanskriser ramte, og vores ansvarlige politik gjorde, at vi havde råd til at igangsætte vækstinitiativer, bankinitiativer, som var med til at holde hånden under vores økonomi og størstedelen af de danske arbejdspladser.

Kl. 10:05

Vi har søsat en sikker økonomisk kurs for vores fælles ark, vi har sejlet Danmark mere skånsomt gennem finanskrisens oprørte hav, end det er lykkedes for mange andre lande, og jeg er derfor også glad for at læse, at udgangspunktet for den røde regerings politik er VK-regeringens økonomiske politik i bredeste forstand. For netop på grund af VK-regeringens økonomiske politik og vores reformer er Danmark klædt bedre på til at træde ind i fremtiden end mange andre lande i EU.

En væsentlig grund til det er, at Venstre altid har stået fast på, at det skal kunne betale sig at tage et arbejde. Vores fælles lommeregner viser de bedste tal, når flest muligt er i arbejde og betaler skat frem for at modtage penge fra staten. Det er også derfor, at VK-regeringen sammen med Dansk Folkeparti ad flere omgange fuldt finansieret har sænket skatten på arbejde. Det har givet danskerne et større incitament til at arbejde, og det har givet familierne flere penge og mere frihed i deres husholdningsbudget. For en almindelig LO-familie betyder det ca. 3000 kr. mere om måneden.

Imens har SF og S gået rundt som et nyforelsket kærestepar i det samme joggingsæt og tostømmigt sunget den samme klagesang mod VK-regeringens fuldt finansierede skattelettelser. I 10 år har vi hørt på, hvor forfærdeligt det var, at VK-regeringen sænkede skatten på arbejde. S og SF proklamerede, at man ville rulle skattelettelserne tilbage. S og SF kaldte vores fuldt finansierede skattereform for en rødvinreform, og partierne svor, at 2014-topskattelettelsen ville blive annulleret. Nu har piben fået en anden lyd, og det er pludselig o.k. med skattelettelser til dem, der tjener mest. Champagnesocialisme er vist, hvad man kan kalde S og SF's nye politik.

Jeg begræder ikke, at SF og S har foretaget en kovending i skattepolitikken, for lavere skat er en del af løsningen til at skabe bedre konkurrencevilkår i Danmark. Jeg undrer mig bare over, at vi skulle gennem 10 år med massiv kritik og forbi endnu et valg, før SF og S indså det.

Når vi i Venstre kæmper for at gøre verdens højeste skattetryk lavere, så er det for at sikre, at det altid kan betale sig at arbejde og gøre en ekstra indsats i det danske samfund. Af samme grund ønsker vi i modsætning til den røde regering at bevare kontanthjælpsloftet. Tager vi f.eks. et kontanthjælpspar, kan den ene med fordel takke nej til at arbejde som ufaglært i en butik eller på et kontor, fordi den pågældende skal tjene over 30.000 kr. om måneden, før det giver en økonomisk gevinst for familien, at han eller hun udskifter kontanthjælpen med et arbejde.

Det samme princip gælder starthjælpen, som sammen med vores aktive beskæftigelsespolitik har en stor del af æren for, at næsten 50.000 flere indvandrere er kommet i arbejde over de seneste år. Den udvikling ønsker vi i Venstre skal fortsætte, ikke sættes over styr, når høje offentlige ydelser betyder, at det ikke længere kan svare sig at tage et normalt 37-timers arbejde i stedet for at blive liggende under dynen om morgenen.

Men hvis vi skal skabe vækst i Danmark, er man også nødt til at anerkende, at man ikke bare kan vælte omkostninger, afgifter og ekstra skatter over på det danske erhvervsliv, sådan som det fremgår af det røde regeringsgrundlag.

Venstre ønsker at skabe gode vilkår for vores virksomheder. Derfor skal vi investere i uddannelse og viden, så vi kan sikre, at virksomhederne altid har veluddannet arbejdskraft til deres rådighed. Det var også derfor, at VK-regeringen sikrede, at Danmark var og er det land i OECD, der bruger mest på uddannelse og studiestøtte, og at Danmark er ét blandt kun tre lande i Europa, der bruger mere end 1% af BNP på forskning. Vi har siden 2001 med en fornuftig udlændingepolitik sikret en tredobling af antallet af udlændinge, der har valgt at komme til Danmark for at arbejde og studere. Sidste år lå antallet af personer, der kom til Danmark, på 45.000. Derfor er det også trist, at S og SF ikke har bakket op om vores greencardordning,

så vi har kunnet bygge videre på de gode resultater og sikre, at dem, der kommer til Danmark, kan og vil bidrage til det danske samfund.

I Venstre er vi på danskernes side. Vi ønsker ikke, at det skal være dyrere at være dansker. Det står vi fast på, også i det nye folketingsår, også som oppositionsparti.

Vi er allerede i arbejdstøjet. For vi skal sammen løse den store opgave med at skabe en sund økonomi og vækst, der giver os råd til at kunne investere i velfærd i vores samfund. Det bidrager vi meget gerne til, så længe løsningen ikke er højere skatter og afgifter, der rammer danskerne og erhvervslivet. Vi ser frem til at engagere os i det brede samarbejde omkring Danmarks formandskab i EU. Men først og fremmest ser vi frem til et folketingsår, der kommer til at stå i reformernes tegn, et folketingsår, hvor Folketinget som noget af det første skal gennemføre den tilbagetrækningsreform, som vi skabte i en stærk reformalliance hen over midten af dansk politik.

Venstre vil også som oppositionsparti være konstruktiv og konsekvent. Vi vil fortsætte med at fremlægge finansierede og ansvarlige reformer ærligt for danskerne, så vi i fællesskab kan forbedre og udvikle vores fælles Danmark. Det lovede vi danskerne før valget, og det løfte holder vi efter valget.

Jeg skal på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at Danmark står over for betydelige økonomiske udfordringer, bl.a. fordi befolkningsudviklingen presser arbejdsudbuddet, fordi væksten er for lav, og fordi vores konkurrenceevne ikke er god nok.

Løsningen på Danmarks økonomiske udfordringer er reformer og mådehold, ikke skatte- og afgiftsstigninger. Derfor skal den aftalte tilbagetrækningsreform gennemføres uændret. Nye skatte- og afgiftsstigninger vil presse erhvervslivet, udflytte arbejdspladser, forringe konkurrenceevnen og skabe utryghed for danske familier.

Ødelæggende gældskriser som dem, der har ramt andre lande, skal undgås i Danmark. Det sikrer vi kun ved at føre en ansvarlig økonomisk politik samt sikre tillid til den demokratiske beslutningsproces. Hvis politikerne lover ufinansierede tiltag for siden at løbe fra dem, så skabes der en tillidskløft mellem befolkningen og lovgiverne. Sådanne tillidskriser har været ødelæggende for den politiske beslutningskraft i mange lande og vil føre til politikerlede og handlingslammelse. Det skal vi undgå i Danmark.«

(Forslag til vedtagelse i nr. V 1).

Kl. 10:12

Formanden:

Det af fru Ellen Trane Nørby på flere partiers vegne fremsatte forslag til vedtagelse vil selvfølgelig indgå i de videre forhandlinger.

Jeg er altid indstillet på, at man ud over taletiden oplæser forslag til vedtagelse, men så skal jeg til gengæld bede om, at man i øvrigt overholder taletiden, og så skal jeg måske mere for det videre forløb sige, at vi faktisk har nogle vejledende normer for længden af forslag til vedtagelse, og måske skal vi gøre os mere umage for at overholde disse i fremtiden.

Der er en lang række medlemmer, der har bedt om ordet, og i overensstemmelse med de vejledninger, jeg har fået fra partierne, om, hvem der gerne skulle have ordet, har jeg noteret John Dyrby Paulsen, Camilla Hersom, Jesper Petersen, Per Clausen, Benny Engelbrecht, Holger K. Nielsen, Sofie Carsten Nielsen, Johanne Schmidt-Nielsen, Eigil Andersen, Rasmus Prehn, Rasmus Helveg Petersen, Ane Halsboe-Larsen, Pernille Rosenkrantz-Theil og Frank Aaen m.fl., men det er tvivlsomt, om vi når flere inden for 1 time.

Den første er altså hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:13

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jeg vil godt starte med at kvittere for en udtalt vilje til i hvert fald en eller anden form for samarbejde, og så må vi jo se, om det holder, når det nu kommer til realiteterne.

Jeg synes, det er underligt, når vi nu har haft en lang valgkamp og et af hovedproblemerne for Danmark er, at vi har tabt næsten 200.000 arbejdspladser, altså 200.000 job i løbet af det sidste par år, at der stort set ikke var et eneste ord om det i ordførertalen. Det er langt, langt det største problem; det har betydet en stærkt forøget ungdomsarbejdsløshed, det har betydet, at langt flere er kommet på kontanthjælp, og det har betydet langt, langt flere ubehagelige og uheldige skæbner, end Venstre i virkeligheden vil stå ved. Og så var der ikke et ord om, hvordan Venstre vil være med til at skabe arbejdspladser, hvordan Venstre vil være med til at sikre, at de job, der nu er tabt, kommer igen. Der var en lang række af udtalelser om, at så vil man ikke gøre dét, og så vil man ikke gøre dét, og at man har gjort alt muligt med hensyn til økonomien, men sandheden er, at lakmusprøven er, om vi skaber job og arbejde i det her land, eller vi ikke gør.

Så kunne ordføreren ikke have den godhed lige at åbne lidt op for, hvad Venstre tænker i den sammenhæng?

Kl. 10:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:15

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg tror, at jeg for god ordens skyld skal starte med at sige, at det forslag til vedtagelse, som jeg læste op, er 143 ord langt, hvilket er inden for de formkrav på 150 ord, der er, så det håber jeg at formanden vil acceptere.

Hvad angår spørgerens spørgsmål om vækst, er det netop noget af det, som jeg var fremme med i min tale, og det er også noget af det, som Venstre er gået meget op i. Forudsætningen for, at vi kan skabe vækst og udvikling i Danmark, er, at vi har orden i økonomien. Og orden i økonomien skaber vi kun ved at gennemføre ansvarlige reformer. Det er da også derfor, det glæder mig, at SF og S er blevet klogere på det område og nu har tilsluttet sig den stærke reformalliance, som vi skabte hen over midten af dansk politik i foråret. Når vi igennem foråret og efteråret har fremlagt vækstpakker, er det netop for at sikre, at vi igen får sat gang i væksten i det danske samfund, og derfor er det jo også ærgerligt, at Socialdemokraterne og SF og den nye røde regering annullerer den boligjobordning, som regeringen skabte, og som jo netop var med til at skabe beskæftigelse for rigtig mange håndværksvirksomheder i det her land.

Kl. 10:16

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:16

John Dyrby Paulsen (S):

Det virker jo lidt besynderligt, at Venstre kan sidde og sige, at nu skal vi have orden i økonomien, før vi går i gang med at skabe vækst. Hvis man ser på statsregnskabet for 2009, kan man se, at der var underskud. I 2010 var der underskud, i 2011 var der underskud, og i 2012 bliver der et ret stort underskud. Lægger man det sammen, får man langt over 200 mia. kr. Så skal jeg forstå svaret sådan, at man i Venstre først vil være med til at skabe vækst, når der ligesom er kommet orden på det? Det er vi i fuld gang med. Jeg vil bare sige

til Venstre, at vi ikke kan vente med at skabe nye job, nye arbejdspladser, i det her land, til vi har ryddet op efter Venstres gigantiske underskud det sidste par år.

Så kunne ordføreren da ikke anerkende, at det, der er opgaven nu, er at skabe job, at skabe arbejdspladser, i det her land, og kunne ordføreren for søren da ikke åbne op for, at Venstre også, som en del af det her brede nye samarbejde over midten, vil være med til konstruktivt at gå ind i det arbejde?

Kl. 10:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:17

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg synes da, det er ærgerligt, at hr. John Dyrby Paulsen fortsætter valgkampsretorikken og ikke vil forholde sig til, hvad der egentlig er fakta. VK-regeringen fremlagde i foråret en fuldt finansieret vækstpakke. Vi tog initiativ til bl.a. at skabe en boligjobordning, som sætter gang i beskæftigelsen i håndværksvirksomhederne, som sikrer, at trængte familier bedre kan få familieliv og arbejdsliv til at hænge sammen. Det er et vækstinitiativ, som den røde regering ruller tilbage. Vi lagde i august måned en fuldt finansieret vækstpakke frem, hvor vi udvidede ordningerne for både kreditfacilitering og kom i gang-lån. Vi skabte også en boligpakke, der skulle være med til at skubbe gang i det tilfrosne boligmarked, og som jeg nu kan forstå at den nye statsminister render fra.

I Venstre vil vi gerne være med til at skabe vækst og udvikling. Det er også den opgave i opposition, vi konstruktivt og konsekvent vil gå til, og jeg synes, det ville klæde den nye røde regering, hvis man også ansvarligt gik ind i en dialog om alle de initiativer, som man nu ruller tilbage på vækstområdet, om alle de løfter, som man gav inden valgkampen, og som man nu ikke vil indfri. For det er jo netop det, der er med til at gøre, at der kommer flere afgifter for erhvervslivet i Danmark, og det er i hvert fald ikke fremmende for væksten.

Kl. 10:18

Formanden:

Fru Camilla Hersom for en kort bemærkning.

Kl. 10:18

Camilla Hersom (RV):

Tak. Jeg vil gerne starte med at kvittere for ordføreren, fru Ellen Trane Nørbys, tale. Vi er i Det Radikale Venstre enige i, at danskerne sagde ja til reformer ved valget den 15. september. Det synes jeg faktisk også at vi skal kvittere for over for danskerne. Den brede befolkning ved godt, at vi ikke bare står i svære tider, men også står over for svære tider, så der er ingen vej uden om reformer, og det lyder jo, som om vi kan samles om det her i salen.

Jeg er også rigtig glad for, at det klart bliver sagt, at man selvfølgelig vil være med til at gennemføre de reformer, man planlagde inden valget. Men mine spørgsmål er: Hvad med de reformer, der er nødvendige fremover? Hvad med reformerne på arbejdsmarkedet? Hvad med reformerne af skattepolitikken? Kan vi også se Venstre arbejde konstruktivt for dem?

Kl. 10:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:19

Ellen Trane Nørby (V):

I Venstre vil vi arbejde konstruktivt og konsekvent for alle de initiativer, hvor vi i fællesskab kan skabe reformer, som gør det bedre at

være dansker, som gør det bedre at have en dansk virksomhed, og som i det hele taget skaber vækst og udvikling i vores samfund.

Men når der i det regeringsprogram, der er lagt frem, er for 5 mia. kr. ekstra skatter og afgifter, som skal væltes over på det danske erhvervsliv, når der er for 2 mia. kr. erhvervsstøtteordninger, som vi ikke ved hvor forsvinder hen, når der står så mange ubesvarede spørgsmål hen i det uviste, og når de vækstinitiativer, som statsministeren lovede før valget – straksafskrivning og andre ting – ikke længere fremgår af regeringsgrundlaget, må vi jo også finde ud af, om vi overhovedet kan stole på den nye røde regering, når det kommer til at lave aftaler, eller om man vil løbe fra aftalerne på samme måde, som man er løbet fra de løfter, man gav til danskerne.

Men vi vil selvfølgelig samarbejde konstruktivt og konsekvent, også om de reformer, der er vigtige for Danmark i årene fremover.

Kl. 10:20

Formanden:

Fru Camilla Hersom.

Kl. 10:20

Camilla Hersom (RV):

Det glæder mig, at det bliver sagt, at man vil samarbejde, og at man vil gå ind i en dialog om de her ting, for som jeg læser regeringsgrundlaget, er der faktisk rigtig mange fremstrakte hænder i det. Jeg tror også, at det, man vil finde ud af, er, at intet af det her kan gennemføres, medmindre der er enighed på tværs af salen. Så jeg håber meget på et konstruktivt samarbejde fremover.

Kl. 10:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:20

Ellen Trane Nørby (V):

Venstre vil være konstruktiv og konsekvent i opposition. Det betyder, at hvis man fra den røde regerings side har tænkt sig at hæve skatter og afgifter, er det ikke os, man skal komme til og bede om hjælp. Det gælder skatter og afgifter for ganske almindelige danske familier; det gælder skatter og afgifter for danske virksomheder, som gør det sværere at skabe vækst og beskæftigelse i Danmark. Det er sådan set det, vi har sagt fra starten, og det er sådan set vores ramme for at gå ind i et konstruktivt samarbejde.

Den stærke reformalliance, som vi skabte i foråret, bl.a. sammen med Det Radikale Venstre, hen over midten i dansk politik, var jo netop udtryk for vores ønske om at skabe stærke alliancer, som gennem reformer bringer det danske samfund videre. Vi var da kede af, at Socialdemokraterne og SF i foråret bare krydsede armene og sagde, at det ville de ikke tage ansvaret for. Vi håber på, at det ønske om brede reformer er blevet et andet nu, hvor de har indtaget nogle andre pladser, men det er jo ikke den rolle, de har spillet som opposition. Der har de jo været alt andet end konstruktive.

Kl. 10:21

Formanden:

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:22

Jesper Petersen (SF):

Jeg kvitterer for talen og for, at vi nu kan komme i gang med den her diskussion. Jeg synes, at det er sådan lidt sjovt at skulle høre på, at nogen har beholdt valgkampsretorikken, og at statsministeren og udenrigsministeren skulle gå rundt i joggingtøj. Jeg synes tværtimod, at det, der lugter af valgkampsretorik og måske sådan lidt småsur bitterhed, er den tale, vi får i dag, og de svar, der kommer her. Det

kan selvfølgelig være surt at miste regeringsmagten, men alligevel: Altså, lad os nu komme videre, lad os nu få lavet nogle løsninger.

Der bliver f.eks. sagt, at vi skulle overtage et land i topform, og at der ikke skulle være nogen som helst problemer tilbage. Tværtimod synes jeg, at det, vi overtager, er et gabende hul i statskassen; det er unge, der ikke kan få praktikpladser; det er, at vi har tabt vores plads som grøn vindnation; at kræftbehandlingen ikke fungerer; at uligheden er eksploderet. Og der må man jo sige, at vi er glade for at kunne tage handsken op og løse nogle af alle de problemer. Men at det ligefrem er et land i topform, og at alt bare er, som det skal være, synes jeg simpelthen ikke er et passende billede. Det her bliver svært. Lige nu og her synes jeg det må handle om at skabe job, og jeg synes, det er afgørende for os at få testet, om oppositionen nu vil være med til at lave en aftale om at fremrykke offentlige investeringer og få skabt job til de titusindvis af danskere, som vi kunne hjælpe i arbejde, hvis der ellers havde været den vilje til det tidligere, som der vil blive nu.

Kl. 10:23

Formanden:

Tak. Ordføreren.

Kl. 10:23

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg kan forstå, at det nye slogan fra SF og S er, at oppositionen er sur, at vi er sure i Venstre. Jeg er bare nødt til at sige, at hver gang der i valgkampen ikke var nogen lyst til at svare på spørgsmålene fra S og SF's side, så spillede man den melodi, der hed: skræmmekampagne, skræmmekampagne, skræmmekampagne. Jeg kan forstå, at det nu, hvor man har indtaget regeringspositionen, ikke længere hedder skræmmekampagne, nu hedder det: surhed, surhed, surhed.

Vi står heroppe, glade, konstruktive og klar til at samarbejde om at gøre Danmark bedre, men man gør ikke Danmark bedre ved at sætte skatter og afgifter op for den almindelige danske familie, man gør ikke Danmark bedre ved at sætte skatter og afgifter op for det danske erhvervsliv, for det skaber ikke vækst og beskæftigelse, men sender vores arbejdspladser direkte ud af landet. I Børsen i dag kan man se, at beregningerne på, hvad det vil koste at indfri målsætningen om 40 pct., viser, at det vil koste op imod 40 mia. kr. i det danske samfund. Det betyder en regning på 16.000 kr. til hver dansk familie. Man tror, man på den måde kan skabe vækst og udvikling i Danmark, men jeg kan godt sige, at det ikke er den samme opskrift, vi kigger på. Derfor må vi jo få at vide, hvad det er for et konkret indhold. Det er jo ikke nok, at man bare siger, man vil samarbejde, og så siger, vi andre er sure, hvis man ikke samtidig vil fortælle, hvad det er, man vil.

Kl. 10:24

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 10:24

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes egentlig, vi fik det demonstreret meget godt. Man står og siger: Vi er ikke sure. Men det er jo det, jeg kan høre man er. I virkeligheden synes jeg, man må være glade for at slippe, og det er måske det, der giver glæden inde bagved, fordi man ikke har kunnet løse alle de problemer, der nu ligger foran os.

Svar får vi så ikke rigtig noget af. Altså, jeg fornemmer lidt, at det her bliver til sådan noget med, at oppositionen vil sige nej til alt. Hvis der er den mindste flig af skattestigning eller afgiftsstigning i det nye regeringsgrundlag, vil man sige nej til alt. Det er måske også derfor, der ikke bliver svaret på, om man vil være med til at skabe de job, der nu skal til for at få danskerne ud af arbejdsløsheden, for det er jo det, man efterlader: en alt for høj arbejdsløshed,

som man kunne have gjort meget mere ved. Men med en fuldstændig forkert økonomisk medicin lod man de mennesker i stikken, og det vil den nye regering ikke gøre.

Men kan vi regne med, at oppositionen vil være med til at samle det op og løse det problem, som man ikke var i stand til at løse selv, altså fremrykke investeringer, sætte gang i beskæftigelsen og senere hen have en strategisk erhvervs politik, eller skal vi hver eneste gang høre det svar, at fordi der er nogle afgifter, der skal stige, så vi kan få bedre velfærd, vil man ikke være med til noget som helst?

Kl. 10:25

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:25

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg synes, det ville klæde hr. Jesper Petersen, hvis han forholdt sig til, hvordan det ser ud i Danmark, og så også kiggede ud i verden og kiggede på, hvor hårdt finanskrisen har ramt andre lande. Når hr. Jesper Petersen fortsætter den der retorik om, at problemerne i Danmark skyldes regeringen, vil jeg sige, at vi er blevet ramt af den største globale finanskriser, og den har ramt hele verden, også Danmark. Alligevel har vi formået at sejle Danmark så sikkert igennem, at vi står bedre rustet end de fleste andre europæiske lande.

Vi har en arbejdsløshed i Danmark, som nok er steget, men som stadig væk er lavere, end den var på noget tidspunkt i den periode, de røde partier sidst havde regeringsmagten i Danmark. Hvorfor er det sådan? Det er det, fordi vi har taget en lang række vækstinitiativer, og fordi vi har holdt hånden under dansk økonomi. Derfor ville det jo også klæde den nye røde regering, hvis man stod ved nogle af de vækstinitiativer, som VK-regeringen har lanceret, bl.a. boligjobordningen og den aftale, der var, om at sikre en boligpakke til det fastfrosne boligmarked. Men det kan jeg forstå at man løber fra, og det synes jeg sådan set egentlig skaber et tillidsbrud mellem politikerne og befolkningen, som vel skal kunne have tiltro til, at vi kun lover det, vi ved vi kan holde.

Kl. 10:27

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:27

Per Clausen (EL):

Nu kender jeg jo ikke fru Ellen Trane Nørby godt nok til at vide, om det er den glade fru Ellen Trane Nørby, vi ser i dag, eller om det er den sure – jeg er sådan set også relativt ligeglad. Det, jeg er glad over, er til gengæld det, at fru Ellen Trane Nørby om morgenen læser den samme avis først, som jeg gør, nemlig Børsen; fru Ellen Trane Nørby gør det formentlig for at blive bekræftet, jeg for det modsatte.

Jeg vil godt spørge fru Ellen Trane Nørby, om ikke det, som Børsen i dag kunne skrive, er rigtigt: at vi kan forvente, at der vil være 200.000 arbejdsløse til næste år, at der vil være et underskud på statsbudgetterne på 118 mia. kr., og at det er det Danmark, fru Ellen Trane Nørby og VK overlader til os andre. Og så vil jeg bare spørge fru Ellen Trane Nørby, om hun i en situation, hvor arbejdsløsheden truer med at stige til 200.000, synes, at det er relevant at lade, som om arbejdsløshedsproblemet kan løses, ved at de arbejdsløse bliver mere motiveret til at arbejde. Tror fru Ellen Trane Nørby, at det er, fordi lysten til at arbejde er faldet radikalt til næste år, at vi risikerer en stigning i arbejdsløsheden til 200.000?

Kl. 10:28

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:28

Ellen Trane Nørby (V):

Når vi har igangsat målrettede initiativer for at skabe flere praktikpladser til de unge, når vi under hele kriseforløbet har taget initiativ til at skabe bankpakker og kreditfacilitering til de danske virksomheder, når vi har fremlagt fuldt finansierede vækstpakker, som bl.a. sikrer kom i gang-lån til nye virksomheder; som sikrer en håndsrækning til boligmarkedet; som skaber en boligjobordning, som sikrer arbejde til nogle af de håndværkere, som har mistet deres arbejde under finanskrisen, og når vi har fremrykket et massivt antal offentlige investeringer på trafikområdet, i renovering af alment boligbyggeri, af skoler, spadeklare offentlige investeringer, så er det jo netop, fordi vi har et ansvar og havde et ansvar for at sikre, at arbejdsløsheden i Danmark ikke stiger. Men internationalt set har VK-regeringen sikret, at Danmark står bedre rustet, end mange andre lande gør, og at vi er kommet bedre gennem den økonomiske krise end mange andre lande. Og derfor synes jeg også, at det ville klæde den nye, røde regering, at man holdt de valgløfter, man havde givet, om at igangsætte nogle initiativer som f.eks. afskrivning til erhvervslivet, en boligpakke til boligmarkedet og andre initiativer, som helt sikkert kan være med til at skabe vækst og udvikling.

Kl. 10:29

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:29

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at fru Ellen Trane Nørby er enig med mig i, at det, der er konsekvenserne af VK-regeringens politik, er, at der næste år bliver op mod 200.000 arbejdsløse og et underskud på statsbudgetterne på 118 mia. kr. Alligevel var det et vigtigt element i hendes tale at sige til de arbejdsløse, altså dem, der bliver ramt af arbejdsløshed, at de helst skal straffes noget mere, så de kan blive mere motiveret til at arbejde. Synes fru Ellen Trane Nørby, som har et ansvar – et ansvar – for den økonomiske situation, Danmark befinder sig i, at det er rimeligt at kaste regningen videre til nogle mennesker, som i hvert fald kun har det begrænsede ansvar, at de engang for nogle år siden stemte forkert ved et valg?

Kl. 10:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:29

Ellen Trane Nørby (V):

Vi påtager os det ansvar, der er, for at føre en sikker og ansvarlig økonomisk kurs, og det er i modsætning til alle de dyre valgløfter, som vi hørte fra SF og S's side under valgkampen, og som SF og S jo godt vidste at de ikke kunne indfri over for danskerne. Bare de havde gidet læse en enkelt side i regeringens økonomiske reformpakke for 2020, hvori man sagde, at det var nødvendigt at føre en ansvarlig økonomisk kurs. Men S og SF gik alligevel ud og lovede danskerne guld og grønne skove, kom med dyre løfter, for nu her efter valget at sige: Hov, dem kunne vi alligevel ikke indfri.

Jeg tror, at politik også bygger på troværdighed, jeg tror, at politik også bygger på, at befolkningen kan have tillid til, at når man ved, man står i en økonomisk svær situation, går man ikke ud før en valgkamp og i en valgkamp og lover, at der bare er råd til det hele, for så efterfølgende at sige, at det var der ikke.

Vi står ved den politik, vi har ført, den har ført Danmark mere sikkert gennem finanskrisen, end tilfældet er for mange andre lande, og vi har en historisk lav arbejdsløshed, som nok er steget, men som

stadig væk er lavere, end den var på noget tidspunkt under den tidligere røde regering.

Kl. 10:33

Kl. 10:31

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Kl. 10:31

Benny Engelbrecht (S):

Det er afgørende for Danmark at have et godt ry og omdømme i udlandet. Det er vigtigt for vores eksportvirksomheder, det er vigtigt for vores turistindustri, som er trængt, og det er ikke mindst afgørende for succes ved det danske formandskab, der starter ved årsskiftet. Derfor er jeg på Danmarks vegne og på det dansk-tyske grænselands vegne glad for, at aftalen om faste kontrolanlæg ved den dansk-tyske grænse ophæves af den nye regering. Jeg kan derfor også anerkende den udtalelse, som Venstres formand kom med i tirsdags, og jeg citerer:

Jeg tror, at iagttagere af dansk politik har set, at grænsekontrolaftalen ikke var en, regeringen lagde på bordet, det var en, Dansk Folkeparti ønskede.

Mit spørgsmål til fru Ellen Trane Nørby er derfor, om hun kan bekræfte, at dette er Venstres synspunkt, og om det betyder, at Venstre bakker op om den nuværende regerings politik på området.

Kl. 10:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:32

Ellen Trane Nørby (V):

Vi lavede en fuldt finansieret reformpakke, »Reformpakken 2020«, i foråret. Vi lavede en tilbagetrækningsreform, som sikrer, at der er råd til også i årene fremover at investere i det danske velfærdssamfund. Det gjorde vi i et bredt samarbejde hen over midten af dansk politik, og når man samarbejder bredt, er det også klart, at man er nødt til at indgå kompromiser. Det har vi stået ved, og det står vi også ved efter et folketingsvalg. Det står i skærende kontrast til den nye statsminister, som jo turnerede valgkampen rundt og lovede og lovede, for så nu, efter at hun har sat sig på statsministerposten, ikke længere at ville leve op til de løfter, som hun gav til danskerne. Man kan være helt sikker på, at Venstre står ved de aftaler, vi har indgået. Det gjorde vi, da vi var i regering, og det kommer vi til at gøre i opposition.

Kl. 10:32

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 10:32

Benny Engelbrecht (S):

Jeg må indrømme, at jeg ikke tolker de udtalelser, der kom fra hr. Lars Løkke Rasmussen i tirsdags, på samme måde, som Venstres ordfører gør. Jeg synes heller ikke, at jeg får et præcist svar på mit spørgsmål, så derfor vil jeg gerne prøve at uddybe det yderligere. Altså, skal udtalelserne fra hr. Lars Løkke Rasmussen i tirsdags opfattes og tolkes sådan, at Venstre på dette punkt lægger afstand til Dansk Folkeparti? Jeg kan i hvert fald forstå, at Dansk Folkeparti også har været kritiske over for dette.

Kl. 10:33

Formanden:

Ordføreren.

Ellen Trane Nørby (V):

Det, der har været vigtigt for Venstre, er, at vi har en toldkontrol, som sikrer, at der ikke sker det, som jo var ved at ske, nemlig at Danmark blev indsmuglingshavn for bl.a. narkotiske stoffer og andre illegale varer. Det er jo det, der har været vores fokus hele vejen igennem. Men de aftaler og de løfter, Venstre har givet før valgkampen og under valgkampen, står vi også ved efter valgkampen, og det er jo sådan set der, hvor vi adskiller os markant fra Socialdemokraterne, altså det parti, som hr. Benny Engelbrecht tilhører, nemlig ved at vi ikke går rundt og lover en lang række ting for så efterfølgende at svigte danskernes tillid og begå det ene løftebrud efter det andet.

Kl. 10:34

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:34

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil godt fortsætte ad det her spor, for midt i Venstres mismod synes jeg da at man skulle være glad for, at vi fjerner aftalen om grænsekontrollen. For Venstres ordfører må da medgive, at det var en pinagtig affære her i foråret. I resten af Europa fik man en bekræftelse af Danmarks lukkethed. Tyske politikere var ganske ophidsede over det, og det gav jo et svar fra dansk side. Fru Pia Kjærsgaard kom i verbalt klammeri med først den tyske viceudenrigsminister og senere den tyske ambassadør, og den antityske stemning blev simpelt hen kørt op her i Danmark på en måde, som da ikke kan være i Venstres interesse. Det var lige før, man følte sig hensat til tiden før 1864.

Det har vi fritaget Venstre for nu. Vi har befriet Venstre for Dansk Folkepartis klamme hånd i forbindelse med de her spørgsmål. Det burde vi da have tak for. Burde vi ikke?

Kl. 10:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:35

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg brugte rigtig meget af min tale på at glæde mig over, at SF og S har ændret holdning, når det drejer sig om tilbagetrækningsreformen, efterlønsreformen, dagpengereformen, og det glæder mig rigtig meget, at man tager de fingeraftryk med og bruger dem til de største reformer i det røde regeringsprogram, der ligger nu.

Kl. 10:35

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 10:35

Holger K. Nielsen (SF):

Det var jo ikke det, som jeg faktisk spurgte fru Ellen Trane Nørby om. Sådan lidt mere principielt tror jeg egentlig at det for mange liberale – og jeg ved, at fru Ellen Trane Nørby er en bekendende liberal og også en bekendende europæer – da må have været forfærdeligt at skulle lægge navn til alt det, som Dansk Folkeparti har kørt rundt med. Det må have været ganske, ganske forfærdeligt. Nu har man mulighed for at blive fri for det, og det er ikke Venstres egen fortjeneste, det er vores fortjeneste. Det er os, der befrier Venstre for den klamme nationalkonservative hånd, som Dansk Folkeparti har lagt på Venstre. Jeg ved godt, at taknemlighed ikke er noget, man kender meget til i politik, men kunne vi alligevel ikke for den ene gangs skyld få en lille tak?

Kl. 10:36

Kl. 10:39

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:36

Ellen Trane Nørby (V):

Som jeg egentlig forsøgte at sige i mit første svar til ordføreren, har jeg sådan set ikke stået heroppe og været sur. Jeg har sådan set stået heroppe og glædet mig over, at den nye røde regering og ikke mindst SF og Socialdemokraterne på en række områder er blevet klogere, og at alt det, de gik til valg imod – vores efterlønsreform, vores tilbagetrækningsreform og vores dagpengereform – nu fremgår som de største reformer i regeringsprogrammet.

Jeg kan bare garantere, at det er klart, at det, Venstre gik til valg på, og det, vi lovede danskerne at vi ville gennemføre i opposition, holder vi også over for danskerne efterfølgende. Det står jo i skærende kontrast til den nye regering og det parti, som hr. Holger K. Nielsen tilhører, hvor man gik til valg på at indføre en millionærskat, og så endte danskerne med at få topskattelettelser.

Kl. 10:37

Formanden:

Fru Sofie Carsten Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:37

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. Venstres ordfører sagde i sit indlæg og har gentaget adskillige gange siden, at Venstre gav løfter før valgkampen, under valgkampen og efter valgkampen, og det lyder for mig som abstinenser fra kontraktpolitikken. Er Venstres ordfører ikke klar over, at vælgerne har lagt kontraktpolitikken bag sig nu, at vælgerne vil have partier, der samarbejder bredt, og at blokpolitikken er død efter den 15. september?

Kl. 10:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:38

Ellen Trane Nørby (V):

Venstre skabte sådan set en reformalliance i foråret sammen med De Konservative, sammen med Dansk Folkeparti og sammen med De Radikale, som trækker ind over midten i dansk politik. Det var jo netop et bredt samarbejde, hvor vi da var kede af, at SF og S ikke ønskede at bidrage til det brede samarbejde, der lå i at skabe en ansvarlig økonomisk kurs for Danmark, og som lå i at skabe reformer, som også gav mulighed for, at vi kunne investere i vores fælles velfærdssamfund.

Tiderne har ændret sig, vælgerne har sammensat Folketinget på en anden måde, og derfor er det da klart, at der er andre ting. Der er nogle ting, der i dag ikke kan lade sig gøre, som tidligere kunne lade sig gøre, og nogle ting, der i dag kan lade sig gøre, som ikke tidligere kunne lade sig gøre – selvfølgelig er der det. Men når den nuværende statsminister før valgkampen talte om, at der skulle en ny ærlighed ind i politik, at politikere kun skulle udstede de løfter, som de kunne holde, så synes jeg jo, at det står i skærende kontrast til det, vi oplever med det regeringsgrundlag, som den røde regering har lagt frem, hvor det jo er det ene løftebrud efter det andet. Det er jo sådan set det, der er det vigtige spørgsmål, nemlig om befolkningen kan have tillid til, at politikerne også kæmper for deres mærkesager og står ved dem efter et valg.

Kl. 10:39

Formanden:

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Så vil jeg godt spørge, hvordan fru Ellen Trane Nørby vil holde Venstres løfter, eftersom der nu ikke er 90 mandater bag dem. Vi i Radikale Venstre håber i hvert fald, at man vil være med til at samarbejde bredt og indgå kompromiser, sådan som et samarbejde fordrer.

Kl. 10:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:39

Ellen Trane Nørby (V):

Vi vil, som jeg har sagt flere gange, være konstruktive og konsekvente som oppositionsparti. Vi vil samarbejde om det, det giver mening at samarbejde om, men vi kommer ikke til at samarbejde om at sætte skatter og afgifter op for danskerne. Vi kommer ikke til at samarbejde om, at man nedlægger en boligjobordning, som skulle være med til at skabe vækst og beskæftigelse i håndværksvirksomhederne, som skulle være en håndsrækning til familier for at få deres hverdag til at hænge sammen i spændingsfeltet mellem karriereliv og familieliv, og som netop gav familierne en mulighed for at kunne få en ekstra håndsrækning til børnepasning og til andre initiativer i hjemmet. Det kommer vi ikke til at samarbejde om. Derfor er det jo væsentligt, hvad man samarbejder om, og at man ikke kun bliver ved med at køre på, at vi skal samarbejde. Lad os da nu få nogle svar fra den nye regering om, hvad det er, man helt konkret ønsker, der skal samarbejdes om, så skal vi nok møde op, når vi bliver inviteret til forhandlinger.

Kl. 10:40

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:40

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg synes ikke, at fru Ellen Trane Nørby er sur. Jeg synes nærmere, at fru Ellen Trane Nørby er sådan lige lovlig optimistisk, for mon ikke de tusindvis af danskere, der mangler et arbejde, eller de 10.000 unge, der mangler en praktikplads, synes, det er lige frisk nok at kalde Danmark for et land i topform efter 10 år med borgerligt styre.

Ordføreren sagde i sin tale, at det er vigtigt, der er incitamenter til at arbejde, og at det skal kunne betale sig at arbejde, så jeg vil stille ordføreren et spørgsmål: Mener Venstres ordfører virkelig, at årsagen til, at man nu forventer, der vil være omkring 200.000 arbejdsløse næste år, er, at de arbejdsløse ikke er motiverede, at de ikke gider, eller er problemet, at der mangler arbejdspladser i Danmark? Hvad er årsagen til arbejdsløsheden? Er det manglende incitamenter, manglende motivation hos de ledige, eller at man ikke har formået at skabe arbejdspladser i Danmark?

Kl. 10:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:41

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis ordføreren for Enhedslisten havde hørt efter under min tale, ville hun have hørt, at ordet topform indgik som en betegnelse for dansk økonomi, dengang finanskrisen ramte i 2008. På det tidspunkt havde Danmark et nettotilgodehavende i udlandet på 92 mia. kr., mens andre europæiske lande havde store gældsriser og allerede på det tidspunkt slæbte rundt på en gæld. Danmark havde overskud, for vi havde ført en ansvarlig økonomisk politik, og mens andre partier

råbte på, at man skulle bruge penge, så hævlede vi af på gælden. Og den sunde økonomi i 2008 gjorde, at vi har kunnet føre en offensiv politik under hele finanskrisen, og det har gjort, at selv om arbejdsløsheden er steget i Danmark, er den steget mindre, end hvad man kunne have frygtet. Jeg er sådan set rigtig glad for, at Danmark stod så godt rystet økonomisk, at vi kunne afbøde nogle af de negative følgerne, som vi kan se finanskrisen har haft i andre lande. Jeg tror sådan set også, at danskerne er rigtig glade for, at vi havde det overskud til at kunne sikre arbejdspladser i Danmark og til at tage initiativer med vækstpakker, med bankpakker, som sikrede dansk økonomi.

Kl. 10:42

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:42

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg er da rigtig glad for, at vi lige fik slået fast, at Venstre ikke mener, at den borgerlige regering afleverer et land i topform.

Men jeg fik ikke noget svar på mit spørgsmål: Er det de arbejdsløses skyld, at der mangler arbejdspladser i Danmark? Venstre bliver nemlig ved med at tale om de her incitamenter og bliver ved med at tale om, at man skal motivere de arbejdsløse, så jeg kunne så godt tænke mig at høre et svar på det spørgsmål. Fastholder Venstre virkelig, at det er de lediges skyld, at der mangler arbejdspladser i Danmark, eller kunne man forestille sig, at de partier, som har haft magten i de sidste 10 år i det her land, kunne have en del af ansvaret?

Kl. 10:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:43

Ellen Trane Nørby (V):

Vi afleverer en sund økonomi, som gør, at Danmark er bedre rustet end mange andre europæiske lande; en økonomi, hvor der har været råd til at investere i uddannelse, forskning, i initiativer som vækstpakker, som vi har lagt frem, som netop skal være med til at skabe flere arbejdspladser, og i initiativer rettet mod de unge, der mangler en praktikplads. Det har vi alt sammen haft råd til, fordi vi har ført en ansvarlig økonomisk politik, hvor renten holdes i ro, hvor der er tiltro til, at der er styr på økonomien. Det er forudsætningen for, at vi kan skabe arbejdspladser til de danskere, som gerne vil ind på arbejdsmarkedet.

Men når man som den nye røde regering foreslår at afskaffe konstanthjælpsloftet, fratager man jo folk det økonomiske incitament til at få et arbejde, og så skubber man jo nogle af de mennesker, som har sværest ved at få fodfæste på det danske arbejdsmarked, længere væk fra arbejdsmarkedet. Man siger nemlig til dem: Hvis det økonomisk skal kunne betale sig for jeres familie, at den ene af jer går ud og får et arbejde, skal I ud og tjene mere end 30.000 kr. om måneden. Dermed ødelægger man jo deres mulighed for, at de kan komme ind på en arbejdsplads og få nogle kollegaer. Det incitament mener vi i Venstre er vigtigt, for det skal altid kunne betale sig at arbejde; det skal altid kunne betale sig at gøre en ekstra indsats.

Kl. 10:44

Formanden:

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:44

Eigil Andersen (SF):

Den nye regering vil indføre en uddannelsesgaranti, herunder en praktikpladsgaranti. Det er der meget hårdt brug for, for det vil hjælp-

pe de over 5.000 unge, som simpelt hen har måttet afbryde deres uddannelse, fordi de ikke har kunnet finde en praktikplads.

Hvorfor har de borgerlige svigtet de unge i Danmark? Ordføreren siger jo, at det skal kunne betale sig at arbejde, at det skal kunne betale sig at gøre en indsats. De unge, som tager en erhvervsuddannelse på de tekniske skoler, har jo gjort en indsats, og de har udvist et initiativ, men de bliver alligevel stoppet, fordi der mangler praktikpladser. Det er altså i modstrid med Venstres politik. Vil Venstre være med til sammen med den nye regering at indføre en praktikpladsgaranti?

Kl. 10:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:45

Ellen Trane Nørby (V):

Venstre har sammen med Dansk Folkeparti, De Konservative, Det Radikale Venstre og sågar også Socialdemokraterne taget et meget stort initiativ på praktikpladsområdet, hvor vi afsatte 2,4 mia. kr. til at skabe 8.900 ekstra praktikpladser.

Derudover fremlagde vi i august måned en fuldt finansieret vækstpakke, hvor vi gik ud og sagde til de små virksomheder, som ellers ikke har mulighed for at tage en lærling: Ved I hvad, vi lader skolerne tage sig af alt med papirerne; I skal ikke være forpligtet til selv at have en lærling, men kan dele det mellem to virksomheder eller tre virksomheder; vi skal nok stå for koordineringen. Derudover foreslog vi i vores vækstpakke, at der skulle indføres en uddannelsesklausul for de store virksomheder, hvor de i forbindelse med f.eks. en bro over Femern Bælt eller andre store offentlige byggerier også skal være forpligtet til at tage ekstra lærlinge.

Alle de initiativer har vi taget for at sikre, at der bliver skabt praktikpladser i Danmark, og derfor håber jeg da på, at den nye røde regering vil fortsætte nogle af de gode takter, som VK-regeringen er startet på, og tage nogle af de forslag, som ligger i vores vækstpakke fra august måned, med, for det vil da være gavnligt i forhold til at skabe flere praktikpladser i Danmark.

Kl. 10:46

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 10:46

Eigil Andersen (SF):

Det er jo udmærket, at der er taget nogle initiativer. Men sandheden er jo, at de ikke i tilstrækkelig grad hjælper. Jeg tror da, at der er mange unge i Danmark, som er meget skuffede over det her svar fra Venstres ordfører, fordi de netop står i den situation, at de er gået i gang med en uddannelse, men bliver stoppet. For dem kan det altså ikke betale sig at gøre en indsats. Det er jo et meget nedslående budskab.

Hvis ordføreren tror så meget på sin egen politik og på, at den fører til så meget godt, som det her bliver påstået – jeg mener ikke, at det er tilstrækkeligt – skulle der jo ikke være noget problem i at give en garanti. For den enkelte unge er det jo afgørende, at vedkommende har en sikkerhed for, at han eller hun ikke bliver stoppet på grund af manglende praktikplads. Derfor bliver jeg nødt til at gentage mit spørgsmål: Vil Venstre give unge i Danmark den hjælp ved at være med til at indføre en praktikpladsgaranti i erhvervsuddannelserne?

Kl. 10:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:47

Kl. 10:50

Ellen Trane Nørby (V):

Det, Socialdemokraterne og SF hidtil har villet, er at sige til unge, der måske uddanner sig inden for en retning, hvor der ikke er behov for arbejdskraft: Fortsæt I bare med jeres uddannelse, for vi skal nok garantere, at I kan få en praktikplads, om ikke andet en skolepraktikplads; til gengæld kan I ikke være sikre på at få et arbejde den dag, I er færdige.

Det, vi til gengæld har gjort, er, at vi i den periode, hvor vi kunne se, at økonomien i Danmark gjorde, at der var mange virksomheder, der ikke tog lærlinge, indførte en skolepraktikgaranti, vi indførte skolepraktikpladser, vi indførte et forslag om at sikre, at flere virksomheder kunne deles om en lærling. Vi tog en række initiativer, som jo netop har gjort, at antallet af praktikpladsaftaler, der bliver indgået i år, er større end tidligere, og det glæder mig da, at vi igen begynder at se en vækst i antallet af praktikpladser.

Vi nåede jo ikke til vejs ende, og det var jo også derfor, at vi i vores vækstpakke fra august måned kom med nogle ekstra forslag til, hvordan vi kan skabe flere praktikpladser i Danmark. Men svaret til de unge, der mangler en praktikplads, er jo ikke kun at give dem en praktikplads. Det er jo også at sørge for, at de bliver uddannet på områder, hvor der er behov for dem, den dag de er færdige med deres uddannelse. Ellers uddanner vi jo folk til arbejdsløshed, og det tror jeg er en politik som vi vil lade SF have. Vi synes, det er vigtigere, at vi sikrer, at folk også bliver uddannet til et arbejde.

Kl. 10:48

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 10:48

Rasmus Prehn (S):

Venstres fru Ellen Trane Nørby startede meget glad og engageret med at tale om det nye reformflertal. Og så er det, som om resten af debatten har handlet om alt det, som Venstre ikke vil være med til. Skyldes det, at Venstre måske bruger et lidt smalt reformbegreb, hvor reformer kun er noget, hvor man reducerer velfærden, fastholder børn i fattigdom, ikke sikrer praktikpladser osv? Er problemet for Venstre, at man har en meget smal opfattelse af, hvad en reform er? Hvorfor er det, at Venstre ikke vil være med til en reform, der kan sikre nye arbejdspladser, en reform, der kan sikre praktikpladser til unge, en reform, der kan sikre, at børn kommer ud af fattigdommen? Kunne det ikke være noget at bruge et nyt reformflertal på, nemlig at samarbejde hen over midten og lave god politik på de her områder?

Kl. 10:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:49

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis hr. Rasmus Prehn mener, at tilbagetrækningsreformen og efterlønsreformen er fattigdomsskabende reformer, tror jeg, at hr. Rasmus Prehn skal tale med sin statsminister om, hvordan det kan være, at det er nogle af de reformer, som indgår som de største reformer i den nye, røde regerings regeringsgrundlag.

Kl. 10:49

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Jeg taler om muligheden for at afskaffe kontanthjælpsloftet, 450-timers-reglen og starthjælpen, hvad Venstres ordfører jo brugte taletiden på at sige at man altså ikke vil være med til. Man startede med at glæde sig over, at der var et reformflertal, og at vi nu kunne gøre noget hen over midten, men når vi så rækker hånden ud til samarbejde og siger, at vi skal sikre, at vi kan hjælpe de børn, der lever i fattigdom, er det alligevel, som om Venstre støber sig selv fast i blokpolitisk beton.

Kl. 10:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:50

Ellen Trane Nørby (V):

Når hr. Rasmus Prehn sammen med den nye røde regering ønsker at afskaffe kontanthjælpsloftet, er det jo noget, der vil medvirke til, at rigtig mange mennesker går fra en situation, hvor de får noget ud af at være på arbejdsmarkedet, til at det ikke længere kan betale sig at være på arbejdsmarkedet. Det ønsker vi ikke at bidrage til i Venstre.

Til gengæld vil vi meget gerne være med til at samarbejde om de reformer, som skaber mere vækst, som skaber mere frihed, som skaber mere udvikling i det danske samfund. Vi havde inden valget lagt en SU-reform frem, vi havde inden valget lagt en folkeskolereform frem, vi havde inden valget lagt en førtidspensionsreform, en fleksjobreform og en række andre reformer frem, som vi sådan set håbede på at vi i et bredt samarbejde kunne skabe nye flertal omkring. Og når der er mere end 60 forlig, som rækker hen over midten i dansk politik, og som stadig væk gælder, er det jo, fordi VK-regeringen i størstedelen af sin politik har arbejdet med brede samarbejder. Derfor vil vi selvfølgelig også gå konstruktivt og konsekvent til den nye rolle, vi får som oppositionsparti, men det er da klart, at vi ikke kommer til at medvirke til at gøre det sådan, at det ikke kan betale sig at arbejde i Danmark.

Kl. 10:51

Formanden:

Så er det hr. Rasmus Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:51

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne sige tak til fru Ellen Trane Nørby for en konstruktiv tale. Jeg ser frem til, at vi får etableret et samarbejde hen over midten i den samling, der kommer. Vi skal lave en scribe reformer sammen, men vi får også brug for Venstre til at lave et samarbejde om skat og skattepolitik. Jeg kan høre, at man anerkender, at lavere skatter på arbejde er en del af løsningen. Der er en historisk mulighed i denne samling for at få skabt et samarbejde, der giver markant lavere skat på arbejde, men det er kun, hvis Venstre tør.

Så vil jeg som opfølgning på fru Camilla Hersoms spørgsmål spørge: Når der nu er lagt op til en skattereform, der markant sænker skatten på arbejde, kan vi så ikke forvente, at Venstre deler ønsket og anerkender, at skattesænkninger vil skabe vækst? Og kan vi ikke få fru Ellen Trane Nørby til at bekræfte, at Venstre deler ønsket om en markant lavere skat på arbejde?

Kl. 10:52

Formanden:

Ordføreren.

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen altså, Venstre vil jo gerne samarbejde om, at vi kan fortsætte den ansvarlige økonomiske politik, der er blevet ført, med de initiativer, vi har taget gennem de år, vi har siddet i regering, til at sænke skatten på arbejde. Men det er jo relevant, hvordan tingene skal finansieres, for det, vi har hørt, og det, vi også kan se af det røde regeringsgrundlag, er jo, at der bliver væltet skatter og afgifter over på det danske erhvervsliv. Det vil ikke være noget, der er med til at skabe beskæftigelse og vækst i Danmark.

Når man lægger 1,5 mia. kr. over på lastbiltransporterne, som der tidligere har været forslag om, vil det jo betyde, at det bliver dyrere at fragte varerne ud til kunderne, at det bliver dyrere for de danske virksomheder at kunne eksportere. Det vil ikke være med til at skabe vækst og udvikling. Og det samme kan man jo sådan set sige om, hvis man gør det så meget dyrere for den enkelte familie at have en bil, fordi man lægger skatter og afgifter over på en betalingsring, over på det, at de kører i deres bil; jamen så tager man sådan set en frihed fra de enkelte familier.

Så vi vil gerne samarbejde, men skulle vi nu ikke finde ud af, hvad det er, vi skal samarbejde om? For det regeringsgrundlag, der ligger, stiller jo flere spørgsmål, end det giver svar, med hensyn til hvordan skatte- og afgiftspolitikken skal se ud.

Kl. 10:52

økonomi står i stampe, vi har et enormt underskud i den danske statskasse på, ja, omkring 85 mia. kr., måske endda endnu mere, og vi har mistet op mod 200.000 arbejdspladser.

Derfor undrer det mig også, når ordføreren siger, at fattigdom og pisk er vejen frem for at få folk i arbejde. De ufaglærte job findes ikke. De ufaglærte job, du beder folk om at gå ud og søge, findes ikke. Det vil kun kræve at tage ganske få snakke med arbejdsløse at se det, og det vil jeg anbefale ordføreren at gå ud og gøre. Derfor vil jeg spørge dig :

Når vi har en økonomi, der er presset, vi har mistet arbejdspladser og der ikke er job at søge, hvordan mener ordføreren så at fattigdom og pisk er vejen til at få folk tilbage i arbejde?

Kl. 10:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:55

Ellen Trane Nørby (V):

Venstre ønsker hverken, at der bliver skabt fattigdom, eller at der bliver brugt pisk til at skabe fattigdom i Danmark. Det fremgik sådan set heller ikke af min tale, og derfor kunne jeg da godt ønske, at fru Ane Halsboe-Larsen lyttede lidt bedre efter. Men det, det dybest set handler om, er at sikre, at det kan betale sig at gøre en indsats i det danske samfund. Ophæver vi kontanthjælpsloftet, kan det for rigtig mange familier og rigtig mange danskere ikke længere betale sig at komme ud på arbejdsmarkedet. Jeg håber, at fru Ane Halsboe-Larsen vil give mig ret i, at hvis der kræves, at man skal ud og have et job til en månedsløn på over 30.000 kr., for at det for ham eller hende i et kontanthjælpspar kan betale sig at arbejde, så er der rigtig, rigtig mange, der ikke længere har et incitament til at gå ud og få et job i en butik, på et kontor eller andre steder i det danske samfund, og det vil skubbe folk væk fra samfundets kerne og ikke sikre, at vi får en højere beskæftigelse i Danmark.

Kl. 10:56

Formanden:

Hr. Rasmus Helveg Petersen.

Kl. 10:53

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Jo, men det forhindrer vel ikke, at Venstre kan gå med i en skattereform, der sænker skatten på arbejde markant?

Kl. 10:53

Kl. 10:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:53

Formanden:

Fru Ane Halsboe-Larsen.

Kl. 10:56

Ellen Trane Nørby (V):

Nej, men det relevante er jo at finde ud af, hvordan det her skal finansieres. Altså, Venstre har gennemført fuldt finansierede skattesænkninger, mens vi har siddet i regering. Det har vi gjort, fordi det er vigtigt, at vi ikke har verdens højeste skattetryk, fordi det kan være med til at forringe vores konkurrencevilkår. Vi vil gerne sænke skatten på arbejde, så det kan betale sig at gøre en ekstra indsats, men tingene skal jo finansieres. Og hvis de bliver finansieret, ved at man pålægger ekstra afgifter på visse typer fødevarer i et så stort omfang, at det giver øget grænsehandel, så gavner det jo ikke den danske statskasse eller de danske borgere. Så gavner det de tyske grænsekøbmænd og den tyske statskasse.

Derfor er det væsentligt, hvad det er, vi konkret skal samarbejde om, og der rejser regeringsprogrammet flere spørgsmål, end det giver svar.

Kl. 10:54

Formanden:

Fru Ane Halsboe-Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:54

Ane Halsboe-Larsen (S):

Tak. Jeg vil gerne kvittere for ordføreren tale og for den perlerække af initiativer, der bliver redegjort for at den tidligere regering har taget for at få Danmark ud af krisen. Det er korrekt, men det har bare været de helt forkerte initiativer, og det synes jeg sådan set at tallene viser sort på hvidt: Danmark har ikke en sund økonomi. Danmarks

Ane Halsboe-Larsen (S):

I den situation, vores land befinder sig i, er det problematisk, når ordføreren lægger op til, at arbejdsløshed er den enkeltes problem, og at vejen til at få folk ud af arbejdsløshed er at fratage dem et ordentligt eksistensgrundlag. Kontanthjælpsloftet fastholder folk i fattigdom, og det vil vi gerne fjerne. Mit spørgsmål er derfor bare: Hvorfor ønsker Venstre at fastholde folk i fattigdom for at få dem i arbejde, når der ikke er arbejde at søge?

Kl. 10:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:57

Ellen Trane Nørby (V):

Det er fint nok, at fru Ane Halsboe-Larsen siger, at det vil man fjerne. Det er så bare endnu et af de mange løfter, som man ikke har finansieret, og det kan vi jo stille op i køen af brudte løfter over for den ene eller den anden gruppe af danskere, hvor man har svigtet det, man gik til valg på.

Men det skal kunne betale sig at gøre en ekstra indsats i Danmark, og det er derfor, vi ikke støtter, at man ophæver kontanthjælpsloftet, for så vil det betyde for rigtig mange mennesker, at et helt almindeligt arbejde, som ellers kan være inden for rækkevidde, ikke længere vil være interessant, fordi det økonomisk set simpelt

hen ikke kan betale sig for familien. Så kommer vi til at stå i en situation ligesom den, vi stod i før 2001, hvor der var mange familier, der sagde: Jamen det er egentlig ikke, fordi vi ikke vil have et arbejde, men det kan bare ikke betale sig for os økonomisk.

Vi har ikke sagt, at det at være arbejdsløs kun er den arbejdsløses problem; det er jo derfor, vi har lagt en stribe vækstinitiativer frem under krisen. Det er netop for at holde hånden under beskæftigelsen i Danmark. Det er derfor, vi på trods af krisen, på trods af det, at vi har haft en stigende arbejdsløshed, i dag har en arbejdsløshed, der er historisk lav, en arbejdsløshed, der er lavere, end den var på noget tidspunkt, sidste gang der var en rød regering i Danmark.

Kl. 10:58

Formanden:

Må jeg lige i al stilfærdighed gøre den bemærkning – mest af hensyn til nye medlemmer – at det er rigtigt, at vi tiltaler hinanden med »du« udenfor, men herinde gør vi det ikke.

Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 10:58

Frank Aaen (EL):

Mit spørgsmål er ganske enkelt: Vil Venstre stemme for en finanslov, der indeholder nye skatteindtægter?

Kl. 10:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:58

Ellen Trane Nørby (V):

Altså, vi har jo ikke set noget finanslovsforslag fra den nye regering. Jeg kan forstå, at mødet i salen er aflyst på tirsdag, at mødet i salen er aflyst på torsdag, at mødet i salen er aflyst på næste fredag, og at det stadig væk er uklart, om der kommer en finanslov, og hvilken form den har. Så skal vi nu ikke se de udspil og det lovprogram, der kommer fra den nye regering, inden vi i detaljer begynder at tage stilling til, hvordan vi forholder os til de enkelte elementer?

Kl. 10:59

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:59

Frank Aaen (EL):

Jeg spurgte ikke til detaljer. Nu har jeg bare hørt en lang række svar, hvor ordføreren siger, at man er imod alle mulige former for skatteforhøjelser, og så spørger jeg helt enkelt: Vil Venstre stemme for en finanslov, der indeholder nye skatteindtægter? Det må man da kunne svare på. Det er jo ikke en detalje, det er ikke noget, der afhænger af, hvad der står i finanslovsforslaget, det har noget at gøre med, hvordan ens holdning er til det principielle spørgsmål.

Kl. 10:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:59

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen det afhænger da i høj grad af, hvad der står. Altså, vi har jo hævet nogle af afgifterne, bl.a. på forurening, for så at kunne sænke skatten på arbejde. Det fremgår sådan set også af de muligheder, der ligger inden for skattestoppets rammer. Det er klart, at vi kommer til at vurdere – gang for gang – om det, man gør, er skadeligt for væksten, udviklingen og beskæftigelsen i Danmark, eller om det kan have et godt formål.

Derfor kan vi jo ikke stå her og tage stilling til et finanslovsforslag, når der ikke engang er fremsat et finanslovsforslag eller der er givet en indikation på, om man fremsætter et nyt finanslovsforslag, eller om man tager det finanslovsforslag, som VK-regeringen fremsatte i august måned.

Kl. 11:00

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en kort bemærkning.

Kl. 11:00

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg er blot noget overrasket over at høre fru Ellen Trane Nørby tage ordet samarbejde i sin mund, for grundlæggende kræver samarbejde i hvert fald én ingrediens, og det er, at man har lyst til at lytte til folk. Og i forbindelse med valgkampen bad jeg befolkningen om at komme med nogle gode forslag til forandringer af vores samfund, og det skabte faktisk ikke alene mange gode forslag, men også mange rigtig gode debatter rundtomkring i Danmark. Men reaktionen fra fru Ellen Trane Nørby var i den forbindelse, at hun fandt det – og jeg citerer – latterligt. Det var det ord, fru Ellen Trane Nørby brugte. Hun fandt det latterligt, at man spurgte befolkningen; at man inviterede befolkningen indenfor for at høre, om der måske var nogle ideer til forandring af vores samfund. Nu har jeg jo glædet mig til at få den her anledning til at spørge fru Ellen Trane Nørby – det kan du næsten regne ud – om det var en finke, der røg af panden, eller om det faktisk er Venstre og fru Ellen Trane Nørbys ærlige mening, at det er latterligt at invitere danskerne, der har fingrene nede i virkeligheden, med om bord, når man laver politik og lovgivning her i Folketingssalen.

Kl. 11:01

Formanden:

Jeg må lige bryde ind og sige, at jeg konstaterer, at min henstilling om tiltaleformen ikke kun skulle rettes til de nye medlemmer, men også til de øvrige.

Kl. 11:01

Ellen Trane Nørby (V):

Nu tror jeg, at ordføreren citerer sådan rimelig frit. Det, jeg sagde, var, at danskerne ikke havde behov for at sende deres forslag gennem fru Pernille Rosenkrantz-Theil for at få dem frem til Venstre. Venstre modtager dagligt henvendelser fra danskere; fra danske virksomheder; fra aktører, som har en mening om den fælles politik, som der skal føres for Danmark, og som har en mening om og et værdifuldt bidrag til, hvordan vi kan gøre vores lovgivning bedre, hvordan vi kan sikre, at vi får løst problemerne for de mennesker, der er kommet i klemme i systemet. Det behøver man ikke fru Pernille Rosenkrantz-Theil til. Der er sådan set en direkte adgang til hver og en af Venstres folketingspolitikere, og det var såmænd bare det, jeg mindeligt gjorde opmærksom på, da fru Pernille Rosenkrantz-Theil meldte sig på banen til at være formidler af kontakten til Venstres folketingsgruppe.

Kl. 11:02

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 11:02

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Fru Ellen Trane Nørby er citeret på Ritzau, og det kan jo så være en fejl, Ritzau har lavet, men jeg har ikke noteret mig, at fru Ellen Trane Nørby har bedt Ritzau om at berigtige det. Fru Ellen Trane Nørby kaldte det latterligt, og når jeg citerer i øvrigt, kan det så også være et fejlцитat, det skal jeg ikke kunne sige, men fru Ellen Trane Nørby

siger: Det er da bekymrende, at Pernille Rosenkrantz-Theil har brug for andre til at formulere sine ideer for sig. Det kan godt være, at fru Ellen Trane Nørby finder det bekymrende. Jeg vil bare sige, at jeg håber, at noget af det, der for alvor er nyt med det Folketing, der er sat nu, er, at man er åben over for at blive klogere på det, som man skal lave, når man er i det her Folketing, nemlig at forandre samfundet. Der har været 10 års ørkenvandring, og jeg må sige til den tidligere regering, at den er blevet sløv af at have haft sit bekvemme flertal. Jeg mener ikke, det er bekymrende, når man beder om at få ideer; jeg mener, at det er berigende for folkestyret. Jeg mener, at vi skal have skabt et samarbejdende folkestyre, og jeg vil bare appellere til, at fru Ellen Trane Nørby, når fru Ellen Trane Nørby taler om samarbejde, er med på, at det så også handler om at lytte til folk og lære af folk.

Kl. 11:03

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:03

Ellen Trane Nørby (V):

Nu kan jeg ikke fuldstændig huske, hvad det var for en sammenhæng, fru Pernille Rosenkrantz-Theil sagde det i, men jeg kan huske, at den pressemeddelelse, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil havde udsendt, indeholdt adskillige ukvemsord om regeringen, og jeg er ret sikker på, at det citat, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil læser op, har relation til det. Men lad os nu lade det ligge.

Jeg tror, de fleste danskere ved, at det danske Folketing er et af de mest åbne parlamenter i verden, hvor man har mulighed for at kunne komme ind, mødes med politikerne, bidrage med kommentarer og gode ideer, og det er jo sådan set det, der gør vores folkestyre stærkt.

Så er jeg nødt til at gøre fru Pernille Rosenkrantz-Theil opmærksom på, at når der ligger over 60 forlig, som også gælder her efter valgkampen, så er det jo netop, fordi en af grundstenene i VK-regeringens arbejde har været det brede samarbejde. Og det brede samarbejde betyder også, at man er nødt til at indgå kompromiser. Det betyder også, at man lytter, og det betyder også, at der nogle gange kommer nogle langstrakte forløb, hvor man er nødt til at forhandle med hinanden, men det ændrer ikke på, at det, vi står over for nu, er et regeringsprogram, der stiller flere spørgsmål, end det giver svar, og derfor er det jo relevant at finde ud af, hvad det er, vi skal samarbejde om, og ikke kun, at vi skal samarbejde.

Kl. 11:04

Formanden:

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning. Hr. Jonas Dahl ønsker ikke en kort bemærkning? Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning. Hr. Lennart Damsbo-Andersen er her ikke? Nå, men så er jeg måske nødt til at give den praktiske vejledning, at det jo godt kan være, at de enkelte spørgere og svarere ikke bruger deres fulde 2 minutter, og at der derfor bliver plads på listen til flere end dem, man har aftalt skulle på listen. Det er så det problem, vi har ramlet hovedet ind i her. Jeg vil så bare som vejledning til brug for resten af dagen sige, at der er mulighed for, at flere får ordet, hvis de har trykket sig ind, end dem, som er på de afleverede lister.

Så siger vi tak til Venstres ordfører, og så er det hr. Magnus Heunicke som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 11:06

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Tak, formand. De stod der, danskerne, i lange køer fra morgen til aften. De ældre var mødt frem, børnefamilierne var der, og de unge førstegangsvælgere var mødt frem. Fremmødet var enormt den 15.

september. Vi fik den højeste valgdeltagelse siden 1984. Danskerne har talt.

På valgdagen sagde Danmark nej til nedskæringspolitikken og ja til, at vi skal arbejde, uddanne og investere os ud af krisen. Danmark sagde nej til større social ulighed og ja til et samfund, hvor vi alle skal med, og hvor vi hver især oplever frihed og lige muligheder. Og Danmark sagde nej til mere VKO-blokpolitik og ja til det samarbejdende folkestyre, hvor vi finder løsningerne på de store udfordringer sammen. Resultatet er et nyt Folketing, og nu har vi også fået en ny regering.

Det er en regering, der står over for en meget stor opgave. For vi overtager et Danmark, der er kommet ud af balance. Vi overtager en økonomisk politik i ubalance. Kassen er tom – og næste år er der et minus på 85 mia. kr. Vi overtager en socialpolitik i ubalance. Mennesker lever i dag på ekstra lave ydelser, som fastholder dem i fattigdom. Vi overtager en uddannelsespolitik i ubalance. Kravene til arbejdsstyrken bliver større og større, men befolkningens uddannelsesniveau står i stampe. Vi overtager en miljø- og klimapolitik i ubalance. Naturen, miljøet og klimaet kan simpelt hen ikke tåle den nuværende belastning. Og endelig overtager vi en udlændingepolitik i ubalance. Vi skal ikke have åbne grænser, men vi skal have et åbent samfund – et samfund med plads til alle, der vil.

Udfordringen for den nye regering er altså at skabe et Danmark i balance igen. Socialdemokraterne påtager sig som det største regeringsparti sit ansvar for at løse den opgave. Vi har sammen med Radikale Venstre og SF skabt et grundlag for at løse opgaven. Vi har bøjet os mod hinanden. Vi har lagt særinteresser til side. Vi er gået på kompromis. Resultatet er en ambitiøs plan for en reformregering, som er parat til at gøre, hvad der skal til, for at bringe Danmark tilbage på rette spor.

For hvad var det, der skete? Jo, tre forskellige partier gik ind i det sorte tårn. Vi deler rigtig mange værdier, rigtig mange ideer, men vi havde selvfølgelig forskellige planer med ind i tårnet. Ud af tårnet kom der så én regering og ét regeringsgrundlag, én plan for fremtidens Danmark. Det er en plan, som bygger på et fælles værdigrundlag: frihed for den enkelte, lige muligheder for alle, fællesskab, respekt og tolerance.

Vi vil gøre op med fattigdommen. I dagens Danmark er der børn, som vokser op i familier, hvor der altid bliver sagt nej, hvor der ikke er råd til at holde fødselsdag, hvor der ikke er råd til at holde en ordentlig jul, hvor pengene ikke rækker til at gå til fodbold eller håndbold, og hvor børnene bliver hjemme, når vennerne tager på sommerferie. Der er sågar familier – flere og flere familier de senere år – der sættes ud af lejligheden, fordi far og mor ikke kan betale huslejen. Derfor vil den nye regering gøre op med fattigdomsydelserne. Socialdemokraterne har ikke noget imod, at folk bliver rige, men vi accepterer ikke fattigdom.

De svage grupper skal vide, at Danmark har en regering, der står bag dem. En gruppe, som virkelig trænger til, at der gøres en ekstra indsats, er mennesker med psykiske lidelser. Vi vil tage psykiske lidelser lige så alvorligt som fysiske sygdomme.

Vi vil gøre en ekstraordinær indsats for at bekæmpe arbejdsløsheden. Skoler skal jo renoveres. Veje og cykelstier skal asfalteres. Jernbaneskiner skal lægges. Kloaker skal graves. Der er masser af opgaver, og der er masser af mennesker, der brænder for at få lov til at være med, så de kan få et job og bidrage til fællesskabet. Derfor vil vi næste år give økonomien en kickstart på 10 mia. kr.

Kl. 11:11

Vi vil give vores børn og unge den bedste uddannelse, man kan få. Ellers skaber vi ikke lige muligheder for alle. Højere løn og øget velfærd hænger sammen med et støt stigende uddannelsesniveau, men den stigning gik i stå under VKO. Det skal der laves om på nu.

Arbejdet starter i folkeskolen. Vi vil sammen med lærere og forældre reformere folkeskolen, så alle børn får et solidt grundlag for

deres videre uddannelse. For folkeskolen er kun første skridt. De unge skal også have en ungdomsuddannelse, og flere skal have en videregående uddannelse. Unge på erhvervsuddannelserne skal ikke længere tvinges til at afbryde deres uddannelse, fordi de ikke kan komme i praktik. Hvis ikke vi giver vores børn og unge en god uddannelse, bliver Danmark til et fattigere samfund i fremtiden.

Vi skal passe på klimaet og naturen. Det er mangel på respekt for vores børn og børnebørn, hvis vi blot fortsætter som nu. Der er bare ikke kul, olie og gas nok at brænde af, og selv om der var, ville klimaet ikke kunne tåle det. Der er grænser for, hvor meget kvælstof, ammoniak og sprøjtegift den danske natur kan kapere.

Derfor skal vi i gang med en grøn omstilling både på klima- og energiområdet og på miljøområdet. Vi indfører et ambitiøst mål om at reducere vores udslip. Vi vil gøre vores el- og varmforsyning 100 pct. vedvarende. Vi vil sende de gamle oliefyr på pension. Vi skal have gang i vindmøllerne, så halvdelen af vores el kommer fra vindenergi. Det er ambitiøse mål, og det kræver en ambitiøs plan, men det vil den nye regering levere. Derfor skal vi også vedtage de natur- og vandplaner, som den gamle regering har syltet, og dobbelt så meget landbrugsjord skal dyrkes økologisk. Vi lægger op til et endeligt opgør med en tid, hvor der blev sagt mange grønne ord, men hvor det skortede på grønne gerninger.

Frihed for den enkelte, lige muligheder for alle, fællesskab, respekt og tolerance: Det er vores værdier. Det er grundlaget for vores fælles plan for Danmark. Det er grundlaget for regeringspartiernes samarbejde. Jeg håber, at resten af Folketingets partier vil lade sig inspirere af det samarbejde. Man kan faktisk nå resultater, hvis man er villig til at bøje sig mod hinanden. Det viste de tre partier i tårnet, og det skal vi vise her i salen.

Vælgerne har sammensat et Folketing med otte forskellige partier. Jeg tror ikke, at vælgerne forventer, at de otte partier stejlt skal stå på hver deres platform og nægte at give sig en tøddel. Jeg tror, de forventer otte partier, der samarbejder. Det er en stor opgave, som venter os. Vi skal trække Danmark op af det 85 mia. kr. dybe hul, som VKO efterlod. Det bliver ikke let, men Danmark skal videre, og vi er allerede godt på vej. Vi inviterer alle til at være med, så vi løfter i flok i et Danmark, der står sammen.

Så har jeg et forslag til vedtagelse fremsat af Socialdemokraterne, Radikale Venstre, SF og Enhedslisten, og det lyder sådan her:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at landet har fået ny regering, som vil skabe ny vækst og fremgang, ved at alle yder et rimeligt bidrag til at få Danmark ud af krisen. Folketinget opfordrer regeringen til at søge opbakning i Folketinget til et ambitiøst reformprogram, der sikrer øget beskæftigelse, reelt lige muligheder for alle, bedre uddannelser, en løsning af klima- og miljøudfordringerne samt holdbare offentlige finanser.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 2).

Kl. 11:15

Formanden:

Det af hr. Magnus Heunicke på flere partiers vegne fremsatte forslag til vedtagelse indgår ligeledes i de videre forhandlinger.

Så er der en lang række medlemmer, der har bedt om bemærkninger. Jeg læser lige navnene op: Ellen Trane Nørby, Pia Kjærsgaard, Simon Emil Ammitzbøll, Lars Barfoed, Kristian Jensen, Gitte Lillelund Bech, Jacob Jensen, Torsten Schack Pedersen, Mads Rørvig, Hans Kristian Skibby, Kristian Thulesen Dahl, Mette Bock, Benedikte Kiær, Stine Brix, Finn Sørensen, Inger Støjberg, Louise Schack Elholm, Erling Bonnesen, Ulla Tørnæs, Eva Kjer Hansen, Flemming Damgaard Larsen, Tom Behnke, Jan E. Jørgensen, Tina Nedergaard, Søren Pind, Henrik Høegh og Ole Birk Olesen.

Først fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 11:16

Ellen Trane Nørby (V):

Statsministeren kaldte jo før valget sin måde at føre politik på for løftepolitik, og derfor kunne jeg godt tænke mig at vide, hvad det her begreb løftepolitik dækker over. Størstedelen af de løfter, som statsministeren udstedte til danskerne før valgkampen, er jo sådan fordultet deroppe på 25. etage på Crowne Plaza. Derfor vil jeg gerne helt konkret spørge ordføreren, nu der bliver talt om ny vækst og det at skabe arbejdspladser: Hvad er der blevet af løftet om straksafskrivning til virksomhederne?

Kl. 11:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:16

Magnus Heunicke (S):

Det, der skete ved valget, var jo, at danskerne sagde nej til mere blokpolitik og ja til et bredt samarbejde. Når man har været vant til at være VKO, må det være svært at forstå, at det er sådan, man arbejder nu her. Det er sådan, vi arbejder. Det er fuldstændig rigtigt, at de tre partier havde hver sin plan med ind i tårnet, og vi kom ud af det tårn der og havde et fælles regeringsgrundlag. I det fælles regeringsgrundlag er der planer for reformer, planer for at sætte gang i væksten igen, planer for at komme ud af det hul, som VKO-blokken efterlod Danmark i. Det er de planer, som vi har lagt frem i vores regeringsgrundlag.

Kl. 11:17

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 11:17

Ellen Trane Nørby (V):

Så når statsministeren talte om ny ærlighed, betød det det samme, som da Nyrup i 1998 sagde et før valget og gjorde det modsatte bag efter. Så når statsministeren talte om, at hun ville føre løftepolitik, så var det ensbetydende med, at det så var o.k. at bryde alle de løfter og svigte alle de danskere, man havde turneret rundt til og lovet det ene og det andet. Jeg kan forstå, at straksafskrivningen forsvandt op i de højere luftlag oppe på 25. etage på Crowne Plaza.

Så vil jeg gerne spørge til boligjobordningen, som Socialdemokraterne og SF jo stemte for, som var et vækstinitiativ, der skulle sikre, at den lille håndværksvirksomhed kunne få tilskyndelse til at ansætte flere, så vi kunne få gang i væksten ude i de små virksomheder, og så vi kunne sikre, at familierne fik en håndsrekning til at få familieliv og arbejdsliv til at hænge sammen. Er det endnu et af de brudte løfter fra Socialdemokraterne?

Kl. 11:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:18

Magnus Heunicke (S):

Det er jo underholdende nok at høre den nye opposition, som virkelig har øvet sig på sin nye rolle. Det er jo selvfølgelig glimrende. Husk nu bare på, dengang VKO sad ved magten, og jeg kan da tydeligt huske valget i 2007 med de kæmpe løfter, man gav til befolkningen om, at der var råd til både skattelettelser og masser af velfærd. Der var råd til et kæmpe kvalitetsløft, og i øvrigt ville man aldrig nogen sinde røre ved boligskatterne. Hvad gjorde man efter valget? Ja, der indførte man nedskæringer, der indførte man den såkaldte genopretningsplan, og der gik man ind og forringede rentefradraget, altså præcis det modsatte af, hvad man sagde. Så før man svinger sig

op til den helt store retorik her, skal man lige huske på, hvad man selv har haft af politik tidligere. Jeg synes, at de sidste, der skal tale om løftebrud, er VKO-blokken.

Kl. 11:19

Formanden:

Så er det fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 11:19

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Hr. Magnus Heunicke omtalte de tre partier i tårnet, og en eller anden fornemmelse har jeg faktisk af, at de der tre partier stadig væk befinder sig oppe i tårnet og allernådigst kigger sådan lidt ned på os andre. Man skulle tage at komme lidt ned på jorden igen, det ville klæde den nye regering, der sidder derovre og stråler af optimisme og begejstring og glæde over at komme i regering. Jeg har siddet og iagttaget regeringen, og man må sige, at det er helt fantastisk.

Jeg vil stille et spørgsmål til den nye politiske ordfører – og til lykke med posten. Den nye statsminister har jo lovet at fastholde den stramme udlændingepolitik – det er blot et af de mange, mange løfter, der blev afgivet i valgkampen – men nu lader det altså til, at det bliver nemmere at blive familiesammenført, det bliver nemmere at få dansk statsborgerskab, det bliver nemmere at få permanent opholdstilladelse, og asylansøgere skal bare sluses ud i samfundet. Vi må se, hvad kommunerne siger i forbindelse med boliger osv. osv., men det kommer vi tilbage til. Men der er tale om en meget, meget dramatisk lempelse af udlændingepolitikken. Det er blot et af de mange, mange brudte valgløfter. Vi kommer tilbage til rækken af alle de andre i løbet af dagen her i dag.

Kl. 11:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:20

Magnus Heunicke (S):

Først vil jeg lige sige tak. Det er faktisk lidt uventet, at det er fru Pia Kjærsgaard, der er med til at sprede begejstring om den nye regering og fortælle om, at det er en regering, som virkelig har masser af visioner, og som er stolte af det grundlag, som vi er nået til enighed om. Så tak til fru Pia Kjærsgaard for også at have noteret det.

Så til spørgsmålet om udlændingepolitikken. Jeg tror, at fru Pia Kjærsgaard må se i øjnene, at det altså nu er slut med VKO, og det vil sige, at den negative symbolpolitik, vi har haft på området, er afløst af en robust og retfærdig udlændingepolitik. Vi ændrer ikke på kriterierne for asyl i Danmark, vi løfter ikke antallet af kvoteflygtninge, men vi afskaffer f.eks. pointsystemet, hvorom mange danskere og erhvervslivet sagde: Det er ikke kun uretfærdigt og uintelligent, det er direkte tåbeligt. På den måde går vi ind og retter op, så vi sikrer, at systemerne bliver robuste og retfærdige med rettigheder og pligter frem for negativ symbolpolitik.

Kl. 11:21

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:21

Pia Kjærsgaard (DF):

Der blev sagt, at man ikke ændrer på kriterierne for at komme til Danmark. Det er jo da i hvert fald overhovedet ikke sandt. Man ændrer dem endda meget dramatisk. Jeg vil bare bede hr. Magnus Heunicke om at bekræfte, at Det Radikale Venstre, Enhedslisten og dele, store dele, tror jeg, af SF's bagland har gjort indsigelse imod statsministerens løfter under valgkampen, nemlig at man ville fastholde den stramme udlændingepolitik, og nu er det virkelig lempelser, lempel-

ser, lempelser, som vil betyde, at udlændingepolitikken vil blive rullet meget tilbage til det, den var før 2001, at vi vil få en meget beko-stelig ny indvandring til Danmark, at vi skal bruge rigtig mange penge på folk, der ikke er kvalificerede. Vi kommer tilbage til det alt sammen, for det vil komme til at vise sig, men jeg vil bare bede om en bekræftelse på, at Enhedslisten, Det Radikale Venstre og dele af SF's bagland, ikke toppen, der sad oppe i tårnet på Crowne Plaza, men dele af SF's bagland, har fået meget store indrømmelser, og at man nu lempes udlændingepolitikken.

Kl. 11:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:22

Magnus Heunicke (S):

Nej, jeg tror, det er vigtigt, at vi også på det her område forholder os til fakta frem for sådan en negativ skræmme politik, som baserer sig på en verdensopfattelse, som var i Folketinget her før valget. Nu er der et nyt Folketing, og når det drejer sig om et emne som familiesammenføringer, hvad er det så, den nye regering har lagt frem? Den nye regering har lagt frem, at man skal på et niveau med det, som var i 2007, og jeg tror trods alt ikke, at der er nogen på jorden, der vil påstå, at Danmark var et masseindvandringsland i 2007. Derfor er det relevant at sige, at vi meget gerne tager den debat, og jeg deler sammen med mange andre danskere opfattelsen af, at det er fint, at Dansk Folkeparti har fået lidt mindre at skulle have sagt inden for det her område. Vi ændrer ikke på kriterierne for at få asyl i Danmark, vi hæver ikke antallet af kvoteflygtninge, men vi ændrer det med familiesammenføringer tilbage til 2007-niveau.

Kl. 11:23

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det virker, som om man stadig mentalt sidder i tårnet og sidder fast oppe på den øverste etage. Den hvide røg er kommet ud, men det er bare mange røde ord, den er blevet afløst af. Det kan vi jo høre fra hr. Magnus Heunicke's side.

Hr. Magnus Heunicke siger nemlig: Vi skal skabe balance igen, bl.a. i socialpolitikken. Hvordan kan det så være, at det første socialpolitiske initiativ fra den nye regering er at kaste for 5 mia. kr. nye afgifter i hovedet på danskerne? Vi ved, at det rammer de socialt dårligt stillede mest, og når de skal have råd til at holde den børnefødselsdag, som ordføreren taler om, bliver både kagen og pølserne og sodavanden dyrere, fordi man kaster nye afgifter i hovedet på ganske almindelige mennesker. Man er nemlig fuldstændig ligeglad med, hvordan almindelige mennesker skal leve deres liv. Man er kun interesseret i, at man har fået magten. Det virker, som om man er så glad for, at man har fået ministerposterne, at man har glemt, hvad indholdet handler om.

Socialpolitik skal sætte folk i stand til at gøre noget for deres eget liv, tage ansvar for deres eget liv, i stedet for at man vil bestemme, hvordan de skal leve deres liv, hvilket jeg har forstået regeringen vil. Men 5 mia. kr. i nye afgifter er det eneste, vi ved om den her regerings politik.

Kl. 11:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:25

Kl. 11:28

Magnus Heunicke (S):

Tak for spørgsmålet fra Liberal Alliance, som nu prøver at slå sig op som socialpolitikens vagthund i dansk politik. Det bliver spændende at se, hvordan det kommer til at gå med det.

Noget af det, der var allerværst ved VKO-blokken, ud over blokpolitikken, var, at den allerhårdest ramte de familier, de mennesker i Danmark, som havde det allersværest. De blev fattigere. Og man kan jo bare spørge Rådet for Socialt Udsatte, vores boligforeninger, Folkekirkens Nødhjælp, Dansk Folkehjælp – alle dem, som har at gøre med samfundets nederste, dem, der knokler, dem, der kæmper for at holde sig oppe og være med i fællesskabet. Alle siger: Det er gået rivende galt. Det er gået fuldstændig galt, og derfor er noget af det første, vi vil tage fat på, når der kommer penge i kassen og vi får rettet op på økonomien, at fjerne de fattigdomsydelser, som VKO har indført, og som har betydet, at der var for stor forskel på rig og fattig. De fattigste blev endnu fattigere. Det kan vi ikke være tjent med, det kan vi ikke være bekendt.

Kl. 11:26

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:26

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Kravt nu ned fra tårnet. Valgkampen er overstået. Vi behøver ikke at høre på floskler og løfter og alt muligt. Lad os tale om de konkrete ting. Bliver pølserne dyrere? Bliver lagkagen dyrere? Bliver sodavanden dyrere? Det eneste, de fattige familier har fået konkret af den her regering, er nye udgifter. Og når så de har betalt det selv, vil man give dem pengene igen en eller anden gang i fremtiden, hvis ellers der bliver mulighed for det. Det er altså lidt for smart.

Sandheden er jo den, at det her ikke handler om VKO. Drop det, vil jeg sige til hr. Magnus Heunicke. VKO har ikke længere et flertal. Det er S, SF og R, der skal stå til ansvar for den politik, man vil føre. Og hvorfor vil man gøre børnefødselsdagen dyrere, når man står og påstår, at man vil gøre den billigere?

Kl. 11:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:26

Magnus Heunicke (S):

Vi har jo tal. Det er selvfølgelig sjovt nok at have den her debat, men vi har jo tal fra eksperter, fra folk, der arbejder og knokler i deres fritid og i deres organisationer for at hjælpe Danmarks fattigste familier. De siger faktisk, at familierne er på et niveau nu, som er så lavt, at det ikke engang kan lade sig gøre at få et ordentlig sundt måltid mad. Derfor synes jeg ikke, at det giver mening at fortælle om, hvad en lagkage så koster fremover. Altså, for de familie her handler det ikke om, at de skal leve af lagkager eller flødeskum. Det handler om, at de skal have en hverdag til at fungere, hvor der er råd til både huslejen og til at give børnene en flyverdragt og råd til at kunne fastholde, at man har en plads i fællesskabet. Det er det, hr. Simon Emil Ammitzbøll nok har svært ved at forstå, altså at det nye flertal er meget optaget af fællesskabet, nemlig at man skal være en del af fællesskabet, ikke at man skal fryses ud, fordi man har haft en svær start i livet. Det er det, vi vil gøre op med.

Kl. 11:27

Formanden:

Så er det hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Lars Barfoed (KF):

Tak for det. Jeg synes, at det er forstemmende at mærke, at den nye regering allerede er kørt træt. Det må have været nogle meget udmattende drøftelser, man har haft oppe i det tårn. Vi ventede jo spændt på resultatet af drøftelserne, og hvad er det for et regeringsgrundlag, vi får? Det er et regeringsgrundlag, som stort set kun er flotte målsætninger, smukke formuleringer og floskler. Så tænkte vi: Der kommer nok noget konkret, når statsministeren holder sin tale. Der var intet konkret, og nu har vi altså i dag en ordfører fra Socialdemokratiet, der indtil nu ikke har svaret konkret på et eneste spørgsmål, der er stillet.

Må jeg så spørge i forlængelse af det, der lige blev spurgt om her: Er det ikke korrekt, at de stigende skatter og afgifter, som Socialdemokratiet og de øvrige regeringspartier vil indføre, vil betyde en begrænsning i helt almindelige familiers købekraft og dermed gøre familierne fattigere? Må jeg ikke spørge helt konkret til det: Er det ikke rigtigt, at man begrænser familiernes købekraft med de afgifter, man vil indføre?

Kl. 11:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:28

Magnus Heunicke (S):

Jeg ved godt, at De Konservative ikke kan blive enige med de andre partier i den nye opposition om, hvilken linje man skal lægge. Man kan høre her, at Dansk Folkeparti talte om, at den nye regering så ud til at være i meget godt humør og virkelig havde energi, mens De Konservative har den modsatte strategi, nemlig at det skulle være, at den var kørt træt. Men det er jo altså meget festligt alt sammen.

Den nyhed, jeg vil fortælle hr. Lars Barfoed, er jo om den almindelige LO-familie, for hvad er det for en familie? Ja, det er en familie, som knokler for at få tingene til at hænge sammen, en familie, som er nervøs for, om jobbet ryger i næste måned, fordi naboen job måske er røget, og det vil sige, at den almindelige LO-familie er optaget af det. Det er også en almindelig familie, som siger: Hvordan går det med vores børns uddannelse, hvordan går det med de udfordringer, Danmark står over for? Det er dem, vi vil tage fat på, og det er dem, vi vil forbedre mulighederne for til at klare sig igennem. Det er det, der er den afgørende ting her, nemlig, at til folk, der tidligere har været nervøse for, hvad der sker med deres job, hvad der sker med de her ting, siger vi: Der vil vi komme med en forbedring.

Kl. 11:29

Formanden:

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 11:30

Lars Barfoed (KF):

Det er simpelt hen rent sort tale, vi hører fra Socialdemokratiet. Jeg må stadig væk konstatere: Socialdemokratiets ordfører har ikke i den her debat indtil nu svaret konkret på et eneste spørgsmål. Man kan tydeligt mærke, hvad taktikken er. Det er, at hver gang der bliver stillet et spørgsmål til hr. Magnus Heunicke, svarer hr. Magnus Heunicke ved at beskyldte de tidligere regeringspartier for en hel masse ting. Men et konkret svar på, hvad der er Socialdemokratiets politik, har vi overhovedet ikke fået indtil nu. Derfor spørger jeg igen, og nu vil jeg gerne have et klart svar: Vil stigende skatter og afgifter begrænse almindelige familiers købekraft – ja eller nej?

Kl. 11:30

Kl. 11:33

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:30

Magnus Heunicke (S):

Vi har jo et fundamentalt anderledes syn på skat end De Konservative. Det er, fordi vi betaler vores skat med glæde, vi betaler vores skat, fordi vi ved, at pengene går til fællesskabet, de går til bedre uddannelse til vores børn, de går til ældrepleje, de går til sundhed, de går til det, vi er stolte af, og som vi skal forbedre. Det er nok forskellen på det nye flertal, der er kommet, og i hvert fald De Konservative, som vil lette det samlede skattetryk. Den nye regering vil ikke lette det samlede skattetryk, og dermed er svaret også: Det vil vi ikke gøre, men vi vil sikre, at der kommer gang i væksten, og at vi får rettet op på de skæve nedskæringer, som den tidligere regering har foretaget.

Kl. 11:31

Formanden:

Så har fru Johanne Schmidt-Nielsen bedt om en kort bemærkning.

Jeg vil godt sige, at det er fuldstændig fast praksis, at når det undtagelsesvis sker, at ordførere fra den samme blok beder om ordet, så får de det. Jeg vil til gengæld administrere det sådan, at den samlede taletid bliver en smule udvidet af den grund.

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:31

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for talen og velkommen til. Tillykke med den nye post.

Jeg vil bare lige høre lidt om den skattereform, der lægges op til. Jeg går ud fra, at vi er helt enige om, at det skal være en skattereform, der øger ligheden i det danske samfund. Og når jeg siger, at jeg går ud fra, at vi er helt enige om det, er det selvfølgelig bl.a., fordi det er, hvad Socialdemokraterne og SF er gået til valg på, nemlig en højere grad af økonomisk lighed i det danske samfund, men det er jo også, fordi det er det, der står i regeringsgrundlaget, altså at man vil arbejde for at mindske uligheden i Danmark.

Så jeg skal bare lige høre: Jeg går ud fra, at vi er enige om, at fundamentet for en skattereform må være, at ligheden i det danske samfund vokser.

Kl. 11:32

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:32

Magnus Heunicke (S):

Som vi beskriver i regeringsgrundlaget, vil der komme en skattereform. Den nye regering lægger op til en skattereform, som har tre hovedelementer. Det ene er det, der bliver spurgt om her, nemlig at det skal være en skattereform i social balance. Det andet er, at det skal være en skattereform, der er fuldt finansieret, og det tredje er, at målet er at lette skatten på arbejde. Det er de tre ting, som står helt fast, og så er der en ting, som vi siger allerede fra starten, og det er: I denne valgperiode vil vi ikke gøre noget ved boligskatten, vi vil ikke hæve boligskatten, som det står klokkeklart i vores regeringsgrundlag.

Kl. 11:33

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Der er bare det der med ordene »en social balance«, hvor jeg godt kunne tænke mig at få et lidt klarere svar. Jeg skal bare høre, om vi er enige om, at der ikke bliver lavet nogen skattereform, der kommer til at øge den økonomiske ulighed i det danske samfund. Det er selvfølgelig vigtigt for Enhedslisten, fordi vi jo sådan set arbejder for en højere grad af økonomisk lighed i det danske samfund, og det tror jeg også at Socialdemokraterne og SF gør. Så jeg skal bare høre: Forudsætningen for, at der kommer en ny skattereform er, at uligheden i det danske samfund mindskes, at ligheden vokser.

Kl. 11:33

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:34

Magnus Heunicke (S):

Jo, og der må man jo sige, at samtlige de tiltag, som den nye regering har lagt frem, er tiltag, som man kan sætte to streger under og spørge: Hvad betyder de for den økonomiske lighed eller ulighed i samfundet? Vil uligheden vokse endnu mere? Næ, det vil den ikke. Her vil vi hjælpe dem, som er blevet klemt af det tidligere flertal, af VKO-partierne. Så derfor vil der være en større grad af økonomisk retfærdighed i samfundet, hvor de fattigste ikke bliver fattigere og slet ikke bliver glemt. Når det drejer sig om skattereformen, siger vi, at den skal være i social balance, og så bliver partierne – ikke kun Enhedslisten, men også resten af Folketingets partier – jo indbudt til forhandlinger om den. Vores krav er, at den skal være i social balance.

Kl. 11:34

Formanden:

Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:34

Kristian Jensen (V):

Jeg kan forstå, at spørgsmålene indtil nu har været for komplicerede til, at hr. Magnus Heunicke selv har kunnet svare på dem. Hr. Lars Barfoeds ja/nejspørgsmål fik vi ikke noget svar på. Jeg synes egentlig, at det er lidt ærgerligt, at en åbningsdebat med en ny ordfører på talerstolen bliver trukket ned på det her niveau, hvor hr. Simon Emil Ammitzbølls meget klare spørgsmål om, hvad det egentlig er for en sammenhæng, der er mellem det, man siger, og det, man gør, ikke blev besvaret. Derfor vil jeg gerne fortsætte ad det spor.

Det eneste, vi indtil videre har hørt, er, at der kommer stigende afgifter. Det er afgifter, der med størst vægt rammer dem, der har de laveste indkomster. Det kan være et ægtepar, hvor den ene er kasseassistent og den anden er lagermedarbejder. Vedkommende vil ikke få gavn af det, som hr. Magnus Heunicke har fremhævet indtil nu. Vedkommende vil blive ramt af stigende skatter og afgifter med højere afgifter på sukker, fedt, cigaretter, øl, sodavand, en lang række områder. Det, vi får først, er stigende afgifter, og så vil man måske gøre noget senere ved kontanthjælpsloftet og andet. Kan hr. Magnus Heunicke ikke bekræfte, at det eneste, vi med sikkerhed ved, er, at afgifterne stiger, og at afgifterne rammer de fattigste relativt hårdere end dem, der har høje indkomster?

Kl. 11:36

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:36

Kl. 11:38

Magnus Heunicke (S):

Lad mig svare fuldstændig klart på det. Ja, det ved vi, og vi har sagt både før valget og nu, at det vil vi gøre. Hvis det var det eneste, vi ville gøre, er det fuldstændig rigtigt, at det vil have den effekt, som hr. Kristian Jensen nævner. Men det er jo ikke det eneste, vi gør. Vi gør flere andre ting, og jeg har nævnt et par af dem her. Den ene ting er, at de, der har det allersværest økonomisk, skal have en hjælpende hånd. Det har jeg også forstået at man anerkender, og at man godt ved, at det vil vi gøre.

En anden ting, der er meget afgørende for lige præcis de mennesker, som spørgeren her taler om, er, at deres job er i fare for at forsvinde. Vi har jo i de sidste 4 måneder set, at der er kommet flere arbejdsløse. Selv om den tidligere regering sagde, at krisen var overstået, er arbejdsløsheden fortsat med at stige. Derfor er det jo helt afgørende, at vi får sparket gang i den danske økonomi igen og får sikret en øget beskæftigelse, altså flere arbejdspladser. Det er derfor, at vi fremrykker offentlige investeringer, som lige præcis kommer dem til gavn, som går og er nervøse for deres job.

Kl. 11:37

Formanden:

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 11:37

Kristian Jensen (V):

Man har droppet løftet om straksafskrivninger til virksomhederne. Til gengæld har man fastholdt, at der skal spares 2 mia. kr. Er det det, hr. Magnus Heunicke tror giver flere arbejdspladser? Jeg må sige til hr. Magnus Heunicke, at det eneste, vi kan se, der kommer, er, at de stigende afgifter kommer nu med det samme. Vi ved ikke, om der kommer en hjælp, og vi ved ikke, hvornår den kommer. Hvis hr. Magnus Heunicke ved det, kan hr. Magnus Heunicke så her fortælle os klart, hvornår der kommer en hjælpende hånd til at kunne betale de stigende afgifter, som hr. Magnus Heunicke som punkt 1 har beskrevet kommer, og som punkt 2 rammer de fattigste hårdst?

Kl. 11:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:37

Magnus Heunicke (S):

Der sker jo det, at den nye regering, som jeg også sagde i min tale, har en bunden opgave, nemlig at der skal penge i kassen – nu skal der penge i kassen – for det kan ikke blive ved. Vi overtager en kasse, der er fuldstændig tom, og vi kan se, at hvis der ikke gøres noget, vil underskuddet bare vokse fremover. Der skal simpelt hen gøres noget.

Det har været og er vores ufravigelige princip, og det har det været både under valgkampen og efterfølgende, at vi først bruger pengene, når vi har dem. Derfor er det den første ting, der sker. Det er fuldstændig rigtigt. Først skal pengene ind, og derefter skal de ud at arbejde og ud at virke og gavne. Den todelte opgave er sådan set som punkt 1 at få penge i kassen og som punkt 2 at få dem ud at arbejde, så vi retter op på nogle af de skævheder og kortsigtede urimeligheder, som den tidligere regering indførte.

Kl. 11:38

Formanden:

Så er det fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu vil jeg så forsøge at forstå hr. Magnus Heunicke's svar, for det har indimellem været lidt vanskeligt at forstå dem, måske også fordi der sådan set ikke blev svaret på spørgsmålene. Kan hr. Magnus Heunicke bekræfte det, som hans partifælle, fru Julie Skovsby, også sagde under valgkampen, nemlig at det, når man hæver afgifterne med 5 mia. kr., giver øget fattigdom i Danmark – ja eller nej?

Kl. 11:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:39

Magnus Heunicke (S):

Det kan være, at spørgeren simpelt hen var optaget, da jeg lige før havde debatten om samme emne med spørgerens partifælle. For faktisk er, at det er fuldstændig korrekt, hvis det var det eneste, man gjorde. Men det var jo ikke det eneste, man gjorde. Vi har lavet et regeringsgrundlag, og jeg selv har i min tale præcis fremhævet, hvordan vi vil skabe mindre ulighed i Danmark, og jeg synes faktisk, det er lidt tankevækkende, hvordan man i VKO-partierne nu virkelig prøver at være de svages beskyttere.

Det er jo de partier, som har indført målrettede massive nedskæringer over for netop dem, som har det økonomisk sværest, som nu prøver at sige, at man er deres bedste ven. Men den strategi tror jeg bare man får rigtig svært ved at få til at glide ned ude omkring i Danmark.

Kl. 11:39

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 11:39

Gitte Lillelund Bech (V):

Altså, jeg har skam fulgt debatten, jeg har sådan set siddet her siden kl. 10, da vi indledte åbningsdebatten. Jeg har hørt det her spørgsmål blive stillet af både hr. Lars Barfoed og hr. Kristian Jensen, og jeg vil bare have hr. Magnus Heunicke til at konkludere, at det, som den røde regering nu gør, er, at den skaber øget fattigdom for derved at få penge for på sigt så måske at kunne rulle noget tilbage for at hjælpe dem, der er blevet mere fattige.

Det er vel reelt set det, som den røde regering gør, ved at sætte skatter og afgifter op med 5 mia. kr.: Det er bedst at skabe øget fattigdom, for så er der nogle flere, vi kan redde.

Kl. 11:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:40

Magnus Heunicke (S):

Jamen sådan en debat kan være vanskelig, for hvis man ikke vil høre svaret, er det jo svært at fortælle, hvad der er svarene. Nu prøver jeg at komme med det en gang til, for jeg synes faktisk, jeg svarede meget klart på det: Det er fuldstændig rigtigt, hvis det var det eneste, vi gjorde. Men så bruger man sådan et polemisk trick med, at nå, ja, men så er det måske senere hen. Hvor kommer det med, at det måske er senere hen, fra? Sagen er jo den, at vi skal have penge i kassen først. Det har vi sagt fuldstændig åbenlyst til alle, og det mener vi den dag i dag, og det mener vi også i morgen. Selvfølgelig skal der penge i kassen, før vi kan bruge dem, det er jo simpelt hen sådan, det fungerer. Vi har overtaget et kæmpe hul i kassen, 85 mia. kr. – mindst – i underskud for næste år.

Når vi først har fået penge i kassen, kan vi jo bruge dem på at rette op på de urimeligheder, som den tidligere regering indførte.

Kl. 11:41

Formanden:

Så er det hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:41

Jacob Jensen (V):

Sort tårn, sort tale. Det må vel være konklusionen indtil nu. Man har siddet ude i et sort tårn i flere uger og diskuteret, og ud af det kom et regeringsgrundlag, som er sort tale. Statsministerens åbningstale – sort tale. Hr. Heunicke svar på de spørgsmål, der er blevet stillet i dag – sort tale. Jeg vil sige til hr. Heunicke, at hr. Lars Barfoed stillede et meget konkret spørgsmål, som jeg godt vil bede hr. Heunicke om at forholde sig til og svare på: Er det korrekt, at hvis man sætter skatter og afgifter op med et stort milliardbeløb, bliver danskernes købekraft mindre – ja eller nej?

Kl. 11:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:42

Magnus Heunicke (S):

Sagen er jo den, at vi har lavet et fælles regeringsgrundlag. Og hvis man siger, at der kun er en ting, som vi taler om her, og ikke andet, er det rigtigt, at det får en bestemt effekt. Hvad ville der ske, hvis vi ikke gjorde noget ved f.eks. arbejdsløsheden, så den bare fik lov til at stige? Hvis vi ikke gjorde noget ved den, hvad ville det så betyde for danskernes købekraft og for dansk økonomi? Det ville være dybt skadeligt, og derfor giver det jo ingen mening at sige, at man ikke vil tale om alt det andet, som vi vil gøre, at man kun vil tale om den ene ting. Man er nødt til at se regeringsgrundlaget som et hele, hvor vi altså vil sparke gang i dansk økonomi og give danskerne noget at lave, fremrykke offentlige investeringer, for det vil nemlig betyde større købekraft, mere gang i væksten og at folk har tillid til, at de kan gå ud at investere, fordi de har jobsikkerhed. Det er derfor, jeg bliver nødt til at svare, at vi skal se det som en helhed, for det er kun i helheden, det får en virkning.

Kl. 11:42

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 11:42

Jacob Jensen (V):

Mere sort snak. Jeg vil spørge hr. Heunicke: Bliver danskernes købekraft og dermed muligheden for at stimulere væksten større eller mindre, når man sætter skatter og afgifter op med et stort beløb – ja eller nej?

Kl. 11:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:43

Magnus Heunicke (S):

Hvis det var det eneste, man gjorde, er svaret selvfølgelig ja, lige som svaret er ja, hvis det var det eneste, man gjorde, i forhold til det, fru Gitte Lillelund Bech sagde lige før. Sagen er den, at det ikke er det eneste, vi gør, og jeg siger held og lykke til Venstre, hvis det er den strategi, man vil bruge, nemlig at man ikke vil se på helheden, men kun på et emne. For hvis det var det eneste, vi gjorde, var svaret selvfølgelig ja. Hvis vi f.eks. ikke gjorde noget ved den stigende arbejdsløshed, som vi altså har arvet, og som har fået lov til at stige, på

trods af at vi altså har hørt fra den tidligere statsminister, at krisen da er afblæst, den er da overstået, så var svaret ja. Der har stadig væk været en stigning i arbejdsløsheden. Hvis vi ikke gjorde noget ved det, hvis vi ikke fremrykkede offentlige investeringer, som vil sparke gang i væksten igen og give danskerne et job, jamen så var svaret ja, men det gør vi jo netop, og derfor er vi nødt til at se det som en samlet effekt af regeringens politik. Det er det, der er det afgørende.

Kl. 11:44

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 11:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først vil jeg sige tillykke med posten til Socialdemokratiets nye politiske ordfører.

Se, jeg troede jo i min naivitet, at det, vi ville se her efter regeringsskiftet, var, at der ville være nogle partier, der efter at have tørstet efter magten i 10 år og nu virkelig havde kæmpet sig frem til magtpositionen og ministertabureterne så hurtigt ville fremsætte en myriade af forslag her i Folketingssalen, så man kunne efterleve alt det, man nu gerne ville, og som man virkelig havde haft lyst til.

Hvad har vi så set? Vi har set en regering, der meddeler Folketinget, at vi kan få et lovkatalog at se i slutningen af november, altså 2½ måned efter valget, med det resultat, at Folketinget nu ser ud til at måtte aflyse tre mødedage i næste uge, fordi vi ikke har noget at lave. Den eneste dag, vi skal mødes i næste uge, er den dag, hvor oppositionen sætter dagsordenen, men der er ikke nogen regeringsforslag, der sker ingenting. Så vi kan bare sådan fortsætte vores ferie og vente på, at regeringen kommer i arbejdstøjet. Det er da paradoksalt, vil jeg sige til den politiske ordfører.

Jeg tror, der er rigtig mange, der er forvirrede ude i fædrelandet, og jeg er i hvert fald forvirret, også i forhold til hvilken politik der vil blive lagt frem. Derfor har jeg bare et spørgsmål til hr. Magnus Heunicke for at prøve at få afklaret forvirringen på et område, og det er: Vil den politik, regeringen vil føre, medføre, at millionærerne i det her land skal betale mere i skat eller mindre i skat? Skal millionærerne ende med at betale mere i skat eller mindre i skat med regeringens politik?

Kl. 11:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:45

Magnus Heunicke (S):

Først vil jeg lige kommentere den første del af hr. Kristian Thulesen Dahls spørgsmål ved at konstatere, at det i hvert fald er dejligt at opleve, hvordan man længes efter at komme til at sidde på oppositionsbænkene og virkelig være med til at arbejde her i Folketingssalen, og vi glæder os også til det. Men sagen er jo den, at vi havde en regering, som næsten sad tiden ud, og valget kom jo – og det var endda den tidligere statsministers argumentation for det – så det blev afholdt lige før Folketingets åbning, og derfor er der nogle praktiske ting, som følge af, at Folketinget åbner nu. Men det er klart, at regeringen selvfølgelig må have lov til at fremlægge et lovprogram. Jeg er helt sikker på, at det ville have været præcis det samme, hvis vi havde haft den modsatte situation. Sådan må det jo være rent praktisk.

Til det andet om millionærskat vil jeg sige, at det ikke er en del af regeringsgrundlaget at få en millionærskat, men vi vil lave en skattereform, der er socialt afbalanceret, og som har som mål at lette skatten på arbejde, men den skal være fuldt finansieret. Og grunden til, at vi vil lette skatten på arbejde, er, at vi vil forbedre konkurrenceevnen.

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 11:46

ring. Det fremgår nemlig tydeligt, at man vil øge de grønne afgifter. Det står helt fast, og det står også fast, at regeringen vil vedtage de vand- og naturplaner, som man har arvet fra den foregående regering. Enhver, som har et minimum af kendskab til de vilkår, som er for dansk landbrug i dag, vil vide, at det kommer til at betyde en udvikling af store dele af dansk landbrug. Ville det ikke være mere ærligt, hvis regeringen allerede i regeringsgrundlaget her havde meldt ud, at man ønsker at lukke dansk landbrug?

Kl. 11:50

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, at vi er kampberedte. Vi glæder os til arbejdet, og derfor havde vi jo set frem til en masse forslag fra den her nye regering, vi kunne diskutere med politikerne i regeringen. Og så sker der ingenting. Så sidder vi her og venter og venter på, hvornår alle de forslag, som regeringen egentlig havde tænkt sig at fremsætte, kommer. Vi ved det jo ikke; vi kan ikke få svar på det.

Så vil jeg gå til det, det drejer sig om, nemlig millionærerne. Jeg fik jo ikke et svar fra hr. Magnus Heunicke. Altså, jeg fik et svar, der handlede om, at den millionærskat, man gik til valg på, har man taget af bordet. Det har jeg forstået – det har jeg forstået. Så har jeg forstået, at der er noget med, at man vil gennemføre nogle topskattelettelser. Det står der også. Det har jeg også forstået. Det var man imod før valget, men det er man nu for. Så vil man gennemføre en skattereform, som der er en masse forvirring om, og som skal være afbalanceret på nogle forskellige måder.

Se, jeg stiller bare det enkle spørgsmål – for det tror jeg der er rigtig mange danskere der interesserede i efter den valgkamp, vi har haft: Ender alt det med, at millionærerne i Danmark betaler mere i skat? Altså, det er et ret simpelt spørgsmål. Er spørgsmål forstået? Ender det med, at millionærerne betaler mere i skat, når regeringens politik er blevet gennemført, eller ender det med, at millionærerne betaler mindre i skat?

Kl. 11:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:47

Magnus Heunicke (S):

Ja, og svaret er jo, at hr. Thulesen Dahl godt ved – og det bekræftede han også – at selve millionærskatteelementet ikke er med i regeringsgrundlaget. Det er svaret. Og så vil vi komme med en skattereform. Det er jo glædeligt, at man er utålmodig for at komme i gang. Vi glæder os også til at komme i gang, og bare vent, der bliver masser at tage fat på, og vi vil invitere – og det er det, der er det nye her – til forhandlinger om f.eks. vores skattereform. Derfor kan både Dansk Folkeparti og de andre partier i den nye opposition jo være med til at finde ud af, hvordan vi gør det, men vores krav er bare, at det skal være socialt retfærdigt. Det er vores krav til den skattereform. Derfor må vi vente og se, hvad det ender med i de forhandlinger, det er klart. Kravet er bare, at det er en socialt retfærdig og fuldt finansieret reform.

Kl. 11:48

Formanden:

Fru Mette Bock for en kort bemærkning.

Kl. 11:49

Mette Bock (LA):

Først tillykke med ordførerskabet til hr. Magnus Heunicke; jeg kan se, at det er en meget vanskelig opgave, men man kan jo kun ønske held og lykke.

Vi har fået et regeringsgrundlag, som på jo mange måder er formuleret i brede vendinger – og sådan skal det vel være – men på enkelte områder bliver man meget, meget konkret. Det gælder f.eks. de rammevilkår, som skal gælde for dansk landbrug. Vi kommer fra en situation under den foregående regering, som var slem, til noget, som absolut er en katastrofe, ser det ud til, med den kommende rege-

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:50

Magnus Heunicke (S):

Jo, hvis det var ønsket, var det fuldstændig rigtigt, men det er langt fra ønsket. Vi er stolte af dansk landbrug, vi er stolte af de varer, der bliver produceret, men vi vil også gerne hjælpe landbruget med at gøre det bedre. Den grønne omstilling af samfundet skal naturligvis også gælde landbruget, for det er jo der, man virkelig arbejder tæt på naturen. Så når vi siger til landbruget, at nu skal der altså arbejdes mere grønt, så siger vi det både til landbruget og til industrien og til transportsektoren og til alle andre: Vi skal have en grøn omstilling af Danmark.

Jeg kender faktisk ikke rigtig fru Mette Bocks partis politik på det her med klima. Om det er noget, man har defineret endnu, ved jeg ikke, men vores klimapolitik er, at vi skal være mere ambitiøse, at vi skal have en grøn omstilling af Danmark, og naturligvis gælder det også for landbruget. Man må endda sige, at det er dem, der er tættest på naturen, og derfor er det der, vi kan nå meget langt, hvis vi hjælper dem med den grønne omstilling.

Kl. 11:50

Formanden:

Fru Mette Bock.

Kl. 11:51

Mette Bock (LA):

Mere kvalitet, større ambitioner – hvor mange gange har vi ikke hørt det allerede. Det er bare ikke godt nok. Når vi står over for et erhverv, som i forvejen er økonomisk i knæ, må man simpelt hen have større ambitioner end bare at sige, at alle skal bidrage, så jeg glæder mig til at se noget mere konkret. Og til det helt konkrete vil jeg så spørge:

Det fremgår også af regeringsgrundlaget, at man vil nedsætte en hurtigtarbejdende landbrugskommission. Kan hr. Magnus Heunicke svare på, om det betyder, at man ikke vil gennemføre de foreliggende vand- og naturplaner, før denne landbrugskommission har talt, eller om man bare vil fortsætte i dampen på det tog, som allerede er sat i gang?

Kl. 11:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:51

Magnus Heunicke (S):

Det er klart, at målet med sådan en hurtigtarbejdende landbrugskommission jo er at få endevendt de problemstillinger, som landbruget står over for, og det er helt logisk, at miljøet er en kerneudfordring for dansk landbrug. De er gået i den rigtige retning, de har vist, at det kan lade sig gøre, og vi vil tage landbruget på ordet og sige: Jamen så kom med videre, for der er meget at nå endnu, og vi kan sagtens forbedre den måde, som dansk landbrug indvirker på natur, miljø og klima på.

Derfor er det da helt klart vores mål, at en sådan landbrugskommission skal have som et hovedtema, hvordan vi får sikret, at den grønne omstilling kommer til at foregå på den bedst mulige måde for landbruget. Derfor er regeringen jo optaget af at tilrettelægge det således, at det foregår i et samspil, hvor man siger, at det kommer på det optimale tidspunkt, hvor landbrugskommissionen bliver færdig, således at det kan blive implementeret i det miljøomlægningsarbejde, som forestår for landbruget.

Kl. 11:52

Formanden:

Fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.

Kl. 11:52

Benedikte Kiær (KF):

Nu har ordføreren flere gange fremhævet, at regeringen vil kickstarte dansk økonomi, bl.a. med de 10 mia. kr., og en af de få klare ting, der står i regeringsgrundlaget, er, at man gerne vil efterleve EU-henstillingen. Men det må jo så betyde, at man skal stramme ekstra op i 2013, og der vil jeg gerne spørge ordføreren hvordan der så skal strammes op. Er det ved besparelser i den offentlige sektor, eller er det ved øgede afgifter? For en af de få konkrete ting, der er i regeringsgrundlaget, er jo øgede afgifter. Men hvilke øgede afgifter vil vi så se?

Kl. 11:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:53

Magnus Heunicke (S):

Jeg vil gerne kvittere for spørgsmålet her. Det er relevant, ikke mindst fordi hele baggrunden for spørgsmålet jo er, at vi overtager en økonomi, som virkelig har det svært, som er i knæ, at vi overtager en kasse, som er fuldstændig tom, og vi kan se, at foran os ligger der et underskud på mindst 85 mia. kr. Derfor er det en god og fornuftig og helt rimelig ambition, den nye regering har, nemlig at vi selvfølgelig skal overholde de EU-krav, som ligger i 2013.

Derfor er det jo afgørende, at kickstarten i 2012 kommer til at virke og giver et løft, ikke kun i beskæftigelsen, men også i den danske økonomi. Det er en fremrykning, og derfor er det fuldstændig rigtigt, hvad spørgeren taler om, nemlig at den fremrykning jo så betyder, at der kommer mindre aktivitet i årene fremover for de ting, vi fremrykker, for de skoler, vi fremrykker at renovere, skal vi jo ikke renovere året efter.

Kl. 11:54

Formanden:

Fru Benedikte Kiær.

Kl. 11:54

Benedikte Kiær (KF):

Jeg mener ikke, jeg lige fik et konkret svar på mit spørgsmål, så jeg vil prøve igen:

Hvilke afgifter skal så stige yderligere? Er det f.eks. energiafgifterne, hvilket vil betyde, at man så ikke vil kunne tænde lyset, når man holder fødselsdag, så man ikke kan se lagkagen, og hvem der ikke er der, og at man heller ikke har råd til sodavand på grund af de øgede afgifter? Eller vil man lave opstramninger i den offentlige økonomi? Hvordan vil man sørge for at kunne efterleve EU-henstillingen?

Kl. 11:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:54

Magnus Heunicke (S):

Den kickstart, som den nye regering har lagt frem, og som vi går i gang med at gennemføre nu, vil betyde, at vi fremrykker offentlige investeringer på 10 mia. kr. Det er f.eks. renovering af skoler, det er f.eks. kloakrenoveringer, det er f.eks. veje, cykelstier, togskiner, der skal anlægges og laves. Det er ting, som er planlagt i Danmark, i vores kommuner, i vores boligselskaber, men som vi vil fremrykke. Når man fremrykker, får det jo effekt på beskæftigelsen tidligere.

Det betyder så også, at der er et mindre beløb at bruge senere, for så skal det jo ikke laves igen. Derfor vil det jo i sig selv være en hjælp til, at den opstramning, som skal være for at leve op til EU's krav i 2013, ikke vil komme året efter; den vil komme så tidligt, som det overhovedet er praktisk muligt. Deri har vi en stor del af vejen til at opfylde EU's krav.

Kl. 11:55

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:55

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil gerne over for hr. Magnus Heunicke kvittere for det svar, som han gav fru Gitte Lillelund Bech. Det var lidt ærgerligt, at fru Gitte Lillelund Bech var den fjerde, der måtte stille præcis det samme spørgsmål, nemlig om vi kunne få en bekræftelse på, at højere skatter og afgifter vender den tunge ende nedad, og at det gør det sværere for dem med de mindste indkomster. Og jeg er glad for bekræftelsen på, at de her højere afgifter, som regeringen foreslår, øger fattigdommen i Danmark.

Nu skal jeg bare høre hr. Magnus Heunicke: Skal vi spørge tre eller fire gange, før hr. Kristian Thulesen Dahl får svar på sit spørgsmål om, hvorvidt millionærerne skal betale mere eller mindre i skat?

Kl. 11:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:56

Magnus Heunicke (S):

Man kan spørge så meget, man vil. Sagen er den, at vi vil fremlægge en skattereform, der er socialt afbalanceret. Det begreb kan være svært at forstå, for det er ikke noget, man har arbejdet med i den tidligere regering. Det vil være en skattereform, der er socialt afbalanceret, og som er 100 pct. finansieret. Den skattereform vil vi lave, og målet med den er at lette skatten på arbejde, men det skal være 100 pct. finansieret og socialt afbalanceret.

Hvordan kommer tegningen så til at se ud? Jamen jeg håber da sandelig, at også Venstre har lyst til at være med. Selvfølgelig er man ked af, at man tabte valget, men nu må man videre. Jeg håber, at Venstre vil være med til at prøve at lave den bedst mulige reform. Men vores krav er altså, at den skal være socialt afbalanceret, og det må man acceptere som en hovedpræmis.

Kl. 11:57

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:57

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu er jeg glad for, at citatet fra fru Julie Skovsby fik hr. Magnus Heunicke til at komme med en indrømmelse om afgifter og fattigdom. Det kunne måske også være, at hr. Magnus Heunicke skulle have lyttet til fru Julie Skovsby, når fru Julie Skovsby i samme tv-udsendelse sagde, at man jo ikke hævdede skatterne fra S' side for at

få gang i væksten. Det synes jeg var en erkendelse, der måske også skulle indsnige sig hos den socialdemokratiske ordfører.

Vi kan nu først konstatere, at afgifter skal give 5 mia. kr. De penge skal bruges til øgede udgifter. Men så er der den skattereform, som hr. Magnus Heunicke taler om, og som skal sænke skatten på arbejde markant. Hvis skatten på arbejde skal ned, må der være afgifter, der skal sættes i vejret. Og hvordan vil hr. Magnus Heunicke sikre, at de afgifter ikke vil virke på samme måde som afgifterne på de første 5 mia. kr., som hr. Magnus Heunicke har indrømmet giver stigende fattigdom i Danmark?

Kl. 11:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:58

Magnus Heunicke (S):

Det er meget simpelt. Det vil vi sikre, fordi vi har et regeringsgrundlag, der helt klart siger: fuldt finansieret og socialt afbalanceret. Det er det, som ligger til grund for det. Det er klart, at det er hele skattereformen, vi taler om. Det er altså alle elementer i den omlægning, i den skattereform, vi vil indbyde Folketingets partier til forhandlinger om. Den skal være socialt afbalanceret. Vi må jo indbyde til forhandlinger, og så må vi høre. Jeg kan forstå, at det tidligere regeringsparti Venstre har en del ønsker. Jamen kom og vær med til de forhandlinger. VKO's tid er forbi. Det kan være svært at vænne sig til, at vi nu har et nyt, samarbejdende, bredt Folketing. Vælgerne vil ikke have mere af VKO, vælgerne ville have det brede samarbejde, også her. Vi laver et bredt samarbejde, men regeringens fundament er – det er også det, der lå i min tale – at det skal være en socialt afbalanceret skattereform.

Kl. 11:58

Formanden:

Jeg vil om et øjeblik udsætte mødet. Jeg vil sige, at der efter pausen er 20 minutter tilbage til spørgsmål, og de første fem, der er noteret til at komme på efter pausen, er Mads Rørvig, Hans Kristian Skibby, Peter Skaarup, Inger Støjberg og Louise Schack Elholm.

Jeg vil her udsætte mødet til kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 11:59).

Kl. 13:00

Forhandling**Anden næstformand (Søren Espersen):**

Mødet er genoptaget.

Det er jo Socialdemokraternes ordfører, der er på talerstolen, og jeg har noteret følgende seks, der kan nå at komme med i den her runde: Mads Rørvig, Hans Kristian Skibby, Peter Skaarup, Inger Støjberg, Louise Schack Elholm og Stine Brix.

Den første er hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:00

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Nu har vi jo i den forgangne time hørt historien om tårnet, hvor der blev forhandlet, og jo mere vi spørger ind til det, jo mere minder situationen om, når man spiller Klodsmajor: Jo flere ting vi prøver at pille ud, jo mere ustabil bliver det, og argumentationen oppe fra talerstolen vælter jo helt.

Jeg kan godt forstå de vælgere, der føler sig snydt, når de hører debatten her, for man har lovet en række ting, og nogle af de ting er man fuldstændig løbet fra her efter valgkampen. Man har lovet en millionærskat, man har lovet, at man ville beskutte bankerne mere – det har man så efterfølgende trukket i land på.

Kan ordføreren ikke forstå, at der er nogle, der føler det lidt paradoksalt, når det bliver sagt, at man kan være tryk ved, at regeringen ikke vil sætte boligskatten op?

Kl. 13:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:01

Magnus Heunicke (S):

Tak for det spørgsmål. Spørgeren bruger ordet paradoksalt, og jeg synes faktisk, at man lige præcis kan bruge begrebet paradoksalt om, at spørgeren her bevæger sig ud i et spørgsmål om, hvorvidt man som regering kan tillade sig på boligskatteområdet at sige noget før valget og gøre noget andet efter valget. For hvad skete der ved sidste valg i 2007? Jo, der skete det, at det daværende regeringsparti Venstre sendte et brev til alle boligejere, hvor man sagde: Vi rører ikke ved boligskatten. Og hvad gjorde man efter valget? Man gik straks ind og forringede rentefradraget. Det var jo netop et løftebrud.

Vi sagde før valget: Vi rører ikke boligskatten. Det, vi siger nu – og det står så klart, som det kan, i regeringsgrundlaget – er: Vi rører ikke boligskatten her i valgperioden.

Kl. 13:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:02

Mads Rørvig (V):

Jamen tak for det svar. Hvad er så forskellen på løftet om boligskatten og løftet om merskat på bankerne, en millionærskat og alt det andet, man har lovet i valgkampen? Hvad er forskellen? Det er jo ikke nogen hemmelighed, at De Radikale, Enhedslisten og store dele af SF ønsker at hæve boligskatten. Hvad er forskellen på det løfte og alle de andre løfter, som man indtil videre er løbet fra, og som der sikkert kommer flere af siden hen?

Kl. 13:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:02

Magnus Heunicke (S):

Forskellen er jo, at det står klokkeklart i regeringsgrundlaget, at vi er blevet enige om det. Det var jo det, jeg prøvede at skitsere. Vi har samarbejdet bredt over midten – jeg ved godt, at det for VKO-partierne kan være svært at forstå, hvordan det foregår, når man samarbejder bredt over midten – og er blevet enige om et regeringsgrundlag. I det står der tydeligt, at vi ikke vil ændre boligskatten eller rentefradraget i den valgperiode, som regeringsgrundlaget handler om, netop den, vi lige præcis sætter i gang i dag.

Kl. 13:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 13:03

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at for sådan et par år tilbage, hvor valgkampen egentlig startede, var Socialdemokraterne virkelig vakse til at sige om næsten alt, hvad der blev sagt fra regeringen, alt, hvad der kunne finansiere den fremtidige velfærd: Når vi kommer til, vil vi tilbageføre det hele, alle penge skal tilbageføres. Man opbyggede et stort højhus, måske ikke 25 etager trods alt, men man op-

byggede et stort, flot højhus, og man sagde til vælgerne: Det her er det, I kan se frem til, hvis vi får jeres stemmer.

Nu er der så gået en lille 14 dages tid siden valget, man har forhandlet langt og længe, og vi kan nu se, at etage for etage bliver pillet af det her højhus. Tilbage står der en lille, sølle knaldhytte, og alle de brudte løfter står så i kø sammen ved håndvasken, som fosser over med vand. Det seneste, vi har kunnet se, er så, at man heller ikke vil hjælpe med at gavne beskæftigelsen i Danmark, man har sådan set valgt, at man vil fjerne det forslag om vækst gennem at give virksomhederne en større mulighed for at få en straksafskrivning, og der vil jeg gerne spørge: Hvad synes ordføreren om det?

Kl. 13:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:04

Magnus Heunicke (S):

Jeg ved godt, at jeg selv brugte billedet med det her sorte tårn, så jeg har måske bedt om det, men jeg synes også, at jeg må give spørgeren point for, at det måske var en af de mere elegante måder at bruge det på, så point for det.

Som svar på det konkrete spørgsmål, der kom i enden på den fablerende fortælling om huse, som svar på, hvad man skal gøre for at gavne beskæftigelsen, kan jeg sige, at vi jo præcis i den nye regering vil fremrykke offentlige investeringer for 10 mia. kr. Det er den medicin, som giver den største beskæftigelseseffekt, og det er den medicin, der er brug for i et Danmark, hvor vi desværre kan se at arbejdsløsheden har fået lov til at stige alt for meget, måned efter måned, og det har ikke kun betydet en ulykke for dem, der bliver arbejdsløse, men det har også betydet, at resten af danskerne bliver nervøse for, om de har et job i næste måned. Så er det klart at det er umuligt at få gang i økonomien, så det er det, der er kommet med i regeringsgrundlaget om at få gang i beskæftigelsen. Det er det forslag, som er kommet med der.

Kl. 13:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:05

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er sjovt. Jeg spørger om de private investeringer, og så taler ordføreren om de offentlige investeringer. Jeg spurgte ikke til, at man vil fremrykke offentlige investeringer. Det har vi sådan set hørt mange gange. Det er der også en vis fornuft i. Jeg spurgte til de private investeringer. Der er mange danske højteknologivirksomheder, som ønsker at investere i de her nye maskiner, en ny robotteknologi osv., som kan sikre, at den danske produktivitet og konkurrenceevne kan blive bedre, så man kan vinde flere af de her eksportordrer, så man kan bevare og forsvare mange danske job i danske private virksomheder. Der er man løbet med meget høj fart ud ad døren fra den nye regerings side. Det er det, vi i dag kan se på forsiden af Jyllands-Posten: »S-SF skrotter vækstofforslag«. Det er noget, man har lovet vælgerne, det er noget, man har lovet arbejdsgiverne, det er noget, man har lovet dem, der skal have arbejdet. Jeg synes, at man skylder os alle sammen en god forklaring.

Kl. 13:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:06

Magnus Heunicke (S):

Jamen det er jo næsten rørende at høre, hvor godt man åbenbart pludselig synes det her forslag er, for jeg kan da tydeligt huske, at det var noget, som VKO-partierne i valgkampen advarede kraftigt imod, at de sagde, at det var noget af det værste, og det kunne man slet ikke forestille sig. Nu kommer der så alle mulige argumenter for, at det dog var ærgerligt, at det ikke blev gennemført.

Det er jo sådan, at efter valget gik de tre partier sammen for at finde en løsning. Vi nåede et kompromis, og det er et kompromis. Med hensyn til ordet kompromis vil jeg sige, at selv om det næsten lyder, som om det er et fremmedord for VKO-partierne, ved jeg da i hvert fald, at De Konservative har måttet gå meget på kompromis om udlændingsespørgsmålet tidligere, så det er trods alt noget, man har erfaring med. Det her er bare et kompromis hen over midten, og det, vi nåede frem til, er en rigtig god medicin for at bringe den danske økonomi på fode igen.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 13:07

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil ønske den nye politiske ordfører for Socialdemokraterne tillykke med jobbet. Jeg tror, hr. Magnus Heunicke måske har fået det sværeste af alle de nye job, der er blevet givet til Socialdemokrater, SF'ere og Radikale, men vi får se.

Jeg vil spørge ind til udlændingepolitikken. I valgkampen fik vi at vide, at Socialdemokraterne og SF var garanter for, at den stramme udlændingepolitik, vi har haft siden 2001, ville blive fortsat. Men hvis man kigger i regeringsgrundlaget, kan man se – og jeg har lige talt det op – at der er tale om 24 tilfælde af lempelse af udlændingepolitikken, og det er alt lige fra, at man vil afskaffe starthjælpen, lempe adgangen til at få statsborgerskab, gøre det lettere at få permanent opholdstilladelse, og til, at pointsystemerne bliver afskaffet og ikke erstattet med noget andet. Det er den ene lempelse efter den anden, og kun lempelser.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Magnus Heunicke som indehaver af det sværeste job her i Folketinget, hvordan hr. Magnus Heunicke vil forklare, at der ikke er overensstemmelse mellem det, man siger, og det, man gør.

Kl. 13:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:08

Magnus Heunicke (S):

Det nye flertal, den nye regering, har fremlagt et forslag i vores regeringsgrundlag til en robust og retfærdig udlændingepolitik. Er der ændringer? Ja, det er der, men der er jo ikke nogen ændringer i de elementer, som man ligesom hentyder til fra spørgerens side, nemlig elementer som mulighederne for at få asyl, antallet af kvoteflygtninge og 24-års-reglen. Det er jo ikke der, vi har ændret. Men det er rigtig nok, at vi var modstandere af det pointsystem, som blev indført, og vi sagde det helt åbenlyst. Vi syntes, at det var, som om tingene til sidst blev skævvredet med en negativ symbolpolitik på udlændingeområdet, og jeg tror, det skyldtes, og det er så måske ros til Dansk Folkeparti, at DF simpelt hen fik overhånden i den sag i forhold til Venstre og Konservative. Det løb af sporet, så det har vi nu rettet op på. Men på de vigtige områder, som netop har at gøre med, hvordan det forholder sig med tilstrømningen, ligger vi fast, og det er det, der gør vores udlændingepolitik både robust og retfærdig.

Kl. 13:09

Kl. 13:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:09

Peter Skaarup (DF):

Det er meget godt, men det spørgsmål, jeg stillede, blev der ikke svaret på. Jeg stillede et spørgsmål, der gik på, at Socialdemokraterne og SF i valgkampen sagde, at man ikke ville lempe på udlændingepolitikken. Der er ikke overensstemmelse mellem det, man sagde i valgkampen, og det, man gør nu, for der er tale om 24 lempelser af udlændingepolitikken, altså 24 lempelser i det, som man sagde at man ikke ville ændre noget ved, man ikke ville lempe. Kan hr. Magnus Heunicke ikke godt forstå, at de borgere, der følger en debat som den her og følger det, som regeringen har fremlagt, tænker: Hvad er det lige, der er sket oppe i det der babelstårn ude i Ørestaden? Hvad er der sket ude på Crowne Plaza, siden man i den grad bryder med det, man har lovet vælgerne?

Den nuværende transportminister sagde under valgkampen, at man var garant for, at der oven i de 24 lempelser fortsat ville eksistere et integrationsministerium. Nedlægger man det? Hvad foregår der?

Kl. 13:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:10

Magnus Heunicke (S):

Jo, men det er jo ingen hemmelighed, at vi har argumenteret imod, og at vi stemte imod det pointsystem, som blev indført. Hr. Peter Skaarup nævner det som en nyhed, at det nye flertal var imod det, men det er jo ingen nyhed. Det var jo præcis det, vi sagde under valgkampen, og det er fuldstændig på linje med, at vi var imod pointsystemet, og derfor kan det ikke pludselig lanceres som en kæmpe nyhed, at det nu bliver fjernet. Ja, det bliver det da, og det er da en god dag for Danmark. Jeg tror faktisk også, der er rigtig mange borgerlige vælgere, måske endda borgerlige medlemmer af Folketinget, som siger: Det var faktisk godt, vi fik det klaret, for det var ikke noget, som hjalp noget som helst på integrationen, det var kun noget, som var en negativ symbolpolitik. Men når det drejer sig om 24-års-reglen, når det drejer sig om reglerne for asyl, og når det drejer sig om kvoteflygtninge, sker der jo ingen ændringer. Derfor er det netop en politik, som er robust og retfærdig.

Kl. 13:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Kl. 13:11

Inger Støjberg (V):

Vi skal jo kickstarte Danmark, har jeg forstået. Det gælder så ikke lige Folketinget, for der har regeringen aflyst alle møderne her i den første tid, men ellers skal Danmark kickstartes, har jeg forstået. Det, jeg egentlig godt vil spørge hr. Magnus Heunicke om, er begrebet socialt afbalanceret, når vi taler skat, for betyder begrebet socialt afbalanceret, at millionærerne skal betale mere i skat, eller skal millionærerne betale mindre i skat?

Kl. 13:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Magnus Heunicke (S):

Efter 10 år med VKO er der selvfølgelig grund til at lære de begreber igen, for de har været næsten ikkeeksisterende i den danske politiske debat, og ikke mindst når det har drejet sig om skat. Det, jeg vil sige, er, at vi vil indføre en skattereform, som er fuldt finansieret, og som er socialt afbalanceret. Nu var det millionærerne, der blev spurgt om, og hvad betyder det så for dem? Ja, det betyder præcis, at når vi er færdige med reformen – og vi inviterer til brede forhandlinger, og vi håber, at Venstre er med – vil man kunne se en skattereform, som er socialt afbalanceret. Hvad betyder det? Det betyder, at det ikke er en skattereform, der er ulighedsskabende, som vi har været vant til, og det er ikke en, der øger den kæmpe ulighed i samfundet. Nej, det er en, der er socialt fornuftig, endda socialt afbalanceret. Det er den afgørende præmis for os, og jeg ved godt, at det er nyt. Det er nye toner, men det er det, der skal til.

Kl. 13:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:13

Inger Støjberg (V):

Jeg vil sige til hr. Magnus Heunicke, at jeg egentlig godt vil hjælpe lidt, for skal vi ikke se at få det overstået? Jeg ved godt, hvordan det er, når man ikke rigtig kan komme ud med det. Sagt til hr. Magnus Heunicke: Skal vi ikke se at få det overstået? Hvad ligger der i socialt afbalanceret for hr. Magnus Heunicke? Betyder det, at millionærerne skal betale mere i skat, eller skal de betale mindre i skat?

Kl. 13:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:13

Magnus Heunicke (S):

Altså, det er jo sådan, at vi endnu ikke har fremlagt en skattereform – jamen det har vi ikke gjort, for vi har lavet et regeringsgrundlag, og det må være sådan, det hænger sammen. I vores regeringsgrundlag står der, at vi vil lave en skattereform. Hvad vil den indeholde? Den vil indeholde lavere skat på arbejde, den vil være fuldt finansieret, og den vil være socialt afbalanceret. Det er de principper, som skal ligge til grund for vores skattereform.

Så spørger man om en bestemt gruppe, og der kan vi jo blive ved hele dagen, og så kan man spørge om, hvad det vil betyde for alle mulige forskellige indkomstgrupper i Danmark. Det kan vi ikke svare på endnu. Vi kan svare på, at for det samlede Danmark, for hele samfundet, for hele befolkningen vil det være socialt afbalanceret. Det er vores mål med en skattereform.

Kl. 13:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 13:14

Louise Schack Elholm (V):

Jamen kan hr. Magnus Heunicke så fortælle os, hvad hr. Magnus Heunicke synes: Skal millionærerne betale mere, eller skal de betale mindre i skat ved sådan en skattereform? For ordføreren må jo vide, hvad ordføreren selv mener.

Kl. 13:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

- Kl. 13:14
- Magnus Heunicke (S):**
 Altså, jeg tror måske, jeg nu er ved at forstå, hvad det er, man prøver at fiske efter, hvad den strategi, der har været, er. Det er helt rigtigt, at S-SF gik til valg på en millionærskat, men jeg tror, at hele Danmark har fundet ud af – og det tror jeg faktisk også at Venstres gruppe nu har – at det ikke er blevet til noget, fordi vi har lavet et bredt forlig, et bredt regeringsgrundlag, som går ind over midten. Og det vil sige, at det ikke er alt det, vi har sagt, der er kommet med i regeringsgrundlaget, og en af de ting var en millionærskat.
 Det, der er kommet med, er, at der kommer en skattereform, og at den bliver socialt retfærdig, til forskel fra de ensidige skattelettelser i toppen, som den tidligere regering har indført.
- Kl. 13:15
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
 Fru Louise Schack Elholm.
- Kl. 13:15
- Louise Schack Elholm (V):**
 Jeg har forstået, at regeringen ikke holder det, den lovede før valget. Men jeg vil gerne høre, om man kan fortælle, hvad man vil gøre fremadrettet. Vil ordføreren gå ind for, at millionærerne i den meget omtalte skattereform får en skattelettelser, eller skal de betale mere i skat? Vil ordføreren fortælle, hvad ordføreren vil med den skattereform: Skal millionærerne betale mere i skat, eller skal de betale mindre?
- Kl. 13:15
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
 Ordføreren.
- Kl. 13:15
- Magnus Heunicke (S):**
 Jamen det er jo næsten rørende med den omsorg, som partiet Venstre udviser for de allerrigeste her i samfundet. De ved, at de har nogle gode venner der, og det kan vi så se i dag, og det er rørende: Man kan også være nervøs for, hvad der sker med deres skatteprocent, for de skal da ikke bidrage mere end højst nødvendigt til samfundet. Sådan synes jeg det lyder fra Venstres side. Jeg tror, det er vigtigt at sige, at vi vil fremlægge en skattereform, og det går vi i gang med, hvor vi inviterer bredt i hele Folketinget: Kom med, og vær med til at lave en skattereform, som sætter skatten på arbejde ned. Det ved jeg at der er mange der vil være med til.
- Vi vil bare ikke være med til at sænke det samlede skattetryk, for det er ikke formålet. Vi vil gøre Danmark mere konkurrencedygtig, og det er det, der er formålet med en skattereform, og så er pointen: Den skal være socialt afbalanceret.
- Kl. 13:16
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
 Fru Stine Brix for en kort bemærkning.
- Kl. 13:16
- Stine Brix (EL):**
 Tak. Og tillykke til ordføreren med det nye hverv.
 Jeg vil gerne kvittere for en god tale, som jeg på mange måder synes peger fremad, f.eks. på klimaområdet og også med hensyn til de borgere, der lider af psykisk sygdom, men jeg vil gerne skifte spor en smule i forhold til debatten hidtil. Jeg har bemærket, at regeringen i grundlaget og statsministeren i sin åbningstale gjorde meget ud af at sige, at vi skal sikre lige adgang til sundhed. Det er en målsætning, som vi er meget enige i i Enhedslisten. For mange danskere er den største forhindring jo faktisk, at der er for langt til den nærmeste akutmodtagelse, til at man kan modtage rettidig behandling. Nu
- er akutmodtagelserne jo ikke nævnt i regeringsgrundlaget, så jeg kunne godt tænke mig at høre, om det fortsat er Socialdemokraternes politik, at der skal være højst 30 minutter til den nærmeste akutmodtagelse.
- Kl. 13:17
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
 Ordføreren.
- Kl. 13:17
- Magnus Heunicke (S):**
 Vi gik bl.a. til valg på at sikre, at vi har et regionalt demokrati i Danmark, og det vil vi også fortsat kæmpe for. Det kan man også finde i regeringsgrundlaget. Vi vil nu tage kontakt til de danske regioner og gå i dialog med dem for at finde ud af, hvordan vi kan styrke den akutte behandlingsfunktion, hvordan vi kan styrke behandlingen af de akutte tilfælde, for vi vil selvfølgelig ikke acceptere, at der er for langt til at få en akut behandling.
 Derfor er det den nye regerings politik, at det skal vi finde en løsning på, og det vil vi naturligvis gøre sammen med Danske Regioner. Det kan jo godt være, at man skal styrke akutberedskabet forskellige steder, men hvordan det skal ske, må være en naturlig følge af det første, nemlig at vi vil bevare det regionale demokrati, og så må det også være sammen med dem, som planlægger det, at vi finder frem til en styrkelse af det.
- Kl. 13:18
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
 Fru Stine Brix.
- Kl. 13:18
- Stine Brix (EL):**
 Jeg er glad for, at der er en positiv tilkendegivelse. Jeg vil så prøve at spørge lidt mere konkret, for jeg har jo bemærket, at ordføreren forgænger på posten og den forhenværende gruppeformand og den nuværende statsminister har sagt meget klart, at man ønsker at bevare akutmodtagelsen i Svendborg: Indgår det som en del af forhandlingen med Danske Regioner, at man gerne vil sikre en akutmodtagelse på sygehuset i Svendborg?
- Kl. 13:18
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
 Ordføreren.
- Kl. 13:18
- Magnus Heunicke (S):**
 Hertil må vi sige, at alt kan indgå i de konkrete forhandlinger med Danske Regioner. Vi må spørge regionerne: I har lagt et puslespil, er der nogle ting, I vil ændre? Noget af det, som vi kommer til forhandlingerne med, er at sige, at vi vil sikre, at der er en bedre akutfunktion for alle danskere, end der var som følge af den tidligere regerings planer. Derfor vil vi sige til Danske Regioner: Hvordan kan vi gøre det? Hvordan kan I se puslespillet hænge sammen?
 Det må være mest rimeligt, at dem, der har ansvaret for det, også er dem, der er med til at aftale, hvordan det så skal ske i praksis, ellers tror jeg, det alligevel ville være bedre at nedlægge Danske Regioner. Vi vil godt bevare dem, fordi vi tror på, at det regionale demokrati gør en forskel i Danmark, når vi skal rette op på de mange ting ud over den store regning, det store hul i kassen, fra den tidligere regering.
- Kl. 13:19
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
 Der blev plads til endnu en spørger. Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:19

Erling Bonnesen (V):

Nu forstår jeg, hvorfor vi ikke har fået noget lovkatalog – man aner jo kort og godt ikke, hvad man skal skrive i det. Man har jo sådan nærmest lyst til at spørge, som det er gjort tidligere: Hvor skal vi hen, du? Det er jo næsten det spørgsmål, man som befolkning må stille til regeringen nu, i hvert fald hvis vi kigger på skatteområdet. Derfor vil jeg godt følge op på det spørgsmål, som fru Louise Schack Elholm havde fat i lige præcis om skatten, for der sejler det jo tilsyneladende.

Altså, en ting er jo, at man måske ikke lige er færdig med alle detaljer, men man må da i det mindste have gjort sig nogle overvejelser om, hvad det er man fra Socialdemokraternes side vil lægge ind i de her drøftelser, man så vil tage i forbindelse med den skattereform, som kommer. Altså, kort og godt: Hvad er den sociale afbalancering udtryk for? Hvad ligger der i det? Skal vi betale mere i skat eller mindre i skat? Nu må vi have nogle klare svar, ellers må vi jo spørge igen: Hvor skal vi hen, du?

Kl. 13:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:20

Magnus Heunicke (S):

Altså, det er igen helt klart rørende, og jeg kan forstå, at det tidligere landbrugsparti nu har kastet sig over millionærerne og vil være deres fremmeste forkæmpere her i Folketingssalen, og det må man så selvfølgelig tage med til forhandlingerne. Det er så det krav, kan jeg forstå, der er fra Venstres side, at det i hvert fald skal sikres, at de skal have det bedst muligt. Så må det være det grundlag, som Venstre kommer ind til de forhandlinger på.

Det, vi siger, er, at det skal være socialt afbalanceret. Og der spørger man: Hvad mener I med det? Ja, det er jo logisk, hvad vi mener med det, og det kan måske også være svært at forstå, hvis man er liberalist. Socialt afbalanceret betyder jo, at vi ikke skal have flere skævheder. Vi er i gang med at rette op på de skævheder, som den tidligere regering synes fuldstændig at have glemt i sin egen selvros.

Altså, man fristes til at spørge: Har Venstre slet ikke talt med en eneste vælger i valgkampen? Det kunne jo være, at det var, fordi man har tømt kassen og skabt flere skævheder i Danmark. Det kunne være, at det var derfor, at danskerne ikke ville have mere VKO.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:21

Erling Bonnesen (V):

Jamen det er jo helt komisk. Igen ser vi så, at den socialdemokratiske ordfører hellere vil tale om Venstres politik, end han vil tale om sin egen, og det er jo af gode grunde, for man har jo ikke nogen. Derfor er det jo helt tydeligt; vi har nu fået et tydeligt svar på det, jeg spurgte om før, nemlig: Hvor skal vi hen, du? Der er ingen svar, og det er så også derfor, det er helt tydeligt, hvorfor vi ikke får noget lovkatalog, for man kan jo ikke skrive det, når man ikke aner det, og derfor får vi et blankt stykke papir. I Folketinget bliver vi sendt hjem for at holde ekstra ferie. Det er sandelig noget af en start, og jeg kan godt forstå, at man er nervøs rundt omkring i samfundet og siger: Hvad skal vi egentlig gøre og gribe i? Vi har haft fat i mange forskellige ting.

Så til allersidst: Giv os nu bare lige nogle få overvejelser om, hvad Socialdemokraterne selv vil gøre, når nu den socialdemokrati-

ske ordfører flere gange understreger den sociale afbalancering i forhold til millionærerne. Så kort og godt: Kom nu med lidt af det. Lidt overvejelser må der jo være.

Kl. 13:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:22

Magnus Heunicke (S):

Der tror jeg at jeg simpelt hen er nødt til at rette en misforståelse med det samme: Der kommer et lovkatalog. Det lyder, som om Venstre ikke rigtig har forstået det. Jo, jo, der kommer et lovkatalog.

Vi har jo haft et folketingsvalg, som Venstres daværende statsminister jo timede således, at det blev afholdt kort tid før Folketingets åbning. Og hvad betyder det rent praktisk? Altså, det kan næsten ikke være det, vi skal tale om, men lad os så bare gøre det her til sidst. Det betyder rent praktisk, at først har vi åbningsdebatten, og derefter kommer så den nye regering, naturligvis, med et lovkatalog, som baserer sig på de ting, som er indeholdt i vores regeringsgrundlag, og så kommer finansloven. Og alt det er en kamp for at rette op på det skæve Danmark, som vi har overtaget, og få penge i kassen, for kassen er tom efter 10 år med VKO. De har brugt alle pengene, og der er et stort underskud næste år, så der er masser at tage fat på.

Det, vi gør, er at tage fat på det under de værdier, der hedder: frihed for den enkelte; lige muligheder for alle; fællesskab, respekt og tolerance. Det er de værdier, som vi inviterer til et bredt samarbejde om at udfolde for at sikre, at Danmark klarer sig bedre frem i tiden.

Kl. 13:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Den næste er Dansk Folkepartis ordfører, fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:23

(Ordfører)

Pia Kjærsgaard (DF):

Danmark har fået en ny regering og en ny statsminister. Dansk Folkeparti ville gerne have haft det anderledes, men naturligvis respekterer vi vælgerens ønske. Vælgerne ville prøve noget nyt, og det får de så sandelig lov til – nok ikke helt på den måde, som de havde sat næsen op efter, men forandring, »change«, får man.

Da statsministeren tiltrådte som formand for Socialdemokratiet, slog hun sig op på at kritisere den daværende regering for dens kontraktspolitik. Hun lod forstå, at det var forkert før et valg at lægge sin politik frem og indgå en kontrakt med vælgerne om, at den politik, man går til valg på, også er den, man gennemfører efter valget. Det synes jeg nu ellers er sådan et meget godt princip. Alt andet er jo uredeligt og uærligt. Men man må sige, at statsministeren med sit regeringsgrundlag har taget et opgør med kontraktpolitikken.

Socialdemokratiets valgløfter er ikke det papir værd, de er skrevet på. Listen over brudte valgløfter fylder allerede på regeringens tredje dag flere A4-sider. Jeg har siddet i Folketinget i snart 28 år, og jeg har aldrig – aldrig! – set en regering løbe så hurtigt fra så mange løfter, som vi har været vidne til her de sidste dage. Det kan godt være, at statsministeren ikke bryder sig om kontraktspolitik, men helt ærligt: Hvad med bare en lille smule anstændighed over for de vælgere, der i tiltro til Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti har stemt på partierne? Selv om der var færre socialdemokratiske vælgere og færre Socialistisk Folkeparti-vælgere end ved sidste valg, kan man jo godt behandle vælgerne anstændigt.

Jeg ville kunne bruge hele min ordførertale og mere til på at gennemgå den nye regerings seriemord på egne valgløfter, men lad mig nævne et par eksempler: Tilbageføringsreformen skulle ikke gennemføres, det bliver den. Dagpengeperioden skulle forlænges, det

bliver den ikke. Fradraget for udgifter til håndværkere og renovering skulle fastholdes, det bliver afskaffet. Der kommer ikke to lærere i de små klasser, som S og SF havde lovet. Folkeskolen bliver ikke styrket med 2 mia. kr. som lovet. Der kommer ikke noget loft over antallet af elever i gymnasie- og folkeskoleklasserne som lovet. Pensionstillægget bliver ikke hævet med 5.000 kr. Førtidspensionisterne og andre modtagere af overførselsindkomst får heller ikke de lovede 2.000 kr. ekstra. Millionærskatten bliver ikke gennemført som lovet. Til gengæld ser det ud, som om der kommer lettelse af topskatten, hvilket Socialdemokratiet ellers havde forsvoret før valget. Reduktionerne i børnechecken bliver heller ikke annulleret. Ja, og så er der løftet om at bevare den stramme udlændingepolitik. Det holder heller ikke. Udlændingepolitikken bliver afmonteret.

Hvad er forklaringen på de brudte valgløfter? Der mangler penge. Kendte de nye regeringspartier ikke den økonomiske virkelighed før valget? Vidste man ikke, at der var lavvande i kassen? Havde S og SF ikke fremlagt en gennearbejdet og fuldt finansieret plan ved navn »En Fair Løsning«, der skulle skaffe pengene til alle valgløfterne? Det var i hvert fald det, man gav indtryk af. Men vælgerne blev ført bag lyset med slesk tale og billig portvin.

Når der nu er lavvande i kassen, kan det undre, at den nye regering vælger at slå porten til Danmark op på vid gab for asylsøgere og familiesammenførte. Løfterne om fortsættelsen af den stramme udlændingepolitik er borte som dug for solen. Starthjælpen afskaffes, hvorved Danmark igen bliver et af de lande i EU, som det vil være økonomisk mest attraktivt at komme til. Asylsøgere får lov at bosætte sig uden for asylcentre, hvis de har ventet mere end 6 måneder på opholdstilladelse. Så må fremtiden vise, om kommunerne også skal til at anvise en bolig til dem.

Adgangen til statsborgerskab lempes, adgangen til familiesammenføring lempes, adgangen til permanent opholdstilladelse lempes, medborgerskabsprøven afskaffes, og integrationsparathed må ikke længere være et element, når kvoteflygtninge udvælges. Nej, lad os da for himlens skyld tage en masse flygtninge til Danmark, som vi på forhånd ved måske er umulige at integrere i Danmark, og som muligvis vil udmærke sig negativt i kriminalitets- og ledighedsstatistikkerne. Så nedlægges Integrationsministeriet, for problemer med integration er sociale. Nej, de er ikke spor kulturelle, har regeringen ladet forstå. Det koster mange, mange penge, som regeringen ikke har.

Kl. 13:28

Dansk Folkeparti vil arbejde stenhårdt for at fastholde udlændingepolitikken. Vi vil give regeringen maksimal modstand, hver gang den vil lempe udlændingepolitikken, og vi vil fortælle danskerne om de katastrofale konsekvenser ved på ny at give los for indvandrere, der ikke vil være et positivt bidrag til det danske samfund – mennesker, der vil være ren dødvægt i det danske samfund. Der kommer til at forestå et enormt oprydningsarbejde på udlændingeområdet, når denne regering igen er historie. Vi har prøvet det en gang. Vi kommer åbenbart til det igen. Det er meget, meget ærgerligt, men sådan må det jo gå i en periode.

Så var der statsministeren, der også annoncerede et opgør med de danske forbehold, i første omgang rets- og udlændingeforbeholdet og forsvarsforbeholdet. Jamen nu har vi jo også en statsminister, der har læst på en eurokratfabrik i Brügge og trådt sine politiske barne-sko i Europa-Parlamentet først som leder af Socialdemokraternes EU-kontor i Bruxelles og siden som europaparlamentsmedlem, og som derfor er totalt forblændet af glaspaladserne i Bruxelles og Strasbourg.

Det, jeg bare kan undre mig over, er: Hvor er Socialistisk Folkeparti blevet af i hele den her debat? Det er da underligt. Det er trods alt ikke så lang tid siden, vi hørte den med Holger og konen, der sagde nej til Unionen, men nu siger man altså bare ja til det hele. Vi har en krise, hvor kommissionsformand Barroso har stillet borgerne i

EU en europæisk regering i udsigt. Svaret på krisen er jo bare mere politisk integration. Mere magt skal flyttes væk fra borgerne og til bureaukraterne i Bruxelles. Danskernes sidste værn mod EU's tiltagende korrumpierende magt, de danske forbehold, skal ryddes af vejen, ganske uanset at Danmark dermed melder sig endnu dybere ind i en klub, der ret beset er ved at falde sammen, ved at kollapse. Det er helt fantastisk.

Selvfølgelig vil vi anbefale et nej ved afstemningen om afskaffelse af danske forbehold. Dansk udlændingepolitik skal ikke dirigeres fra Bruxelles. Det skal selvfølgelig være fra Christiansborg. Det skal være den danske befolkning, der bestemmer, hvem der skal lukkes ind i Danmark, ikke en flok bureaukrater nede i EU.

Dansk Folkeparti vil fortsat værne om vore ældre og svage. Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti kerer sig kun om de ældre, når der er valgkamp. Og løftet om 5.000 kr. mere i pensionstillæg bliver ikke indfriet. Det eneste, man siger i regeringsgrundlaget, er, at der skal investeres mere i velfærdsteknologi, så de ældre kan blive vasket af en robot, så man kan spare på hjemmehjælpen. Selv om de økonomisk dårligt stillede ældre nu takket være Dansk Folkeparti indtil videre modtager en ældrecheck på knap 11.000 kr., så vi gerne, at den blev forhøjet. Vi vil også gerne arbejde for, at der bliver nogle ordentlige minimumsregler for hjemmehjælp, så de ældre kan få en ordentlig og værdig pleje i alle de socialistisk ledede kommuner, hvor der er blevet skåret ind til benet, ligesom der burde indføres langt, langt flere favorable vilkår for de ældre. Det bliver særlig aktuelt nu, hvor stort set det eneste af de valgløfter, som S-SF understak, der bliver til virkelighed, er betalingsringen omkring København. Det har man fået igennem – flot eller ikke flot?

Regeringen har altså glemt de svage i vores samfund i regeringsgrundlaget: Førtidspensionisterne, de handicappede, de hjemløse har ikke noget at se frem til fra den nye regerings side. De er gemt, og de er glemt. Deres forhold kommer Dansk Folkeparti også til at sætte på dagsordenen i den kommende tid.

Så skal det ikke være dyrere at være dansker. Det er grundlaget for Dansk Folkepartis arbejde i den kommende folketingsperiode. Vi medvirker ikke til, at ganske almindelige danskere med ganske almindelige lønninger skal betale for de topskattelettelse, som den røde regering har stillet i udsigt, ved at madvarer bliver dyrere, cigaretter, øl og chokolade bliver dyrere, og de grønne afgifter kommer til at stige. De ting kan mærkes, hvis man kun lige har til dagen og vejen. Det skal ikke være dyrere at være dansker.

Jeg tror, at vi bliver en frisk opposition. Vi er kampberedte og naturligvis også klar til samarbejde, men ikke et samarbejde, der vil gøre det dyrere at være dansker.

Kl. 13:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en række, der har bedt om ordet, og jeg nævner dem lige i den rækkefølge, jeg har tænkt mig at give dem ordet i: Marianne Jelved, Jesper Petersen, Per Clausen, Lisbeth Bech Poulsen, Orla Hav, Flemming Møller Mortensen, Christian Juhl, Jonas Dahl, Johanne Schmidt-Nielsen, Zenia Stampe, Jens Joel, Rasmus Helveg Petersen, Rasmus Horn Langhoff, Öslem Cekic og Jacob Bjerregaard.

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 13:33

Marianne Jelved (RV):

Tak. Fru Pia Kjærsgaard er fortørnet over mange ting, men fru Pia Kjærsgaard har dog også været med til at fremsætte et forslag til vedtagelse her i Folketinget, hvor der står: »Løsningen på Danmarks økonomiske udfordringer er reformer og mådehold.« Og jeg citerer fra lidt længere nede i teksten: »Derfor skal den aftalte tilbagetrækningsreform gennemføres uændret.«

Det er det eneste bud fra VKO og Liberal Alliance på, hvad der skal til for at rette op på Danmarks økonomi. Det er det eneste bud,

der er i det her forslag til vedtagelse. Der står i den redegørelse, som Finansministeriet lavede i forbindelse med VK's 2020-plan, som kom, inden vi fik valg, at der fortsat frem til 2050 vil være et strukturelt underskud. Det betyder stigende gæld, stigende gæld, stigende gæld. Her står der, at man skal undgå en gældskrise. Hvilket svar har fru Pia Kjærsgaard på de økonomiske udfordringer?

Kl. 13:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:35

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er svært at lade være med at grine. Når fru Marianne Jelved siger, at jeg er fortørnet, må jeg sige: Hold da op, hvor er fru Marianne Jelved vred. Man må jo bare sige, at i sådan et forslag til vedtagelse – det var lige før, at vi blev bebrejdet, at det gik over den tilladte længde, men det gjorde det nu ikke – kan man jo ikke skrive alt det, som man gerne vil.

Det, der bare er meget, meget væsentligt, er, at det, vi har skrevet, selvfølgelig er det, som vi fire partier, som har stillet det her forslag til vedtagelse, står ved. Der har det været væsentligt for os eksempelvis at nævne tilbagetrækningsreformen, som jo er, og det ved jeg at Det Radikale Venstre, som jo er med i den, også honorerer, en af de metoder. Men når der står reformer, er der da mange andre reformer, som jeg tror kommer på dagsordenen. Der har været nævnt mange; førtidspensionsreformen for bare at tage et enkelt eksempel, og jeg ved, at regeringen inden valget fremlagde et forslag til en vækstpakke, som Dansk Folkeparti i store træk kunne tilslutte sig, undtagen den ene del, som S og SF af en eller anden mærkelig grund godt kunne tilslutte sig, nemlig skattelettelse til boligejerne. Der var masser af forslag.

Men jeg kan ikke lade være med at sige: Jeg bliver spurgt om, hvad vi vil. Det er fint nok. Vi har brugt hele formiddagen på at spørge om, hvad den nytiltrådte regering egentlig vil. Det har vi overhovedet ikke fået noget som helst svar på.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:36

Marianne Jelved (RV):

Hvis man kan læse, kan man slå op i »Et Danmark, der står sammen«. Der står endda meget præcise målsætninger for den økonomiske politik. De er så præcise, at alverdens økonomer uden for dette hus har anerkendt den økonomiske politik, der her er nedfældet. Så der er altså andre end fru Pia Kjærsgaard, der læser det her, som kan læse.

Derfor spørger jeg igen: Hvilke andre initiativer end en kvikstartspakke, eller hvad sådan noget skal hedde, plus tilbagetrækningsreformen har fru Pia Kjærsgaard på bordet for at løse de udfordringer, som vi står over for? Vi vil gerne inspireres.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:36

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må jo bare sige til fru Marianne Jelved, at Dansk Folkeparti i den 10-årige periode, hvor vi har siddet med omkring bordet og har haft flertallet sammen med Venstre og De Konservative, har taget et meget, meget stort økonomisk ansvar, hvilket jo også bevirkede, at vi fik orden på økonomien. Så kom der en finanskrise, hvor vi tog et

endnu større ansvar, som vi fik mange verbale tæsk for. Det har vi taget med ophøjet ro, fordi vi er et økonomisk ansvarligt parti.

Jeg synes bare, det er helt utroligt, at man bliver bebrejdet af fru Marianne Jelved, som burde vide bedre, og af Det Radikale Venstre og sikkert også af S og SF, at man ikke sådan lige kommer med en færdig plan, når det, vi kan opleve, er, at lovkataloget fra regeringen og ikke bare de der overordnede vendinger, som står i det der regeringsgrundlag, kommer en gang til november. Folketinget har fri i næste uge. Det eneste tidspunkt, vi skal ind og arbejde, er, når alle vi, der nu er i opposition, kan få lov at stille ministre til ansvar. Så skal man møde op her i den mundtlige spørgetid på onsdag, men resten af ugen er der ikke rigtig noget at lave, og ugen efter er der efterårsfri. Gud ved, hvornår det kommer? Gud ved, hvornår vi skal til at arbejde med de forslag, som der var så mange af under valgkampen?

Kl. 13:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:38

Jesper Petersen (SF):

Tak. Jeg forstår på fru Pia Kjærsgaard, at hun er meget skuffet over de mange gode ting, der er i regeringsgrundlaget, hvor man investerer i folkeskolen, i sundhed, i at sætte gang i beskæftigelsen osv. Enten er hun uenig, eller også går det bare ikke stærkt nok. I hvert fald er det en meget skuffet fru Pia Kjærsgaard, vi hører nu.

Noget af det, der sådan er brok over, er, at dagpengeperioden ikke bliver forlænget nok – er det sådan, jeg skal forstå det, for man forlænger den jo faktisk, så folk ikke ryger ud af systemet næste år den 1. juli – at de topskattelettelse, som Dansk Folkeparti besluttede i den gamle skattereform, jo må gennemføres, fordi der ikke er flertal for andet, og endelig, at der bliver gennemført en reform af efterlønnen, som der, så vidt jeg husker, sådan set også er indgået aftale med Dansk Folkeparti om.

Så jeg vil bare lige høre – og det her er sådan set ret vigtigt – om Dansk Folkeparti vil springe fra de forlig om skattereformen, der indebærer de topskattelettelse, som fru Pia Kjærsgaard selv taler om. Vil hun springe fra efterlønsaftalen, så der ikke længere er flertal for den? For så synes jeg, at vi har en meget interessant position i dansk politik.

Kl. 13:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:39

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, det vil vi ikke, og jeg tror faktisk, at Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet skal erklære sig godt tilfredse med det svar. Det kunne jo være fristende at sige ja. Hold da op, så ville man i den røde regering være endnu mere på den, end man er. Men det gør vi naturligvis ikke, for vi overholder aftaler.

Jeg kan ikke rigtig se det med det der flertal. Hvis nu hr. Jesper Petersen så gerne vil have, at man ikke skal gennemføre tilbagetrækningsreformen, at man virkelig skal gøre op med dagpengesystemet igen og ikke have den korte periode, men virkelig forlænge den, og hvis man vil fjerne topskattelettelse, som skal til udbetaling, jamen hvor er det så lige, at man skal rette blikket hen? Det er da mod den nuværende regering og dens parlamentariske grundlag, Enhedslisten. Hvem er det, der sidder og holder igen? Jo, det er Det Radikale Venstre. Men det er da regeringens problem og ikke Dansk Folkepartis problem.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:40

Et enkelt spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard: Skal jeg forstå det, hun siger, sådan, at hun er meget forarget over de lettelser i topskatten, som den nuværende regering kunne tænkes at indføre, men at hun helhjertet støtter de lettelser, hun selv har stemt for, inklusive dem, der ikke er trådt i kraft? Altså, forskellen på, om topskattelettelse er gode eller dårlige, er, om fru Pia Kjærsgaard stemmer for eller ej.

Kl. 13:40

Jesper Petersen (SF):

Sådan hænger det jo sammen. Det ved fru Pia Kjærsgaard jo godt. Hvis man faktisk var villig til at skifte mening om det, kunne situationen jo være en helt anden. Og det betyder bare, at det, fru Pia Kjærsgaard har gang i, er rent spil for galleriet.

Så har jeg bare en anden ting. Jeg ved ikke, om det skyldes bekymring for millionærerne, eller hvad det handler om, men i hvert fald er der også en form for kritik i fru Pia Kjærsgaards indlæg om, at millionærskatten ikke fremgår meget tydeligt med fed skrift og i egen boks osv. af regeringsgrundlaget. Også her vil jeg meget gerne vide, om det betyder, at Dansk Folkeparti faktisk er klar til at lave en skattereform, hvor man øger skatten på de højeste indkomster i det her land for f.eks. til gengæld at lette den for de laveste indkomster. Det er bare en interessant ting at få oplyst, inden det arbejde med at få lavet en skattereform skal gå i gang. Det betyder sådan set ret meget. Indtil nu har det jo bare været sådan, at Dansk Folkeparti konsekvent har stemt for regeringens skattepolitik, der ikke var finansieret, og hvor man pøsede penge ud til de mest velstillede i det her land.

Så jeg vil egentlig bare godt vide, om kursen er ændret nu, der har været valg, for så synes jeg, det vil være meget interessant og meget gavnligt at vide i forhold til de forhandlinger om en skattereform, der venter forude.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:41

Pia Kjærsgaard (DF):

Men jeg synes da, at regeringen skal fremsætte et forslag. Altså, det er jo det, vi venter på. Man kan jo ikke stå og sige noget som helst på baggrund af det der katalog, som man står og vifter med, da man ikke har noget som helst andet.

Altså, man må lige vænne sig til, når man skal i regering, også som ordfører for nu et regeringsparti, at finde ud af, hvordan forholdene egentlig er i Folketinget og i regeringen. Man må fremlægge en plan, man må fremvise, hvad det er, man vil, og så kan man gå til partierne. Man kan gå til Venstre, man kan gå til Dansk Folkeparti; det er sådan set de eneste partier, som kan være med til at skaffe regeringen et flertal for et eller andet.

Det, jeg bare skal understrege meget tydeligt, og som jeg sagde tre gange i min ordførertale, er: Vi vil ikke være med til at gøre det dyrere at være dansker.

Kl. 13:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:42

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at valgresultatet har været så chokerende for fru Pia Kjærsgaard, at hun ligesom har fortrængt det, for ellers ville hun jo vide, at det ikke er hende, der bestemmer, hvordan finanslovforhandlingerne kommer til at foregå; det er ikke hende, der skriver køreplanen, og det er heller ikke hende, der afgør, hvad der kommer med i finansloven. Derfor ved hun i grunden ikke så meget om, hvad der bliver vedtaget, og hvad der ikke bliver vedtaget.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:42

Kl. 13:42

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu fik jeg lige at vide, at jeg ikke havde noget som helst at skulle have sagt. Det er sådan lidt i modstrid med det, som hr. Jesper Petersen lige stod og sagde, for han ville egentlig rigtig, rigtig gerne have Dansk Folkeparti med i en skattereform, selv om vi ikke kender den skattereform. Prøv lige at finde ud af, hvad det egentlig er oppositionen gerne vil på bare en lillebitte smule sigt, det vil være velegnet – bare en lillebitte smule.

Når vi så snakker om topskattelettelse, er det jo sådan set et angreb fra min side på de partier, som i allerhøjeste grad i valgkampen har lovet, at det bliver der overhovedet ikke noget af. Og hvad sker der? Det gør der alligevel. Vi har et forlig, vi har en aftale, og en ting er hundrede procent sikkert, og det er, at man overholder aftaler i Folketinget. Det vil jeg også anbefale – det vil være sundt – at den nye regering plus støtteparti erkender og indretter sig efter.

Rigtig god fornøjelse med forhandlingerne. Vi glæder os allerede til at kommentere, være med osv. og se, hvad der kommer ud af det.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 13:43

Per Clausen (EL):

Jeg vil jo ikke kritisere hr. Jesper Petersen og SF for at have en drøm om at lave aftaler med Dansk Folkeparti, hvis de har det. Det er jo rigtigt, at de har mulighed for at lave flertal sammen med Dansk Folkeparti, de kan lave det med Venstre, og de kan lave det med Enhedslisten. Vi foretrækker, at de gør det sammen med Enhedslisten, også fordi det jo sådan set er sikkerheden for, at man ikke får en skattereform, der skaber øget ulighed i Danmark, hvorimod Dansk Folkeparti gang på gang har støttet skatteændringer i dette land, der har ført til øget ulighed i samfundet. Det, der nu står klart, er, at Dansk Folkeparti aktivt arbejder for at skabe ulighed. Af samme grund skal de selvfølgelig holdes ude af forhandlinger om en skatteaftale, for den skal laves med Enhedslisten, der arbejder for at skabe større lighed. Det er bare for at få det gjort fuldstændig klart, og jeg takker for, at fru Pia Kjærsgaard har medvirket så grundigt og aktivt til det.

Kl. 13:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:44

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu er det jo altså ikke mig, der er regeringschef. Det ikke mig, der bestemmer, hvem der skal indkaldes til forhandlinger. Det må regeringen og Enhedslisten ligesom afklare internt, i stedet for at man står her og fortæller, hvem der skal indkaldes. Altså, det virker, som om man ikke rigtig kan finde ud af rollen endnu. Vi har for længst fundet ud af den, og vi befinder os egentlig ret godt. Jeg tror også, at

man vil kunne se og høre på os, at det her egentlig nok er lidt sundt. Vi er en frisk opposition. Jeg skal love, at vi vil give kamp til strengen, det er hundrede procent sikkert. Men prøv lige at finde ud af det selv.

Det er da meget naturligt, når Enhedslisten nu er regeringens parlamentariske grundlag, at det er Enhedslisten, man indgår alle store forlig og aftaler med, naturligvis. Sådan bør det være. Om Enhedslisten så samtidig ved en eller anden finanslovforhandlingovre i Finansministeriet vil kræve det, der står i deres partiprogram om, at militæret og politiet skal afskaffes, må man jo finde ud af internt. Jeg kan se, at der er mange forslag, som Enhedslisten kan komme med. Det er bare et af dem. Det vil være overraskende, men man ved aldrig. Jeg vil godt hilse at sige, at hvis man sætter hårdt mod hårdt, kan man få mange ting igennem. Duk op på mit kontor en dag. Så skal jeg nok fortælle jer, hvordan det gøres.

Kl. 13:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:46

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

I dag i salen har fru Pia Kjærsgaard godt kunnet lide at tale om det tårn, som andre mennesker sidder i, og derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge fru Pia Kjærsgaard, om hun selv kunne tænke sig at komme ned fra det elfenbenstårn, hvor fru Pia Kjærsgaard og DF har befundet sig i 10 år. Vi ser et uddannelsessnobberi på erhvervsskolerne, hvor DF sammen med V og K ikke har villet gøre en aktiv indsats for at få praktikpladser til de 10.000 unge, som ved denne regerings tiltrædelse mangler praktikpladser. Derfor vil vi gerne høre, om fru Pia Kjærsgaard vil støtte regeringens forslag om at indføre sociale klausuler, så de mange unge kan få sig en praktikplads og gøre deres uddannelse færdig.

Kl. 13:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:46

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må lige gøre opmærksom på, at der faktisk foreligger en aftale med Socialdemokratiet, indgået af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti – jeg kan ikke lige huske, om Liberal Alliance var med – men der foreligger i hvert fald en aftale om flere praktikpladser. Det gik vi til valg på, det var jo fint. Jeg var til talrige møder, hvor jeg netop fremhævede, at Socialdemokratiet er med, og det var der ikke nogen socialdemokratiske folketingskandidater, som opponerede imod. Det var en aftale. Vi har faktisk gjort en ganske god indsats, og vi gør gerne en ny. Vi ser gerne, hvad den nye regering og dens parlamentariske grundlag kommer med, det bliver meget, meget spændende. Lad os se. Det, der hele tiden er problemet, er finansieringen. Lad os lige se, hvis der skal skaffes flere praktikpladser, hvordan finansieringen så bliver.

Kl. 13:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 13:47

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Aftalen fra 2009 er jo tydeligvis ikke god nok, og det erkender Socialdemokraterne selvfølgelig også, siden de har fremsat et nyt forslag om at indføre sociale klausuler. Vi har 10.000 unge, som søger en praktikplads, og halvdelen af dem kan ikke engang få skolepraktik og ryger ud af deres uddannelse. Vil fru Pia Kjærsgaard sige til

en person i 2. g, at vedkommende ikke kan gøre sin gymnasieuddannelse færdig? Nej. Det, vi ønsker DF's opbakning til i et bredt forlig, er at få lavet sociale klausuler, så der ved offentlige udbud stilles krav om, at vi alle sammen løfter i flok, også virksomhederne.

Kl. 13:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:48

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, det synes vi ikke er nogen god idé, men kom med jeres forslag, kom med forslaget, vi kigger på det hele. Altså, vi er jo simpelt hen så spændte på de forslag, som regeringen vil komme med. Fru Lisbeth Bech Poulsen er med i et regeringsparti og bør have meget stor indflydelse på det. Så kom med forslagene. Men der ligger ingenting, der ligger ikke engang et lovkatolog. Jeg vil ikke skrive under på det, men jeg er 99 pct. sikker på, at det aldrig er sket i min tid i knap 28 år i Folketinget. Altså, det er ganske utroligt, at vi ikke kan gøre noget i den rytme, der plejer at være, også set i lyset af den valgkamp, man har ført, hvor man var fuldstændig sikker på, hvad man ville: Det sætter vi os ned om forhandlingsbordet og taler om, og så lægger vi det åbent og ærligt frem for danskerne. Og det er jo ikke mig, der skal tilgodeses, nej, det er danskerne. Det er ikke for min skyld, det er for danskernes.

Vi venter, vi venter, og vi kommer åbenbart til at vente i hvert fald 1½-2 måneder endnu.

Kl. 13:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Orla Hav for en kort bemærkning.

Kl. 13:49

Orla Hav (S):

Tak for det.

Jeg hæftede mig ved, at fru Pia Kjærsgaard fremstillede Dansk Folkeparti som et økonomisk ansvarligt parti. Jeg har siddet og kigget i de papirer, vi har adgang til, og jeg kan se, at i 2009 kom Danmark ud af året med et underskud på 40 mia. kr., i 2010 er det 60 mia. kr., i 2011 er det 68 mia. kr., og i 2012 er det 85 mia. kr., som vi har udsigt til på nuværende tidspunkt.

Det er jo hævet over enhver tvivl, at Dansk Folkeparti har haft stor indflydelse på den daværende regering og de 10 år, der er forløbet, og jeg skal bare spørge fru Pia Kjærsgaard:

Synes fru Pia Kjærsgaard, at det er udtryk for økonomisk ansvarlighed, og hvordan er fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti tilfredse med det økonomiske grundlag, som Dansk Folkeparti hermed overgiver til løsning af de udfordringer, som Danmark står over for, og hvordan står Danmark stillet til at blive bragt ordentligt videre med at skabe masser af nye job og få unge i beskæftigelse og uddannelse? Hvordan er fru Pia Kjærsgaard tilfreds med det grundlag?

Kl. 13:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:50

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg er temmelig godt tilfreds. Jeg synes, at det er fantastisk flot, hvordan regeringen og Dansk Folkeparti har klaret det i en meget, meget vanskelig tid, og jeg må så bare sige, at det underskud, som hr. Orla Hav taler om, altså den der såkaldt ansvarlige snak, som hr. Orla Hav forsøger nu, hørte vi altså ikke om i de 10 år. Nej, vi brugte alt for lidt. Vi skulle bruge meget mere på den offentlige sektor – meget, meget mere. Det var simpelt hen så skrabet. Det var fuld-

stændig tåbeligt, hvad vi gjorde. Vi skar ned og skar ned. Det passede så ikke, men det var det, vi blev beskyldt for. Jeg har ikke hørt den ansvarlige snak overhovedet, og ja, jeg er ganske godt tilfreds, og jeg kan sige, at jeg faktisk også er ret stolt i forhold til det, vi har afleveret.

Kl. 13:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Orla Hav.

Kl. 13:51

Orla Hav (S):

Jeg hæfter mig bare ved, at dem, der har ansvaret for at anlægge en økonomisk fornuftig linje, jo først og fremmest er en regering. Jeg kan bare konstatere, at Dansk Folkeparti har støttet regeringen i at være ufornuftig i den periode, som fru Pia Kjærsgaard henviser til. Det var jo sådan, at man ikke var indstillet på at holde en lille smule igen, og det var det, der førte til den globale krise, som vi står midt i. Det er jo i hvert fald en del af det, som økonomerne beskriver det som. Hvis fru Pia Kjærsgaard så vil sige, at det er gået fantastisk godt, så kan jeg bare sige, at vi har mistet 150.000 job, vi kan se frem til, at kommunerne er i færd med at reducere på deres ældreomsråde for at leve op til den økonomi, som Dansk Folkeparti har efterladt, vi ser et fald i innovation og iværksætteri, vi har set, at de unge ikke kan få lære- og praktikpladser, og vi har set pacificerende fattigdomsydelser. Synes fru Pia Kjærsgaard, at Dansk Folkeparti har bidraget til et fornuftigt grundlag til at bringe Danmark videre?

Kl. 13:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:52

Pia Kjærsgaard (DF):

Det synes jeg i allerhøjeste grad, og jeg må sige til hr. Orla Hav: Prøv nu at forstå, at valgkampen er slut. For den tale, som hr. Orla Hav holdt, har jeg hørt til bevidstløshed i 3 uger, ligegyldigt hvor jeg kom hen. Hold da op!

Nu sidder der en ny regering. Der sidder et andet parlamentarisk grundlag, der sidder et flertal, som bare kan komme med noget for at finde ud af, hvad vi så gør, i forhold til at vi selvfølgelig skal vedblive med at sørge for at få økonomien på ret køl. Jeg må sige, at i forhold til det, vi oplever rundtomkring i andre lande, i de sydeuropæiske lande, er det jo småting, vi er i gang med. Det er noget, der kan klares, men det kan bare ikke klares, hvis det, som regeringen er i gang med, er at lægge nye skatter og afgifter på erhvervslivet og borgerne, for så går det igen den rigtig dårlige vej, men den debat tror jeg vi kommer til at føre rigtig mange gange under mange store debatter i den her Folketingsaal.

Kl. 13:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Flemming Møller Mortensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:53

Flemming Møller Mortensen (S):

Fru Pia Kjærsgaard retter en meget hård kritik af den nye regerings tidsplan i forhold til fremlæggelsen af det nye lovkatalog. Ja, fru Pia Kjærsgaard siger ligefrem, at det vist er første gang i verdenshistorien, at der går så lang tid, fra en regering er tiltrådt, og til man fremlægger et lovkatalog. Mit spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard er ganske enkelt: Kan fru Pia Kjærsgaard redegøre for, hvor lang tid daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen ved tiltrædelsen i 2001 lod gå, inden Folketinget her blev præsenteret for et lovprogram?

Kl. 13:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:54

Pia Kjærsgaard (DF):

Situationen på det tidspunkt var et novembervalg, som man måske kan huske. Der var fremlagt et forslag til finanslov fra den daværende socialdemokratiske ledede regering, og det, der står tydeligst for mig fra dengang, og som jeg aldrig nogen sinde glemmer, var, at et af forslagene – igen fordi det var en socialdemokratisk ledet regering, som ville være med til at hæve skatter og afgifter – var, at man ville indføre en cementafgift. Jeg kan bare huske det lige så tydeligt. Der gik vi i gang med finanslovforhandlingerne med det samme, vi fremlagde forslaget, vi arbejdede hele tiden. Der var ikke noget med, at vi holdt fri, som den her regering gør.

Altså, den her regering holder fri nu. Man er nødt til at tage den her debat i dag, ministrene er nødt til at komme herind på onsdag, fordi man bliver konfronteret med en masse spørgsmål i den mundtlige spørgetid fra oppositionens side. Men så holder man fri, man har ikke rigtig noget at lave. Det der regeringsgrundlag, som skulle have stes igennem, fordi man skulle åbne Folketinget tirsdag, står der ikke rigtig noget i. Altså, det er overskrifter. Der er ikke noget lovkatalog overhovedet. Man har haft tid nok, der har været løfter nok, man har virkelig vidst, hvad man gik til valg på, og hvad man ville.

Kl. 13:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 13:55

Flemming Møller Mortensen (S):

Altså, nu forsøgte jeg mig med en pædagogik, som gerne skulle være meget enkel, nemlig at stille et meget enkelt spørgsmål. Jeg fik intet svar fra fru Pia Kjærsgaard, og måske er det, fordi fru Pia Kjærsgaards viden om verdenshistorien – ja, det var måske bedre bare at have holdt sig til danmarkshistorien – ville have vist et ganske andet billede end det, ordføreren her har stået og malet op. For jeg kan sige, at hr. Anders Fogh Rasmussen, daværende statsminister, havde en regeringsdannelse den 27. november 2001, og man måtte vente til året efter, til den 29. januar, før Folketinget blev præsenteret for et lovkatalog. Så altså, mit spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard må være: Hvor er verdenshistorien henne? Den er i hvert fald ikke redelig, når den bliver fremlagt af fru Pia Kjærsgaard, må jeg sige.

Et andet spørgsmål her kunne jo være: Hvad er idealet? Er idealet Anders Fogh Rasmussen, som var 2 måneder og 2 dage om det, eller er idealet at fremlægge det tidligere, som den nye regering her har planlagt?

Kl. 13:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:56

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen idealet er da ikke, at Folketinget ikke arbejder, at regeringen ikke arbejder. Altså, jeg har stået lidt og spekuleret på – og der kender jeg trods alt ikke så meget til proceduren, for jeg synes, at det er en meget, meget usædvanlig situation – om oppositionen måske skulle begynde at fremsætte en masse beslutningsforslag. Altså, så var der da noget at lave herinde i hvert fald. Men det mest reelle vil jo nok være at vente, til regeringen har fremlagt, hvad man egentlig vil. Og så holder vi fri. Jeg tror ikke rigtig, at folk kan forstå det. Det tror jeg faktisk ikke.

- Kl. 13:56 **Anden næstformand** (Søren Espersen):
Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.
- Kl. 13:56 **Christian Juhl** (EL):
Tak. Det er jo nok svært at skjule, at både jeg og fru Kjærsgaard har en vis egeninteresse i efterlønnen. Jeg vil i hvert fald gerne på egne vegne sige, at jeg føler mig noget hærgnet efter et langt liv på arbejdsmarkedet. Kan fru Kjærsgaard bekræfte, at Dansk Folkeparti er positivt stemt over for den stadig væk eksisterende efterlønsordning? Og når fru Kjærsgaard siger, at hun ikke vil være med til at gøre det dyrt for danskerne, gælder det så også de danskere, som måtte miste retten til efterløn, hvis tilbagetrækningsreformen bliver vedtaget?
Kl. 13:57
- Kl. 13:56 **Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
- Kl. 13:57 **Pia Kjærsgaard** (DF):
Jamen den bliver da vedtaget, man behøver ikke sige »hvis«. Den bliver vedtaget, for Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti har fuldstændig kapituleret, fuldstændig. Den bliver da vedtaget, sådan er det. Det tror jeg også Enhedslisten allerede har indstillet sig på. Jeg må så bare sige, at Dansk Folkeparti står ved aftaler. Det står endda i det der forslag til vedtagelse, som fru Marianne Jelved lige har læst op igen, der står det. Naturligvis gør vi det, og det er så også sagt til det nye parlamentariske grundlag: Har man indgået en aftale, så holder man den.
Det, der er den helt store afgørende ændring fra før valget og til nu, er, at Dansk Folkeparti fremlagde inden valget, hvordan situationen så ud omkring tilbagetrækningsreformen, og vælgerne fik lov at tage stilling. Det, der er det store problem, er, at Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti sagde noget helt andet. De ville overhovedet ikke være med til at ændre noget. Der var endda en af ordførerne, der sagde, at det blev over hans lig, hvis han skulle stemme for efterlønsreformen, men det kommer han til – det var hr. Henrik Sass Larsen. Sådan har der været fantastisk mange, meget, meget bastante udtalelser, som man ikke kan løbe fra, og det er vælgerbedrag, løftebrud ud over alle grænser.
Men jeg vil bede alle de folketingsmedlemmer, som praler lidt med, at nu kigger de mere på 3F's interesser, at det nu er dem, der skal fremhæves her i Folketinget, om at gå til 3F og sige: Brug nogle af jeres penge, hvis I ellers har flere af medlemmernes tilbage, og ryk endnu flere annoncer ind om løftebrud. Men så skal altså være fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal, der står der.
Kl. 13:57
- Kl. 13:56 **Anden næstformand** (Søren Espersen):
Tak. Jeg skal bede ordføreren om at overholde taletiden. Hr. Christian Juhl.
Kl. 13:59
- Kl. 13:56 **Christian Juhl** (EL):
Jamen nu spurgte jeg, fordi jeg var lidt interesseret i fru Pia Kjærsgaards mening og Dansk Folkepartis holdning til det her spørgsmål, ikke hvad fru Pia Kjærsgaard mener om den nye regering. Det er derfor, jeg spørger, og ud fra en ærlig interesse for efterlønnen, som jo er indholdet i spørgsmålet. Jeg har stadig en tro på, at man kunne redde efterlønnen, og derfor vil jeg gerne spørge endnu en gang:
Hvis nu ordningen om grænsebommene alligevel falder bort – og jeg har forstået, at det var en del af prisen, altså at det var gevinsten for Dansk Folkeparti for at acceptere at stemme for at fjerne dele af
- Kl. 13:56 efterlønnen – er det så alligevel muligt at lave en bred aftale, f.eks. fra Enhedslisten til Dansk Folkeparti? Jeg erkender, det er bredt at favne, men kunne vi lave en aftale, hvor vi bevarer efterlønnen alligevel?
Kl. 13:59
- Kl. 13:56 **Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
Kl. 13:59
- Kl. 13:56 **Pia Kjærsgaard** (DF):
Altså, nu har jeg forholdt mig til, at når man har en aftale, overholder man den, men at Enhedslisten og Dansk Folkeparti skulle stemme imod tilbagetrækningsreformen, tror jeg ikke at vi ville få særlig meget ud af. Det, man skal gøre fra Enhedslistens side, er, at man skal gå til statsministeren, til økonomi- og indenrigsministeren, til udenrigsministeren, for det er der, problemet er. Det er der, det store problem er, som ordføreren for Enhedslisten – undskyld, jeg kan ikke alle navnene lige i øjeblikket (*Anden næstformand* (Søren Espersen): Hr. Christian Juhl) – hr. Christian Juhl kommer ind på. Det er der, det store problem er, og det er der, man skal spørge, om de her ting kan ændres. Men det ved man jo godt, at de ikke gør. Det er ikke Dansk Folkeparti, man skal spørge.
Kl. 14:00
- Kl. 13:56 **Anden næstformand** (Søren Espersen):
Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.
Kl. 14:00
- Kl. 13:56 **Jonas Dahl** (SF):
Jeg var glad for, at vi nu fik slået fast, at det rent faktisk tog Foghregningen, da den trådte til i 2001, 2 måneder og 2 dage at fremlægge et lovprogram, for så har vi rammet den pæl i jorden, og det har ligesom været det, der har været fru Pia Kjærsgaards eneste dagsorden indtil videre fra talerstolen. Men jeg kunne egentlig godt tænke mig også at se lidt positivt på det regeringsprogram, der nu er lagt frem. Vil fru Pia Kjærsgaard være med til at diskutere, hvordan vi skaber bedre forhold for de psykiatriske patienter? Der er jo rent faktisk fremlagt en lang række initiativer, som nu skal være med til at give ikke alene de psykisk syge ældre patienter, men også de psykisk syge, som er lidt yngre af sind, nogle muligheder for en hurtigere og en bedre behandling. Vil Dansk Folkeparti være med til at diskutere, hvordan vi rent faktisk kan løfte det danske sundhedsvæsen, som der lægges op til i regeringsgrundlaget?
Kl. 14:01
- Kl. 13:56 **Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
Kl. 14:01
- Kl. 13:56 **Pia Kjærsgaard** (DF):
Ja, det vil vi rigtig gerne, det er helt sikkert, meget, meget gerne, og det er bestemt noget, der ligger os meget på sinde, noget, som vi vil gøre meget ud af. Vi vil fremsætte forslag om det, vi vil komme ind på det hele tiden, vi vil stille spørgsmål til ministrene, vi vil gerne være med – selvfølgelig vil vi det. Det, det bare drejer sig om, er, hvordan vi får tingene til at hænge sammen økonomisk, og det er det jo regeringens pligt – og hr. Jonas Dahl er medlem af et regeringsparti – at finde ud af, hvordan vi skaffer pengene, og så vil vi være meget, meget interesseret i det. Jeg vil foreslå, at vi begynder med at sætte de psykiatriske patienter på finansloven, så vi ikke skal finde lidt hist og pist, så man ikke rigtig kan regne med, hvor mange år det vil vare. Dansk Folkeparti har jo foreslået, at vi nedlægger satspuljen. Vi bryder selvfølgelig ikke ud af noget forlig, men hvis vi kan få andre partier med på det, vil det være en rigtig god idé, for det er jo

bl.a. der, de psykiatriske patienter kommer noget i klemme rent økonomisk. Men ja, det er nogle af de ting, som vil interessere os rigtig meget, men finansieringen skal være der.

Kl. 14:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:02

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg kan da berolige fru Pia Kjærsgaard med, at vi jo bl.a. allerede nu har foreslået – det står også i regeringsgrundlaget, som fru Pia Kjærsgaard sikkert også kender – at bl.a. den her skattefritagelse, man har haft for sundhedsforsikringer, skal afskaffes. Det er jo bl.a. en måde, hvorpå man kan være med til at finansiere, at vi nu kan skabe et bedre sundhedsvæsen, som rent faktisk betyder, at der ikke bare, som Dansk Folkeparti har været med til at indskrive i sundhedsloven, skal være let og lige adgang, men at der, som der har stået hidtil, eller indtil den daværende regering ændrede det, skal være fri og lige adgang til sundhedsydelse i Danmark. Så der er jo rent faktisk et helt oplæg til, hvordan man finder nogle penge til at skabe nogle bedre forhold ikke alene for de psykiatriske patienter, men også for de medicinske patienter. Så jeg synes da, det er positivt, og jeg er glad for, at fru Pia Kjærsgaard også kan have jahatten på og rent faktisk også se positivt på, hvordan man nu vil løfte både det medicinske område og området for de psykiatriske patienter. Så jeg er glad for, at fru Pia Kjærsgaard rent faktisk ser positivt på den del af det. I forhold til at sætte psykiatrien på finansloven vil jeg sige, at det er noget af det, vi også har sagt vi gerne vil være med til at diskutere. Jeg vil bare høre, om fru Pia Kjærsgaard kan nævne nogen eksempler på, hvordan Dansk Folkeparti har arbejdet for det de sidste 10 år.

Kl. 14:02

Kl. 14:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:03

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil da godt gentage, at vi gjorde det her for ganske nylig under valgkampen, hvor vi sagde, at satspuljen ikke er et væsen, vi bryder os synderlig meget om. Man tager pengene fra pensionisterne og putter dem over i en pulje og uddeler dem igen til andre. Det er meget ofte gode formål, men noget, der skal på finansloven, og der er bl.a. de psykiatriske patienter. Men jeg må jo bare se forslagene først. Jeg er ikke enig i den finansiering, som hr. Jonas Dahl fremfører her, men lad os se det i sin helhed, for man kunne godt forestille sig, at den finansiering, som hr. Jonas Dahl foreslår lige nu, også vil blive brugt på andre områder, og man kan jo ikke bruge de samme penge to gange. Sådan er det jo. Der er rigtig meget finansiering, der er bortfaldet fra regeringen i den her omgang – rigtig meget, som man gik ud med i »En Fair Løsning«, og som man ikke længere har belæg for. Så lad os se forslagene, vi kommer til at diskutere det her meget grundigt. Men lad os komme i gang! Foreløbig sover Folketinget, Folketinget hviler, Folketinget holder fri, og det er simpelt hen elendigt i forhold til de mange ting, man har fremført, og som man var helt sikker på man ville gennemføre.

Kl. 14:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er faktisk meget sjældent, at jeg er enig med fru Pia Kjærsgaard, men jeg kan forstå, at fru Pia Kjærsgaard er rigtig glad for at være i opposition, og jeg er også rigtig, rigtig glad for, at fru Pia Kjærsgaard er i opposition

Så må jeg sige, at det er lidt sært at stå og høre fru Pia Kjærsgaard tale om, at man er imod satspuljen. Jeg vil gerne lige have, at fru Pia Kjærsgaard bekræfter fra Folketingets talerstol, at da Enhedslisten endnu en gang sidste år fremsatte forslaget om at afskaffe satspuljen, lige præcis fordi det er så hamrende uretfærdigt, at man tager penge fra førtidspensionister og folkepensionister og propper dem over i satspuljen, da stemte Dansk Folkeparti imod. Så det der med at Dansk Folkeparti pludselig synes, at satspuljen er asocial, var ikke noget, man huskede på sidste år. Da Enhedslisten fremsatte forslag om at afskaffe puljen, stemte Dansk Folkeparti nej og ville gerne fortsætte. Så det er det ene.

Det andet er, at jeg kan forstå, at fru Pia Kjærsgaard pludselig er meget forarget over topskattelettelser, og der er så endnu en ting, vi kunne være enige om. Vil fru Pia Kjærsgaard sørge for, ved at ændre sin opbakning til den skattepolitik, der har været ført, at de topskattelettelser, som står til at blive gennemført, ikke bliver til noget? For hvis fru Pia Kjærsgaard trækker støtten, er der ikke længere er flertal for topskattelettelser.

Kl. 14:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:06

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, som fru Johanne Schmidt-Nielsen siger, at Enhedslistens forslag ikke vandt opbakning hos Dansk Folkeparti. Jeg er ganske overbevist om, at vi har fremført alle de der argumenter i ordførertalen, som fru Johanne Schmidt-Nielsen kommer med her. Men igen vil jeg godt sige, selv om det ikke lige er min stil – der er andre partier her i Folketinget, der har taget patent på det at belære andre – at det altså er sådan, at når man har indgået en aftale, så holder man den aftale. Og vi har en aftale om satspuljen. Så længe vi er en del af den aftale, overholder vi den naturligvis, og nøjagtig det samme gør sig gældende i forhold til den skatteomlægning, som vi vedtog sammen med regeringen. Men fru Johanne Schmidt-Nielsen har masser af steder, hun kan henvende sig: til Socialdemokratiet, til Socialistisk Folkeparti, til Det Radikale Venstre. Der har fru Johanne Schmidt-Nielsen og Enhedslisten en helt anderledes rolle, end de havde før i tiden – og rigtig hjertelig tillykke med den rolle, udnyt den nu bedst muligt til gavn for de socialt dårligt stillede.

Kl. 14:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:07

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg må sige til fru Pia Kjærsgaard, at det er for tyndt. Altså, nu har fru Pia Kjærsgaard været herinde i så mange år, at der må kunne præsteres noget bedre fra denne talerstol. Er vi ikke enige om, at der ikke var nogen, der tvang fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti til at indgå en aftale, der betød endnu flere topskattelettelser? Dansk Folkeparti gik med fuldstændig åbne øjne – ellers er man blevet snydt meget voldsomt – ind i en aftale, som endnu en gang betyder topskattelettelser til de allerrigeste i Danmark. Blev fru Pia Kjærsgaard tvunget, eller var det frivilligt, man gik ind? Det var den ene ting – jeg vil bare gerne lige have det bekræftet.

Det andet drejer sig om satspuljen. Jeg vil spørge fru Pia Kjærsgaard: Er vi enige om, at Dansk Folkeparti i 2001 krævede at få forliget åbnet, så Dansk Folkeparti kunne være med til at få lov at sidde og tage penge fra førtidspensionisterne og tage penge fra folkepensionisterne og proppe dem over i satspuljen? Er det ikke det, man sådan kunne kalde hyklerisk? Jeg ved godt, at det er et stort ord, men er det ikke passende at kalde det hyklerisk at stå her og tordne imod satspuljen, når man krævede at komme ind og få lov til at være med til at tage fra førtidspensionisterne, og når man stemte imod Enhedslistens forslag om at afskaffe den asociale pulje?

Kl. 14:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal bede alle om at overholde taletiden, for så kan vi nå dem, jeg har på listen.

Ordføreren.

Kl. 14:08

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er fuldstændig rigtigt. Det er fuldstændig rigtigt, at sådan er historien. Og naturligvis er det sådan, det siger da sig selv, at når en regering bliver dannet, når der er et parlamentarisk grundlag, som sidder og råder over et ganske stort beløb, og det ikke kan være anderledes, fordi man ikke vil opsigte forliget – jeg opfordrede faktisk under valgkampen den nye statsminister til at gøre det, men det var der overhovedet ikke opbakning til – så er det da helt naturligt, at man sætter sig ind og finder ud af, hvordan man bedst kan bruge de penge, som jo er en del af satspuljeforliget. Det er fuldstændig korrekt, og det ved fru Johanne Schmidt-Nielsen selvfølgelig også godt. Men jeg vil godt gentage det. Sådan er det. Og ja, vi vedtog en skattemlægning, og den står vi selvfølgelig også ved.

Men det, jeg bare kan konstatere, er, at den her højt berømmede millionærskat, som fru Johanne Schmidt-Nielsen talte meget om i de talrige debatter, vi har deltaget i sammen, ikke er med. Den er ikke med. Samtidig med at den nye regering så sandelig også taler om topskattelettelser. Det synes jeg må være et paradoks, lad os kalde det det – ikke hyklerisk, som fru Johanne Schmidt-Nielsen står og råber her i Folketingssalen, men et meget, meget stort paradoks. Altså, det må være besynderligt, men sådan er det nu engang.

Kl. 14:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Zenia Stampe for en kort bemærkning.

Kl. 14:10

Zenia Stampe (RV):

Jeg vil gerne takke fru Pia Kjærsgaard for ordførertalen. Det er jo ikke mere end en måned siden, at fru Pia Kjærsgaard erklærede sig som ægte socialdemokrat, og det lovede jo rigtig godt for det brede samarbejde med en socialdemokratisk ledet regering, men i dag har piben fået en anden lyd. Jeg skal også indrømme, at det ikke er alle dele af regeringsgrundlaget, hvor man kan genkende fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti, men der er også områder, hvor Dansk Folkeparti og fru Pia Kjærsgaard må kunne spejle sig selv, f.eks. regeringens mål om at lave en social plan for samfundets mest udsatte.

Jeg vil gerne spørge fru Pia Kjærsgaard, om det er et område, hvor vi kan forvente Dansk Folkepartis konstruktive medvirken.

Kl. 14:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen selvfølgelig; det siger da sig selv. Det er noget, der er et led i Dansk Folkepartis politik. Men igen må jeg sige, ligesom jeg gjorde til hr. Jonas Dahl, der rejste nogenlunde det samme spørgsmål – det var så om de psykiatriske patienter – at vi bare venter på at se, hvad det er, regeringen konkret kommer med, altså et lov-katalog, nogle lovforslag, nogle forhandlinger, vi kan tage stilling til.

Det, jeg bare stadig væk må understrege på det kraftigste, er: Finansieringen skal være i orden. Det duer ikke, at man bare skruer skatte- og afgiftstrykket op, sådan som jeg føler mig overbevist om at man vil gøre.

Kl. 14:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Zenia Stampe.

Kl. 14:11

Zenia Stampe (RV):

Jeg er fuldstændig enig i, at finansieringen skal være på plads. Det tager vi også ansvar for.

Man kan så ærgre sig over, at de her positive vibrationer på det sociale område så ikke gør sig gældende, når det handler om rådighedsbeløbet for samfundets aller mest udsatte. Det er jo også en hovedprioritet for os, men der kan jeg desværre forstå på fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti, at her er man altså ikke med på de svagestes side.

Kl. 14:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:11

Pia Kjærsgaard (DF):

Der er bestemt forskel på, hvordan man definerer begrebet svag. Og jeg synes egentlig, det er lidt underligt, at det er Radikale Venstre, der stiller det her spørgsmål. Det er ikke lige, hvad jeg sådan ellers har hørt fra fru Margrethe Vestager, fru Marianne Jelved osv. – altså, sådan er det bare – men man definerer nok tingene lidt forskelligt.

Kl. 14:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:12

Kristian Jensen (V):

Nu har vi hørt en række ordførere fra Socialdemokratiet stille spørgsmål om den daværende regerings lov-katalog i 2001. Det er typisk ordførere, der ikke var medlem af Folketinget i 2001. Det var både fru Pia Kjærsgaard og jeg.

Jeg vil gerne høre, om fru Pia Kjærsgaard kan bekræfte, at dagen efter hr. Anders Fogh Rasmussens åbningstale, den 5. december 2001, blev der fremsat 12 lovforslag i Folketingssalen. Det vil sige, at der 15 dage efter valget blev fremsat 12 lovforslag. Ugen efter, den 12. december, blev der fremsat yderligere lovforslag, sådan at vi havde omkring 32 lovforslag i løbet af de første 8 dage, efter Folketinget startede igen.

Når man kigger på programmet nu, vil man se, at der ikke bliver fremsat lovforslag før på den anden side af efterårsferien. Der vil gå mindst 39 dage fra valget, til Folketinget får sit første lovforslag at arbejde med. Er fru Pia Kjærsgaard enig med mig i, at det er urimelig lang tid?

- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ordføreren.
- Kl. 14:13
- Pia Kjærsgaard (DF):**
Det er jeg pudsigt nok. Men det er fuldstændig korrekt, vil jeg sige til hr. Kristian Jensen, og jeg husker meget tydeligt, at så snart valget var overstået, blev regeringens parlamentariske grundlag, Dansk Folkeparti, kaldt til møde med den daværende statsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, og hr. Claus Hjort Frederiksen, som ikke var medlem af Folketinget på det tidspunkt, for simpelt hen at finde ud af, hvad vi kunne stå inde for i forhold til regeringsgrundlaget. Vi sad ikke oppe i det der elfenbenstårn i 17 dage, eller hvor lang tid det nu var, ude i Ørestaden på Crowne Plaza, nej, vi sad inde i et ydmygt lokale her i Folketinget, hvor pressen kunne stille spørgsmål, når vi kom frem og tilbage. Vi var åbne omkring det her. Jo, det husker jeg lysende klart, og det var en god tid. Det var en rigtig god tid, for vi opfattede faktisk, at der var en regering, Venstre, der havde forberedt sig enormt meget, og som allerede havde en færdig plan. Og så kunne regeringens parlamentariske grundlag sige ja eller nej. Det, jeg sagde til hr. Flemming Møller Mortensen, er fuldstændig korrekt, nemlig at vi faktisk arbejdede. Vi holdt ikke fri. Vi arbejdede benhamrende hårdt på at få Danmark på ret køl igen efter det misregimente, som det også var dengang, og vi skal desværre nok til det igen om nogle år. Jo, jeg husker det meget, meget tydeligt. Så det er ikke andet end bragesnak, hr. Flemming Møller Mortensen kommer med.
- Men tak for spørgsmålet, for så fik jeg lejlighed til ...
- Kl. 14:14
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Nu må jeg altså bede om, at ordføreren overholder taletiden.
- Kl. 14:14
- Kristian Jensen (V):**
Tak for svaret. Det var prisværdigt klart. Så vil jeg også lige spørge, om fru Pia Kjærsgaard kan huske den her publikation – nu er det godt nok kun en kopi – der hedder »Regeringens første 100 dage«, og som lå klar, da hr. Anders Fogh Rasmussen holdt sin tale som statsminister første gang i 2001.
- Kl. 14:15
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ordføreren.
- Kl. 14:15
- Pia Kjærsgaard (DF):**
Ja, jeg husker det, som var det i går, og det er lige før, at jeg fælder en tåre af bare rørelse. Det var gode tider dengang.
- Kl. 14:15
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.
- Kl. 14:15
- Jens Joel (S):**
Mange tak. Jeg er selvfølgelig ked af, at ordføreren, fru Pia Kjærsgaard, har fundet den lidt skingre oppositionstone frem og bruger det meste af tiden på at diskutere, om den nye regering er i arbejdstøjet. Det er den selvfølgelig, og vi har lige fået dokumenteret, at der gik 2 måneder og 2 dage, før vi fik et lovprogram. Sådan var det. Så har man sagt, at man gerne vil se på behandlingen af lovforslag. Det skal man nok få lejlighed til, inden vi når så langt.
- Kl. 14:13
- Jeg ved ikke, om det der med at være ked af det og være i opposition måske skyldes, at man føler sig lidt alene, og at nogle af dem, man har været i regering sammen med de sidste 10 år, er begyndt at løbe meget, meget stærkt fra alt det, man har været sammen om. Således nævner jeg grænseaftalen, som jo før sommerferien var en fremragende aftale ifølge statsministeren, og som nu ikke længere har noget med Venstre eller De Konservative for den sags skyld at gøre, men som er Dansk Folkepartis ansvar alene.
- Jeg vil sige: Har det noget med det at gøre, og føler man sig en lille smule alene som Dansk Folkeparti? Hvordan er det?
- Kl. 14:16
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ordføreren.
- Kl. 14:16
- Pia Kjærsgaard (DF):**
Altså, jeg kommer lige fra en meget hektisk, intensiv valgkamp, hvor jeg, når jeg var ude blandt danskerne, overhovedet ikke følte mig alene – ikke det fjerneste, og det gjaldt samtlige af mine kollegaer i Dansk Folkeparti. Vi har en god opbakning blandt danskerne, og det er faktisk ret væsentligt.
- Så må jeg med hensyn til grænseaftalen sige, at hvis man – og det vil man åbenbart – ikke vil være med til den, så er der et flertal. Jeg synes, at det er en meget, meget forkert beslutning. Jeg er utrolig ærgerlig over, at man alligevel vil se våbensmuglerier, illegale flytninge, østeuropæere, der kommer over grænsen, ikke for at gavne Danmark, men for at lave en masse ting i Danmark, som vi ikke kan være tjent med, og at der virkelig vil være enorme problemer fortsat. Det er jeg ærgerlig over, og det må jeg næsten også tro at statsministeren må være, for jeg kan huske, dengang fru Helle Thorning-Schmidt – og det er så statsministeren – sagde, og jeg citerer: Jeg vil have den gamle grænsekontrol tilbage, som vi havde den for nogle år siden. Det er vi helt enige om. Det er altså Dan Jørgensen og den nuværende statsminister. Dan Jørgensen er europaparlamentarikeren, som havde brugt det meste af sin europaparlamentsvalgkamp på at sige, at han ville have grænsekontrollen tilbage – helst endnu mere lukket og intensiv ifølge hans betragtninger, end den var før.
- Kl. 14:17
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Hr. Jens Joel.
- Kl. 14:18
- Jens Joel (S):**
Mange tak. Jeg kunne forstå, at der blev grinet derovre, og jeg vil gerne høre fru Pia Kjærsgaard, om hun er enig i det faktum, at der gik 2 måneder og 2 dage. Nu er vi meget, meget simple: Er fru Pia Kjærsgaard enig i, at der gik 2 måneder og 2 dage, før vi fik lovprogrammet fra den daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen, ja eller nej?
- Kl. 14:18
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ordføreren.
- Kl. 14:18
- Pia Kjærsgaard (DF):**
Det er selvfølgelig ærgerligt, hvis man har fået lavet et spørgsmål oppe fra Socialdemokratiets nyhedstjeneste, som man skal stille, og man så kommer lidt sent på i debatten, sådan at der egentlig har fundet en afklaring sted. Det er selvfølgelig ærgerligt. Men sådan forholder det sig rent faktisk. Jeg tror, at den sag er fuldt belyst. Det, der bare er min pointe, er, at dengang holdt man altså ikke fri. Man slappede ikke af, man blev ikke væk fra Folketinget, man arbejdede

meget, meget hektisk og meget, meget hårdt, og jeg var selv en del af det, så jeg husker det meget, meget tydeligt.

Kl. 14:21

Kl. 14:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Rasmus Horn Langhoff for en kort bemærkning.

Kl. 14:19

Rasmus Horn Langhoff (S):

Tak for det. Det lyder på fru Pia Kjærsgaard, som om det har været 10 hårde år for Dansk Folkeparti sådan at skulle bakke entydigt op om den borgerlige regering, uanset hvad den nu fandt på. Jeg har faktisk været meget bekymret på Dansk Folkepartis vegne, sådan periodevis. I 10 år har man måttet se til, alt imens de rigeste danskere er blevet rigere og rigere og de fattigste er blevet fattigere og fattigere. 10 år, hvor man har måttet bakke op i tykt og tyndt om en borgerlig regering, en regering, som skabte mere fattigdom og flere fattige ældre og børnefamilier stik imod Dansk Folkepartis politik, eller i hvert fald stik imod, hvad man siger ens politik er.

Nu har fru Pia Kjærsgaard mest fokuseret på de områder, hvor hun er uenig med regeringen. Men jeg vil gerne høre ordføreren, om der ikke også er områder, som glæder Dansk Folkeparti, bl.a. er der jo kommet en ny regering, som ikke accepterer fattigdom og stigende ulighed i samfundet.

Kl. 14:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:20

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes, at det har været 10 gode år, absolut. Jeg havde gerne set, at de fortsatte. Sådan skulle det altså ikke være, og så har vi altså den rolle, vi har nu, og den vil vi udnytte maksimalt. Jeg tror, at man på valgaftenen kunne se på mig og kollegaerne i Dansk Folkeparti, at det var det. Og ja, det er nok meget sundt at komme i opposition, en frisk opposition. Jeg glæder mig til at stille alle de forslag, som Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti har stillet på utallige områder, når det gælder social- og sundhedspolitikken. Det vil der blive fulgt op på. Det har ikke været 10 hårde år, det har været 10 utrolig gode år.

Det er så lige før, jeg glemte spørgsmålet. Hvis jeg lige kunne få det gentaget.

Kl. 14:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Rasmus Horn Langhoff må godt lige gentage den del af det, der var et kort spørgsmål.

Kl. 14:20

Rasmus Horn Langhoff (S):

Jeg ville høre, om det ikke glæder fru Pia Kjærsgaard, at der nu kommer en regering, som gerne vil bekæmpe fattigdom.

Kl. 14:21

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, hvis man altså virkelig vil lægge sig i selen, selvfølgelig. Og det er da bare min opfordring, og det er så nu til Socialdemokratiet, jeg siger det. Før var det til Enhedslisten, og det var måske lidt vanskeligere, men drop den der satspulje, vi vil gerne være med. Det er en del af det, det vil give en større lighed i Danmark, og det er vi naturligvis interesseret i. Drop den, det har man faktisk magt til at gøre. Det synes jeg var en rigtig, rigtig god idé. Lad os begynde med det.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Rasmus Horn Langhoff har endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:21

Rasmus Horn Langhoff (S):

Skal jeg forstå det på den måde, at ordføreren gerne vil have, at Dansk Folkeparti hjælper regeringen med at bekæmpe fattigdom i Danmark og altså tør at bryde med de andre borgerlige partier.

Kl. 14:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:21

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen vi er meget interesseret i alt, hvad der er socialt godt at gøre. Jeg skal bare – for at der ikke er nogen, der skal få forhåbninger om, at vi vil være med til hvad som helst – gentage, at finansieringen skal være i orden. Men begynd med at nedlægge satspuljen. Det vil være et stort skridt, som vil betyde, at rigtig mange pensionister, hvad enten det så er folkepensionister, førtidspensionister eller andet, kan få 6.000 – 8.000 kr. mere. Altså, det er dog en god begyndelse, og det vil være populært.

Kl. 14:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Jeppe Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:22

Jeppe Mikkelsen (RV):

Nu er der jo også meget mere at rydde op i i dag, end der var tilbage i 2001, hvorfor det måske er forståeligt, at det tager lidt længere tid.

Jeg vil lige vende tilbage til satspuljeforhandlingerne, selv om fru Pia Kjærsgaard har været inde på det et par gange i løbet af sine besvarelser. I løbet af valgkampen var Dansk Folkeparti nemlig ude at true med at opsiges satspuljeforliget. Jeg vil gerne understrege, at jeg godt kender til argumenterne bag det, så det er ikke dem, jeg ønsker svar på. Men jeg vil godt udtrykke ønske om, at der stadig er en bred forligskreds bag satspuljen, og jeg vil derfor gerne spørge fru Pia Kjærsgaard, om Dansk Folkeparti er at finde ved forhandlingsbordet, når forhandlingerne nu går i gang. Jeg er ny, så jeg skal lige have det skåret ud i pap en gang til.

Kl. 14:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:23

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu kan jeg forstå, at ordføreren repræsenterer Det Radikale Venstre. Altså, der er endnu en gang en opgave for den regering, som ordføreren parti er en del af. Der er en stor opgave. Og jeg tror ikke, man skal true med at opsiges satspuljeforhandlingerne. Man skal naturligvis have andre partier med. Det batter jo ikke – og det er så også til fru Johanne Schmidt-Nielsen og Enhedslisten i øvrigt – hvis Dansk Folkeparti bare sammen med Enhedslisten siger: Det vil vi ikke være med til. Det bliver det jo ikke opsagt af. Altså, det er jo de partier, som har indgået forliget, der skal være bag sådan en beslutning.

Kl. 14:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jeppe Mikkelsen.

- Kl. 14:23 meget mere end det, der egentlig er blevet gjort. Altså, historien taler jo for sig selv, og hvad så? havde jeg nær sagt. Kl. 14:26
- Jeppe Mikkelsen (RV):**
Jeg er glad for tilkendegivelsen om, at Dansk Folkeparti også ønsker at søge det brede samarbejde. Det tegner jo som en frisk start. Vi vil være åbne og invitere til det brede samarbejde, og på et tidspunkt vil fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti også modtage en invitation til vigtige forhandlinger om dansk økonomi. Der har jeg så et spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard, nemlig om man vil være klar til at deltage i disse forhandlinger, når der ikke nødvendigvis bliver inddraget alle mulige andre emner som f.eks. grænsebomme eller udlændingestrømninger. Kl. 14:24
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ordføreren. Kl. 14:24
- Pia Kjærsgaard (DF):**
Naturligvis kommer vi til forhandlinger – det siger sig selv. Og jeg tror godt, at det kan konstateres ganske tørt og sagligt, at Dansk Folkeparti har været meget med, når det har handlet om den økonomiske situation.
Nogle er meget optaget af at sætte det ene over for det andet, men isoleret set må det også siges, at man jo skal tage et ansvar for Danmarks økonomi uanset hvad. Man kan da ikke bare lade det hele sejle og sige, at det er ligegyldigt, og det må jeg sige at jeg har det fint med. Jeg har det faktisk ganske godt med, at Dansk Folkeparti har taget et økonomisk ansvar. Det er vigtigt for ethvert politisk parti at gøre, når der er en krise, der kradser, hvilket man jo mildest talt kan sige at der har været og er, set i lyset af den internationale krise. Der har vi taget et stort ansvar, og det vil vi da blive ved med at gøre. Kl. 14:25
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Fru Anne Baastrup for en kort bemærkning. Kl. 14:25
- Anne Baastrup (SF):**
Jeg er sikker på, at fru Pia Kjærsgaard, efter at have oplevet det her med, hvor det nu var, Solvognen lå henne, er meget optaget af historie. Jeg har så til forskel fra hr. Kristian Jensen rent faktisk bladret i Folketingets forhandlinger fra det år, hvor den daværende regering overtog magten, og jeg skulle hilse og sige, at de lovforslag, man lavede fra den 7. december og frem, var genfremsættelser eller lovforslag, der var fuldstændig færdigbehandlet af Nyrupregeringen. Der var intet nyt før efter jul. Den daværende regering brugte så, fordi oppositionen var parat, lidt tid her i salen på en masse konkrete beslutningsforslag, men først den 1. februar kom der en finanslov.
Det kan godt være, at fru Pia Kjærsgaard er en lille smule træt af, at der ikke sker noget, men sagen er den, at fru Pia Kjærsgaard ikke sidder i forhandlinger nu om udviklingen af de lovforslag, som skal fremsættes. Det er det, der er karakteristisk ved at sidde i oppositionen, og det burde fru Pia Kjærsgaard med sin lange historiske erfaring her fra Folketinget vide. Kl. 14:26
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ordføreren. Kl. 14:26
- Pia Kjærsgaard (DF):**
Jamen der er jo ikke noget overraskende eller noget nyt i det. Vi havde valget den 13. november, vi havde finansloven, og vi havde forslag i Folketingssalen, det er fuldstændig rigtigt. Jeg tror, der har været redegjort for det, og jeg tror faktisk ikke, man kan uddybe det
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Fru Anne Baastrup. Kl. 14:26
- Anne Baastrup (SF):**
Mit budskab var at få afdækket, hvad det var, der skete, før den daværende regering kom med sin finanslov, halvfjerdsindstyve dage efter at regeringen havde vundet valget. Det var først på det tidspunkt, man havde styr på, hvad man selv ville i form af konkrete lovforslag. Resten var opsamlingsarbejde fra Nyrupregeringen, hvor der var frister på, det var direktivforslag osv., der skulle gennemføres, plus at der var en aktiv opposition, der holdt gejsten oppe i Folketinget, med mange spørgsmål og med mange konkrete beslutningsforslag. Det er bare en beskrivelse af virkeligheden dengang, og det synes jeg fru Pia Kjærsgaard skulle tage alvorligt. Kl. 14:27
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ordføreren. Kl. 14:27
- Pia Kjærsgaard (DF):**
Der var ikke nogen særlig god opposition på det tidspunkt, det husker jeg faktisk også ret godt. Jeg kan godt huske det humør, der var hos den daværende opposition. Den var absolut ikke i besiddelse af det samme humør, som jeg har en opfattelse af der er i den nuværende opposition, overhovedet ikke. Men jeg kan bare sige, at vi ikke holdt fri. Vi arbejdede benhårdt fra morgen til aften. Vi røg lynhurtigt ind i en finanslovaftale, vi fik den lavet, og vi havde valget den 13. november. Jeg har intet at skamme mig over, ikke på nogen måde. Tværtimod er jeg stolt af de 10 år, jeg er stolt af begyndelsen.
Jeg er selvfølgelig ærgerlig over, at det ikke er, som det var, men sådan er det nu engang: Vælgerne har talt. Der var noget med 8.500 stemmer, der skilte rød og blå blok, det var ikke meget. Hvis valget var faldet en uge efter, tror jeg ikke, at der havde siddet den regering, der sidder. Sådan er det. Kl. 14:28
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Fru Maja Panduro for en kort bemærkning. Kl. 14:28
- Maja Panduro (S):**
Nu begynder vi jo så alligevel at få lidt klarhed over det her. Jeg kan ikke lade være med at tænke, at det måske er godt nok, at fru Pia Kjærsgaard får lov til at holde lidt fri. Måske var det efterhånden ved at være tiltrængt, for i hvert fald virker det, som om det begynder at knibe med hukommelsen. For hvordan kan man på den ene side sige, at nå ja, ja, det er da rigtigt, at der gik 70 dage, og samtidig lige have stået på talerstolen og talt om, at det var verdenshistorisk, at den her regering skulle bruge så helt utrolig lang tid på at fremlægge et regeringsgrundlag. Man må bare sige, at hvis man mente, at vi skulle videre og i gang med arbejdet, så skulle man have udskrevet valget noget før, sådan som vi var en del der igennem meget lang tid forsøgte at rådgive den daværende statsminister til at gøre.
Nu er vi heldigvis i gang, og jeg vil bare sige, at det at kalde det verdenshistorisk, at vi indtil nu har brugt ganske kort tid, i forhold til hvad den mand, som fru Pia Kjærsgaard selv har rost for at være meget timet og tilrettelagt, og som har et image som en meget timet statsminister, brugte, da er flot, men fru Pia Kjærsgaards hukommelse er altså kommet lidt på plads nu, og fru Pia Kjærsgaard kan altså

bekræfte, at der gik helt til året efter, 2 måneder og 2 dage, før statsminister Anders Fogh Rasmussen havde sit regeringsgrundlag på plads.

Kl. 14:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:29

Kl. 14:29

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, jeg må sige, at jeg synes, det er så elendigt, at man bruger sin taletid på at gentage sig selv igen og igen. Det er helt fantastisk. Hvis resten af spørgetiden til mig skal gå med det, så fint nok.

Jeg synes da, der må være masser af ting, man i stedet kan komme med, noget politisk, i stedet for bare at gentage og så retfærdiggøre sig selv, for det er jo det, man forsøger. Man har det skidt med, at jeg og andre står her på Folketingets talerstol, og at der formentlig sidder en masse borgere ude i det ganske land og ikke fatter, at vi ikke skal herind i næste uge, for regeringen har ingenting. Man er nødt til at komme, når man skal stå her i den mundtlige spørgetid, og jeg håber virkelig, at alle fjernsynsseerne igen vil sidde og kigge, for så sker der noget i Folketinget. Ellers sker der ikke det fjerneste overhovedet. Man har ikke forberedt det mindste.

Jeg synes, det er en ynke. Og så bliver man ved med at gentage, om ikke det var 2 måneder og 5 dage, eller hvor meget det var. Jamen hvis det er ordførerne fra regeringspartierne måde at ville gebærde sig på i den næste valgperiode, så bliver det her er en meget, meget nem opgave.

Kl. 14:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 14:31

Maja Panduro (S):

Man har ikke præsteret noget, siger fru Pia Kjærsgaard. Vi har præsteret et meget, meget grundigt gennearbejdet og stort regeringsgrundlag, som bliver fundamentet for den måde, vi kommer til at ændre Danmark på igennem de næste år. Og det kan jeg godt forstå at fru Pia Kjærsgaard er træt af, og jeg kan godt forstå, at fru Pia Kjærsgaard trænger til at holde lidt fri. Det er jeg glad for at kunne hjælpe hende med. Men jeg håber også, at fru Pia Kjærsgaard på et tidspunkt vil komme videre fra den her lidt fornærmethed og surmulen, som vi oplever nu, hvor man står og taler om, at noget er verdenshistorisk, og hvor forfærdeligt det er, og bagefter så må erkende, at nå nej og o.k., måske brugte hr. Anders Fogh Rasmussen, den statsminister, som man selv støttede, egentlig længere tid på det.

Hvis man er ked af, at vi bliver ved med at spørge ind til det, så kunne man jo bare have svaret første gang. Men jeg er faktisk glad for, at vi nåede det her igennem, og at fru Pia Kjærsgaard nu har erkendt, at der er tale om en arbejdende regering. Ja, der er måske ikke så meget arbejde til fru Pia Kjærsgaard – det er måske godt nok, så hun kan få lov til at holde lidt fri – men der er tale om en arbejdende regering, som har fremlagt et meget ambitiøst regeringsgrundlag, og som meget snart kommer med et lovprogram, så vi kan komme i gang med at forandre Danmark. Og jeg håber, at fru Pia Kjærsgaard her vil fortælle mig, at hun vil arbejde konstruktivt og ærligt som ny opposition og være repræsentant for borgerlige stemmer, der arbejder.

Kl. 14:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, jeg bliver mere og mere overrasket. Det er simpelt hen fantastisk. Det havde jeg godt nok ikke troet. Det havde jeg faktisk ikke. Jeg troede, I var bedre. Trods alt. Men det er I bare ikke. Altså, det er dog dybt elendigt, hvad jeg oplever, hold dog op. Tænk engang. Altså, det er ikke mig, der trækker tiden, det er ordførerne, der trækker tiden, fordi den her time, jeg står heroppe, bare skal gå. Men hvad er det dog for nogle spørgsmål, man stiller? Det var dog helt ufatteligt.

Jeg må sige, at jeg også tror, at man er blevet fortalt, at man nu skal sige til alle, at jeg er fornærmet, og at jeg surmuler. Sådan opfatter jeg ikke mig selv. Jeg hørte også, at statsministeren sagde det om hr. Lars Løkke Rasmussen efter åbningstalen: Nå ja, men oppositionen var bare sur og fornærmet. Jeg oplevede en tidligere statsminister, som gik ud og sagde: Det er fint. Tilbagetrækningsreformen, som vi lavede, og det med dagpengene gennemfører den nye regering. Det er da konstruktivt, det er da positivt. Men man har bare fået at vide, at man nu skal beskyldes os for at være surmulende og utilfredse og fornærmede.

Jeg skal hilse mange gange og sige, at det er vi ikke. Jeg er totalt afslappet. Det, som jeg bare er overrasket over, er den mangel på kvalitet i spørgsmålene. Jeg er dybt overrasket. Jeg troede, det var en lillebitte smule bedre. Jeg synes, det er dybt pinligt.

Kl. 14:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er den sidste korte bemærkning fra fru Ane Halsboe-Larsen, værsgo.

Kl. 14:33

Ane Halsboe-Larsen (S):

Tak for det. Jeg vil sige til fru Pia Kjærsgaard, at vi netop har overtaget regeringsmagten i et land, som har tabt næsten 200.000 arbejdspladser, og hvor ungdomsarbejdsløsheden er et af vores allerstørste problemer og udfordringer. Der er ingen job at søge for de nyuddannede, som vi har bedt om at tage en uddannelse, eller for den metalarbejder, der er blevet ramt af arbejdsløshed. De initiativer, der har været taget for at gøre op med det her problem, har slået fejl. Det viser tallene. Det viser situationen. Det viser køen af arbejdsløse i vores samfund.

Mit spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard er i dag: Vil Dansk Folkeparti tage ansvar for de her mennesker og sammen med den nye regering være med til at kickstarte dansk økonomi ved at fremrykke offentlige investeringer, få renoveret vores kloakker, få lagt ny asfalt på vores veje og få sat de her mennesker i arbejde?

Kl. 14:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:35

Pia Kjærsgaard (DF):

Det ville være rigtig dejligt. Det synes jeg helt sikkert. Jeg må sige, at jeg stadig væk er meget interesseret i at se, hvad regeringen fremlægger af den slags. Det har vi jo ikke set. Det er kun sådan nogle ord, der kommer nu her, også fra fru Ane Halsboe-Larsen. Det er kun ord. Vi mangler at se, hvad der kommer. Vi mangler at se, hvordan det bliver finansieret. Det er det store, store spørgsmål.

Nu har jeg så hørt på, hvad der skete for 10 år siden. Det tror jeg at fem-syv spørgsmål er gået på. Resten af spørgsmålene har gået på, hvordan det var før osv. Så er det bare, jeg siger: Nu har man chancen, så hvorfor fremlægger man ikke noget? Det er den nye regering,

der skal i aktion nu og fremlægge noget, værsgo. Så skal vi nok tage stilling, og vi vil gøre det lødigt og seriøst.

Kl. 14:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ane Halsboe-Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:36

Ane Halsboe-Larsen (S):

Nu vil jeg rent faktisk gerne tale politik med fru Pia Kjærsgaard. Jeg beder fru Pia Kjærsgaard tage stilling til, at vi har en enorm udfordring med arbejdsløshed, ungdomsarbejdsløshed og med, at vi taber arbejdspladser i vores samfund. Jeg beder fru Pia Kjærsgaard tage stilling til, om Dansk Folkeparti vil være med til at kickstarte dansk økonomi og vil være med til at tage ansvar for de her mennesker. Hvad er Dansk Folkepartis bud på det her problem i Danmark?

Kl. 14:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:36

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, vi vil gerne være med, og ja, der er en udfordring. Der er en meget stor udfordring. Det er der slet ingen tvivl om. Der er en økonomisk udfordring; der er en udfordring i forhold til ledigheden. Der er rigtig mange store udfordringer.

Jeg må så bare sige, at den vækstpakke, som den nye regering fremlagde inden valget, ikke er finansieret. Så kommer der noget, der er finansieret, synes jeg, det er fint, at vi kigger på det. Det må bare ikke blive dyrere at være dansker, for så går det den anden vej. Overskriften skal hele tiden være: Det må ikke blive dyrere at være dansker. Det vil jeg godt præcisere og understrege over for den regering, som forhåbentlig snart kommer med nogle initiativer.

Kl. 14:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er den time gået, som vi har afsat. Tak til ordføreren. Jeg beklager, at der er nogen, der ikke fik ordet, som havde ønsket det.

Herefter er det Det Radikale Venstres ordfører, fru Marianne Jelved.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. Jeg vil gerne indlede med at sige hjerteligt tillykke til statsministeren for det fremragende stykke arbejde, som ligger her i regeringsgrundlaget. Det er faktisk et optimistisk regeringsgrundlag, fordi det understreger, at vi har et godt land og et godt samfund at bygge på. Det er også et realistisk regeringsgrundlag, fordi det tager udgangspunkt i den virkelighed, som er velkendt, med et umanerlig stort underskud, fordi indtægterne ikke dækker udgifterne, og fordi der er flere, der går på pension, end der kommer ind på arbejdsmarkedet. Og så er det også et visionært regeringsgrundlag, fordi det giver anvisninger på, hvordan vi sammen kan løfte opgaven om at forme en fremtid, hvor problemerne og ubalancerne løses, når vi samarbejder om det.

Jeg vil gerne kvittere over for statsministerens indsats, der har ført forhandlingerne til ende. I Det Radikale Venstre ser vi frem til samarbejdet med udgangspunkt i de tre partiers fælles arbejde: »Et Danmark, der står sammen«. Det er befriende, at valget har givet os et andet flertal og derfor også givet os muligheden for at tage fat på en anden måde, end vi har kendt til i en tid. Magien fra nullerne er brudt, vælgerne har talt, og valget var den meningsmåling, der gjaldt.

Vælgerne sagde nej tak til mere kontraktspolitik og nej tak til mere blokpolitik. Der er virkelig sket bevægelser i vores samfund. Vælgerne vil have reformer, og reformer er udtryk for prioriteringer og for forandringer, der giver et reelt grundlag for at løse de problemer, der er i vores samfund. Det skal ske igennem dialog og partnerskab og bredt samarbejde. Vi lytter, og sammen tager vi ansvar.

Rent faktisk har vi alle del i en særlig fælles erfaring i Foreningsdanmark, som vi har med i vores mentale rygsæk. Folkeoplysning, folkebiblioteker, folkehøjskoler bygger jo på nogle ganske bestemte værdier: Den personlige frihed, ligeværd, frivillig samhørighed og forpligtende fællesskaber. De erfaringer er blevet brugt rigtig mange gange i vores historie, bl.a. da andelsbevægelsen blev skabt som svar på en stor krise for landbruget. Der gik man også sammen i forpligtende fællesskaber.

Det er også det, der ligger bag den danske model og arbejdsmarkedets parters selvstændige løsninger på fælles problemer. Det er de erfaringer, der ligger bag vindmøllebevægelsen, og de erfaringer, der ligger bag de danske traditioner for skeptisk og kritisk stillingtagen i virksomheder og på institutioner, når medarbejderne frimodigt og selvstændigt ser på deres arbejde og siger: Kan vi ikke gøre det lidt bedre? Det er uundværligt for udviklingen af nye og bedre måder at gøre tingene på – det er ikke nok at gøre det rigtigt, det er bedre at gøre det rigtige.

Det er en af de gode forklaringer på, at vi i Danmark har klaret os rimelig godt. Det er de erfaringer, vi skal have i spil, og derfor skal uddannelse til alle være i fokus, og derfor skal vi inddrage alle de voksne, veluddannede pædagoger, lærere, sundhedsplejersker osv. – alle medarbejderne – der skal give vores børn og unge de bedst mulige vilkår for faglig, social og personlig udvikling, så de lærer og oplever, at de kan mestre noget og mere og mere og har del i et fællesskab.

Vi politikere skal stille formål og mål op og sikre uddannelse til medarbejderne og gøre vores forventninger tydelige, for således kan vi nemlig også forvente, at de faglig kompetente medarbejdere gør deres ypperste. Vi skal skabe plads til at forsøge nye veje og nye måder at løse opgaverne bedre på. Eksperimenter er forløbere for fornyelse og kreativitet. Vi skal tænke i sammenhænge. Et grønnere, et sundere og et mere bæredygtigt samfund skabes ved at tænke i smartere regler og krav til f.eks. energieffektivitet og intelligent efterspørgsel.

Klimaudfordringer er store og kræver målrettet indsats. Det er områder for udvikling af ny teknologi, innovation, jobskabelse, eksport af grønne teknologier, involvering af kommuner og borgere i løsninger af fælles problemer. Derfor skal vi turde sætte ambitiøse målsætninger, fordi de er med til at skabe den dynamik, der skal få os til at finde nye løsninger på udfordringer. Vi skal have en ambitiøs og langsigtet energiaftale med flere energibesparelser, fortsat udbygning af vedvarende energi med en stigende brug af vindkraft i den danske elforsyning. Også her ønsker vi en bred og langsigtet aftale.

Danmark skal i EU arbejde for bindende aftaler, og internationalt skal vi arbejde for en ambitiøs og bindende klimaafnæftale. Klimaforandringer og hele den omfattende indsats, der sættes i værk, er en god påmindelse om, at vi er dybt afhængige af det internationale samfund, vi er med i. Alene kan Danmark ikke løse opgaven, og alene kan vi ikke sikre et bedre og renere miljø – det er grænseoverskridende.

Kl. 14:42

Det er den nøgne virkelighed. Verden er forandret, verden forandrer sig gennem de nye teknologier og nemmere og nemmere kommunikationsformer, og derfor forandrer Danmark sig selvfølgelig også. Danmark ligner på nogle områder alle andre europæiske lande, fordi der i vores lande bor mennesker fra flere forskellige steder i verden med deres kulturelle ballast. Det er en mangfoldighed af

mennesker, der rejser, lever, studerer, arbejder, forelsker sig, får børn og stifter familie som det mest naturlige i denne verden, hvilket det jo på sin vis også er. Derfor er det en overraskelse, for ikke at sige et chok, når intetanende danskere kommer til Danmark med ægtefælle og børn og tror, at de kan bosætte sig i deres fædreland. De har endda stolt fortalt om de traditioner, der kendetegner Danmark som en åben og tolerant nation med respekt for naboerne, sådan som de husker Danmark.

Sådan har jeg faktisk hørt danske statsborgere fortælle om deres hjemkomst utallige gange. Vi må konstatere, at vi har gjort mange erfaringer med den forandrede verden. Der har været lovgivet i en stadig strøm med flere og flere indretninger af regelsættene, så man måtte spørge sig selv, om det virkelig er måden at forholde sig til en verden og en virkelighed, der *ikke* går væk, uanset hvor mange pointsystemer der konstrueres for at måle andre menneskers økonomiske nytteværdi.

Det er velkendt, at Det Radikale Venstre har argumenteret for mådehold i strammingerne og for en anden tilgang til de udfordringer, vi står over for i et internationalt samfund. Nu er tiden inde til at få – og jeg citerer – en ny balance i integrations- og udlændingepolitikken. Og jeg fortsætter citatet: En ny balance mellem rettigheder og pligter; en ny balance, hvor integration prioriteres over eksklusion, hvor det, der virker, står over symbolpolitik, og hvor der værnes om borgernes rettigheder. Citat slut.

Der er rigtig mange, der er godt integreret i Danmark, fordi de er lige så optaget af deres børn og deres familier og deres fremtid, som alle andre mennesker er. Der er andre, der har det rigtig svært, og som lever under en ringe kår og umiddelbart uden de store muligheder for at forandre deres fremtid og deres situation. Men det kan blive bedre, hvis vi sætter massivt og tidligt ind. På Strandgårdsskolen i Ishøj har man løftet det faglige niveau markant hos alle elever, og der er endda 75 pct. af eleverne, som har en anden etnisk baggrund end dansk. Alle lærere har fået efteruddannelse i faget dansk som andetsprog, og der er læsevejleder til hvert trin. Det er bare et enkelt eksempel på mange succes historier rundtomkring i Danmark om, at vi kan gøre det bedre.

Det er lige så klart, at der skal sættes massivt ind, dels forebyggende, dels klart reagerende over for kriminalitet og bander og over for tvang og undertrykkende kriminalitet. Der er brug for gennemsigthed, klarhed og enkelhed i reglerne for familiesammenføring. Børn skal kunne familiesammenføres, de skal ikke kunne komme i klemme i mærkelige regler, og det er derfor godt, at de regler, der er, skal revideres. Retssikkerheden skal generelt styrkes. Flytningens ævnet udvides til fem medlemmer, og der bliver et uafhængigt klagenævnt for afgørelser om familiesammenføring.

Danmark er forpligtet af det internationale retssamfund og dets regler. De regler er skrevet i konventioner, og vi er således forpligtede over for FN's flytningekonvention, handicapkonvention, børnekonvention, torturkonvention. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og mange andre. Derfor skal vi også tage vores del af ansvaret og behandle asylansøgere på en værdig måde, der giver dem rimelige vilkår, mens de er her i landet. De skal kunne bo uden for centrene under mere almindelige forhold, så de ikke bliver mere og mere syge og svækkede under uvirksomheden i et center.

Nu bliver der mere enkle og rimelige krav til de udlændinge, der gerne vil have fast opholdstilladelse. De skal arbejde eller uddanne sig og tale dansk. Unge, født og opvokset i Danmark, kan få statsborgerskab, når de har bestået skolens afgangsprøve med et gennemsnit på 2, eller de kan få statsborgerskabet, når de fylder 18 år. Statsborgerskab skal fremme integrationen. Udlændinge, der har boet lang tid i Danmark, er integreret og skal efter enkle, rimelige regler kunne blive statsborgere. De skiftende politiske aftaler om statsborgerskab skal afløses af en lovgivning, der giver gennemsigthed og fastlægger reglerne og dermed sikrer borgernes rettigheder. Jeg cite-

rer fra regeringsgrundlaget en sætning, som jeg sætter meget stor pris på:

»Danmark er et moderne samfund i en international verden. Derfor skal det være muligt at have dobbelt statsborgerskab.«

Det støtter vi i Det Radikale Venstre, ligesom vi støtter reformvejen, der skal give en forøgelse af arbejdsstyrken med 135.000 i årene frem mod 2020 og skabe en holdbar økonomi og give os det råderum, som gør, at vi kan løfte de opgaver, der gør Danmark til Danmark.

I Det Radikale Venstre er vi stærkt opmuntrede af den modige økonomiske politik, som er kendetegnende for regeringsgrundlaget, og som erhvervsorganisationer, erhvervsledere og diverse økonomer uden for Christiansborg har anerkendt. Vi lytter også til dem.

Det Radikale Venstre står inde for et Danmark, der står sammen. Det skal lykkes.

Kl. 14:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Der er igen en række medlemmer, der gerne vil have ordet til korte bemærkninger i den næste times tid: Ellen Trane Nørby, Pia Kjærsgaard, Per Clausen, Simon Emil Ammitzbøll, Lars Barfoed, Erling Bonnesen, Peter Christensen, Tina Nedergaard, Kristian Thulesen Dahl, Hans Kristian Skibby, Johanne Schmidt-Nielsen, Leif Mikkelsen, Merete Riisager, Mike Legarth, Louise Schack Elholm og Karen Ellemann. Jeg håber, at vi når disse 16.

Først er det fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning, og vi skal have strøm til hendes mikrofon.

Kl. 14:48

Ellen Trane Nørby (V):

Så kom der lys i mikrofonen. Jeg vil gerne først kvittere for, at fru Marianne Jelved i sin tale siger, at Danmark har klaret sig rimelig godt igennem i den krise, som vi har stået over for. Det håber jeg er en information, som fru Marianne Jelved vil dele med de ordførere for Socialdemokraterne og SF, som i dag har fortalt om, hvor frygteligt det hele er i Danmark, og hvor frygteligt VK-regeringen har gjort det.

Så vil jeg også gerne kvittere for det gode samarbejde, som vi har haft med Det Radikale Venstre, og vi har skabt en stærk reformalliance i dansk politik, hvor vi netop også lægger vægt på, at der gennem reformer skal være råd til, at vi kan tage hånd om de svageste i vores samfund. En af de reformer, som Det Radikale Venstre også har stemt for, er dagpengereformen. Der har jeg jo tidligere hørt fru Marianne Jelved sige, at det var vigtigt, at den blev gennemført, som den var. Derfor vil jeg blot høre, om dagpengereformen står ved magt.

Kl. 14:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:49

Marianne Jelved (RV):

Ja, dagpengereformen står ved magt sådan forstået, at den bliver på en periode på 2 år, forskudt med ½ år.

Kl. 14:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:49

Ellen Trane Nørby (V):

Kan jeg tage det som et ja til, at den dagpengereform, der ligger, og som fru Marianne Jelveds parti, Det Radikale Venstre, stemte for, træder i kraft, ligesom det oprindeligt var aftalt i aftalen, og at den

eneste ændring, der er, så er den her forlængelse på muligvis ½ år? Jeg kan se, at ordføreren nikker, så det må jeg jo tage som et ja til, at der ikke bliver ændret på ikrafttrædelsestidspunktet. Det giver mig så anledning til at spørge fru Marianne Jelved, om fru Marianne Jelved og Det Radikale Venstre mener, at det skaber øget vækst og beskæftigelse i Danmark, når det af regeringsgrundlaget fremgår, at man vil hæve skatter og afgifter med 5 mia. kr.

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:50

Marianne Jelved (RV):

Først vil jeg lige skynde mig at sige noget til fru Ellen Trane Nørbys indledning på det første spørgsmål om, at Danmark klarede sig rimelig godt under krisen. Jeg sagde, Danmark klarede sig rimelig godt, underforstået i sin historiske tid. Så bruger fru Ellen Trane Nørby betegnelsen aftalen om dagpengereformen. Jeg beklager, at Det Radikale Venstre ikke er med i en aftale om dagpengereformen. Vi bad faktisk om at komme med, men blev afvist, og det beklager jeg i dag, men sådan var det bare. Så vi stemte for den kendte reform, og den bliver også gennemført, medmindre der sker et jordskælv eller noget andet, som jeg ikke kender til, men det er planen, at den skal gennemføres.

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:51

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal bare bede fru Marianne Jelved om at bekræfte, at det er Det Radikale Venstres store indflydelse på Socialdemokratiet, der har gjort, at udlændingeloven nu bliver markant lempet. Det er fru Marianne Jelved eller fru Margrethe Vestager, den nuværende minister, der har været meget, meget aktive i forhold til det regeringsgrundlag, der ligger, og hvor der som sagt nu er en meget, meget markant lempelse af udlændingeloven. Jeg har været inde på konkrete punkter i min ordførertale også tidligere i dag, men jeg opfatter det jo, som om det er virkelig gammeldags radikal politik, der bliver genindført, som den, vi kendte fra før 2001, til trods for at den nye statsminister hele valgkampen igennem har lovet at fastholde den stramme udlændingepolitik. Men er det korrekt forstået, at det er et af Det Radikale Venstres meget, meget store fingeraftryk, som De Radikale har fået sat på det her regeringsgrundlag?

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:52

Marianne Jelved (RV):

Jeg finder ikke, at udlændingeloven er markant ændret af det her. Pointsystemerne er væk, og alle har været klar over, at vi var fire partier, der var imod det. Der er en række forhold, som er blevet gjort mere enkle og mere rimelige, og der er en styrkelse af retssikkerheden, og vi får et familiesammenføringsklagenævn osv. Vi får også styr på indfødsretsprøven, så der bliver åbenhed omkring de regler, der gælder, i stedet for aftaler i lukkede kontorer. Hvis fru Pia Kjærsgaard kalder det markante lempelser, så fred være med det. Så vil jeg sige noget om de forhandlinger, der er foregået. Der har sidet tre partier omkring et bord, og de tre partier har haft en fælles ambition om at sikre en bedre balance, også på det her område, bed-

re retssikkerhed, bedre gennemskuelighed, og derfor har vi nået et resultat, som alle tre partier står inde for og er glade for.

Kl. 14:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:53

Pia Kjærsgaard (DF):

Det ved jeg godt. Det Radikale Venstre kan aldrig få nok, når det drejer sig om lempelser af udlændingeloven, det er jeg helt med på. Men jeg vil bestemt fastholde, at der er sket nogle markante lempelser. En ting, som ikke har været særlig meget fremme i den offentlige debat, er, at man nu bare skal bestå Dansk 1, som stort set er målrettet analfabeter, i modsætning til hvordan det er på nuværende tidspunkt. Man laver ikke noget nyt pointsystem, selv om Socialdemokratiet faktisk også havde lovet, man ville gøre det. Ikke fordi det var i nærheden af det andet, men man ville trods alt indføre et pointsystem, men det gør man heller ikke. Alt, hvad der hedder kvalificeret indvandring, har man simpelt hen fjernet – nu er det ganske enkelt bare indvandring.

Så ved jeg jo godt, at man sidder tre partier omkring bordet, men altså, hold da op med det. Og er det ikke også rigtigt, at den nuværende statsminister havde lovet at fastholde den stramme udlændingelov? Jeg ved godt, at 24-års-reglen og tilknytningskravet er opretholdt, men det er jo så også noget af det, Det Radikale Venstre arbejder på at få afskaffet.

Kl. 14:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:54

Marianne Jelved (RV):

Jeg troede ellers, at vi skulle blive hånet i hele salen for, at vi stadig væk havde 24-års-regel og tilknytningskrav, men det har vi, og vi lever med det. Derfor er det også vildt overdrevet, når fru Pia Kjærsgaard prøver at male et billede af en politik på et område, som i virkeligheden drejer sig om noget andet end rene lempelser. Det drejer sig om at have en større retssikkerhed, større gennemskuelighed og nogle bedre regler, der gør, at almindelige mennesker også kan være i Danmark. Før var kravet for dansk skruet helt op på Dansk 3, som i virkeligheden er det, man bruger på universiteterne, og det er jo fuldstændig uacceptabelt, at almindelige mennesker, som kan arbejde fuldstændig almindeligt som lærere, pædagoger og SOSU-assistenten osv., skal kunne levere en sproglig kunnen på et fremmedsprog som dansk på det niveau. Det er jo de urimeligheder, der er pillet ud for at skabe en bedre balance, fordi vi lever i en international verden, hvor vi skal vænne os til, at vores danske statsborgere ude i verden stifter familie, som de tager med hjem. De familier skal have en rimelig chance for at kunne være i Danmark under almindelige forhold.

Kl. 14:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:55

Per Clausen (EL):

Jeg skal starte med at sige, at jeg er meget glad for, at fru Marianne Jelved gjorde det så klart, at der ikke findes noget forlig, der forhindrer Det Radikale Venstre og regeringen i at indgå aftaler med andre partier om at ændre dagpengelovgivningen. Der kan så være den politiske uvilje mod at gøre det hos Det Radikale Venstre, men det må

vi jo tage. Men det er rart at vide, at det ikke er belagt med noget forlig, der forhindrer det.

Det, jeg vil spørge fru Marianne Jelved om – fordi Det Radikale Venstre er kendt for at være et parti, som er gode til at prioritere – er: Mener fru Marianne Jelved, at det er en helt klog prioritering at lægge så meget vægt på at undgå, at bankerne skal betale mere i skat, og at millionærerne skal betale mere i skat, at der ikke kan blive en krone til at lave genopretning på uddannelsesområdet efter det, som VK paradoksalt nok kaldte en genopretningspakke, og som indeholdt en række forringelser på uddannelsesområdet, som jeg ved at De Radikale var meget imod, og som jeg ved at De Radikale har talt meget om skulle rulles tilbage?

Men er det den rigtige prioritering at bruge så meget energi på at forhindre, at de rigeste kommer til at betale mere i skat, så man ikke får råd til at gøre noget på uddannelsesområdet?

Kl. 14:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:56

Marianne Jelved (RV):

Det er korrekt, som hr. Per Clausen indledte med at sige, at der ikke er et forlig, som Det Radikale Venstre deltager i, omkring dagpenge- ne i højre side i salen.

Med hensyn til bankerne og mere i skat vil jeg sige, at det jo nu er aftalt at lave en samlet skattereform, der sænker skatten på arbejde markant og har en god social balance. Den skal komme til foråret, og derfor er det jo logisk at udskyde skatteforslag, som er løsrevet fra en sammenhæng, til at indgå i den type debat, der skal være, når man skal lave en egentlig reform. Det vil vi gerne vente på.

Kl. 14:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:57

Per Clausen (EL):

Det venter vi så på.

Så vil jeg spørge fru Marianne Jelved om, hvornår fru Marianne Jelved forventer at der kan ske nogle forbedringer på uddannelses- området, som jeg jo ved at Det Radikale Venstre har ført valgkamp på at komme igennem med, og hvor Det Radikale Venstre havde en meget, meget hård kritik af VK, da de sammen med Dansk Folke- parti vedtog de forringelser, som de kaldte en genopretning. Altså, hvornår kommer den genopretning af uddannelsessystemet? Hvornår bliver det tid at tale om det efter Radikale Venstres opfattelse?

Kl. 14:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:57

Marianne Jelved (RV):

Det er et spørgsmål, som jeg er rigtig glad for at få, fordi det giver mig anledning til at understrege, hvor skrap den økonomiske situati- on, vi står i i Danmark, er, og hvor ansvarlig den nye regering fak- tisk er for at sikre sig, at de reformer, der skal finansiere den type initiativer, som hr. Per Clausen efterlyser, er vedtaget, før vi kan si- ge, at vi kan begynde at bruge pengene derfra. Jeg synes også, det er trist, og i en eller anden forstand er det ærgerligt, at vi ikke bare kan lægge noget på finansloven nu. Det er derfor, at vi i Radikale Ven- stre accepterer, at vi tager de afgifter, som giver 5 mia. kr., plus 2 mia. kr. fra erhvervsstøtteordningerne og har det som en buffer, vi kan bruge af nu. Det er en accept af, og det er også en beskrivelse af,

hvor trængte vi i virkeligheden er, hvor ærgerligt det er, at dansk økonomi er i så dårlig en stand, som den er, og hvor trist det er, at Vog K ikke har taget det her forfra og anerkendt, at der skulle langt, langt flere initiativer til end det, de selv har lavet i deres 2020-plan.

Kl. 14:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 14:59

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes, at det har været spændende at følge Det Radikale Ven- stes deltagelse i de her forhandlinger, i det omfang der har været indblik gennem diverse facebook- og twittersider og lignende i, hvad der er foregået i det her sorte tårn, hvor der kom skiftende farver røg ud, men når vi nu er nået frem til snoren, må jeg sige, at det jo er lidt skuffende, at det ikke mere klart og konkret fremgår, hvad der egent- lig er den nye regerings politik.

Der er et område, som jeg ved at Det Konservative Folkeparti og Det Radikale Venstre har en sådan fælles interesse i, og det er skat- tepolitikken. Der har jeg forstået, at Det Radikale Venstre er interes- seret i lavere skat på arbejde, en målsætning, som vi i Det Konserva- tive Folkeparti deler, og det er jo også tilfredsstillende, at der er så- dan en målsætning. Men det, der bekymrer mig, er, at man jo samti- dig får det indtryk, at så er der andre skatter og afgifter, der skal sti- ge, fordi der vil være et voldsomt pres på den offentlige sektors ud- gifter med alle de ting, man gerne vil gennemføre. Så jeg vil gerne spørge, om Det Radikale Venstre vil være garant for, at der ikke sker et stigende skattetryk i forbindelse med den nye regerings politik.

Kl. 15:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:00

Marianne Jelved (RV):

Det er et spørgsmål, som jeg er rigtig glad for, og jeg kan ikke lade være lige at mindes, da statsministeren hed Poul Schlüter; der var også en kæmpe udfordring i den danske økonomiske udvikling på det tidspunkt, og noget af det, den daværende regering gjorde i 1980'erne, var bl.a. at sikre, at udgifter og indtægter hang sammen. Det er jo en ambition, som er vigtig, og som også er efterstræbelses- værdig.

Det er korrekt, at vi arbejder på en skattereform, der skal sænke skatten på arbejde markant, og derfor vil jeg gerne invitere Det Kon- servative Folkeparti til at medvirke i den proces, som jo indledes, når regeringen har lavet sit oplæg til en skattereform. Det vil være en meget stor tilfredsstillelse for Det Radikale Venstre, hvis det kunne lade sig gøre – også andre partier selvfølgelig. I den sammenhæng vil jeg gerne give tilsagn om, at jeg gerne vil vogte, at skattetrykket ikke stiger på grund af skatteændringer. Men skattetryk kan jo stige, hvis der pludselig kommer en mægtig opdrift og en ny konjunktur, som gør, at vi får stigende huspriser osv. osv., og aktierne stiger, og der kommer større skattebetaling. Så stiger skattetrykket helt af sig selv. Så vi skal bare vide, hvad det er, der er årsag til, at skattetryk- ket stiger.

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:01

Lars Barfoed (KF):

Der er selvfølgelig de mekanismer, som fru Marianne Jelved nævner der. Det, jeg tænker på, er, at vi må have en sikkerhed for, at den nye

regering ikke vil tage initiativ til nye skatter og afgifter, der betyder, at det samlede skattetryk i Danmark stiger. Den garanti synes jeg vil være god at få i dag.

Kl. 15:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:02

Marianne Jelved (RV):

Så må jeg sige, at vi ingen ambition har om, at det samlede skattetryk i Danmark skal stige. Det er ikke et succeskriterium i sig selv – tværtimod.

Kl. 15:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll. Jeg beklager den lille ændring af rækkefølgen.

Kl. 15:02

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Alt forladt. Det kan jo godt være, at det ikke er alle, der har opdaget, at der har været valg, og at nogle partier er blevet større end andre. Men det var sådan set ikke det, jeg tog ordet for. Jeg tog faktisk ordet, fordi jeg rent faktisk har savnet fru Marianne Jelved. Jeg har virkelig savnet fru Marianne Jelved oppe i tårnet. Jeg har virkelig savnet fru Marianne Jelved, da der skulle skrives regeringsgrundlag. Jeg savner fru Marianne Jelved ovre på ministerbænkene, i Koordinationsudvalget og i Økonomiudvalget. For når jeg ser regeringsgrundlaget – og jeg har ikke bare set det, jeg har desværre også læst det – ser jeg 76 sider med gode hensigter, gode intentioner, masser af fine budskaber, men der mangler ligesom det, som jeg engang blev oplært af fru Marianne Jelved i, nemlig at man ligesom skulle have fat i det konkrete. Man skulle sørge for, at det også blev sådan i virkeligheden, altså at man havde lovet noget konkret.

Hvad er der egentlig ud over gode hensigtserklæringer i det regeringsgrundlag? Hvor er det, Det Radikale Venstres kan sørge for at holde fast i en eller form for ansvarlig økonomisk politik ud over i hensigterne?

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:03

Marianne Jelved (RV):

Det er en meget, meget trist fortælling. Det er faktisk en meget, meget trist fortælling, for hvis hr. Simon Emil Ammitzbøll gjorde sig den ulejlighed at læse det første regeringsgrundlag i 1993, ville hr. Simon Emil Ammitzbøll kunne genkende niveauet i de beslutninger, der står beskrevet. Et regeringsgrundlag er jo ikke et konkret lovprogram. Et regeringsgrundlag er et program for en politik, en regering vil føre, de prioriteringer, der er, og jeg er stærkt tilfreds med f.eks. side 6 i regeringsgrundlaget, hvor jeg kan se ni punkter, som meget udmærket og klart beskriver, hvad det er for målsætninger, vi går efter i S-R-SF-regeringen, på det økonomiske område. De målsætninger er selvfølgelig bindende, og de er dynamiske, for de kræver, at vi skaber løsninger, der gør, at vi kan leve op til de målsætninger, som er skrappe målsætninger.

Jeg har faktisk ikke set tilsvarende målsætninger i den tidligere regerings materialer. Bare lige for at understrege det vil jeg nævne punkt 1, hvor vi siger, at vi skal have strukturel balance i 2020. Det var der ikke i VK's 2020-plan.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:05

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Forskellen på 1993 og 2011 er, at fru Marianne Jelved blev minister i en flertalsregering i 1993. Det bliver hendes efterfølgere jo ikke i 2011, og derfor havde det nok været rart at holde S og SF lidt mere fast, så man vidste, at det ikke bare var et godt papir, man kan vifte med til åbningsdebatten, hvorefter det bliver rødere dag for dag. Det er i hvert fald det, vi frygter.

Men det er fint nok, at man har læst side 6. Både fru Marianne Jelved og jeg har sikkert læst alle siderne, men hvis man nu f.eks. går videre til side 10, kan man se noget af det eneste konkrete, der er, nemlig at regeringen vil hæve afgifterne for 5 mia. kr. Det er noget af det eneste konkrete, man kan læse i det her regeringsgrundlag. Hvis man fraser de højere afgifter på klimaområdet og forslagene på udlændingeområdet, er nye afgifter for 5 mia. kr. det eneste. Når jeg tager fat i det, er det, fordi fru Marianne Jelved før skosede de borgerlige partier for, at der kun var ét bud i vores forslag til vedtagelse. Når man så ser det forslag til vedtagelse, fru Marianne Jelved selv er med på, kan man se, at der ikke er et eneste bud. Så vi fører dog 1-0, hvis vi er kommet med et bud. Hvad er buddene fra den her regering? Jeg behøver ikke nogen overskrifter, men konkrete forslag, tak.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:06

Marianne Jelved (RV):

Lad os bare blive på side 6. Der står der i punkt 2: »Efterlevelse af EU's Stabilitets- og Vækstpagt og af EU's henstilling om en strukturel forbedring af den offentlige saldo med 1½ pct. i 2011-2013.« Det er nøjagtig lige så konkret som det med de 5 mia. kr. i stigende afgifter. Det er nøjagtig lige så konkret en målsætning. Hvad angår de 5 mia. kr. i afgifter, er der jo ikke taget stilling til, hvilke afgifter det er, og hvordan man gør det. Det er en målsætning, og det er en åben målsætning, men det er også en forpligtende målsætning for alle tre partier.

Jeg beklager, og jeg er ærgerlig over, at Liberal Alliance frygter en hel masse. Hr. Simon Emil Ammitzbøll plejer ikke at frygte ting, heller ikke at samarbejde. Så derfor er det også en invitation til Liberal Alliance om at være med til at løse nogle af de opgaver. Vi har jo fælles interesser på mange områder. Så jeg kommer med en udstrakt hånd og et åbent sind. Lad os mødes omkring et bord og snakke om det.

Kl. 15:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:07

Peter Christensen (V):

Jeg har set frem til at kunne have en samtale med fru Marianne Jelved, for den socialdemokratiske ordfører var ikke så detaljeret, når det kom til besvarelse af spørgsmålene, og jeg ved, at jeg med den nye formand for Finansudvalget kan få en lidt bedre samtale, hvilket også er nødvendigt.

Vi er blevet inviteret til forhandlinger, og vi vil være konstruktive, men det er jo altid rart at vide, hvad det er for målsætninger og tanker, man møder op til, hvis man går til forhandlingerne. Om skattereformen står der, at man skal have 4 mia. kr. ud af den, men skal

det ske via nettoskattestigninger eller via dynamiske effekter? For der er jo en betydelig forskel på, om man vil finde de 4 mia. kr. på den ene eller den anden måde.

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:08

Marianne Jelved (RV):

For at sige det lige ud er jeg faktisk ikke forberedt på at svare på det spørgsmål, og jeg kan ikke svare på, hvordan det er tænkt. Men jeg vil meget gerne bidrage til at opklare det efterfølgende.

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:08

Peter Christensen (V):

Det er jo helt rimeligt, og jeg glæder mig til at høre svaret.

Noget andet, som jeg også synes er væsentligt i forbindelse med forhandlingerne om en skattereform, er spørgsmålet om ulighed. Der har kørt en debat om det i næsten 2 år, og det har også været oppe i debatten i dag, og Enhedslisten stillede i den forbindelse et spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører. Jeg kan godt om ikke forstå så acceptere, at vi, uanset hvad vi spurgte om, ikke kunne få svar på det, men det undrede mig alligevel, og jeg syntes, det var lidt uheldigt, at det parlamentariske grundlag heller ikke kunne få svar, når de spurgte. For spørgsmålet var faktisk overraskende rimeligt, nemlig om uligheden målt i forhold til Gini-koefficienten må stige som følge af en skattereform eller ej. Heller ikke det ville den socialdemokratiske ordfører svare på, men jeg er helt sikker på at fru Marianne Jelved har den her åbne tilgang til samtale, så vi kan få svar på det.

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:09

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil godt understrege, at det vil være en meget stor glæde, hvis også Venstre vil deltage i de kommende forhandlinger om en skattereform. Vi har talt om de her temaer i så mange år, og jeg tror faktisk, at vi partierne imellem har talt os mere ind på hinanden, end vi har talt os fra hinanden, og derfor synes jeg også, det er oplagt, at man vil kunne skabe noget, der er bredt funderet, langsigtet og holdbart. I den nye regering er det ikke vores ambition at øge uligheden med en skattereform. Man kan jo gøre tingene på mange forskellige måder, men selv om vi kredser om nogle meget specifikke spørgsmål lige nu, skal jeg bare opfordre til, at vi ikke taler os væk fra hinanden, men at vi er åbne over for at deltage i fælles samarbejde.

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 15:10

Erling Bonnesen (V):

Tak. Jeg noterede mig jo, at den radikale ordfører også nævnte landbruget i sin tale, og det glæder mig, da landbruget stadig væk er et vigtigt erhverv. Jeg har så også kigget lidt i regeringsgrundlaget for at se, hvad det er, man vil, eller hvad man har skitseret at man vil, og det synes jeg til gengæld er noget foruroligende. Hvis man slår ned på, hvad det er, regeringen vil på vandmiljøområdet, ser man, at det sådan set skitseres ret tydeligt, at vandløb ude i det store åbne land

ikke længere skal sikre afvandingen. Det må man jo undre sig over, for det er sådan set derfor, at vandløbene er skabt. Det vil have den konsekvens, at meget store arealer vil glide ud af produktion, og dermed vil konsekvensen være, at man lukker store dele af dansk landbrug. Så er det, at jeg spørger mig selv, og stiller spørgsmålet til den radikale ordfører, hvordan Det Radikale Venstre kan forsvare og stå på mål for at lukke store dele af dansk landbrug med de stolte traditioner, man tidligere har haft på området.

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:11

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne understrege, at når der skal laves den type løsninger eller beslutninger, og man skal foretage ændringer, der berører i det her tilfælde landbruget, så bliver landbruget selvfølgelig involveret i forhandlingerne og drøftelserne. Ingen tvivl om det. Vi vil gøre rigtig meget for at involvere de mennesker, som har skoen på og ved, hvor den trykker på de konkrete områder, der arbejdes med. Det er det ene. Det andet, jeg gerne vil understrege, er, at vi også må anerkende, at der er steder i vores land, hvor naturen ikke er særlig egnet til intensivt landbrug. Og derfor er vi jo nødt til at finde nogle løsninger på, hvordan vi kan forbedre naturgrundlaget, samtidig med at vi sikrer, at der stadig væk er en væsentlig landbrugsproduktion i Danmark.

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:12

Erling Bonnesen (V):

Jamen jeg tror vi alle er fuldstændig enige om, at vi skal passe på vores natur og miljø. Der kan være nogle lavbundsarealer, vi skal tage særlige hensyn til, men det, jeg slår ned på og hæfter mig ved, er, at konsekvensen af, at man gennemfører det, man skriver i regeringsgrundlaget, rækker langt videre og er ligefrem skræmmende. Det betyder, at tusindvis af kilometer vandløb ikke længere skal have den funktion, som de har i dag, hvor de sikrer afvandingen. Dermed forsumper store arealer, og store arealer glider ud af produktion. Det er ikke engang en dramatisering, det vil jo lukke store dele af dansk landbrug, og det vil vi i Venstre selvfølgelig ikke være med til. Og jeg forstår ikke, at Det Radikale Venstre vil være med til det, så der må vi bede om, at man prøver at forholde sig til det. Men vil Det Radikale Venstre virkelig stå på mål for at lukke en tredjedel eller en fjerdedel af dansk landbrug?

Kl. 15:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:13

Marianne Jelved (RV):

Jeg tvivler på, at det er så store arealer, som hr. Bonnesen nævner her, men under alle omstændigheder er der givet et tilsagn om, at de brancher, der er berørt af den type ændringer, selvfølgelig bliver involveret i måden at løse problemerne på.

Kl. 15:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det fru Tina Nedergaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:13

Tina Nedergaard (V):

Tak. Socialdemokraternes ordfører udtrykte ikke nogen stærk begejstring for regeringsgrundlaget, og vi hørte igen og igen, hvordan han sådan lagde luft til det og forklarede, at regeringsgrundlaget nu tager sig ud på den måde, som det gør, fordi S og SF ikke har 90 mandater. Han forklarede igen og igen løftebruddene med netop mangelen på 90 mandater.

Jeg noterede mig en større glæde for og engagement i regeringsgrundlaget fra fru Marianne Jelved, og det forstår jeg sådan set ganske udmærket, for Det Radikale Venstre har vel næppe haft en større og mere betydningsfuld dominerende rolle i en regering siden 1971, hvor Hilmar Baunsgaard trak sig. Derfor vil jeg gerne kvittere for den position, som Det Radikale Venstre har indtaget.

Jeg vil gerne følge op på det spørgsmål, som hr. Per Clausen stillede, for det er jo netop en af de udfordringer, som Socialdemokraterne også står med, nemlig at forklare, hvorfor man fastholder genopretningspakken. Det har vi ikke hørt noget om fra nogen af partierne. I modsætning til f.eks. efterlønsreformen, tilbagetrækningsreformen, dagpengereformen m.v., hvor Det Radikale Venstre har understreget, at de står fast på, at det var nødvendige reformer i Danmark, har jeg under valgkampen hørt en engageret fru Marianne Jelved fastholde, at genopretningspakken og dens nedskæringer på bl.a. uddannelse skulle fjernes. Derfor vil jeg gerne bede om en forklaring på, hvorfor det ikke fremgår. Er det ikke også en slags brudte løfter?

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:15

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil godt understrege endnu en gang, at der ikke er tale om brudte løfter. Der er tale om, at der, når der kommer en ny regering, der sætter sig ved bordet og skal se på, hvordan det står til her i Danmark, i den sammenhæng på forskellig vis er en hjælp, som man ellers ikke får. Vi må bare konstatere, at der ikke er kroner i kassen eller mulighed for at skaffe dem over nigt til at løfte den opgave at kompensere for genopretningspakken ved f.eks. at annullere de besparelser, der er foretaget på uddannelses- og forskningsområdet, sådan som jeg har været talsmand for at vi skulle, altså annullere dem, for det kræver, at vi har gennemført nogle reformer, før vi kan gøre det.

Det kræver desuden, at vi prioriterer i finansloven. Vi skal jo nu snarest lave en ny finanslov, og der er det klart, at der vil en ny regering gradvist prioritere at få de ønsker igennem, som vi på forskellig vis i valgkampen har givet udtryk for er vores målsætninger.

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 15:16

Tina Nedergaard (V):

Jeg fulgte jo debatten om genopretningspakken meget tæt på uddannelsesområdet, må man sige. Jeg havde gentagne gange også den fornøjelse at besvare spørgsmål om, hvorfor VK-regeringen i sin tid valgte at skære ned på uddannelse. Derfor kommer det jo bag på mig og sikkert også bag på en stribe af Det Radikale Venstres vælgere, at netop det løfte om at rulle det tilbage, som samtlige partier i røde blok var fuldkommen enige om helt frem til 15. september, ikke holdes. Vi har også personligt deltaget i debatter, hvor vi har drøftet det, og hvor det også blev fastholdt, at de nedskæringer på uddannelsesområdet skulle ruller tilbage.

Nu her ganske kort tid efter valget – om end vi har ventet nogen tid – må vi konstatere, at det, man lovede i valgkampen omkring genopretningspakken, og som skabte glæde i uddannelsessektoren, og som også givetvis har bragt vælgere fra blå blok til rød blok, nemlig at man ville fjerne de besparelser, altså ikke bliver indfriet. Jeg vil gerne sige til fru Marianne Jelved, at man skylder en bedre forklaring, end at der ikke er penge i kassen, for det havde regeringen jo sådan set fortalt forud for valget, under valgkampen og også på selve valgdagen, så det kan ikke komme bag på en så garvet politiker som fru Marianne Jelved, at den udfordring lå der. Jeg synes ikke, at det var ærligt, at man ikke gjorde det klart under valgkampen, at også tilbagerulningen af genopretningspakken kunne komme i spil.

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:17

Marianne Jelved (RV):

Det gør den også, men den gør det bare ikke den 1. november 2011. Det tager lidt tid. Det kræver en finanslov, det kræver lovgivning, og det kræver prioritering. Det, vi har lovet, skal nok gradvist komme. Det er fuldstændig sikkert. Det gælder også fjernelse af fattigdomsydelser. Vi vil ikke have dem. Det er prioriteret højt. Vi investerer i uddannelse og forskning, og det fremgår også af regeringsgrundlaget. Det skaffer vi penge til, bare rolig. Og jeg glæder mig til, at fru Tina Nedergaard er med i den store, brede kreds, der gør de her valgninger for at få et bedre Danmark.

Kl. 15:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 15:18

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg bliver bare nødt til at sige til fru Marianne Jelved, at grunden til, at vi lavede genopretningspakken, jo sådan set var, at kassen var tom. Det var, fordi det var nødvendigt at tage nogle upopulære økonomiske beslutninger for at genoprette Danmarks økonomi efter finanskrisen. Derfor har fru Tina Nedergaard jo fuldstændig ret i, at det da ikke kan komme som en overraskelse fra den 15. til den 16. september. Nu har danskerne lige været henne at stemme, og så kan vi godt den 16. september sige: Hold da op, den tidligere regering og dens støtteparti havde sådan set ret i de argumenter, der blev lagt på bordet; det har vi pludselig fundet ud af her natten mellem den 15. og den 16.

Der var alle de løfter, man kom med til efterskolefolket, om, at den ekstra brugerbetaling, den egenbetaling, der skulle være, skulle sløjfes.

Angående børnechecken vil jeg nævne den familie, der var i tv forleden, med ti børn, tror jeg det var, der sagde, at for første gang havde de nu stemt rødt, for så fik de jo de her rare kroner, som regeringen og Dansk Folkeparti havde afblæst, fordi der ikke var så mange penge i kassen længere. Nu ville de så få de penge igen.

I uddannelsessektoren tænkte man: Aj, hvor er det godt; vi stemmer på den her nye regering, for vi har fået løfte om, at så bliver de der ubehagelige besparelser taget af bordet.

Hvordan kunne det komme som en overraskelse for fru Marianne Jelved natten mellem den 15. og den 16. september?

Kl. 15:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:19

Kl. 15:22

Marianne Jelved (RV):

Vi i Det Radikale Venstre kritiserede stærkt og skarpt VKO's, jeg havde nær sagt sammenrotning mod de små i samfundet via genopretningspakken og de besparelser, der var dér. Derfor har vi også i sinde at fjerne dem. Bare rolig – det kommer.

Det, vi ville have gjort, hvis vi havde siddet på magten på det tidspunkt og havde stået med de problemer, der var, var at lave reformer, som skaffede forbedringer i strukturen, og som skabte et økonomisk råderum, som gjorde, at vi ikke havde behovet at spare på den måde. Vi kan nemlig ikke spare os, Danmark kan ikke spare sig ud af den krise, vi er i. Der skal reformer til i langt større omfang, end VK har gjort det.

Jeg vil gerne anerkende, at den tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, faktisk gjorde noget, der var rigtig klogt, og tog fat på reformerne, men det skete først på det tidspunkt. Bortset fra velfærdsforliget i 2006 har vi haft en periode fra 2001, eller lad os sige fra 2002, og frem til vi fik en ny statsminister fra Venstre, hr. Lars Løkke Rasmussen, uden egentlige reformer, der kunne have forbedret og kunne have været rettidig omhu, så vi ikke havde fået en boligboble, som gjorde det endnu værre, end det havde behovet at være. Historiebøgerne vil tale deres eget sprog her. Men jeg anerkender, at den foregående statsminister faktisk tog fat i noget af det rigtige.

Kl. 15:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Thulesen Dahl.

Kl. 15:21

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg forstår mere og mere hr. Simon Emil Ammitzbølls bekymring i forhold til regeringsgrundlagets detaljeringsgrad, når man nu hører fru Marianne Jelved tale om alle de løfter, der er givet, som var meget konkrete, meget detaljerede, som skabte store forventninger hos store befolkningsgrupper, og som gjorde, at helt konkrete mennesker, almindelige mennesker af kød og blod, virkelige mennesker, flyttede deres stemme fra nogle partier til nogle andre, fordi der så ville blive tale om guld og grønne skove, så ville man økonomisk få det meget bedre end under den tidligere regering.

Man siger om alle de løfter, som ikke fremgår af regeringsgrundlaget: De kommer, I skal bare vente, de kommer bare senere – med nogle forudsætninger om, at det vil ske, når pengene er der osv.; vi ved ikke lige hvornår, men vi må se på det hen ad vejen.

Jeg konstaterer bare, at den grundlovskommission, som fru Marianne Jelved er tilhænger af, og som også er en del af regeringsgrundlaget, bliver man mere og mere optaget af, for hvad er det for et demokrati, fru Marianne Jelved er i gang med at skabe her i Danmark? Det er et demokrati, hvor det er fuldstændig lige gyldigt, hvad man siger før et valg, i forhold til hvad man gør efter et valg, og hvad det er for nogle forventninger, man skaber hos borgerne før et valg, for man kan bare efter et valg sige: Vi har et forsigtighedsprincip; vi må jo se, hvornår vi kan indfri løfterne, for der er ikke lige penge til det nu.

Risikerer man ikke at skabe en tillidskløft mellem på den ene side befolkningen, der har stemt i en bestemt forventning om, hvad man får, og på den anden side politikerne, der ikke indfried selv de mest klare løfter, de har givet befolkningen?

Kl. 15:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes virkelig, hr. Thulesen Dahl taler ned til vælgerne. Som om godt 3 millioner danskere, som har været ude at stemme, ikke er i stand til at forstå, hvad der bliver sagt, når politikere taler. De ved godt, at i Danmark deler man sig efter anskuelser. Partierne har forskellige prioriteringer, forskellige værdier, forskellige perspektiver for deres politik. De ved også godt, at i Danmark samarbejder vi, laver kompromiser og finder løsninger sammen, og de ved også godt, at de partier, der har lovet at arbejde for nogle ting, også vil gøre det i en regeringssammenhæng.

Jeg har ikke stået her og sagt, at der ikke kommer løsninger på de ting, sådan som hr. Thulesen Dahl kritiserer mig for at have gjort. Hr. Kristian Thulesen Dahl beskriver et billede, som ikke er sandt. Vælgerne ved godt, hvad det vil sige at være politiker. Vælgerne har stemt for reformpolitik, og de har stemt for, at kontraktpolitikken skal væk. Og jeg noterer endnu en ros til hr. Lars Løkke Rasmussen – og så skal jeg nok stoppe – for hr. Lars Løkke Rasmussen var den første fra højrefløjen, der sagde, at kontraktpolitikken er gammeldags politik. Det duer under visse omstændigheder, når man klart har 90 mandater eller mere, og når det er en lige ud ad landevejen-situation. Det går ikke i krisetider og slet ikke, når man skal samarbejde på tværs. Så er det en helt anden form; så skal vi tilbage til det rigtige folkestyre, hvor vi laver kludetæppeforlig osv., som hr. Thulesen Dahl og jeg er eksperter i. Så velkommen om bordet.

Kl. 15:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 15:24

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg noterede mig jo, at der i fru Marianne Jelveds ordførertale var en del, som omhandlede de store ændringer, der kommer til at foregå i den danske udlændingepolitik vedrørende integration og flygtninge. Jeg har også noteret mig, at der står hele seks sider om det i det nye regeringsgrundlag. Der vil jeg da gerne stille et par spørgsmål til fru Marianne Jelved, for det, vi kan se frem til, er jo nogle utrolig store lempelser, som gør, at det vil blive meget mere attraktivt at komme til Danmark som asylansøger. Det vil også blive mere attraktivt og nemmere at få familiesammenføring, og det vil også i det hele taget blive meget lettere at få dansk statsborgerskab. Det hele er så krydret med de her 24 forskellige initiativer.

Der vil jeg gerne spørge fru Marianne Jelved: Hvad så om 5 år f.eks.? Hvis vi kan se, at der har været en rigtig stor stigning i antallet af asylansøgere til Danmark, og der har været en rigtig stor stigning i antallet af familiesammenføringer, så vi kommer tilbage til og op på de store antal, som vi så under den tidligere socialdemokratiske ledede regering, som også fru Marianne Jelved var en del af tilbage i tiden frem til 2001, vil man så fra radikal side være med til at kigge på sagen og lave nogle stramninger til den tid, eller vil man bare bevidstløst gennemføre de her løsslupne ideer, som vi kan se i det her regeringsgrundlag?

Kl. 15:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:25

Marianne Jelved (RV):

Tak for et meget vigtigt spørgsmål. Der er ikke ændret i nogen regler, der vedrører asyl. Der er ikke ændret noget som helst. Vi har stadig væk nøjagtig de samme regler, som Venstre og Konservative

havde på asylområdet. Det eneste, der sker, er, at familier kan komme ud af centrene og bo uden for centrene efter 6 måneder.

Om familiesammenføring vil jeg sige, at vi altså taler om danske statsborgere, som kommer hjem til Danmark med en ægtefælle og nogle børn. Det vil sige, at de bor i et miljø, hvor de har netværk, og hvor de relativt hurtigt integreres. Det har vi erfaring for. De får nogle enklere regler, nogle mere jordnære regler, men der stilles stadig væk krav til dem, og der er forventninger om, at de bidrager til fællesskabet – også hvad angår uddannelse, arbejde og dansk. Så lad os se, om det skræmmebillede, som Dansk Folkeparti ynder at male her, virkelig bliver til virkelighed. Hvis det gør det, må vi jo se på det endnu en gang.

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:26

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg takker for svaret, men jeg synes jo egentlig ikke, at det, som jeg prøvede at illustrere, behøver at være et skræmmebillede. Jeg tog udgangspunkt i de seks sider, hvor det står nøje beskrevet i det her meget omfattende regeringsgrundlag, som den nye regering jo altså har brugt hele dagen på at prale om. Så synes jeg også, man må have lov til at få en forklaring på det. For det er jo ikke et skræmmebillede at sige, at vi faktisk tilbage i 2001 og årene før det under Nyrupregeringen og andre regeringer havde en indvandrings- og integrationspolitik i Danmark, som sejlede fuldstændig, og som medførte flere og flere asylansøgere og flere og flere, som også fik dansk statsborgerskab og de sociale rettigheder, som det fører med sig. Det har kostet rigtig, rigtig mange penge for det danske samfund og gør det stadig væk.

Derfor synes jeg jo også, det er helt fair, at man stiller spørgsmålet til et af medlemmerne af de nye regeringspartier, som holder en ordførertale her – fru Marianne Jelved, Radikale Venstre – om, hvad der sker, hvis vi kommer tilbage til de tider, hvor der var en uhæmmet adgang for flygtninge og indvandrere til Danmark. For nyheden om alle de her ændringer vil jo hurtigt komme ud omkring i verden, og så vil folk sige: Måske er Danmark alligevel det land, som vi skal vælge at flygte til, hvis vi ønsker at få asyl i et andet land.

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:27

Marianne Jelved (RV):

Der har aldrig nogen sinde været en uhæmmet tilgang for asylansøgere til Danmark – aldrig nogen sinde! Aldrig nogen sinde har der været det. At sige den slags ting kræver dokumentation af en helt anden karakter, når man står i Folketingssalen og siger den slags ting.

Hvis man går ind på UNHCR's hjemmeside, kan man se, at Danmark modtog lige godt 2 pct. af alle asylansøgere til EU i gennemsnit i 1990'erne. Det er ikke en totalt uhæmmet tilstrømning til Danmark. Der var borgerkrig 1.000 km her fra vores grænse i Europa. Alle lande i Europa modtog flygtninge. Der kom flygtninge fra Afghanistan og Iran og Irak osv. Den strøm af flygtninge er dæmpet, heldigvis for det. Og vi har stadig væk ikke ændret på asyreglerne her i regeringsgrundlaget og har ikke i sinde at gøre det. Men vi har i sinde at behandle de mennesker, der kommer her, og som får asyl, på en ordentlig måde. Vi har i sinde at skabe en anden balance, der gør, at der sker en bedre integration og der bliver bedre sikkerhed for, at borgernes rettigheder respekteres.

Kl. 15:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:29

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for talen. Fru Marianne Jelved sagde i sin tale, at reformer er et udtryk for prioritering, og det er jo fuldstændig rigtigt. Det meste i politik er jo et udtryk for prioritering. I de sidste mange år har fru Marianne Jelved fortalt om, hvor vigtigt det er at få afskaffet fattigdomsydelserne, og det er vi i Enhedslisten fuldstændig enige i. Det er sådan set noget, som alle fire partier i oppositionen har arbejdet meget, meget hårdt på, og årsagen er jo, at det er nogle ydelser, som betyder, at mennesker lever i fattigdom her i Danmark – antallet af børn, der vokser op i fattigdom, er vokset markant. Derfor blev jeg jo noget overrasket, da jeg i går kunne læse i Politiken, at uddannelsesministeren, altså De Radikales hr. Morten Østergaard, ikke længere kunne garantere, at de der fattigdomsydelser skulle afskaffes med det samme, for nu måtte man jo se, om der kunne findes finansiering osv. Og så er det, jeg må spørge fru Marianne Jelved om, hvad det er for en prioritering. Hvad er det for en prioritering fra De Radikales side, der gør, at man tilsyneladende synes, det er vigtigere at sørge for, at de, der har fået nogle meget store skattelettelser, kan få lov til at beholde dem, end her og nu at sørge for bl.a. at få afskaffet de fattigdomsydelser, som altså betyder, at mennesker lever i fattigdom i Danmark?

Kl. 15:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:30

Marianne Jelved (RV):

Det har også en meget, meget høj prioritet at gøre det. Vi er fuldstændig enige. Og derfor må vi jo se, hvor meget vi kan finde i finanslovsammenhænge, for de skal afskaffes. Det er ikke til diskussion. Vi har forpligtet os til det, og vi mener det, og vi er enige om det i kredsen af regeringspartier og Enhedslisten.

Kl. 15:31

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 15:31

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jamen det er jeg glad for at høre. Der står jo også i regeringsgrundlaget, at de skal afskaffes, men det undrer mig, at uddannelsesministeren, altså De Radikales hr. Morten Østergaard, i går til Politiken siger: Det er ikke sikkert, at det kan blive ved den første finanslovforhandling. Derfor bliver jeg nødt til at spørge igen: Hvordan kan det være, at det tilsyneladende er vigtigere for Det Radikale Venstre at sørge for, at folk, der har fået nogle meget store skattelettelser, kan få lov til at beholde deres store skattelettelser, og at sørge for, at de her banker ikke skal bidrage lidt mere til fællesskabet? Kan det virkelig passe, at det er vigtigere for Det Radikale Venstre end at få afskaffet de fattigdomsydelser? Er det prioriteringen i Det Radikale Venstre? For som fru Marianne Jelved fuldstændig rigtigt sagde, er politik en prioritering. Der foregår en prioritering. Jeg prioriterer det at afskaffe fattigdommen højere end det, at de rigeste kan få lov til at beholde deres skattelettelser. Hvordan er prioriteringen i Det Radikale Venstre?

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:32

Marianne Jelved (RV):

Hvis jeg skal tage ansvar for noget, så synes jeg, det ville være meget ubehageligt, hvis jeg skulle ændre skattesystemet her i løbet af nogle måneder og så lave et helt nyt reformarbejde til foråret. Det er ikke logisk, det er jo ikke en måde at behandle borgerne på, hvis man gør det på den måde. Vi er altså nødt til at tænke os om og se tingene i sammenhæng og som en helhed. Jeg står her på talerstolen og siger, at de fattigdomsydelser bliver afskaffet, og at vi får en skattereform, der sænker skatten på arbejde markant, og som har en social balance. Det arbejder vi på.

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 15:32

Leif Mikkelsen (LA):

Tak. Valgkampen er jo forbi, selv om man måske sådan i løbet af i dag kunne blive i tvivl om det. Regeringen har været oppe i højderne, og vi har været vidne til et vældigt drama, der tog et stykke tid. Det drama endte jo så med en knusende radikal sejr, hvis man nu skal tro pressen, og det er sikkert rigtigt nok, og derfor kan jeg ikke lade være med at vende tilbage til det, som nogle har spurgt til, nemlig hvordan det kan være, at fru Marianne Jelved med den der knusende radikale sejr egentlig kan synes, at det er godt og rigtigt, at en sådan sejr boner ud med en skatte- og afgiftsstigning på de omtalte 5 mia. kr. Og svaret fra før var jo ikke rigtigt. Der står faktisk ganske konkret på side 10, at der er en række fødevarer, der skal afgiftsbelægges. Det bliver altså dyrere for ganske almindelige danskere, og jeg undrer mig meget. Er det virkelig radikal politik, eller er svaret bare, at det er, fordi fru Marianne Jelved er kommet i dårligt selskab?

Kl. 15:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:33

Marianne Jelved (RV):

Så må jeg sige, at det er et selskab, som jeg har været i rigtig, rigtig mange gange i mit liv, med stor fornøjelse og med store resultater. Så lad os endelig håbe, at det fortsætter på den måde.

Så vil jeg om afgifterne lige sige, at vi i Det Radikale Venstre faktisk er tilhængere af afgifter som en adfældsregulerende foranstaltning. Når jeg tænker på den historie med børnefødselsdagen, som hr. Simon Emil Ammitzbøll kom med tidligere til en anden ordfører, må jeg sige, at meningen jo er, at de ved de børnefødselsdage ikke skal servere lagkage med flødeskum på. De skal lave gulerodskager. (*Munterhed*). Jamen det skal de. Det er sådan set det, der er meningen.

Kl. 15:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 15:34

Leif Mikkelsen (LA):

Det vil så sige, at de, der har penge nok, godt må lave flødeskumskager i stedet for kager med gulerødder, kan jeg forstå. Så det er jo virkelig social slagside, der vil noget, må jeg sige til fru Marianne Jelved.

Jeg havde glædet mig til, at den slags røde udskejelser havde fået et drag med håndtasken, men det sker jo ikke, og derfor bliver jeg sådan set lidt bekymret, når der tidligere blev spurgt til den der på-

tænkte skattereform, som også står i regeringsgrundlaget. Nu er det jo en kendt historie, at når en socialdemokratisk ledet regering taler om enten skatteomlægninger eller skattereformer, så ender det som regel med skattestigninger. Så har fru Marianne Jelved tidligere nævnt, at hun vil vogte over det. Hvis fru Marianne Jelved også vogter over de der 5 mia. kr., så bliver jeg noget utryg nu, med hensyn til hvad den vogten fører til.

Så spørgsmålet er, kan vi få et klart svar på i dag, om fru Marianne Jelved vil garantere for, at den slags omlægninger, skattereformer, ikke fører til skattestigninger, sådan at det en gang til, som den her regering er startet med, bliver dyrere at være dansker, med alvorlig social slagside, altså præcis det modsatte af, hvad denne regering har slået sig op på. Det er ganske overraskende, at man forsvarer det, men hvad med en skattereform? Kan vi få et klart svar på det i dag? Det ville være godt at vide. Jeg ved godt, at vi skulle vente til foråret, fordi regeringen skal have god starttid, men kan vi få svaret i dag?

Kl. 15:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt tidligere i dag her fra talerstolen, nemlig at det ikke er ambitionen, at det ikke er målsætningen. Tværtimod handler det om at lave en skatteomlægning, som ikke hæver skatetrykket – alt andet lige.

Så vil jeg godt understrege, at man jo kan komme i situationer som – jeg har nævnt det før i dag – Poul Schlüter som statsminister, der fik lavet en skattereform, der reducerede rentefradragsværdien fra nogle og halvfjerds procent til 50 pct., hvilket jo i sig selv er en skattestigning. Noget af det, Poul Schlüter gjorde, var jo at skabe en bedre balance mellem udgifter og indtægter. Jeg nævner det kun, fordi man kan komme i situationer, som man ikke kan forudse. Men det er ikke planen, og det der med at stille sig op og bede om garantier for det ene og det andet og det tredje synes jeg godt nok hører fortiden til. I stedet for bør vi snakke sammen om, hvad det er, der skal til, og hvad vi kan gå sammen om at få løst af problemer, og hvis Liberal Alliance er vågne, og det er de jo, så holder de sig til, så de kan få indflydelse på den skattereform, der skal laves.

Kl. 15:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Merete Riisager.

Kl. 15:37

Merete Riisager (LA):

Det Radikale Venstre og fru Marianne Jelved har fortalt os i mange år, at vi har brug for en ny regering, og Det Radikale Venstre har siddet i tårnet og kæmpet for at luge ud i de værste socialistiske vildskud, sådan at vi nu står med et regeringsgrundlag, der betyder, at mange danskere er blevet usikre på, hvor ny den nye regering egentlig er. Men vi ved jo, at regeringen har Enhedslisten med på bagsmækken, så vi regner med at se meget mere til den ufortyndede socialisme i den her regeringsperiode.

Hvad vi dog kan se af nyt er de 5 mia. kr. i øgede skatter og afgifter, som er blevet nævnt, men det lyder også til, at vi får et problem med friheden, og jeg vil gerne spørge fru Marianne Jelved, om hun virkelig mener, at vi fra Christiansborg skal bestemme, hvad familierne skal spise, om de f.eks. skal spise gulerodskage eller lagkage.

- Kl. 15:38 ikke har nogen grumme hensigter – og det er skattetrykket, jeg taler om. Er vi enige om, at når man har lanceret skatte- og afgiftsstigninger for 5 mia. kr., så er det at betragte som en øgning af skattetrykket?
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 15:38 Kl. 15:41
- Marianne Jelved** (RV):
Det skal vi ikke, det må de selv bestemme. Men vi tillader os at have en sundhedspolitik, og vi tillader os at bruge et gammelt hælderværdigt accepteret middel, som hedder afgifter til at ændre adfærd. Derfor har vi afgifter på energi for at nedsætte forbruget af energi osv. Så kan man diskutere, hvor der skal være afgifter henne. Men jeg må sige, at jeg intet har imod, at der er afgifter på cigaretter, på alkohol, på vin og på øl. Jeg har heller ikke noget imod, at der er det på fede ting, fordi de er hamrende usunde. Så hvis det kan være med til at påvirke en adfærd, der gør, at man lever et sundere og længere liv, synes jeg, at det er o.k. Politikerne har også ansvar for den slags ting. Det er også os, der skal skaffe pengene til sygehusene, der behandler alle de følgesygdomme, der følger med en usund levevis. Derfor har vi alle sammen en opgave, ikke til at bestemme, men til at påvirke.
- Kl. 15:39
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Fru Merete Riisager.
- Kl. 15:39
- Merete Riisager** (LA):
Jeg kan forstå, at fru Marianne Jelved ikke har noget imod, at vi spiser noget forskelligt, men bare ønsker at påvirke det og synes, at det er o.k. at påvirke det. Men vi er nogle andre, som mener, at vi gerne selv vil bestemme, og at vi ikke nødvendigvis vil påvirkes til at spise noget bestemt.
- Når det så er sagt, vil jeg gerne lige vende tilbage til noget, som fru Marianne Jelved sagde lidt tidligere om, at hvis situationen i Danmark ændrede sig, kunne man blive nødsaget til skattestigninger. Jeg vil i den sammenhæng gerne spørge fru Marianne Jelved om, hvilke værktøjer fru Marianne Jelved foretrækker i sådan en situation: besparelser i det offentlige eller skattestigninger.
- Kl. 15:40
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 15:40
- Marianne Jelved** (RV):
Jeg prøvede at nuancere debatten og advare imod at stå og afkræve garantier fra hinanden om noget, man ikke kan vide noget om, altså hvordan samfundet ændrer sig om 5 eller 10 år. Derfor brugte jeg en meget velkendt, respekteret politiker, nemlig Poul Schlüter, og hans gerninger i 1980'erne.
- Jeg advarer igen imod at skabe en forestilling om, at der er grumme hensigter hos den nuværende nye regering. De hensigter, der er hos den nye regering, står klart at læse i regeringsgrundlaget, og det er dem, man kan holde regeringen fast på at følge. Det er dem, man kan påvirke ved at gå ind i et samarbejde, og alle er velkomne til at deltage i det samarbejde.
- Kl. 15:40
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Så er det hr. Mike Legarth.
- Kl. 15:41
- Mike Legarth** (KF):
Jamen det er jo lidt som de sædvanlige svar, der har været i løbet af dagen; vi fik ikke noget svar. Men jeg må gå ud fra, at vi er enige om, at når skatter og afgifter stiger med 5 mia. kr., så stiger skattetrykket også. Det står i skærende kontrast til det, fru Marianne Jelved sagde lige før, nemlig at hun var garant for noget andet. Det synes jeg at kunne forstå af det, i hvert fald var der ingen hensigt om, at Det Radikale Venstre ville medvirke til, at skattetrykket stiger – tværtimod. Så er mit simple spørgsmål: Hvordan vil man så medvirke til at modvirke den afgifts- og skattestigning på 5 mia. kr., så den bliver nedbragt, så vi kommer ned på, at skattetrykket bliver, som det er, eller sænkes? Har vi en garanti for det?
- Kl. 15:42
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 15:42
- Marianne Jelved** (RV):
Så er spørgsmålet forstået. Da jeg talte om, at skattetrykket ikke skulle påvirkes, var det i forbindelse med skattereformen. Skattereformen er jo noget andet end den afgiftsforøgelse, der giver 5 mia. kr. i indtægter her og nu. Sådan er situationen, og der er ikke mere. Så kan man kalde det en indrømmelse, eller hvad man vil, men at det er sådan, har hele tiden været meningen. Så må jeg lige igen advare imod, at man uden videre bare bruger skattetrykket som et måleinstrument for succes, for skattetrykket bevæges af mange ting, som ikke har noget med de politiske beslutninger herinde at gøre, nemlig af eksempelvis konjunktursvingninger.
- Kl. 15:42
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Tak. Så er det fru Louise Schack Elholm.
- Kl. 15:43
- Louise Schack Elholm** (V):
Fru Marianne Jelved siger, at børnene ikke mere skal spise lagkage til deres fødselsdage. De skal i stedet for spise gulerodskage. Nu står jeg her med en opskrift på gulerodskage, og heri indgår ud over gulerødder 200 g blødt smør og 200 g brun farin. Så er det, som fru Marianne Jelved vil have, i virkeligheden ikke, at børnene skal spise gulerodsstænger og agurker til børnefødselsdagene i stedet for overhovedet at få nogen søde sager?
- Kl. 15:43
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Marianne Jelved (RV):

Jeg kan ikke forstå, hvordan det kan lykkes at finde opskriften på den mest usunde gulerodskage. Jeg skal tage en anden opskrift med i morgen.

Kl. 15:43

hvor glad var man for den ude i erhvervslivet og i samfundet? Jeg kan bare lade den stå, jeg behøver ikke noget svar. Jeg synes virkeligt, at det her er en hul diskussion, og det har ikke noget at gøre med, om det er en børnehave eller noget andet, fordi vi bruger børnefødselsdag som eksempel. Derfor vil jeg gerne sige til fru Karen Ellemann: Det Radikale Venstre går ind for, at man bruger afgiftssystemet til at påvirke adfærden. Hvis ikke vi generelt gjorde det i vores samfund, ville det se helt anderledes ud, end det gør i dag. Det er derfor, vi prøver at skaffe midler til kollektiv trafik osv. osv. Det er for at få en anden adfærd, og jeg håber, vi er fælles om i det danske Folketing at arbejde for at skabe et bedre samfund, der er sundere og mere fornuftigt, når man tænker på de fødevarer, vores børn spiser. Jeg synes ærligt talt, det er et reelt problem, og jeg synes også, at vi skal kunne diskutere det her på en kvalificeret måde. Jeg synes, det er dybt alvorligt, at vi har et stigende fedmeproblem hos vores børn i skolen, og derfor er vi nødt til at gøre noget ved det under alle omstændigheder.

Kl. 15:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Louise Schack Elholm.

Kl. 15:43

Louise Schack Elholm (V):

Nu har jeg søgt på flere, og der var faktisk nogle, der var endnu værre, vil jeg oplyse ordføreren om.

Men jeg synes, det er meget karakteristisk, at man rent faktisk vil bestemme, hvordan børnene skal holde deres børnefødselsdage. Er det den måde, De Radikale vil føre politik på fremadrettet – at bestemme, hvad man skal spise derhjemme ved spisebordene, og hvad børnene skal fejre deres børnefødselsdag med?

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Karen Ellemann.

Kl. 15:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:44

Karen Ellemann (V):

Jeg synes sådan set, at det er en ret vigtig og reel diskussion at holde fast i nu og her, nemlig grundsynspunktet om, at skatterne i Danmark er rigelig høje. Det her handler altså om, at vi nu øger afgifterne med 5 mia. kr. med det udspil, der ligger her. Det vil sige, at vi skal have flere penge op af lommerne, uanset om vi skruer ned for fedtforbruget og sukkerforbruget. Det, vi gjorde med fedtafgifterne, var en omlægning, og det var stadig væk inden for den samme ramme. Her kommer vi altså nu med en ny, rød regering i Danmark til at få et øget skattetryk, og det kommer til at blive dyrere at være dansker. Det undrer mig såre, at Det Radikale Venstre går ind for det, for jeg troede sådan set, at vi deler synspunktet om, at skatterne er rigelig høje i det her land.

Kl. 15:48

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes, det er en lidt spøjst diskussion. Vi vil ikke bestemme, hvordan børnefødselsdage holdes – så kunne vi få nok at lave. Nej, vi vil bare prøve at bruge et velkendt middel, som i øvrigt er anbefalet af forskellige sundhedseksperter: at lægge afgifter på de usunde fødevarer. Det har ikke noget at gøre med, at vi bestemmer, hvordan man indretter sin tilværelse. Det har noget at gøre med, hvordan vi prøver at forebygge sygdomme, nøjagtig som når vi anbefaler ældre mennesker, hvordan de skal spise og gebærde sig, så de ikke får diabetes. Det er da ikke noget, som nogen herinde er imod. Vi er da nødt til at tænke os om, med hensyn til hvordan vi nedbringer vores udgifter til sygehuse osv. Hvis vi kan gøre det ved at forebygge, så er det da det, vi skal gøre. Men folk har selv ansvar, når det kommer til stykket. Vi prøver bare at bevæge dem.

Kl. 15:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Sidste spørger er fru Karen Ellemann.

Kl. 15:45

Karen Ellemann (V):

Jeg kan godt forstå, hvis man lidt overvejer her, om Folketinget er blevet til en børnehave, der kun debatterer børnefødselsdage, men ikke desto mindre synes jeg, at der ligger noget meget, meget relevant i de spørgsmål, der alt andet lige bygger på temaet øgede afgifter. Jeg har en klar fornemmelse af, at vi i Venstre deler Det Radikale Venstres synspunkt om, at skatterne i det her land er rigelig høje, og derfor kan det undre mig, at der er et radikalt fingeraftryk på det her regeringsgrundlag, hvor det eneste konkrete, vi rent faktisk kan læse ud af de mange siders nydelig lyrik, er, at der altså nu kommer øgede afgifter på 5 mia. kr. Er det virkelig blevet radikal politik?

Kl. 15:45

Marianne Jelved (RV):

Nogle skatter er rigelig høje, andre kunne være højere. Vi kunne have en helt anden balance, hvis Venstre var et parti, der turde drøfte grundlæggende problemer vedrørende vores skattesystem i dag. Her tænker jeg også på boligejerne og skattestoppet. Begge disse hensyn har ødelagt rigtig meget for dansk økonomi, skabt en boligboble, som har forværret den krise, Danmark er i. Og den er selvfølgelig, den er skabt af Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti. Tak for det.

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg takker ordføreren og giver ordet til den næste ordfører. Det er hr. Jesper Petersen, som er ordfører for Socialistisk Folkeparti, værsgo.

Kl. 15:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:46

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Tak for det. Danmark kan nu igen komme fremad. Vi har modvind i den nuværende økonomiske situation, men sammen kan vi alligevel bringe Danmark tilbage på den kurs, der med sammenhold og solidaritet har gjort os til et af verdens bedste lande at leve i. Folketingsvalget var et endegyldigt farvel til 10 år med højrefløjens blokpoli-

Marianne Jelved (RV):

Jeg kommer i tanke om en andet slags afgift, nemlig fedtafgiften. Hvor var det nu lige, den kom fra? Hvad var det lige, den skulle? Og

tik, med stigende ulighed. Slut nu med at lægge regningen for skattelelser og finanskriser hos almindelige lønmodtagere, og slut med at slække på de grønne ambitioner.

Den 15. september sparkede Danmark døren ind til en ny fremtid, hvor maskinerne igen kommer til at snurre, hvor de unge igen får en fair chance, ikke skal gå i stå, og hvor fællesskabet igen får en større plads, fordi vi ved, at det er sammen, vi gør Danmark stærkt. Danmark skal rykke fremad, ved at vi skaber i tusindvis af nye arbejdspladser, ved at vi giver flere børn og unge en god uddannelse, ved at vi giver vores fælles sundhedsvæsen et løft til gavn for patienterne, og ved at vi er mere ambitiøse på klima og miljø, end nogen anden dansk regering har været det. Det kan vi godt være stolte af, os hos SF. Vi har forhandlet partierne imellem, vi har lagt arm og arbejdet konstruktivt på det regeringsgrundlag, som skal trække Danmark op af det dynd, som vi har befundet os i i de ti lange år, hvor VKO har siddet tungt på magten.

Udfordringerne er enorme. Vi står med et gabende stort hul i pengekassen, de gode tider blev soldet op med ufinansierede skattelelser, velfærdssamfundet begyndte at smuldre, og vi står nu med en gigantisk regning, der skal betales. Vi har indledt en ny kamp for et nyt Danmark, der også giver genlyd i Europa og i verden omkring os. Der bliver lagt mærke til os, lagt mærke til, at der sker noget nu i Danmark. Tiden, hvor SF stod ude på sidelinjen af dansk politik, er slut. Den sidste hængekøje, vi overhovedet havde tilbage på lageret, har den nye skatteminister foræret væk til den afgående.

I SF er vi stolte over regeringens politiske grundlag. SF har ikke skrevet det regeringsgrundlag selv, nogle steder er der indgået kompromiser, og andre steder har vi fundet helt nye svar i fællesskab. Sådan er politik, og sådan vil det også blive i fremtiden, uanset hvor meget oppositionen i surhed skriger løs om påståede løftebrud. I stedet er det nu, vi skal arbejde sammen og finde fælles løsninger for Danmark, arbejde sammen i Folketinget og med fagbevægelsen og erhvervslivet og alle de andre parter, der skal samles, for at vi kan skabe ny fremgang for vores land.

Siden krisen har Danmark mistet 170.000 arbejdspladser. Nu sætter den nye regering gang i dansk økonomi ved at fremrykke investeringer for 10 mia. kr. Vi vil ikke sidde med hænderne i skødet, påstå, at krisen er slut, og vente på, at dansk økonomi begynder at vokse af sig selv. Vi har valgt at tage arbejdshandskerne på og selv skubbe væksten i gang. Tømrerne, murerne og elektrikere skal nu i gang med at sætte de nedslidte skoler og bygninger i stand. Arbejdsløsheden skal ikke få lov til at bide sig fast, og den ungdomsarbejdsløshed, som hr. Lars Løkke Rasmussens søn for bare få år siden levede i lykkelig uvidenhed om skulle komme igen, kan vi begynde at mindske, og vi kan begynde at få de unge i job og uddannelse.

Som Danmarks grønne parti er vi selvfølgelig meget glade for, at Danmark nu får en ambitiøs klima- og miljøpolitik. Danmark bliver et grønt foregangsland, som allerede nu vækker opsigt i udlandet. Bjørn Lomborg er sat på køl, Danmark skal være en grøn vindernation. Vi har valgt at sætte barren højt og sat klare mål om i 2020 at reducere udslippet af drivhusgasser med 40 pct. og sikre, at halvdelen af elforbruget kommer fra vind, sådan som de grønne virksomheder har efterspurgt det længe.

Det glæder os, at vi får en erhvervs politik, der fokuserer og satser på områder, hvor danske virksomheder har særlige styrkepositioner, der, hvor der er udsigt til en stigende global efterspørgsel, og hvor vi samtidig kan løse vigtige globale samfundsproblemer inden for klima, miljø, energi og velfærd. I Sønderborg, hvor jeg selv er valgt, har man lige præcis sat sig store ambitioner og vil være CO₂-neutral vækstkommune senest i 2029. Her samarbejder kommune, erhvervsliv, forskere og borgere om at skabe den grønne fremtid, som vi af både økonomiske, miljømæssige og sikkerhedsmæssige grunde skal leve i, med energieffektiviseringer, mere vedvarende energi og personligt ansvar. Det kræver en stor lokal indsats der, og det vil kli-

maudfordringen også kræve af vores land, men den nye regering har viljen og vil gribe de store muligheder, som de borgerlige forspildte, for at vende klimaudfordringerne til ny vækst og øget international sikkerhed.

Kl. 15:53

Uligheden er vokset under VKO, og det har skabt skel i vores land, hvor flere og flere børn vokser op i fattigdom, så selv en invitation til en børnefødselsdag kan give ondt i maven – og at holde en selv kan være helt utænkeligt. Det glæder os derfor, at regeringen har et udtalt mål om at mindske uligheden og bekæmpe fattigdommen. Derfor vil den også afskaffe fattigdomsydelser som kontanthjælpsloftet og starthjælpen og i stedet sørge for, at alle i Danmark får en ydelse, man kan leve af. Og varighedsbegrænsningen på sygedagpenge skal afskaffes, så syge medborgere ikke falder i et stort hul i systemet.

Vi ser også frem til en progressiv skattereform, som sænker skatten på arbejde for lønmodtagerne. Skattereformen skal jo, i modsætning til hvad vi oplevede under VKO, være fuldt finansieret og være socialt rimelig, ikke flere huller i kassen, fordi de borgerlige vil forgyldte de velstillede.

SF har år efter år kæmpet for en satsning på folkeskole og uddannelse. Vi vil ikke acceptere, at så mange elever forlader folkeskolen uden at kunne læse, og at unge ikke kan gennemføre deres uddannelse, fordi der mangler praktikpladser. Det er ganske enkelt ikke godt nok. Så uddannelserne får nu et tiltrængt løft med praktikpladser, uddannelsesgaranti til alle unge, mere uddannelse til ufaglærte, forbedringer af de videregående uddannelser og et løft til folkeskolen, hvor der bl.a. laves forsøg med tolærerordninger.

På sundhedsområdet vil vi efter de borgerliges overbetaling af privathospitalerne og skattebegunstigelse til privatiseringen af vores sundhedsvæsen igen satse på at udbygge et fælles sundhedsvæsen i topklasse med fri og lige adgang for alle. Der skal f.eks. være hurtigere behandling af kræft og andre livstruende sygdomme. Men det er ikke kun behandling af fysiske lidelser, der skal på dagsordenen. I alt for mange år er psykiatrien blevet overset, og vi vil ikke acceptere, at børn og unge med psykiske lidelser skal vente i månedsvis på behandling.

De seneste år har vi oplevet massive problemer på danske arbejdspladser med underbetalt østeuropæisk arbejdskraft. På byggepladserne langt fra Christiansborg har en bombe tikket under de danske overenskomster og truet vores velfærdsmode. Nu har vi en regering, som vil arbejde for at sikre danske løn- og arbejdsforhold på danske arbejdspladser i stedet for at se passivt til, mens problemerne med underbetalt udenlandsk arbejdskraft spredt sig.

SF glæder sig også over, at vi nu sikrer en mere værdig behandling af asylansøgerne, mens de er i Danmark. Asylansøgerne skal have mulighed for at arbejde og bo uden for centrene, når de har været her et stykke tid, uden at deres sag er afklaret, og vi satser på en ordentlig integration af nye medborgere. Vi vil ikke ekskludere mennesker, men invitere vores nye danskere med i fællesskabet, fordi vi tror, at alle har noget at bidrage med.

Det er også positivt, at den nye regering vil mindske foreningen, løse trængselsproblemerne i København og gøre det markant billigere at køre i bus og tog ved at indføre den meget omdiskuterede betalingsring i stedet for bare at se passivt til, mens bilkøerne vokser og København sander til.

Endelig glæder vi os over, at hormonforstyrrende stoffer og farlig kemi i mad, sutter og legetøj skal udfases hurtigst muligt, så langt vi kan komme i Danmark, og videre med vores indsats i EU, alt sammen til gavn for forbrugerne og de enkelte borgere.

Ja, listen var lang, og det er alt sammen SF-politik, der nu bliver til virkelighed. Vi ville gerne være gået et skridt videre og have lavet endnu flere forbedringer, men der er også nogle realiteter, vi må forholde os til. Hullet i den pengekasse, som VKO har efterladt, har vist

sig at være langt større, end vi blev fortalt, og vi er nu gået i gang med et grundigt kasseeftersyn. Vi har smidt en mønt i brønden over i Finansministeriet, og der sidder en stadig mere nervøs fuldmægtig derovre, der endnu ikke har hørt den lande.

Dertil kommer, at der fortsat er politisk flertal for forringelser af efterløn og pension. Desværre fik vi ikke det fornødne mandat til at fjerne de forringelser. Sådan er de demokratiske spilleregler. Men når man gør regnestykket op, glæder vi os i SF over, at Danmark nu bevæger sig i retning af vores visioner om et stærkt fællesskab, bedre velfærd, mindre ulighed og en ambitiøs klima- og miljøpolitik efter 10 års ørkenvandring med de borgerlige. Som en udstrakt hånd til både oppositionen her i Folketinget, i tråd med den tale, der blev holdt ved åbningen i tirsdags, og til arbejdsmarkedets parter og de andre organisationer og interessenter, som vi inviterer med til at løse vores udfordringer, vil SF gerne gennemføre konkrete og mærkbare resultater til gavn for borgerne, velfærdet og klimaet.

Kl. 15:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Der er en række, der har bedt om ordet, og jeg starter med Louise Schack Elholm, Hans Kristian Skibby, Joachim B. Olsen, Benedikte Kiær, Ulla Tørnæs, og flere vil komme til.

Først fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:58

Louise Schack Elholm (V):

Nu lovede SF i valgkampen, at de ville gå ind for at fjerne topskattelettelserne. Derfor kan det jo godt overraske, at man nu lægger op til, at man vil gå ind for at fastholde de topskattelettelser, som der er. Er det sådan, at millionærerne skal betale mere eller mindre i forbindelse med en skattereform?

Kl. 15:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:58

Jesper Petersen (SF):

Tak for det spørgsmål. Der samler sig en meget stor interesse for millionærernes vilkår under den her debat. Det er ikke de mennesker, jeg ser på min indre film, når jeg tænker over, hvem det er, vi skal gøre noget for for at styrke vores land. Men det er det, man vælger at fokusere meget på fra Venstres side, og det er jo fair nok, at man vælger at fokusere der.

Jeg vil selv sige, at det med den socialt afbalancerede skattereform, vi får, er muligt, men det får vi jo at se, når vi skal forhandle den. Men pointen er, at vi i modsætning til den gamle regering, der uden at finansiere det delte penge ud bl.a. til millionærerne, ikke vil gøre det. Vi vil gennemføre en skattereform, der er socialt rimelig, som er fuldt finansieret, og som sænker skatten på arbejde. Så får vi se, hvordan millionærernes forhold bliver i den sammenhæng. Det er meget muligt, at vi skal forhandle, og jeg kan ikke helt forstå, om det er, fordi man er ked af, at det måske skal ske, eller om det er, fordi man meget gerne vil have det. Hvis det er sidste, byder jeg meget velkommen om bord til de forhandlinger, der skal være.

Kl. 15:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:59

Louise Schack Elholm (V):

Jamen når nu man bryder et af de løfter, nemlig om millionærskatten, som man gav til dem, der stemte på en, er det da naturligt at interessere sig for, hvordan man så forholder sig til det fremadrettet.

For nu har man jo parkeret det i en skattereform. Men lad mig stille et andet spørgsmål: Skal Ginikoefficienten stige eller falde i forbindelse med en skattereform? Og så kan man godt sige, at det er noget, der skal forhandles om, men SF må jo vide, hvad SF går ind for, eller ordføreren må i det mindste vide, hvad ordføreren går ind for.

Kl. 16:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 16:00

Forhandling

Jesper Petersen (SF):

I det regeringsgrundlag, der er lavet, har vi stålsat sat os det mål, at fattigdommen skal bekæmpes og uligheden skal mindskes, og det kommer skattepolitikken jo også til at være en del af. Så den samlede målsætning for regeringen er, at uligheden altså mindskes, og det står i modsætning til den perlerække af skattereformer, som den gamle regering gennemførte. Jeg har lige siddet og set på det igen, og det er ikke noget karakterblad, man kan være særlig stolt af, når vi ser, hvordan uligheden er steget med hver eneste reform, der er lavet. Det har konsekvent gavnet de velstillede, og det er jo bare ikke den skattepolitik, som vi vil føre. Men alligevel håber jeg, at selve konceptet med at skulle have lavere skat på arbejde er noget, som Venstre fortsat vil støtte, når vi kommer så langt.

Kl. 16:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:01

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Vi har lagt fuldstændig klart frem, hvad det er, der skal ske med skattepolitikken under en ny regering. Millionærerne kommer til at betale noget mere i skat, der kommer til at være en aktieomsætningsafgift, bankerne skal bidrage mere. Jeg ved ikke, om hr. Jesper Petersen kan genkende det? Det er noget, der i mange forskellige versioner er hr. Jesper Petersens egne ord. Igennem de seneste år er der talrige eksempler på de her citater, der koncentrerer sig om det samme: Millionærerne skal betale noget mere i skat, der kommer til at være en aktieomsætningsafgift, bankerne skal bidrage mere. Er nogen af de tre ting at genfinde i regeringsgrundlaget?

Kl. 16:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:01

Jesper Petersen (SF):

Det, jeg der er blevet citeret for af hr. Kristian Thulesen Dahl, er jo eksempler på, hvad jeg synes skulle have været den skattepolitik, vi skulle gennemføre, hvis jeg alene havde fået magten. Men vi vælger ikke diktatorer i det her land, vi sammensætter Folketinget, og så må de jo bagefter forhandle om, hvordan tingene kommer til at se ud. Men på bundlinjen står det samme, som jeg svarede før, nemlig at vi skal have en helt ny og langt mere socialt retfærdig skattepolitik end den, den gamle regering gennemførte sammen med hr. Kristian Thulesen Dahl. Hr. Thulesen Dahl har været her længe nok til at vide, at det her er et spørgsmål om, at man melder ud inden valget, hvordan man helst vil gøre tingene, og så må man forhandle bagefter, når man ikke har fået flertallet selv. Men på bundlinjen er det stadig væk en regering, der bekæmper uligheden ved at mindske fattigdommen, i modsætning til det, den gamle regering gjorde, og det skal skattepolitikken bidrage til.

Formanden:

Hr. Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, det var et meget klart spørgsmål og et mere uklart svar, der vel skulle dække over, at svaret var nej. Altså, ingen af de tre ting, som har været hr. Jesper Petersens hovedbudskab de seneste par år i dansk politik, er at genfinde i regeringsgrundlaget. Sådan er det, og det er jo ikke svært at finde ud af. For man kan bare kigge på regeringsgrundlaget, og så giver det svaret.

Det spørgsmål, jeg synes det efterlader, er det spørgsmål, som jeg også måtte stille til hr. Magnus Heunicke fra Socialdemokratiet: Vil den skattepolitik, som nu vil komme under den nye regering, indebære større skattebetalinger fra millionærerne eller mindre skattebetalinger fra millionærerne? Altså, vil millionærerne opleve, at de skal bidrage med mere i skat eller mindre i skat? Det er jo et meget enkelt spørgsmål, som jeg ikke kunne få Socialdemokratiets politiske ordfører til at besvare, men jeg håber, at jeg kan få hr. Jesper Petersen, Socialistisk Folkepartis ordfører, til at besvare det. For man må jo medgive Socialistisk Folkeparti, at det da har været et sted, hvor man i hvert fald tidligere har været meget klar i mælet. Hr. Peter Straarup og andre skulle altså vide, at nu kom de til at betale mere i skat. Så derfor er mit spørgsmål: Vil millionærerne opleve stigende beskatning med hr. Jesper Petersen og den nye regering, eller vil de opleve mindre beskatning?

Kl. 16:02

Det er jo nok en indikation på, at det måske kan være lidt svært at stå og smile. Jeg forstår godt, at hr. Jesper Petersen hellere vil have oppositionen til at fremstå som sure, men det er da en spændende tilgang til humor, hvis det er sjovt.

Kl. 16:02

Jeg vil egentlig gerne følge op på det, som hr. Kristian Thulesen Dahl sagde om den sociale balance. Da Skattekommissionen kom med deres arbejde, sagde hr. Ole Sohn, at det var inden for skiven. Den skattereform, som vi efterfølgende lagde frem, var mere socialt afbalanceret, men den blev så beskyldt for at være helt ude i skoven. Derfor vil jeg blot helt simpelt spørge hr. Jesper Petersen om, hvordan de topskattelettelser, som regeringens nye skatteminister nu roser til skyerne, harmonerer med det, hr. Jesper Petersen står og siger.

Kl. 16:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:06

Jesper Petersen (SF):

Jeg tror, at man skal prøve at omgås virkeligheden med lidt større forsigtighed, f.eks. at topskattelettelserne skulle være rost til skyerne. Man forholder sig til, hvad der er den parlamentariske virkelighed, og den skattereform, som den gamle regering gennemførte, og som jo indebar, at der skal gives endnu flere lettelser i topskatten, er der stadig væk flertal for. Sådan er det jo. Det må vi jo så tage til efterretning. Det er nogle, som Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative har besluttet at vi skal have. Uanset hvor skidt det går med økonomien, uanset hvor skævt det, man gennemførte, var, kommer de. Det bliver så en del af det grundlag, vi har at arbejde videre på, og det grundlag, der gør, at vi jo så på andre områder må gøre, hvad vi kan for at mindske fattigdommen og uligheden gennem en mere socialt retfærdig politik.

Kl. 16:03

Det, jeg før stod og smilede over, var fru Ellen Trane Nørby's stor kreativitet og laden være med at snakke om politik, men i stedet forsøge at få det til at handle om alt muligt andet. Jeg er da ked af, at vi har mistet nogle mandater, men jeg er meget stolt over det regeringsgrundlag, som vi har lagt frem, og jeg er utrolig glad for, at vi kommer ind på en anden politisk kurs end den, der har martret vores land i 10 år med fru Ellen Trane Nørby og hendes parti ved magten.

Kl. 16:07

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:03

Jesper Petersen (SF):

Det har vi jo til gode at afklare i den skattereform, der skal laves. Det var i øvrigt også noget, den gamle regering var ca. 14 måneder om, før der kom et udspil fra den kommission, man nedsatte, og så gik der yderligere nogle måneder med at forhandle tingene. Der valgte hr. Thulesen Dahl jo så at hoppe med på den vogn, der gjorde, at millionærerne skulle betale mindre i skat. Hvis den massive ulighed, man bidrog til, er noget, som hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti har fortrudt, så synes jeg, det er et rigtig godt budskab, vi får frem i dag. Står det til mig, er det muligt, at de kommer til det. Det må vi jo se i de forhandlinger, der skal være. Men vi vil have en mere socialt retfærdig skattepolitik, og det er det, der ligger i regeringsgrundlaget. De konkrete elementer må vi forhandle om.

Nu kan jeg desværre ikke give hr. Thulesen Dahl ordet en gang til, men jeg er egentlig interesseret i at høre, om det er, fordi Dansk Folkeparti godt vil være med til at lave en mere socialt retfærdig skattepolitik, og om man har fortrudt det skæve, man gjorde før. Men vi kan jo tage den over en kop kaffe bagefter.

Kl. 16:04

Formanden:

Så er det fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 16:05

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg er bare nødt til at oplyse hr. Jesper Petersen om, hvis det ikke er gået op for hr. Jesper Petersen, at det flertal, der var bag vores skattereform, ikke længere eksisterer. Derfor er der jo ikke noget forlig, der binder hr. Jesper Petersen til at gennemføre de 2014-topskattelettelser, som hr. Jesper Petersen og den nye skatteminister i regeringen nu taler så varmt for; desværre.

Men vi kan jo forstå, at den nye regering har taget det på sig, og derfor kan det jo heller ikke være så svært at svare på det helt simple spørgsmål, som hr. Kristian Thulesen Dahl stillede, nemlig om millionærerne kommer til at betale mere eller mindre i skat med den skattepolitik, som den røde regering kommer til at føre.

Kl. 16:08

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Der var sådan et øjeblik, hvor jeg tænkte, at hr. Jesper Petersen måtte have taget en af de gamle valgkampstaler med, for det er nok den tale her i salen i dag, der har været spækket med flest tomme floskler. Og så kan jeg jo forstå, at det er os, der er sure, men det er jo sådan god camouflage. Hr. Jesper Petersen skal stå og forsøge at smile over, at SF ved valget har tabt en tredjedel af sine mandater.

Jesper Petersen (SF):

Vi fortsætter med den meget store omsorg for landets millionærer. Svaret er det samme, nemlig at når vi skal forhandle om den skattereform, skal der jo findes en finansiering til at give en gennemgående lavere skat på arbejde. Den skal være socialt afbalanceret, og finansieringen skal være der fuldt ud. Så må vi jo se, hvilke elementer

der kommer i spil. Men det siger sig selv, at på en eller måde kommer de, der tjener flest penge i det her land, til at bidrage, hvis det skal være socialt retfærdigt på en ganske anden måde end det, som den gamle regering med støtte fra Dansk Folkeparti gennemførte.

Jeg synes bare, at vi med hensyn til alt det, der skete omkring den gamle skattekommission, spillede med åbne kort. Vi var ikke enige i den kurs, der blev lagt, men vi ville gerne forhandle om det. Jeg håber, at der faktisk viser sig en forhandlingsvilje i de borgerlige partier, når der engang bliver lagt et nyt forslag til en skattereform frem. Det vil være en lidt anden kurs at skulle tænke lidt mere over den sociale balance og over, at finansieringen skal være der, og sådan noget, når man laver skattereform, og det kan forekomme nyt. Men det faktisk at få en bred aftale om en skattereform, der sænker skatten på arbejde på en socialt retfærdig måde, ville jeg synes er ønskeligt.

Kl. 16:09

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 16:09

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

En socialt afbalanceret skattereform! Det glæder vi os til. Der er nemlig kun en måde at lave det på, og det er sådan set ved at sætte skatten ned, for det gør jo, at der er flere mennesker, der får mulighed for at forsørge sig selv og dermed blive rigere. Men der er to ting, vi ved om fremtidens indtægtsystem for den her regering, og det er, at man sætter afgifterne op for 5 mia. kr., og at man indfører en betalingsmur rundt om København. De to ting, de to elementer, vi kender, rammer de dårligst stillede mest. Det er der vel ingen tvivl om, vel?

Kl. 16:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:10

Jesper Petersen (SF):

Jeg forstår såmænd godt, hvis selve konceptet med at lave socialt afbalanceret politik forekommer svært for hr. Simon Emil Ammitzbøll sådan helt at gennemskue hvad er – ikke mindst når det kommer til skattepolitikken. Det er jo ikke ligefrem det, der plejer at stå øverst på sedlen, når Liberal Alliance går ind i debatten, men det er ikke desto mindre det, vi vil. Skal der også være råd til at forbedre vores velfærd, få bekæmpet den store ulighed, der er, så har vi jo ærligt sagt, at der er nogle afgifter, der kan komme til at stige. Skattefritagelsen på private sundhedsforsikringer og loft over pensionsindbetalinger er de ting, der konkret er nævnt i regeringsgrundlaget, og var også noget, vi sagde før valget. Jeg synes snart, man må finde ud af, om man vil skælde ud for at have brudt noget eller for at holde det, vi lover. Det er jo faktisk noget, vi har sagt før valget. Vi kommer til at gennemføre for en værdi op til 5 mia. kr. for at få bedre sundhed, bedre uddannelse, og vi vil ikke blive ved med at se til, mens vores unge ikke får en uddannelse og vores kræftbehandling ikke er god nok.

Kl. 16:11

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:11

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det var da utrolig mange ord at bruge på at bekræfte, at det er dem med de dårligste indtægter, der bliver ramt hårdest af de afgifter, som regeringen indfører, og af den betalingsmur, som regeringen

indfører. Hr. Jesper Petersen og jeg er jo enige om, at det er de socialt dårligst stillede, der bliver ramt hårdest af de to ting. Det kan man jo ikke være uenig i. Faktisk vil jeg også godt lige rette en misforståelse for hr. Jesper Petersen. Liberal Alliance er Danmarks sociale samvittighed (*Munterhed*), for vi er det parti, som har foreslået en indtjeningsmaskine for Danmark, der gør, at vi overhovedet har råd til at tage os af de dårligst stillede, og vi er dem, der har kæmpet hårdest imod, at man skal få de her afgifter, som rammer de dårligst stillede mest, og at man skal få den betalingsmur, som ikke betyder noget for mig eller for hr. Jesper Petersen, men som betyder rigtig meget for dem, der ikke har så mange penge, og de kan så tage cyklen, værsgo!

Kl. 16:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:12

Jesper Petersen (SF):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll er i hvert fald god ud i disciplinen knaldsort humor. Det må man give ham. For det første vil jeg sige, at vedrørende den miljøring, der skal lægges rundt om København, har vi jo til gode at tage en diskussion om, hvordan den skal være. Det er jo et forslag, der handler om at løse de problemer, som andre partier bare ser stort på, inden hele vores hovedstad er sandet til, og det vil rent faktisk gøre noget. Man kan så bruge de penge på at sænke priserne i f.eks. den kollektive trafik, og det er jo altså noget, der gavner de dårligst stillede. De allerdårligst stillede har sådan set slet ikke nogen bil at køre rundt i, vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, de har ikke den der BMW, det har de ikke, så de betaler slet ikke noget. Men dem, der bruger den kollektive trafik, kan vi så give billigere billetter, og vi kan sørge for, at alle dem, der rent faktisk har behov for at bruge deres bil i København, kan komme frem og ikke skal sidde i kø i timevis hver eneste dag. Så kommer de penge så, som vi talte om i forbindelse med skattepolitikken, og der vil vi have en socialt retfærdig skattereform, og vi vil rejse midler til at afskaffe fattigdomsydelserne. Det ville da være herligt, hvis hr. Simon Emil Ammitzbøll ville være med på den.

Kl. 16:13

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 16:13

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen altså, jeg synes, at hr. Jesper Petersen er på den, simpelt hen. Jeg forstår simpelt hen ikke, at man bare slår ud med armene og siger: Jamen der er jo flertal for de her topskattelettelser. Er det ikke gået op for hr. Jesper Petersen, at der er dannet en regering, hvor SF sidder? Det kan man jo bare beslutte inden for regeringen at der ikke skal være flertal for. Sådan er det. Det gamle forlig, den gamle aftale er der ikke længere. Der er flertal i et parti, som hr. Jesper Petersen er medlem af. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at når den her skattereform bliver fremlagt, hører jeg hr. Jesper Petersen fra SF appellere til de partier, han har bekæmpet mest i hele valgkampen. Vil I ikke godt være med? Lad os nu se, hvad I kan. Vi lægger det frem, og så må I byde ind. Hvad med Enhedslisten, regeringens parlamentariske grundlag? Burde det ikke være naturligt, at man allierede sig med Enhedslisten og sagde, at nu laver vi altså en skattereform, lad os nu se, hvad I duer til. Det er da fuldstændig bagvendt fra det, vi har hørt i valgkampen, hvor vi blev skyet som pesten, hvor vi hverken kunne det ene eller det andet. Nu står hr. Jesper Petersen og siger: Kom nu, byd nu ind. Altså, vi er her jo, og der er ikke flertal for den der millionærskat eller topskatte-

lættelser. Så skab dog det flertal, I er gået i regering. Har I ikke fundet ud af det?

Kl. 16:14

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:14

Jesper Petersen (SF):

Jeg forstår godt, at sådan hele tankegangen omkring brede forlig og det rent faktisk at række hånden ud til en form for bredt samarbejde ikke ligger fru Pia Kjærsgaard så nær, men ikke desto mindre har den nye regering sådan set tænkt sig at prøve på det, og hvis man gerne ville være med til fra Dansk Folkepartis side at lave en socialt afbalanceret skattereform, hvorfor er det så ikke en god idé, at jeg inviterer til, at vi diskuterer det? Jeg havde sådan set håbet, at Dansk Folkeparti ville begynde at tage skeen i den anden hånd og leve lidt mere op til det indtryk, man giver af at skulle tage vare på mennesker, der ikke har så mange penge.

Det, man i virkeligheden gjorde, var at gennemføre reformer og skattepolitik, som jo ramte de mennesker. Det er det, man har gjort. Når jeg så rækker hånden ud og inviterer til, at vi diskuterer tingene, jamen så kunne det jo være om millionærskatten. Er Dansk Folkeparti – nu får fru Pia Kjærsgaard jo ordet en gang til – villige til at øge skatten for de rigeste, for at den kan sænkes for nogle mennesker, der ikke tjener så mange penge? Er man villig til det? Så er vi da kommet et eller andet stykke vej med den situation, vi har haft i dag, i stedet for den der vrissenhed, der kommer fra de borgerlige.

Kl. 16:16

Formanden:
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 16:16

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er sådan set mit privilegium i dag at stille spørgsmål og hr. Jesper Petersen, der skal svare.

Så vil jeg godt stille et nyt spørgsmål, fordi nu kom hr. Jesper Petersen jo med, at vi ikke kunne lave andet end reformer osv. Hvad er det hr. Jesper Petersen tænker på? Er det tilbagetrækningsreformen? Er det dagpengereformen? Det må jeg så spørge hr. Jesper Petersen om, og kom så ikke det sædvanlige svar: Ja, men der er jo flertal for det. For der må jo være noget, der er hjerteblod. Jeg kan citere hr. Jesper Petersens formand, hr. Villy Søvndal, for at sige: Man kommer ikke i en kommende regering, hvor SF er med, til at se, at vi er med til at forringe efterlønnen eller dagpengene. Det kan jeg godt udelukke, siger hr. Villy Søvndal, og det er et citat i Ekstra Bladet den 23. september 2011. Og lad være med det der med, at der jo er flertal for det. Der må vel være noget, der er hjerteblod, og at man ikke bare har lyst til at sidde på bagsædet af en ministerbil og så opgive alting. Det er jo det, hr. Jesper Petersen har gjort, men jeg går ud fra, at de der reformer var det, som SF nu tilslutter sig, tilbagetrækningsreform og dagpengereform, selv om man faktisk har givet ord på, at det vil man aldrig nogen sinde se SF gå med til. Hvordan kan man have tillid til sådan et parti?

Kl. 16:17

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:17

Jesper Petersen (SF):

Det er hjerteblod for mig, at vi kommer ud over den gamle regerings politik. Det er hjerteblod med en lang række af de ting, jeg opremse-
de i min tale, at vi kan få de unge i gang med uddannelse, at vi kan

få vores nation til igen at blive en grøn vinderation, at vi styrker sundhedsvæsenet, så kræftbehandlingen bliver bedre, at vi får en mere socialt retfærdig politik og fjerner de fattigdomsydelser, der holder folk hen i fattigdom. Det er hjerteblod. Derfor skulle vi af med den gamle regering og have den nye – selvfølgelig. Det er hjerteblod. Jeg vil ikke opgive det, for at andre kunne få lov til at fortsætte.

Med hensyn til efterlønnen sagde vi jo fuldstændig klart inden valget: Hvis der var flertal, Socialdemokraterne og SF sammen og Enhedslisten, behøvede den reform ikke at blive til noget. Det var det, vi sagde. Jeg er sikker på, at fru Pia Kjærsgaard hørte, at det var sådan, det var, og hun ved jo også godt, at det er sådan, det er. Så kan man godt komme bagefter og sige alt muligt andet, men det var sådan, realiteterne var, og det har vælgerne også forstået. De er lige-
som vant til, at vi har et parlamentarisk system, hvor man skal tælle til 90 mandater.

Det mest groteske – mens fru Pia Kjærsgaard ryster på hovedet – er jo, at det var hendes eget parti, der sørgede for, at den reform blev til noget. Det er fru Pia Kjærsgaards eget parti, der har villet gennemføre den reform. Nu håber jeg så, at vi kan gøre noget for de mennesker, der er nedslidte, kan forbedre deres vilkår, og der må vi jo så se, om Dansk Folkeparti er til noget.

Kl. 16:18

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 16:18

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt starte med at takke hr. Jesper Petersen for en god og præcis tale, der gjorde det helt klart, hvorfor det faktisk er en rigtig dejlig dag, vi har i dag, hvor vi kan konstatere, at vi har fået ny regering. Og hr. Jesper Petersen gjorde det også klart, at det er en ny regering, der har en anden politik end den, vi har haft de sidste 10 år. Men nu har jeg ikke rejst mig op udelukkende for at rose hr. Jesper Petersen – det havde han næppe heller forventet.

Jeg vil godt spørge hr. Jesper Petersen: Når vi nu er enige om, at skattepolitikken også skal bruges til at skabe større lighed, og det skal den skattereform, der skal forhandles om næste år, også være med til, er hr. Jesper Petersen så ikke enig med mig i, at det bliver meget sværere at sørge for, at en skattereform skaber større lighed, når man accepterer, at de lættelser af topskatten, som det borgerlige flertal har vedtaget, bliver gennemført i 2014? Ville det ikke have været klogere at starte med at sige: Det gør vi ikke – så vi er fri for at skulle kompensere for det først?

Kl. 16:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:19

Jesper Petersen (SF):

Igen kunne man jo altid ønske sig, at man som ene parti – det er måske ikke sikkert, det var helt sundt, men alligevel – fik lov til at bestemme selv, men sådan har det jo ikke været. Til gengæld er vi kommet dertil, at vi har fået en regering nu, der siger, at vi skal have en socialt retfærdig skattepolitik, at vi skal have mere lighed, og at vi skal have fjernet fattigdomsydelserne. Så kan der være flertal for andre ting, som man så er nødt til at acceptere og dermed ligesom udvise den modenhed, man jo gør, når man skal være regeringsparti. Det er jo det, vi tager på os, og som også er noget af forskellen på os og Enhedslisten. Jeg synes, vi udviser den vilje til også at tage ansvaret, også at fremlægge de langsigtede økonomiske planer, selv om det er svært, og selv om det er vanskeligt nogle gange at sige,

hvorfor det er sådan. Men det er nu engang sådan, de parlamentariske spilleregler er.

Kl. 16:23

Tak for de indledende kommentar. Jeg ser frem til et godt samarbejde også med Enhedslisten.

Kl. 16:20

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:20

Per Clausen (EL):

Nu er det jo altid lidt rart at blive belært om, at hr. Jesper Petersen besidder en større modenhed, end jeg gør. Man kan filosofere længe over, hvad det kan være baseret på, men lad det nu ligge. Jeg vil bare spørge hr. Jesper Petersen, om han mener, det vil være udtryk for klogskab og modenhed, hvis regeringen næste år indgår en skatteaftale med f.eks. Venstre, som fører til øget ulighed. Mener hr. Jesper Petersen, det vil være udtryk for klogskab, og mener hr. Jesper Petersen, at det vil gavne muligheden for at få folk til at stemme på Socialdemokraterne og SF næste gang igen ud fra et synspunkt om, at man har fået en helt anden politik?

Kl. 16:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:21

Jesper Petersen (SF):

Selv om det er en meget vanskelig økonomisk situation, vi står i, så ja: En ny regering skal selvfølgelig kunne levere konkrete resultater til borgerne og vise, at der er en klar forskel på det, der var før, og det, der er nu. Det vil man også kunne se på den måde, vi fører skattepolitik på: Det er slut med ufinansierede skattelettelser for 20 mia. kr. Lad os få en mere socialt retfærdig skattepolitik. Det er jeg overbevist om at vi kan nå til enighed med Enhedslisten om. Og så kan man jo der få lov at demonstrere noget modenhed, selv om man måske er en barnlig sjæl indeni.

Kl. 16:22

Formanden:

Fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.

Kl. 16:22

Benedikte Kiær (KF):

Ordføreren fremhæver, at det er hjerteblod at komme ud af den gamle regerings politik. Det må jo så føles noget spøjst for ordføreren, at udgangspunktet for regeringen i regeringsgrundlaget netop er VK-regeringens økonomiske politik med genopretningspakken og tilbagetrækningsreformen som noget af det mest konkrete, der er i det her regeringsgrundlag.

Det andet sådan meget konkrete er de her øgede afgifter for 5 mia. kr. på f.eks. øl, sodavand, sukker og fedt, noget, der gør det meget dyrere for den enkelte dansker. Men det er jo også noget, der vil ramme danske virksomheder. Kageproducenterne har været ude at sige, at det meget vel kan koste arbejdspladser, og bryggerierne har også meldt ud, at det vil koste arbejdspladser, ud over at vi nok vil miste nogle forskellige typer øl – det ville jo også være trist. Samtidig vil de højere energiafgifter, som der ligesom også synes at være i det her regeringsgrundlag, være noget, der kan ramme dansk erhvervsliv ret hårdt, særlig fordi vi har verdens højeste energiafgifter. Hvordan stemmer det her overens med ordførerens udmelding om, at nu skal der skabes flere arbejdspladser i Danmark, eller er det sådan, at ordføreren synes, at der er nogle arbejdspladser, som man gerne ser ryge ud af Danmark?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:23

Jesper Petersen (SF):

Der er jo altså en verden til forskel på at prøve at bruge de mest ineffektive midler, man kan finde i værktøjskassen, når man står i en finanskriser, og ikke gøre det, man kunne for at få mindsket arbejdsløsheden, og det, som vi vil nu, nemlig fremrykke offentlige investeringer for 10 mia. kr., som vi ved virker for at få folk i arbejde nu og her, og kombinere det med en strategisk erhvervs politik, der gør, at vi kan være helt fremme, når vi forhåbentlig skal levere danske løsninger og danske produkter som svar på nogle af fremtidens store udfordringer. Det er det, vi lægger op til i regeringsgrundlaget.

Så er der spørgsmålet om afgifter, men det er sådan set heller ikke så fremmed for De Konservative. Det har man gjort adskillige gange i sin regeringsperiode, altså øget afgifter. Senest, her for nylig, trådte der en fedtafgift i kraft, som jo er født af den gamle borgerlige regering, så det er ikke en uvant metode. Men vi insisterer på at bruge det redskab til at gavne folkesundheden og til at rejse nogle midler, der gør, at vi har råd til at forbedre sundheden, forbedre uddannelserne og mindske fattigdommen. Det har vi meldt klart ud før valget, og nu kom arbejdet så med at afstemme præcist, hvordan de skal være, selvfølgelig under hensyntagen til grænsehandelen og konkurrenceudsatte energitunge virksomheders forhold. Det er klart, at det er der overvejelser om, men på bundlinjen mener vi altså det er rimeligt at hente nogle flere penge her.

Kl. 16:24

Formanden:

Fru Benedikte Kiær.

Kl. 16:24

Benedikte Kiær (KF):

Vil det så også sige, at arbejdspladserne på bryggerierne og hos kageproducenterne osv. ikke er lige så fine som andre arbejdspladser?

Ordføreren fremhæver igen det her med at fremrykke offentlige investeringer. Samtidig står det jo meget klart i regeringsgrundlaget, at man skal leve op til EU-henstillingen, hvilket så betyder, at man skal bremse ekstra op i 2013, når man nu bruger flere penge i 2012, ellers kan man jo ikke efterleve EU-henstillingen.

Så må jeg spørge ordføreren om, hvilke ekstra afgifter der skal stige ud over de 5 mia. kr. – eller hvor har man tænkt sig at spare i den offentlige service?

Kl. 16:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:25

Jesper Petersen (SF):

Jamen det tror jeg nu er en smule fortegnet at lave billedet sådan, for pointen er jo netop, at det er fremrykkede offentlige investeringer, og dem laver man så nogle færre af senere. Det er pointen, nemlig at det er investeringer, man alligevel ville have lavet, og dem laver man så nogle færre af senere. Sådan er det jo.

I forhold til grænsehandel må jeg bare gentage, at det her er fuldstændig parallelt med det, som den gamle regering gjorde. Vi har brugt den gamle regerings – Forebyggelseskommissionens – tal, som var leveret af Skatteministeriet, til at se, hvordan man kunne gøre mere ved afgifterne. Det var det, vi gjorde før valget i SF's udspil. Nu kommer vi så til at skulle forhandle om, hvordan man kan skru

det her bedre sammen. Så får vi se, hvad afgiftssatserne bliver, og hvordan vi justerer det nærmere.

Men at sige, at jorden nærmest holder op med at rotere og al erhvervsvirksomhed flytter ud af landet, fordi man øger afgifterne på fedt, sukker og andre usunde fødevarer, er ikke rigtigt.

Kl. 16:26

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 16:26

Hans Christian Schmidt (V):

Tak. Jeg vil godt starte med at sige tillykke til hr. Jesper Petersen, for vi er jo valgt i samme storkreds, og jeg synes da, at det er dejligt at se, at SF har sin politiske ordfører heroppe til den første tale. Så holder jeg jo også altid lidt øje med, at man ikke er for hård ved dem, der er valgt i samme storkreds, og der vil jeg bare sige til hr. Jesper Petersen – og det bliver så også den eneste gang, jeg gør det – at hr. Jesper Petersen ikke skal bære rundt på det ansvar alene, nemlig at han ligesom de andre af regeringspartierne politiske ordførere har svært ved at svare for sig, for det er helt forståeligt, når vi tænker på, hvilket materiale de har at arbejde ud fra. Det har jeg fuld forståelse for, det kan man ikke klandre ordførerne for – det er nogle helt andre.

Men så er jeg jo bare nødt til at sige, når jeg ser det her, at jeg også var med hr. Jesper Petersen ude på handelsskoler. Jeg tror, at det var hr. Jesper Petersen, der tog mange kegler, når han sagde: fra Danske Bank til danske børn. Vi kom aldrig ind på, hvordan det skulle foregå, og det kan jeg godt forstå, for det findes der heller ingen løsning på nu. Men jeg undrer mig alligevel over alle de ting, der blev nævnt om, hvordan man ville lave de her ting.

Som det sidste undrer det mig – og det kunne måske være rart at få at vide – nemlig om ikke det er sådan, at det, det hele er endt med, er, at dem, der i forvejen har de laveste indkomster, er dem, der får smækket med den nye skattereform, man kommer med, altså f.eks. de nye 5 mia. kr. i afgifter.

Kl. 16:27

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 16:28

Jesper Petersen (SF):

Tak for det, der startede med at være pæne ord og så alligevel endte med at være sådan en form for benspænd. Jeg synes, at hr. Hans Christian Schmidts humor plejer at være en kende mere raffineret, men den må jeg få gavn af en anden gang. Jeg synes ikke, at det er svært for mig at stå her – tværtimod er jeg stolt af det regeringsgrundlag, vi har lagt frem, hvor vi punkt for punkt skaber fremgang i forhold til de ting, vi gerne vil med hensyn til uddannelse, bedre sundhed, sætte gang i beskæftigelsen, en ny klima- og miljøpolitik, en mere rimelig og fornuftig integrations- og værdipolitik. Der er en lang række punkter, hvor jeg absolut synes at det er det modsatte af svært, nemlig meget rart, at vi kan stå her og endelig have fået en ny regering.

I forhold til det konkrete, altså om det lige præcis er de dårligst stillede, der kommer til at betale det, så er svaret meget klart nej, for vi vil jo f.eks. fjerne de særlig lave ydelser, der er medvirkende til, at vi i det her land har haft en eksplosion i fattigdommen, som hr. Hans Christian Schmidt og partifællerne bare fuldstændig lod fortsætte. 100.000 flere decideret fattige blev der i Danmark mellem 2002 og 2009, inden finanskrisen for alvor satte ind – og man sad på hænderne.

Kl. 16:29

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 16:29

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil lade det ligge, men det er jo bare sådan – for de fleste af os i hvert fald – at en punktafgift rammer dem hårdest, der ikke har så meget som dem, der har mere, men det kan jo være noget, som har ændret sig i løbet af den debat, man har haft. Det vil jeg ikke gå længere ind i.

Men til gengæld vil jeg gerne spørge om en af de andre ting, som hr. Jesper Petersen sagde meget, da vi var i valgkamp, og det var: Man skal skabe arbejdspladser.

Mener hr. Jesper Petersen, at det er rimeligt, at man nu har droppet, at man skal kunne investere og afskrive udgiften med det samme – et af de allerstørste salgsnumre, vi hørte fra oppositionen, som nu sidder i regering. Det kan jo ikke være, på grund af at man skal gennemføre en reform af efterlønnen, for det har man jo indrømmet at man godt vidste før valget?

Jeg undrer mig bare over, hvorfor man kørte så hårdt frem med det, når man allerede nu også har droppet det her. Så det var sådan set mit spørgsmål. Jeg beder bare hr. Jesper Petersen om at kommentere det, for jeg synes, det er trist, hvad vi ser, nemlig at man løber fra løfterne.

Kl. 16:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:30

Jesper Petersen (SF):

Hr. Hans Christian Schmidt kan tro, at vi vil skabe arbejdspladser og ikke som den gamle regering bruge de mest ineffektive virkemidler overhovedet til at få gang i beskæftigelsen. Vi fremrykker de offentlige investeringer, som vi talte om i valgkampen. Og så overtager vi jo en økonomi, hvor der er et stort hul i statskassen, og hvor vi skal overholde nogle konvergenskrav og ikke optage for stor gæld, og det kommer vi jo til de næste år med de store underskud, som vi overtager. Derfor kan man ikke både udbetale efterlønsbidrag og lave straksafskrivningsvindue for virksomhederne. Så bliver hullet simpelt hen for stort, og gælden, man optager, bliver for stor. Man kan ikke bare stå her og slå ud med armene. Altså, vi er en økonomisk ansvarlig regering, og derfor kan man ikke både blæse og have mel i munden på den måde.

I forhold til det om punktafgifter troede jeg, at hr. Hans Christian Schmidt spurgte til den skattereform, vi vil gennemføre. Altså, det er jo korrekt, at hvis man bare ensidigt laver sådan nogle ting, har det en social slagside, men der er det jo godt, at regeringens samlede målsætning er at mindske uligheden og mindske fattigdommen, og man vil se, at det også er det, vi kommer til at gøre.

Kl. 16:31

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:31

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. Nu sagde ordføreren til den forrige spørger, at fattigdommen i Danmark er eksploderet, og der er blevet snakket meget om fattigdom i løbet af valgkampen. Jeg vil gerne spørge lidt mere konkret ind til det her med fattigdom. Derfor vil jeg gerne bede ordføreren svare på, hvad en familie med to børn, hvor begge forældre

er på kontanthjælp, har i rådighedsbeløb om måneden. Hvad er det for et beløb, der gør, at ordføreren mener, at de er fattige?

Kl. 16:32

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:32

Jesper Petersen (SF):

Vi skal i hvert fald nok lade være med at lægge afgifter på folk, der har flere koner.

I forhold til det andet vil jeg sige, at der opereres med forskellige fattigdomsgrænser. Vi vil fastsætte en specifik fattigdomsgrænse i Danmark – det har den gamle regering jo ikke villet være med til – efter at et ekspertudvalg har været inddraget i at finde ud af, hvordan vi sætter sådan en, og det er den grænse, vi vil arbejde ud fra. Det bliver så en politisk målsætning for os, at vi skal have færre fattige.

Jeg har lidt mistanke om, at når den gamle regering ikke ville være med til at sætte sådan en grænse, vi kunne være enige om at arbejde ud fra, var det, fordi man i virkeligheden ikke havde tænkt sig bagefter at prøve på at gøre noget ved fattigdommen, men jo bare ville acceptere, at kontanthjælpsloftet, fattigdomsydelser i øvrigt, starthjælpen, den øgede arbejdsløshed, man ikke for alvor tog hånd om, skabte mere fattigdom. Men lad os da få lavet sådan en, og så kan vi bruge det som udgangspunkt for det kommende politiske arbejde med at mindske fattigdommen.

Kl. 16:33

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:33

Joachim B. Olsen (LA):

Det var jo ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte om, hvad rådighedsbeløbet er for en familie med to børn, hvor begge forældre er på kontanthjælp. Jeg tænkte nok, at ordføreren måske ikke kunne svare på det, så jeg har spurgt Finansministeriet og fået deres familietypeberegninger. Ifølge dem har en familie med to børn, hvor begge forældre er på kontanthjælp, et rådighedsbeløb de første 6 måneder af året på 14.300 kr. og de sidste 6 måneder et rådighedsbeløb på 12.000 kr. Det er et rådighedsbeløb, og det er altså, efter at de har betalt deres skat, husleje, udgifter til dagpleje. Det er det, de har at leve for, når alle udgifter er betalt. Mener ordføreren, at man er fattig, når man har et rådighedsbeløb på 14.300 kr. om måneden?

Kl. 16:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:34

Jesper Petersen (SF):

Det er jo også en måde at gøre det på. Det er også en strategi at vælge at angribe definitionen og sige, at de mennesker, vi har udgrænset i fattigdom, i virkeligheden ikke har det så hårdt. Alle internationale organisationer, der beskæftiger sig med det, siger, at der bliver flere fattige. En kvinde, der under valgkampen ringede ind til et radioprogram, var på starthjælp, og hun havde 1.300 kr. om måneden, når hendes husleje var betalt. Så det er meget muligt, at man kan finde nogle eksempler på det modsatte, men det er altså virkeligheden rundt omkring.

I stedet for at begynde at negligere, hvor hårdt nogle mennesker i Danmark faktisk sidder i det, og hvor svært det kan være at få hverdagen til at hænge sammen, og negligere den måde, man udstøder børn på, som vokser op i familier, der er decideret fattige, synes jeg, man skulle koncentrere sig om at løse problemerne i stedet for at

bortforklare dem. Jeg synes ikke, det klæder nogen at have så lidt social samvittighed.

Kl. 16:35

Formanden:

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 16:35

Henning Hyllested (EL):

Mere uddannelse til ufaglærte, sagde SF's ordfører, og det er stort set også, hvad der står i regeringsgrundlaget om den sag. Jeg vil bare høre, hvornår hr. Jesper Petersen forestiller sig at de lovede forbedringer i uddannelsen af ufaglærte ledige kan træde i kraft. Jeg minder om, at det haster. Landet over er der faktisk virksomheder, som efterspørger og ikke kan få den kvalificerede arbejdskraft, som de har brug for, og det er jo bl.a., fordi ledige er underlagt forskellige former for begrænsninger. Det kan være i forbindelse med AMU-kurserne – de må f.eks. få maksimum 6 ugers kursus – eller de render ind i loftet på 3.500 kr. for et kursus, som de så ikke kan følge, hvilket bl.a. betyder, at de f.eks. slet ikke kan få tilbudt svejsekurser.

Der er jo lige nu en helt aktuel sag i Randers, som vi kan læse i pressen, hvor en række virksomheder faktisk efterspørger certifikatsvejsere, industriteknikere og den slags. Der er masser af ledige i Randersområdet, som fint kunne uddannes til at tage de job, men som altså ikke kan få dem, fordi der er lagt begrænsninger ned over dem som følge af den tidligere regerings politik.

Kl. 16:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:36

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes, at hr. Henning Hyllesteds beskrivelse af, hvordan virkeligheden er, er fuldstændig rigtig. Der er utrolig mange ufaglærte i det her land, som simpelt hen vil være tilovers, hvis ikke vi sørger for, at vores unge på erhvervsskolerne får en uddannelse, og for, at der bliver bedre mulighed for opkvalificering af vores ufaglærte ledige. Det er jeg fuldstændig enig med hr. Henning Hyllested i.

Så diagnosen er vi helt enige om, og jeg tror egentlig også, vi er det om medicinen. Det, det handler om nu, er at finde midlerne til det. Så nu pågår arbejdet først med at foretage et kasseeftersyn, se på, hvordan den økonomi, vi overtager, egentlig er, og dernæst at gå i gang med at lave en finanslov, som det i parentes bemærket også tog adskillige måneder for den forrige regering at lave, da den trådte til. I forbindelse med det arbejde må vi jo så se, hvad vi kan finde finansiering til nu, og hvad vi må vente med at finde finansiering til senere. Det ville ikke være rigtigt at stå og sætte en eller anden dato på af hensyn til alle de mennesker, der vil have en forventning om, at det så bliver til noget på lige præcis den dato. Men ønsket om at gøre det tror jeg vi er fuldstændig enige om, og vi arbejder på at finde midlerne til det.

Kl. 16:37

Formanden:

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 16:37

Henning Hyllested (EL):

Jo, men jeg kan jo forstå, at man bl.a. har lagt hele dette spørgsmål i den store gryde, der hedder trepartsforhandlinger, og det kan jo trække ud nok så længe. Nu skal man tilsyneladende først afvente en overenskomstforhandlingssituation næste år. Så hvis vi nu forestillede os, at man f.eks. umiddelbart afskaffede loftet på de 3.500 kr., var der lige nu og her 800 AMU-kurser, som kunne genåbnes – vel at

mærke af de tunge, bl.a. inden for den byggeindustri, som skal bære en del af fremgangen ved de fremrykkede offentlige projekter.

Kl. 16:38

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:38

Jesper Petersen (SF):

Som sagt er jeg fuldstændig enig, og jeg håber, at vi så snart som muligt kan gennemføre det. Midlerne skal være der til det, og det kan indgå i trepartsaftalerne. Men sådan er det jo – vi kan ikke sætte det i værk, før pengene er fundet i forbindelse med en trepartsaftale.

Men jeg tror, vi er enige om, at det her er så stor en udfordring, at det er noget, som man også bør tage op i de forhandlinger, og at både arbejdsgivere og lønmodtagere har stor interesse i, at vi får højnet uddannelsesniveaet hos vores arbejdskraft, ikke mindst hos de ufaglærte. Så jeg håber på, at det vil være fremkommeligt, når vi kommer til de diskussioner.

Kl. 16:39

Formanden:

Fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning.

Kl. 16:39

Ulla Tørnæs (V):

Tak. Jeg vil gerne vende tilbage til skattespørgsmålet. Jeg sad faktisk og lyttede meget opmærksomt til SF's nye ordfører – tillykke med posten – men jeg må tilstå, at det fremstår en anelse uklart for mig, hvad der egentlig er SF's skattepolitik. Der er mange, der har forsøgt at spørge hr. Jesper Petersen, men uden at få noget særlig godt svar.

Det ene øjeblik siger hr. Jesper Petersen nej til millionærskat, og det andet øjeblik siger Jesper Petersen ja til at gennemføre den tidligere regerings planlagte topskattelettelse for så det tredje øjeblik at sige: Jamen det er da muligt, at millionærerne kommer til at betale mere i skat, når vi nu får gennemført en socialt afbalanceret skattereform. Og jeg forstår, at den socialt afbalancerede skattereform er en af hovedårsagerne til, at SF har kunnet sluge gennemførelsen af tilbagetrækningsreformen, og at man i øvrigt står fast på den tidligere regerings økonomiske politik.

Det får mig så til at spørge hr. Jesper Petersen: Hvad betyder det egentlig, at en skattereform skal være socialt afbalanceret? Hvad mener SF med ordene socialt afbalanceret? Hvem skal betale mere, og hvem kan vi forvente kommer til at betale mindre?

Kl. 16:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:40

Jesper Petersen (SF):

Jeg vil starte med at sige, at jeg faktisk ikke tror, at fru Ulla Tørnæs lyttede så godt efter. For hvis man kan have fået ud af det, jeg sagde før, at jeg var modstander af at have en millionærskat, så har man ikke hørt rigtigt. Det kommer jo fuldstændig an på de forhandlinger, der kommer, hvordan man vil finansiere den skattereform.

Det, vi bare stiller op som krav til den, er, at den skal være fuldt finansieret, at den skal være socialt afbalanceret, og at den skal lette skatten på arbejde. Der gik jo mere end halvandet år, fra den forrige regering – efter at den var trådt til – sagde, at den ville lave en skattereform, til den rent faktisk kom. Så at jeg ikke fuldstændig i detaljer kan sige, præcis hvilken skat der skal stige lidt dér, og hvilken anden der skal sænkes lidt dér, må man altså tilgive mig.

Men jeg kan sige så meget, som at det for vores skyld meget gerne måtte være sådan, at dem, der tjener allermost, kommer til at be-

tale mere i skat; det må det gerne. Og det ville jo så bidrage til det mål, det er, at den samlede regerings politik skal mindske fattigdommen, skal mindske uligheden. Skattepolitikken er selvfølgelig væsentlig i den sammenhæng.

Kl. 16:41

Formanden:

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 16:41

Ulla Tørnæs (V):

Jamen så er min forvirring eller uklarhed sådan set fuldstændig inakt, for man siger altså ja til at gennemføre topskattelettelse – tak for det – og i samme åndedrag siger man: Men når vi så har gennemført det, vil vi gennemføre det, vi kalder en socialt afbalanceret skattereform, hvorefter vi vil indføre millionærskat, altså hæve skatten for dem, der i dag betaler topskat.

Det forstår jeg ikke sammenhængen i, og jeg synes egentlig, at det er at gøre grin med Folketinget, at man den ene dag vil gennemføre en skattepolitik for så efterfølgende at neutralisere den ved at gennemføre det modsatte. Så det fremstår temmelig uklart for mig, hvad det egentlig er, SF vil på hele skatteområdet.

Jeg forstår godt, at hr. Jesper Petersen ikke kan svare på, hvordan det hele lander, for man skal selvfølgelig have Enhedslisten med om bord, og man skal også have Det Radikale Venstre til at nikke til det; for ellers kan det jo ikke gennemføres her i Folketinget. Men det vil le være befriende, hvis hr. Jesper Petersen kunne sige, hvad SF egentlig mener, når man taler om en socialt afbalanceret skattereform.

Kl. 16:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:42

Jesper Petersen (SF):

Først må jeg rette misforståelsen med hensyn til den formulering, der er, om, at det, vi overtager, som udgangspunkt er VK-regeringens økonomiske politik. Det handler jo om, hvor vi starter henne. Det er det, der er udgangspunktet. Sådan er det jo. Det er jo det, vi kommer til, det er det, der ligger til os, når vi træder ind i kontorerne, og derfor er det den, vi overtager, og som vi nu kommer til at ændre på en række punkter, for at vi får en bedre økonomisk politik, der både er holdbar og skaber beskæftigelse. Så jeg tror altså, at man læser den sætning forkert. Måske er det med vilje, hvad ved jeg, men det gør man altså.

Så kender jeg også fru Ulla Tørnæs godt nok til at vide, at hun godt ved, at der er forskel på en mulig millionærskat og så det at hæve grænsen for, hvornår man betaler topskat. Der er jo sådan set ret stor forskel. Man kan godt prøve at sige, at det er det samme, og at vi prøver at gøre noget den ene dag og noget andet den næste, men det er jo altså ikke det samme. Og det, jeg bare vil gentage, er, at Enhedslisten skal om bord, og det skal De Radikale selvfølgelig, og hvorfor skulle Venstre ikke også, hvis man var villig til at forhandle en socialt retfærdig skattereform? Det er nye toner, javel, men jeg ville da gerne have, at vi kunne lave en bred reform.

Kl. 16:44

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 16:44

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil gerne spørge SF's skatteordfører om det, som Det Radikale Venstres ordfører i dag fremkom med, nemlig at der vil komme en

skattereform til foråret. Det var jo lidt interessant, trods alt, at komme nærmere ind på det, som fru Marianne Jelved talte om, nemlig at skattereformen kommer til foråret. Vi var ikke klar over før debatten, at den ville komme på det tidspunkt, men det interessante er jo så også, hvad indholdet er, og jeg vil gerne have, at hr. Jesper Petersen bekræfter det. Eksempelvis kunne jeg godt tænke mig at høre, om SF vil sørge for, at det, som Socialdemokraterne og SF var fremme med i valgkampen, nemlig at man vil etablere et ekstra pensions-tillæg på 5.000 kr. til folkepensionisterne, bliver en del af skattereformen, for det var jo et klart løfte, som man udstedte til landets ældre i valgkampen, og vi må forvente, når vi skal tale skat, at det så er med der.

Kl. 16:45

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:45

Jesper Petersen (SF):

Altså, skattereformen kommer, når den kommer, og det kan jeg ikke sætte dato på. Det afhænger også fuldstændig af, hvornår man kan være færdig med forhandlingerne, og der må vi se, om Dansk Folkeparti er med på noget. Det, de kunne være med på, er jo at sørge for, at den bliver noget mere socialt retfærdig end det, den gamle regering præsterede med hjælp fra hr. Peter Skaarups eget parti. Det kunne f.eks. være at sørge for, at også de meget dårligt bemidlede pensionister, der lever i vores land, oplever indkomstfremgang. Det ville jeg synes var meget positivt. Når det samlede mål for regeringen er at mindske uligheden og begrænse fattigdommen, omhandler det selvfølgelig også ældre, der er meget dårligt bemidlede, men hvordan det konkret skal ske, vil det være for tidligt at sige præcis. Det må afhænge af en nærmere forhandling, præcis som det er foregået så mange gange før, hvor Dansk Folkeparti har accepteret, at man først undersøger lidt, så venter man, så kommer der et udspil, så diskuterer man og forhandler og ender med et resultat. Det er en meget kendt fremgangsmåde.

Kl. 16:46

Formanden:
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:46

Peter Skaarup (DF):

Det var egentlig ikke det, jeg spurgte hr. Jesper Petersen om. Jeg spurgte hr. Jesper Petersen, om vi kunne få bekræftet, at der kommer en skattereform til foråret, som fru Marianne Jelved sagde at der gør. De Radikale er jo kommet med i regeringen, så man må forvente, at de har et indgående kendskab til, hvad der er blevet talt om i det store tårn i Ørestaden. Det er det ene, men hr. Jesper Petersen kan åbentbart ikke bekræfte, at der kommer en skattereform til foråret. Men uanset det sagde fru Marianne Jelved i hvert fald, at den vil komme.

Det andet spørgsmål, jeg stillede, var, om regeringen i det udspil til skattereform, som man vil komme med, indregner de 5.000 kr. i ekstra pensionstillæg, som regeringspartierne i valgkampen sagde man vil komme med. Det kan jeg heller ikke få et svar på fra hr. Jesper Petersen, eller kan jeg? Altså, to spørgsmål: Kommer der ikke en skattereform til foråret, sådan som Det Radikale Venstre under debatten i dag har sagt? Det er det ene. Og det andet er: Vil et pensionsstillæg, der er forhøjet med 5.000 kr., indgå i regeringens udspil? Det må være nemt at svare på.

Kl. 16:47

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:47

Jesper Petersen (SF):

Som jeg faktisk svarede før, er det korte svar, at skattereformen kommer, når den kommer. Jeg kan ikke sætte dato på. Igen afhænger det jo fuldstændig af det forarbejde, der skal laves, af de forhandlinger, der skal være, og af, hvornår man kan færdiggøre dem, men det er en væsentlig ting for regeringen, og vi vil selvfølgelig arbejde på at kunne lave den, så snart det giver mening for os, men den kommer, når den kommer.

Den vil så indebære, at der kommer en helt anden retning i forhold til den gamle regerings skattepolitik. Bankdirektører og andre danskere med store indkomster kunne gå derfra og grine hele vejen ned til banken, mens man havde snydt alle andre, der endte med at skulle betale regningen, fordi der var opstået et hul i kassen. Og de blev senere snydt, da den gamle regering igen brød skattestoppet – når det lige passede den, brød man det jo bare alligevel. De har været ærlige om det.

Der er nogle afgifter, som vi vil øge. Der er afsat et maksimum på 5 mia. kr. i regeringsgrundlaget, men det er jo ikke sådan, at vi lige pludselig kan finde på at sige, at vi har et skattestop, men det bryder vi bare, når vi gerne lige vil. Og det var det, der faktisk var tale om før, da de lavtlønnede fik en lang næse og de velstillede kunne grine hele vejen ned til banken.

Kl. 16:48

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 16:49

Ole Birk Olesen (LA):

Tak for det. Nu har vi jo netop overstået en valgkamp, hvor vi var en del der var i debat med repræsentanter for bl.a. hr. Jesper Petersens parti og repræsentanter for Socialdemokraterne, og når vi sagde, at de ikke havde styr på økonomien i deres planer, fik vi det svar, at det havde de, der ville allerede være overskud på de offentlige finanser i 2013 med »En Fair Løsning«. Det kan man også læse i »En Fair Løsning« på side 8. Der står:

»Fair løsning 2020 betyder, at det strukturelle underskud på de offentlige finanser er væk allerede i 2013 ...«.

Så blev valgkampen er overstået. Socialdemokraterne og SF fik til forhandlinger ude på Crowne Plaza, og så kom der et regeringsgrundlag ud, og i det står der – også på side 8:

»Den strukturelle offentlige saldo skal i 2020 mindst være i balance«.

Hvad blev der af det løfte til vælgerne om, at der ville være overskud på de offentlige finanser i 2013? Hvad skete der med det under forhandlingerne?

Kl. 16:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:50

Jesper Petersen (SF):

Den nye regering vil levere en økonomisk plan, der giver balance, og som faktisk hænger sammen. Hr. Ole Birk Olesen står jo og læser op af det, der er blevet et historisk dokument, og det er han fuldstændig klar over. Det program fik vi ikke flertal for at gennemføre, men vi har måttet forhandle med andre partier om, hvordan skal være. Sådan er det jo. Men vi kommer til at levere en ny 2020-plan, efter at vi har foretaget et kasseeftersyn og har det fulde overblik over, hvor slemt det egentlig står til. Som jeg sagde før, har vi kastet en mønt ned i brønden, og den er ikke landet endnu. Det ser alvorligt ud, men vi kommer til at levere en plan, der giver strukturel balance.

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:50

rådgiver. De sætter gang i beskæftigelsen, og de arbejdsløse murere, tømrere, snedkere og elektrikere og alle andre håndværkere i det her land vil vi da gerne gøre noget for i stedet for at sidde på hænderne, som den gamle regering konsekvent gjorde. Den brugte de mest ineffektive metoder, troede, at privatforbruget alene kunne sparke gang i tingene. Det skete jo ikke, og derfor svigtede man de mennesker, der er arbejdsløse, samtidig med at man sørgede for at forringe dagpengene på en måde, som vi nu bløder op på, så vi sørger for, at ingen falder ud af systemet i 2012.

Kl. 16:53

Ole Birk Olesen (LA):

Det er da et interessant svar. Socialdemokraterne og SF går til forhandlinger med De Radikale med den intention, at i 2013 skal underskuddet på de offentlige finanser være væk. Så kommer de ud fra forhandlingerne, og så er ambitionsniveauet, at det først skal være i 2020. Det vil altså sige, at det er under forhandlingerne med De Radikale, man er nået frem til, at der skal blødes op på dette krav om, at der skal være økonomisk balance i 2013. Det er altså De Radikale, der har krævet, at det først er i 2020, der skal være økonomisk balance.

Kl. 16:51

Formanden:

Fru Mai Henriksen.

Kl. 16:53

Formanden:

Ordføreren.

Mai Henriksen (KF):

Nu talte jeg om de nedslidte murere, som jo blev lovet efterløn, og som SF var meget villige til at hjælpe i valgkampen. Hvad blev der af de løfter, og hvad mener SF? Har murerne ikke længere krav på et liv efter arbejdslivet, nu når efterlønnen bliver reduceret?

Kl. 16:54

Jesper Petersen (SF):

Indrømmet: Det var en flot konstruktion. Men sådan kan man jo ikke konkludere, vel? Vi må have fru Marianne Jelved på talerstolen en gang til, hvis hr. Ole Birk Olesen vil afhøre hende nærmere om det.

Men prøv nu lige at høre her: Vi vil levere en økonomisk plan, der viser holdbarhed. Det kommer vi til. Havde vi kunnet gennemføre »En Fair Løsning« fuldstændig, som vi ville, havde det været i 2013, vi ville få balance. Hvem siger, at det først bliver i 2020? Det har vi til gode at se, men det er det, vi forpligter os til i det her regeringsgrundlag. Den gamle regering havde jo sådan set først tænkt sig at begynde at betale af på gælden der. Vi havde gerne øget indtægterne mere, men det kunne vi ikke, for sådan var flertallet ikke, og sådan er det jo i politik. Og selv om hr. Ole Birk Olesen er nyvalgt folketingsmedlem, kender han jo også til de gyldne 90 mandater. Sådan er det bare.

Kl. 16:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:54

Formanden:

Så er det fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 16:52

Jesper Petersen (SF):

Dem, jeg talte om i min tale, var jo altså dem, der skulle i gang med at lave noget, dem, som er arbejdsløse. Hvis vi skal tale om dem, der er nedslidte, er det en anden diskussion. Der er det jo helt rigtigt – og det må også være gået op for fru Mai Henriksen – at vi gerne havde undgået at skulle lave den efterlønsreform. Det ville jeg helst have været foruden, men det er der flertal for, og derfor er det sådan, det bliver, uanset hvor smerteligt jeg synes det er. Men sådan er det altså.

Det, der så er vores udfordring nu, er jo at sørge for, at dem, der er nedslidte, får nogle bedre vilkår og nogle bedre tilbud end dem, den gamle regering kunne levere. Det er at sørge for, at der ikke er så mange, der bliver nedslidte; at vi simpelt hen får et arbejdsmarked, der er mindre nedslidende for folk, og det er alt sammen visioner, som vi vil sætte på dagsordenen i forbindelse med arbejdet de næste 4 år.

Kl. 16:55

Mai Henriksen (KF):

Jeg tror, at vi skal tilbage til hjerteblodet. For hr. Jesper Petersen sagde i sin tale, at nu skal tømreren og mureren virkelig i gang, med henvisning til fremrykning af investeringer. Jeg har noteret mig, at hr. Villy Søvndal den 6. december spurgte:

»Undskyld mig, men har faglærte og ufaglærte arbejdere – dem med de hårde og nedslidende jobs – ikke også krav på et liv efter arbejdslivet? ... Akademikeren kan måske arbejde til han er 70 år, men kan stilladsarbejderen, mureren og slagteriarbejderen? Næppe!«

Sådan blev der konkluderet, så hvorfor mener hr. Jesper Petersen nu, at mureren altså ikke længere har krav på et liv efter arbejdslivet?

Kl. 16:53

Formanden:

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen som den sidste i denne omgang for en kort bemærkning.

Kl. 16:55

Formanden:

Ordføreren.

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, det står nogenlunde klart, at de 5 mia. kr., som der i regeringsgrundlaget står skal opkræves via en række afgifter, ikke kommer til at indgå som en del af finansieringen til en skattereform. Det er andre finansieringselementer. Hr. Jesper Petersen har nævnt nogle få stykker, men temmelig uklart. Jeg kunne bare godt tænke mig at komme det lidt nærmere i forhold til den diskussion, vi havde tidligere, i forhold til den sociale slagside, som nogle af de nævnte afgifter vil føre til. Det lykkedes os langt om længe at få hr. Magnus Heunicke til at indrømme, at de massive afgiftsstigninger, som der står i regeringsgrundlaget, vil betyde øget fattigdom for de dårligst stillede i Danmark. Kunne hr. Jesper Petersen komme lidt nærmere, hvad det er for nogle finansieringselementer ud over afgifter, som borgerne skal betale, og hvad det er for nogle afgifter, man kunne forestille sig virksomhederne skulle betale?

Kl. 16:53

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes da bare, at de arbejdsløse murere skulle have noget at lave. Det er jo det, det handler om, nemlig at vi vil fremrykke offentlige investeringer og sætte gang i beskæftigelsen. Det gælder også byggeriet. Det gælder dem, der leverer materialer til byggeriet, dem, der

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:56

handling, og man lavede så en skattereform omkring halvandet år efter. Dengang var der også en lang proces, hvor man kunne diskutere forskellige indtægtskilder. Man kan derfor ikke tage det, jeg sagde, som en konklusion på, at der hverken vil være eller ikke være nogle bestemte indtægtskilder i den.

Kl. 16:56

Men det, man kan forvise sig om, er, at det nu skal være slut med den skattepolitiske kurs, som den gamle regering havde, hvor man muligvis med den tredje skattereform, som man lavede, har en finansiering engang i 2019 – vi har til gode at se, om det faktisk stemmer – men hvor man med de to foregående skattereformer ikke havde de penge, som man delte ud i skattelettelser, som massivt øgede uligheden, og som betød, at de mest velstillede fik øget deres indkomster betragteligt, mens almindelige mennesker, efterhånden som årene gik, altså fik en lang næse. Så vi skal lave en skattepolitik, der er socialt retfærdig, som sænker skatten på arbejde – det håber jeg at man vil være med til også fra borgerlig side – og som er fuldt finansieret.

Kl. 17:00

Jesper Petersen (SF):

Jeg kan jo forstå på det hele, at hr. Torsten Schack Pedersen faktisk har haft fat i regeringsgrundlaget og set, hvad det er for nogle ting, vi nævner i forhold til at skulle øge indtægterne med 5 mia. kr. Der er et par af de andre eksempler, der er givet, jo at fjerne skattefritagelsen af private sundhedsforsikringer, det er at indføre et loft over frdragene på store pensionsopsparinger, og endelig nævnes nogle af de her afgifter. Det er faktisk præcis elementer, som vi nævnte før valget. Præcis hvordan de enkelte elementer kommer til at bidrage, altså hvor meget det er, hvor meget afgifter på enkelte ting kommer til at stige, har vi til gode at diskutere. Både i den her sammenhæng og i sammenhæng med den skattereform, der skal laves, vil vilkårene for både virksomheder og grænsehandel og den sociale fordeling selvfølgelig indgå i de overvejelser. Læser man det grundigt nok, vil man faktisk se, at vi indtil flere steder har skrevet, at vi er opmærksomme på problemstillingerne for de konkurrenceudsatte virksomheder, der f.eks. bruger meget energi. Så hr. Torsten Schack Pedersen kan være helt tryk ved, at vi er i stand til at se det fulde billede.

Kl. 16:57

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:57

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er så glad for at få bekræftet, at der ikke kommer yderligere afgiftsstigninger ud over de 5 mia. kr., fordi det vil være ulighedsskabende. Jeg kan også forstå, at det ikke kan være virksomhederne, der skal betale, fordi man er optaget af virksomhedernes konkurrenceevne. Det klinger jo bare noget hult, når man taler om, at man vil sænke skatten på arbejde markant, for man afskærer sig fuldstændig fra muligheden for, og det er kloget nok, at belaste den enkelte dansker hårdere, belaste den enkelte virksomhed hårdere og svække den danske konkurrenceevne.

Jeg vil gerne kvittere for, at der står nogle pæne ord om det i regeringsgrundlaget, men jeg vil sådan bare til inspiration for os andre i den kommende tid spørge: Hvad er det så for nogle finansieringselementer, som ikke vender den tunge ende nedad, og som ikke hæmmer virksomhedernes konkurrenceevne, der skal være med til at sikre en finansiering? Jeg synes, at fantasien må være meget stor i SF, hvis de kan finde yderligere afgifter og skatter, som ikke karambolerer med de formål. Kunne vi få løftet sløret for, hvad det er? Jeg tror nemlig, at det bliver en kæmpe udfordring, hvis danskerne ikke skal opleve, at dem med de laveste indkomster bliver ramt hårdt af afgifter, eller hvis vi ikke skal pålægge vores erhvervsliv massive nye skatter og afgifter.

Kl. 16:58

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 16:58

Jesper Petersen (SF):

Jeg tror, at der bliver overfortolket en smule, når man begynder at konkludere på, hvilke elementer der vil være der, og hvilke elementer der ikke vil være der i en kommende skattereform, for det er ikke afklaret endnu, ligesom det i øvrigt ikke var det, da den afgåede regering spillede ud med, at de ville lave en skattereform. Dengang foregik der et langvarigt kommissionsarbejde, derefter var der for-

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 17:00

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det har jo været en rigtig dejlig dag i dag, og det vil jeg takke alle for. Der har været mange spændende indlæg, og jeg vil særlig takke for, at hr. Simon Emil Ammitzbøll har gjort det helt klart, hvad liberalisme er. Det er nemlig skattelettelser til de rigeste, og så er det billig pølse og lagkage til de fattige. Tænk, hvis vi var i stand til at beskrive socialisme så klart og så entydigt, så ville der være rigtig mange diskussioner, som ville blive meget nemmere. Jeg vil faktisk give hr. Simon Emil Ammitzbøll et lille tilbud: Når Enhedslisten går i gang med at revidere sit program, vil vi have hr. Simon Emil Ammitzbøll tilknyttet som sproglig konsulent, for han kan virkelig noget.

Det har også været en rigtig dejlig dag i dag, fordi vi jo sådan set har fået et nyt flertal i Folketinget, vi har fået en ny regering, og indtil i går aftes var det faktisk også rigtig godt vejr. Det var sådan et plus ved at have fået en ny regering, for det havde Socialdemokraterne og SF ikke lovet, og slet ikke De Radikale, men alligevel var vejret dejligt, og man skal også huske at rose folk for det, som de ikke har lovet, men som de alligevel har opfyldt. Det synes jeg er vigtigt.

Så skete der godt nok det i går, at jeg blev våd, fordi jeg ikke havde taget højde for, at det godt kunne begynde at regne. Jeg ved ikke, om årsagen til, at det skete, var, at vejrguderne var faldet over nogle uheldige formuleringer i regeringsgrundlaget om, at regeringens økonomiske politik tager udgangspunkt i VK-regeringens i bredeste forstand, men jeg synes nu, at det er ret oplagt at forestille sig, at det, der var årsag til, at jeg i går blev våd, var, at vejrguderne havde kastet sig over det.

Men nu er vejret jo heldigvis normaliseret, og det er også igen blevet lidt lysere, og så behøver vi heller ikke at diskutere de valgløfter, som regeringen har opfyldt uden at give dem. Vi kan gå i gang med at snakke om de valgløfter, der er afgivet, og se, hvordan vi kan sikre, at de bliver ført ud i livet, i hvert fald de fleste af dem. Vi har jo fået et nyt flertal, som giver mulighed for et opgør med den særegne blanding, vi har set fra VKO's side i de sidste 10 år, nemlig en særegen blanding af udlændingepolitiske stramninger, forringelse af velfærden, svigt af klima og miljø og så skattelettelser til de rigeste danskere.

Det, der nu lægges op til, er noget helt andet, nemlig en ambitiøs klimapolitik med klare mål for CO₂-reduktionen, omstilling til vedvarende energi, energibesparelser og investeringer i kollektiv trafik.

Det er endda sådan, at Enhedslistens forslag om en forpligtende klimalov er skrevet ind i regeringsgrundlaget. Flere vindmøller, jordvarme, solenergi, energirenoveringer og skrappe energi-krav til nye bygninger er ikke bare til glæde for klimaet og miljøet, men skaber også i tusindvis af nye arbejdspladser til glæde for mange arbejdsløse og til glæde for statskassen, som får skatteindtægter i stedet for at udbetale dagpenge.

Enhedslisten førte valgkamp på kravet om en ambitiøs klimapolitik, og derfor er vi selvfølgelig særlig glade for, at det er skrevet ind i regeringsgrundlaget. Vi ser frem til konstruktive forhandlinger og indgår gerne en aftale om energipolitik og klimapolitik, som også omfatter flere borgerlige partier end De Radikale, men jeg vil godt advare mod, at ønsket om at få et bredt forlig fører til, at målsætninger og visioner svigtes. Vi er forpligtet til at opnå resultater, der reducerer vores forbrug af jordens ressourcer og vores forurening markant. Det skylder vi vores børn, det skylder vi vores børnebørn, og det skylder vi de mennesker, der lever i verdens fattigste lande.

Regeringsgrundlaget markerer på flere områder et brud med de seneste 10 års umenneskelige og diskriminerende udlændingepolitik, hvor børn i årevis kunne opholde sig i flygtningelejre, selv om man valgkamp efter valgkamp lovede, at det skulle være slut, og hvor det vigtigste i grunden var at holde mennesker ude af Danmark, hvad enten det var ved hjælp af symbolske grænsebomme eller ved hjælp af nogle langt mere konkrete forhindringer, som f.eks. forhindrede mennesker i at få deres elskede til Danmark og bo sammen med dem her. Selv om fremskridtene i udlændingepolitikken er utilstrækkelige, vil de få afgørende betydning for mange mennesker og medvirke til at skabe et helt andet politisk klima i Danmark end det, vi har set de sidste 10 år.

De fattigste mennesker i Danmark får også et løft, når starthjælpen, kontanthjælpsloftet og tidsbegrænsningen på sygedagpenge afskaffes.

Så der er meget at glæde sig over, selv om det selvfølgelig giver anledning til bekymring, at regeringen tilsyneladende ikke rigtig ved, hvornår de vil gennemføre de forbedringer, de har lovet os, og heller ikke rigtig ved, hvordan de vil finansiere dem. Vi ser da også elementer af en økonomisk politik, som kan være svær at skelne fra VKO's. Jeg tror ikke, at jeg generer nogen, heller ikke Det Radikale Venstre, ved at sige, at det nok er Det Radikale Venstres indflydelse, som her har sat sig igennem.

Kl. 17:05

Af en eller anden grund prioriterer Det Radikale Venstre tilsyneladende forsvaret for bankernes interesser og de riges skattelettelser højere end at skaffe penge til en bedre folkeskole eller at opfylde deres eget løfte om flere pædagoger i daginstitutionerne eller for den sags skyld at afskaffe fattigdomsydelserne. For uanset hvor mange gange fru Marianne Jelved bekræfter, at Det Radikale Venstre virkelig gerne vil afskaffe fattigdomsydelserne, så valgte de konkret at prioritere forsvaret for bankernes interesser og forsvaret for de højt-lønnedes skattelettelser højere end at fjerne fattigdomsydelserne.

Man forhindrer også, at dagpengefóringelserne rulles tilbage og sikrer, at tilbagetrækningsreformens massive fóringelser på efterløn og pension gennemføres. Indimellem hyldes der stadig væk i regeringsgrundlaget den sære logik, at løsningen på stigende ungdomsarbejdsledsløshed og langtidsløshed er at afskaffe efterlønnen, at øge antallet af arbejdsløse ved at øge arbejdsudbuddet og smide de arbejdsløse ud af dagpengesystemet. Samtidig har man tilsyneladende stadig væk indimellem den opfattelse, at skattelettelser til de rigeste skaber mere udvikling, indfrier flere behov og skaber flere arbejdspladser end investeringer i uddannelse, sygehuse, daginstitutioner og ældrepleje.

Så vi har fået et nyt flertal, men vi må også konstatere, at den måde, det flertal er skruet sammen på, forhindrer, at regeringen af sig selv gennemfører et konsekvent opgør med VKO-politikken. Det

er derfor, der hver eneste dag er brug for alle Enhedslistens mandater. Vi vil arbejde konsekvent for, at løfterne om afskaffelse af start-hjælp og kontanthjælpsloft, tilbagerulning af dagpengefóringelserne og de omfattende nedskæringer på uddannelsesområdet i forbindelse med genopretningspakken opfyldes. Jeg vil gerne sige det helt klart: Enhedslisten stiller ikke ultimative krav, men vi forudsætter, at der føres en politik, der skaber tusindvis af nye arbejdspladser, gør op med fattigdom og ulighed, for for os er et opgør med kontraktpolitikken ikke det samme som et ophørsudsalg af valgløfter.

Statsministeren har lagt meget vægt på, at regeringsgrundlaget er kommet til at se ud, som det gør, fordi hun er god til at tælle til 90. Hvis det er rigtigt, og det er der grund til at tro, ved hun også godt, at der ikke står 90 mandater bag alle dele af regeringsgrundlaget. Så ved hun godt, at hun står over for det valg at føre en politik, der bryder med de sidste 10 års VKO-politik, en politik, der skaber arbejdspladser, mere lighed og udvikling i velfærden, sikrer en ambitiøs klimapolitik og en anstændig udlændingepolitik, sammen med Enhedslisten eller at fortsætte VKO-regimets politik sammen med Venstre og/eller Dansk Folkeparti og med usvigelig sikkerhed tabe næste valg.

Enhedslisten er indstillet på kompromiser og på at indgå aftaler, hvor vi slet ikke får vores politik igennem på alle områder, men vi kan ikke forestille os et eneste område, hvor en ny regering efter 10 år under VKO skal gennemføre nye fóringelser. Vi har fokus på en aktiv indsats for at skabe flere arbejdspladser gennem investeringer i vedvarende energi og energibesparelser, udbygning og forbedring af den kollektive trafik og flere penge til mere og bedre velfærd. Det er positivt, at regeringen vil modvirke ulighed, men vi vil have klart fastlagte mål for mere lighed. Der skal investeres i bedre uddannelse, bedre ældrepleje, bedre sundhedsbehandling med lige adgang for alle, velfærden skal have et markant løft, og den offentlige sektor skal demokratiseres. Der skal gøres op med krav om udlicitering og nulvækst.

Regeringen har proklameret en ny EU-politik. Det forudsætter viljen til at turde indgå i nye og utraditionelle samarbejder. Vi støtter gerne en EU-politik, der støtter opgøret med social dumping, støtter indførelse af en Tobinskat, hvor pengene går til verdens fattige eller fordeles af parlamenter og regeringer i de enkelte lande, og støtter et opgør med hensynet til kemikaliekoncerner i Europa, sådan at vi selv og ikke mindst vores børn beskyttes effektivt mod farlige kemikalier og hormonforstyrrende stoffer.

Vi opfordrer til gengæld regeringen til at sætte en stopper for EU's snigende overtagelse af magten til at bestemme, hvilken økonomisk politik der skal føres i Danmark, og til at sætte sig i spidsen for et oprør mod den brutale nedskæringspolitik, der er ved at smadre de sidste rester af velfærd i EU-medlemslandene, skaber massiv arbejdsløshed og ødelægger mulighederne for at skabe udvikling og velfærd i de europæiske lande. For det er nemlig sådan, at investeringer i grøn omstilling, investeringer i velfærd til befolkningerne ikke bare er løsningen i Danmark, det gælder også i de øvrige EU-lande. Den løsning er imidlertid kun mulig, hvis vi lader banker og spekulanter betale deres rimelige andel af regningen for krisen. Derfor er jeg særlig glad for den formulering, der er i det forslag til vedtagelse, som vi har været med til at fremsætte i dag, og som handler om, at alle skal betale deres rimelige andel, yde deres rimelige andel. Det passer nemlig ret godt med at lade banker betale noget mere, så det ser jeg frem til at diskutere lidt mere.

Vi har altså fået et nyt flertal, vi har fået en ny regering, nu skal vi også have en anden politik, og jeg lover, at det vil Enhedslisten arbejde hårdt for hver eneste dag.

Kl. 17:10

Formanden:

Der er syv medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 17:10

Kl. 17:13

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu er det jo sådan, at når Enhedslisten dels har fået en del flere medlemmer, dels er blevet parlamentarisk støtte for den nye regering, begynder man sådan at gå lidt mere bag om facaden. Det, vi alle sammen har stående i vores arbejdsprogram, partiprogram, principprogram, er det, vi egentlig gerne ville have gennemført, hvis vi havde 90 mandater. Det er der nok ikke nogen af os der får, og det er måske også godt det samme, specielt når jeg ser på Enhedslistens principprogram. Jeg vil godt bare læse et enkelt afsnit op, meget kort:

»Derfor er det nødvendigt at gennemføre en revolution – i betydningen et gennemgribende systemskifte, hvor en mobiliseret og velorganiseret arbejderklasse og dens allierede fratager den herskende klasse de enorme magtmidler, den reelt bestyrer i dag.

Konkret drejer det sig selvfølgelig om overtagelse af de økonomiske nervecentre (arbejderovertagelse af de større virksomheder, demokratisk kontrolleret samfundseje af bank- og kreditvæsen), men også om at erstatte centrale dele af statsapparatet med nye folke-magts-organer. Frem for alt opløsning af politiet og militæret, der gang på gang har vist sig som kapitalmagts sidste, alt for effektive, allierede.«

Kl. 17:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:12

Per Clausen (EL):

Jeg takker for det overraskende spørgsmål fra fru Pia Kjærsgaard. Vi ved alle sammen, hvordan det gik Det Konservative Folkeparti, da hr. Brian Mikkelsen brugte en hel dag midt under valgkampen på at læse Enhedslistens valgprogram, så bliv endelig ved med det.

Men jeg vil sådan set bare sige, at det, Enhedslisten mener – og det er der, jeg elsker hr. Simon Emil Ammitzbølls evne til at forenkle, og det vil jeg prøve at benytte mig af her – er, at når vi har en verden, hvor uligheden stiger, når vi på trods af en enorm rigdom også ser enorm fattigdom, og når vi ser en produktion og et ressourcetilforbrug, som truer, man kan sige naturgrundlaget, som jo er forudsætningen for, at vi fortsat kan have et liv, så er der brug for radikale og store samfundsforandringer. Det havde Venstres tidligere formand Anders Fogh Rasmussen jo også fundet ud af, da han på et Venstremøde til deltageres store begejstring talte om, at der skulle gennemføres en grøn revolution. Det er alt, alt for sent at begynde at hidse sig op over, at folk bruger ordet revolution, vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 17:13

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 17:13

Pia Kjærsgaard (DF):

Så bare om det allersidste vil jeg bede hr. Per Clausen om et konkret svar og ikke bare sådan en gang træden vande og rygsvømning og snakken udenom:

»Frem for alt opløsning af politiet og militæret, der gang på gang har vist sig som kapitalmagts sidste, alt for effektive, allierede.«

Opløsning af politi og militær – står det stadig væk til troende? Er det det, Enhedslisten vil, hvis Enhedslisten en dag får flertal, og er det det, Enhedslisten vil arbejde for i den nuværende situation?

Kl. 17:13

Formanden:

Ordføreren.

Per Clausen (EL):

Det trøster mig, at fru Pia Kjærsgaard mener, det er nødvendigt at sige, at jeg svømmer rygsvømning, for hvis det var indlysende for lyttere og seere, behøvede hun jo ikke at sige det. Det er jo sådan et trick, man har i Folketinget, nemlig at man fortæller, at man har vundet, når man måske er ved at tabe.

Jeg vil godt sige til fru Pia Kjærsgaard, at nej, formuleringen om politiet er ikke rigtig. Den dækker over den kendsgerning, at i en række lande har forsøg på at indføre socialisme ved hjælp af valg, hvor man har vundet valget og har fået flertal, blevet mødt med, at militæret og politiet har slået befolkningen ned – Chile er bare ét eksempel.

Men det er fuldstændig korrekt, at vi i Danmark i fremtiden skal have et politi, men et militær? Altså, så vidt jeg har forstået, er man ved at afvikle det med store nedskæringer hvert eneste år i fremtiden, så det kan godt være, vi skal afvikle det.

Kl. 17:14

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 17:14

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg kunne jo i hr. Per Clausens tale notere mig, at hr. Per Clausen heller ikke var tilfreds med, at den nye regering er løbet fra en lang række løfter, bl.a. løftet om 24 elever i klasserne, løftet om to lærere i klasserne, løftet om at forlænge dagpengeperioden og en lang række andre løfter. Jeg er da glad for, at jeg deler det syn med Enhedslisten og hr. Per Clausen, at det er problematisk, når politikerne lover et og bagefter gør det modsatte.

Derfor vil jeg egentlig gerne spørge hr. Per Clausen helt konkret om noget af det, som jeg ved hr. Per Clausen og Enhedslisten går meget op i, nemlig forbruget ude i kommunerne. Der var jo også fra S og SF's side blevet lovet, at der skulle være en vækst i kommunerne, og derfor vil jeg, når den nye økonomi- og indenrigsminister i Berlingske Tidende i tirsdags siger, at der vil være nulvækst i kommunerne frem til 2013, blot høre hr. Per Clausen, om det er noget, hr. Per Clausen og Enhedslisten vil kæmpe for at få ændret i en finanslov, og i så fald hvor langt man vil gå.

Kl. 17:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:15

Per Clausen (EL):

Jeg forsøgte i min tale at antyde, at statsministeren stod over for den spændende udfordring, at der ikke var 90 mandater bag regeringsgrundlaget på alle områder, og da slet ikke 90 mandater bag alt, hvad den nye økonomi- og indenrigsminister kunne finde på at sige. Enhedslisten vil naturligvis arbejde for, at vores politik sætter sig igennem i de finanslove, vi får mulighed for at være med til at lave i de kommende år. Hvor meget vi kommer igennem med, tør jeg ikke sige, men jeg kan love, at vi vil se finanslove, som fører til større lighed, og som fører til, at der bruges flere penge på velfærd i Danmark.

Kl. 17:16

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg er sådan set glad for, at hr. Per Clausen bekræfter, at det er meget problematisk, når partier og politikere går til valg og lover og lover for efterfølgende, nærmest på valgnatten, at løbe fra de løfter, de har givet. Jeg kan også høre på det, hr. Per Clausen siger, at hr. Per Clausen og Enhedslisten sådan set stadig væk mener, at der skal være et større forbrug ude i kommunerne. Tidligere har Enhedslisten og hr. Per Clausen sagt, at når man havde nulvækst, betød det nedskæringer og fyringer. Derfor vil jeg gerne helt konkret høre fra Enhedslisten: Hvor mange fyringer af offentligt ansatte på baggrund af nulvækst i kommunerne vil Enhedslisten acceptere?

Kl. 17:16

Kl. 17:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:17

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt sige, at hvis det nu var sådan, at Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten havde flertal alene, kunne man jo med fuld ret sige til Socialdemokraterne og SF: Hvorfor gennemfører I ikke den politik, I er enige med Enhedslisten om? Men jeg vil sige, at hvis man ville forsøge at gøre det med de flertalsmuligheder, der er i Folketinget i dag, så ville det jo kræve et kup, og selv om nogle mistænker Enhedslisten for at gå ind for den slags, gør vi det ikke. Vi mener faktisk, at flertallet i Folketinget bestemmer, og det betyder, at Det Radikale Venstre – efter min mening – har en helt urimelig stor indflydelse.

Så vil jeg bare til sidst sige: Enhedslisten vil ikke støtte finanslove eller andre forslag i Folketinget, som fører til nulvækst i kommunerne og fyringer af offentligt ansatte.

Kl. 17:17

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 17:18

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Man ved jo nærmest ikke, hvor man skal begynde. Jeg kunne foretage en hurtig omskrivning af Enhedslistens politik: Skattestigninger til alle og ingen pølser til de fattige. Det tror jeg er pointen der.

Dernæst vil jeg gerne sige tak for jobtilbuddet, og jeg vil også gerne sige top. Det bliver 1.900 kr. i timen, for jeg skal betale topskat, så derfor skal det jo op på et vist niveau, og så vil alt om kommunisme, revolution og nationalisering selvfølgelig blive pilleret ud, for det kan vi ikke have i moderne tider.

Så hånedes hr. Per Clausen fru Pia Kjærsgaard for at have læst Enhedslistens partiprogram, og det forstår jeg sådan set godt, for hvis vælgerne havde læst det, havde man jo næppe fået 12 mandater.

Hr. Per Clausen siger så: Der er to ting, der er vigtige for Enhedslisten. Det ene er flere arbejdspladser – det er vi meget enige i – og det andet er mindre ulighed. Hvordan kombinerer man disse to ønsker på en gang?

Kl. 17:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:19

Per Clausen (EL):

Nu ved jeg jo, at hr. Simon Emil Ammitzbøll er meget optaget af markedskræfter. Jeg tror, at vi vil sende det tilbud, vi havde til hr. Simon Emil Ammitzbøll, i udbud og se, om vi ikke kan få lidt mere for pengene end det, hr. Simon Emil Ammitzbøll er i stand til at by-

de på. Det er jo ikke nogen særlig god begrundelse, at hr. Simon Emil Ammitzbøll skal betale topskat – det betyder ikke, han skal have mere, end han er værd. Så det bliver nok ikke anderledes, end at det tilbud så smuttede.

Så vil jeg bare sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at arbejdspladser får man, hvis man vil investere i arbejdspladser. Hvis man investerer i at bygge vindmøller, hvis man investerer i at renovere bygninger for at spare energi, hvis man investerer i bedre uddannelse, hvis man investerer i bedre velfærd, så bliver en stor del af de penge faktisk brugt til, at mennesker arbejder, og det skaber arbejdspladser. Samtidig skaber det værdi i samfundet; det skaber noget af det, vi har brug for. Det er sådan set den ganske enkle måde at gøre det på.

Kl. 17:20

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:20

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er da glad for, at hr. Per Clausen vil følge markedskræfterne på et enkelt punkt, selv om ordføreren øjensynligt ikke forstår dem.

Ville det ikke være meget bedre at skabe gode forhold for erhvervslivet i stedet for at investere? Det er jo sådan, arbejdspladser kommer; det er sådan, arbejdspladser og virksomheder kommer til Danmark. Investere i arbejdspladser – det er sådan et enhedslistensk nysprog, for det dækker i virkeligheden over, at man skal bruge endnu flere af danskernes penge på deres vegne. Og hvor er det, man skal investere? Hvor skal de penge komme fra? Er det olieselskaberne, der skal betale noget mere, er det bankerne, der skal betale noget mere, er det bryggerierne, der skal betale noget mere, er det brødfabrikkerne, der skal betale noget mere? Hvem er det, der skal betale noget mere?

Enhedslisten har jo dybest set kun to synspunkter: Punkt 1, virksomhederne skal betale noget mere, og punkt 2, alle skal have nogle flere penge af det offentlige. Hvem er det, der skal betale regningen? Hvor er det, Enhedslisten vil presse statsministeren og regeringen til at give indrømmelser og pålægge dansk erhvervsliv højere skatter? Hvilke dele af dansk erhvervsliv skal straffes?

Kl. 17:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:21

Per Clausen (EL):

Enhedslisten har sådan set ikke noget særligt ønske om straffe nogen, men jeg kan forstå, at hr. Simon Emil Ammitzbøll opgav det der standpunkt om, at Enhedslisten ikke ville sørge for, at der var pølser til børnene – nu skulle de åbenbart alle sammen have gratis pølser. Det passer også mere på et socialistisk standpunkt.

Lad os bare tage spørgsmålet om investeringer i vedvarende energi. Det koster rigtig mange penge de næste 10 år, men det vil koste endnu flere penge i de næste 30 år, hvis vi ikke gør det. Derfor skal vi investere i det. Hvordan gør vi så det? Vi har foreslået, at man kunne fremskaffe pengene ved en fremrykket beskatning af nogle af pensionskasseformuerne. Man kunne også skaffe pengene ved at lave grønne statsobligationer, som pensionskasserne så investerer i. I det hele taget kan man skaffe pengene på rigtig mange måder, for pointen er, at der i Danmark er enormt mange penge, som burde kunne investeres i noget af det, danskerne har brug for. Det er sådan det, Enhedslistens politik går ud på, nemlig at sikre, at de penge, der er i Danmark, investeres i noget, vi har brug for.

Kl. 17:22

Kl. 17:24

Formanden:

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 17:22

Lars Barfoed (KF):

Nu har vi i Det Konservative Folkeparti jo ikke haft nogen gang ude i det der tårn, hvor der fandt vigtige drøftelser sted. Jeg ved ikke, om Enhedslisten var derude, men jeg synes ikke, at jeg bemærkede fra de reportager, man så ude fra det her tårn eller uden for tårnet, at Enhedslisten sådan kørte ud og ind af tårnet. Det fører jo til spørgsmålet: Hvad er det egentlig, der er Enhedslistens baggrund for at støtte den her regering?

Jeg kan afsløre, at Det Konservative Folkeparti jo ikke støtter den regering, der er dannet. Vi havde gerne set en anden regering dannet. Vi mener ikke, at den regering, der nu er dannet, kan løse landets problemer. Men har Enhedslisten overhovedet stillet nogen krav til den her regering, eller har regeringen bare fået en blankocheck fra Enhedslisten? Er der nogen krav, Enhedslisten har stillet til regeringen, som offentligheden ikke har fået kendskab til, men som hr. Per Clausen har lejlighed til måske at delagtiggøre os andre i her i dag?

Kl. 17:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:23

Per Clausen (EL):

Jeg skal starte med at afsløre over for hr. Lars Barfoed, at journalister i Danmark er ret dovne. Det der med at gå om til en bagindgang kan de ikke klare. Det er det første, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at Enhedslisten ikke har stillet nogen krav til den her regering, for vi er jo ikke en del af den. Vi har haft nogle ønsker til regeringsgrundlaget, og som det fremgik af min tale, har vi på en række områder kunnet konstatere, at de ønsker, vi har, er med i regeringsgrundlaget. På andre områder er de det ikke. Men der, hvor den store politiske diskussion og det store slagsmål kommer, er jo nu, hvor vi skal til at lave en finanslov sammen. Det er da klart, at vi har en række krav og synspunkter, vi gør gældende, om bedre velfærd, større lighed, investeringer i miljø osv., og der har vi da en indlysende forventning om at vi vil få indrømmelser og få indflydelse.

Kl. 17:24

Formanden:

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 17:24

Lars Barfoed (KF):

Nu er der måske nogle, der har bemærket, at fru Margrethe Vestager og jeg havde sådan nogle drøftelser om samarbejde hen over midten i dansk politik under valgkampen. Der er det jo spændende nu, om den nye regering vil samarbejde hen over midten. Når jeg stillede hr. Per Clausen det spørgsmål, er det naturligvis, fordi vi bl.a., når det gælder finansloven og i det hele taget den økonomiske politik, jo er spændte på, hvad det egentlig er, regeringen vil i forhold til de borgerlige partier, og om man vil samarbejde om den økonomiske politik og finansloven.

Så er det bare, jeg spørger hr. Per Clausen: Hvis det er sådan, at regeringen baserer sin økonomiske politik og sin finanslov på et samarbejde med de borgerlige partier, er Enhedslisten så stadig væk parlamentarisk grundlag for regeringen?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:24

Per Clausen (EL):

Det er jo sådan, at jeg har forstået, at der i regeringen er et stærkt ønske om at lave et samarbejde hen over midten, og det må så blive med Venstre eller Dansk Folkeparti, fordi Det Konservative Folkeparti jo ikke helt kan levere nok mandater. Men jeg vil gerne sige, at Enhedslisten støtter den regering, vi har nu, fordi alternativet under alle omstændigheder er meget værre. Det har vi ikke tænkt os at holde op med. Men det er klart, at vi ikke stemmer for love, som indeholder forringelser, og hvis indhold er aftalt med de borgerlige partier.

Kl. 17:25

Formanden:

Hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:25

Peter Christensen (V):

Tak for det. Jeg vil jo ikke kritisere den nye regering for at have droppet både millionærskatten, bankskatten og flypassagerafgiften. Der er jo som bekendt større glæde i Himmerige over 1 omvendt synder end 99 frelste. Men det, der alligevel får mig til at stille hr. Per Clausen et spørgsmål, er, at hr. Per Clausen så specifikt går efter bankskatten. Er det, fordi der ligger en aftale med Enhedslisten om, at når man laver en skattereform med regeringen, er det et af de steder, man får en indrømmelse? Når jeg spørger, er det ikke, fordi jeg sådan ser konspirationer alle steder, men det var bare så påfaldende, at det ikke var med i regeringsgrundlaget, når det var en så stor mærkesag for både Socialdemokratiet og SF under valgkampen, og så kunne det jo være nærliggende, at man har pillet det ud for at kunne give det til Enhedslisten under forhandlingerne.

Kl. 17:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:26

Per Clausen (EL):

Jeg synes, det lyder som en rigtig god idé. Jeg håber, at regeringen har lyttet til det meget gode råd, man har fået af hr. Peter Christensen. Det er en strålende idé, godt fundet på, tak for hjælpen.

Kl. 17:27

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 17:27

Peter Christensen (V):

Jeg er heller ikke i tvivl om, at regeringen godt kan bruge lidt hjælp og erfaring. Men det, vi hørte tidligere, var så også, at SF var meget præcis, med hensyn til at når man ser på skattepolitikken, må der godt være stigninger, regninger også til de svageste, for på sigt kan det være, at der kommer en eller anden form for kompensation, og man skal se det som en helhed. Er det et synspunkt, Enhedslisten også deler i forhold til forhandlinger om en skattereform, at det godt kan være, at en skattereform isoleret set øger uligheden, og det gør ikke noget, hvis der på sigt eller andre steder i socialpolitikken gives noget mere. Er det også sådan en pragmatisk tilgang, Enhedslisten har til de forhandlinger?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:27 grundlag for en regering, og der skal man jo kæmpe nogle kampe, og nogle gange kan man også som parlamentarisk grundlag sige: Jamen den her kamp har vi kæmpet, men vi har ikke vundet, og så vil vi heller ikke støtte. Det kan man jo godt gøre.

Per Clausen (EL):

Jeg synes, jeg hørte, at hr. Jesper Petersen fra SF udtrykte sig lidt mere præcist, men jeg kan godt bare have ønsket at høre noget, der var mere præcist end det, hr. Peter Christensen siger.

Men jeg vil bare gøre det helt klart, at i en skattereform eller i sammenhæng med en skattereform skal man vedtage en lovgivning, der fører til øget lighed i vores samfund, ikke til større ulighed.

Kl. 17:27

Er det her et område, hvor man fra Enhedslistens side vil stå fast og sige, at man ikke vil have en øget ulighed? De her 5 mia. kr. går jo netop ind og giver en øget ulighed. Det er noget, som de lavtlønnede vil opleve i deres hverdag hver eneste dag.

Nu blev der før spurgt ind til, om man vidste, hvad en familie med to voksne og to børn får, når den er på kontanthjælp. Jeg kan også sige, at når man kommer lidt ud i periferien uden for de store byer, så er der altså folk, der går på arbejde og får en løn, der ligger på 20.000 kr. om måneden. De kommer også til at betale det her, de kommer også til at betale en væsentlig højere pris. De får det utrolig svært.

Formanden:

Så er det hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:28

Vil Enhedslisten her sige, at man vil være med til at bekæmpe den ulighed, som den her finansiering lægger op til?

Kl. 17:31

René Christensen (DF):

Tak. Det har været en interessant dag indtil videre, og jeg må da rose Enhedslisten for, at man trods alt holder fast i en lille smule af sin politik endnu. Hos ordføreren fra Socialistisk Folkeparti, der var heroppe tidligere, var der jo intet tilbage; der havde man afleveret alt. Det eneste, man havde tilbage, var, at man måske får lov til at vælge farven på de biler, man skal køre rundt i. Men sådan kan det jo gå – hvis det er nok for en.

Så vil jeg gerne spørge: Når man nu er blevet den nye regerings parlamentariske grundlag og der bliver talt meget om det her med social lighed og social ulighed, og når vi nu kan høre det her, som vi alle sammen ved, nemlig at der nu kommer afgifter for 5 mia. kr., er ordføreren så ikke enig i, at det netop rammer de svageste, altså dem, som har de lave lønninger, og som skal ud at betale langt mere for de forbrugsvarer, de skal købe i deres hverdag? Er ordføreren ikke enig i, at når man lægger afgifter på netop tobak og usunde varer, og vi har set den ene SFI-rapport efter den anden, som viser, at det at have en usund livsstil og ryge mange cigaretter også hænger sammen med lav indkomst, så vil netop den her måde at finansiere det på give en øget ulighed?

Kl. 17:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:31

Per Clausen (EL):

Jeg er glad for, at hr. René Christensen bringer virkeligheden ind i Folketinget, for når debatterne foregår herinde i Folketingssalen, kunne man godt få indtryk af, at der er rigtig få folketingsmedlemmer, som ret tit møder nogle mennesker, som har lave indkomster og f.eks. har et hårdt arbejde. Det ville f.eks. have været dejligt, hvis hr. René Christensen havde draget den diskussion ind, da man diskuterede tilbagetrækningsreform, for så ville det have ført til, at Dansk Folkeparti havde stemt imod tilbagetrækningsreformen. Men det valgte man ikke at gøre.

Jeg kan love jer, at en finanslov, der vedtages med Enhedslistens stemmer, vil være en finanslov, der fører til øget lighed og ikke til øget ulighed, og det vil være en finanslov, hvor der bliver afsat flere penge til velfærd og ikke færre penge til velfærd. Sådan vil det være. Men man får ikke mig til i detaljer at beskrive, hvor Enhedslistens smerteterskel er, for det kan jo være, vi kan få vores venner i regeringen til at gå på den anden side af det, der er grænsen for, hvad vi vil acceptere, og det vil vi jo ikke forhindre.

Kl. 17:29

Kl. 17:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Pind for en kort bemærkning.

Kl. 17:32

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt sige til hr. René Christensen, at Enhedslisten holder fast ved hele sin politik; det kan godt være, vi ikke kommer igennem med det hele i denne valgperiode, men vi arbejder så meget på det, som vi overhovedet kan.

Til det andet vil jeg sige, at det er fuldstændig rigtigt, at indførelse af de afgifter, hr. René Christensen nævner, har social slagside, og derfor skal det være sådan, at medmindre man insisterer på at ryge rigtig meget og spise rigtig meget sukker, så vil de forbedringer, der bliver gennemført for de fattigste i Danmark, være så store, at man faktisk kommer ud af det med bedre muligheder for at holde en ordentlig fødselsdag for sine børn, end man havde i VKO-regimets tid.

Kl. 17:30

Søren Pind (V):

Jamen det kan da være, at vi kan komme det lidt nærmere alligevel. Har hr. Per Clausen den forventning, at han vil stemme for den skattereform, som er beskrevet i regeringsgrundlaget, hvor det fremgår af den offentlige debat, at der vil ske lettelse af topskatten?

Kl. 17:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. René Christensen.

Kl. 17:30

Per Clausen (EL):

Jeg har meget svært ved at forestille mig, at Enhedslisten kan stemme for en skattereform, som indbefatter, at man f.eks. hæver topskattegrænsen, og jeg har forstået, at det er det, det handler om. Men man kan da ikke udelukke, at man kan lave en konstruktion, selv om min fantasi ikke rækker til at se det, der gør, at der faktisk kommer flere skattelettelse til dem i bunden end dem i toppen, og det er jo

René Christensen (DF):

Det lyder interessant. Nu har vi jo prøvet – og det har jeg som repræsentant for Dansk Folkeparti også prøvet – at være parlamentarisk

sådan set det, der er afgørende for os, plus at man sørger for, at der er indtægter, så man kan opretholde og udvikle vores velfærd. Det er sådan set afgørende for os.

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Pind.

Kl. 17:33

Søren Pind (V):

Så hr. Per Clausen leverer hermed stemmer i aften til den skattereform, der er beskrevet i regeringsgrundlaget?

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:33

Per Clausen (EL):

Altså bare fordi jeg ikke vil love hr. Søren Pind at stemme imod skattereformen og dermed sikre hr. Søren Pind vetoret, i forhold til hvad der skal være indholdet i skattereformen, har jeg jo ikke lovet at stemme for den, vil jeg sige til hr. Søren Pind. Jeg har bare lovet hver eneste dag at bestrebe mig på at lave samarbejde med regeringen for at undgå, at hr. Søren Pind og hans parti får indflydelse.

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Villum Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:33

Villum Christensen (LA):

Tak for det. Det er vist tydeligt for enhver, at når det drejer sig om skat og politik, må der forekomme visse spændinger i den nye røde familie. Det er der vist ikke ret mange der kan være uenige i. Det er måske heller ikke så underligt, når vi nu har med et støtteparti at gøre, som i valgkampen har plæderet voldsomt for nationalisering af Mærsk og beslaglæggelse af virksomheder. Der er også et stykke vej til de andre partier, når støttepartiet i partiprogrammet – og nu skal jeg nævne noget andet end det, vi hørte fra fru Pia Kjærsgaard – skriver, at man fastholder strejker, demonstrationer, ideologisk kamp og civil ulydighed som en nødvendighed for en udvidet styrkeposition. Det var vist ret præcist citeret.

Det ved jeg godt at man prøver at løbe lidt fra, men lad os så tage en udtalelse fra fru Johanne Schmidt-Nielsen her i Børsen i foråret, som går lidt i samme retning, nemlig at omfordeling nu er vigtigere end vækst. Det bliver der nikked til, kan jeg se. Nu har vi jo fået en ny rød vækstminister. Hvis Enhedslisten skulle bestemme, ville man så kræve en omfordelingsminister? Ville det være lige så vigtigt for Enhedslisten?

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ja tak! Ordføreren.

Kl. 17:35

Per Clausen (EL):

Jeg er glad for, at hr. Villum Christensen stillede så mange spørgsmål, at jeg selv kan vælge, hvad for et jeg vil svare på. Det vil jeg så gøre, og så vil jeg svare på det, som fru Johanne Schmidt-Nielsen – det der med at sige fru om Johanne kniber lidt for mig – har udtalt til medierne, nemlig at omfordeling er vigtigere end vækst. Til det vil jeg sige, og det sagde jeg også i min tale, at for os er det en forudsætning for politik, at vi reducerer vores ressourceforbrug og reducerer vores forurening. Det er den betingelse, der er for at føre en ansvarlig politik, så man ikke efterlader miljøregningen i børneværel-

set. Det er klart, at når man har den politik, bliver fordelingen af jordens ressourcer, fordelingen af rigdommene, også meget vigtig.

Jeg ved det ikke, men jeg tror såmænd nok, at der er et par ministre i den nuværende regering, der selv mener, at de er omfordelingsministre – skatteministeren, socialministeren osv. – så måske har vi sådan nogle omfordelingsministre i forvejen. De gør det bare ikke helt grundigt nok endnu, men det kan de lære.

Kl. 17:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Villum Christensen.

Kl. 17:36

Villum Christensen (LA):

Hvor økonomien formentlig vil slå sprækker i det nye samarbejde, er jeg ret sikker på – og det kan vi også høre her – at når det drejer sig om klima og miljø, er der lidt mere samklang. Vi kan også se i regeringsgrundlaget, at man er lidt mere præcis på det punkt. Der har sikkert været et kapløb om at være mest grøn og foreslå flest afgifter.

Nu er det jo stort set kun Maldiverne, der er mere grønne end Danmark, når det handler om krav til reduktion af CO₂. Hvis Enhedslisten skulle på banen, tror jeg ikke, at en guldmedalje ville række – så ville det blive diamant eller sådan noget lignende. Man foreslår i hvert fald i sit program, at vi ikke bare skal have en betalingsring om København, men at vi skal have det i alle store byer; man foreslår sågar, at vi skal have en havvindmøllepark af dem til 10-15-20 mia. kr. hvert evig eneste år, hvilket sådan ca. er 300 mia. kr. frem til 2020, som vi typisk regner med.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om Enhedslisten har tænkt over, hvad det ville betyde for elregningen for en kontantshjælpsmodtager, hvis man over PSO-afgiften skulle finansiere en vindmøllepark hvert evig eneste år, altså svarende til et beløb på 300 mia. kr. Jeg vil også bare høre: Mener Enhedslisten virkelig det, man har skrevet?

Kl. 17:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:37

Per Clausen (EL):

Vi ville altid ønske, når man tænker på, hvor meget tid folk bruger på at læse vores programmer, at de så læste dem færdig. Det er så ærgerligt, for hr. Villum Christensen kunne jo anklage mig for at være sådan en grim karl, der vil bruge pensionskassernes midler til at investere i udvikling af vedvarende energi, hvad der jo er vores politik, i stedet for at anklage mig for at ville lægge det hele på PSO-afgiften.

Det er bare for at sige til hr. Villum Christensen, at pointen er, at vi vil gøre det nødvendige for at sikre, at der i dag bliver investeret i vedvarende energi i tilpas omfang til, at Danmark kan blive uafhængig af fossile brændstoffer, og til, at vi faktisk om 10-15-20 år vil kunne få energi betydeligt billigere, end hvis man forfølger hr. Villum Christensens idé, som går ud på at lade stå til og bare fortsætte med at bruge de fossile brændstoffer.

Så bare en enkelt bemærkning: Selvfølgelig er der visse uenigheder mellem regeringspartierne og os, men hvis nu bare Liberal Alliance eller Dansk Folkeparti engang imellem ville stå ved deres principper – det gør man ikke, så det er ikke noget problem – ville der vel også være en smule brudflader blandt de borgerlige.

Kl. 17:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lykke Friis for en kort bemærkning.

- Kl. 17:38
Lykke Friis (V):
 Tak. Nu var der jo nogle skatter, der ikke blev til noget derude i tårnet, men jeg synes dog, at jeg lyttede mig frem til, at når det gjaldt EU, var der tilslutning til den såkaldte Tobinskat. Det er jo selvfølgelig i sig selv interessant at høre sådan et synspunkt fra Enhedslisten vedrørende skatter i EU, altså at der er noget ved EU, der er godt. Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at få en forklaring på, hvordan sammenhængen med at få mere vækst og beskæftigelse i EU er, hvis det så kun er EU, der indfører sådan en skat.
- Kl. 17:39
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ordføreren.
- Kl. 17:39
Per Clausen (EL):
 Nu vil jeg for god ordens skyld sige, at jeg var omhyggelig, da jeg sagde, hvad Tobinskatten skulle bruges til. Den skulle afsættes til de fattige lande som ulandsstøtte eller – eller – den skulle administreres af de enkelte nationer. Så fru Lykke Friis må nok se i øjnene, at jeg ikke er blevet så EU-begeistret, at jeg går ind for en EU-skat. Der sætter vi grænsen.
 Så vil jeg sige, at jeg må indrømme, at det går ud over min fatteevne, at man kan forestille sig, at det at lægge en meget lille skat på finansielle transaktioner, der jo ikke skaber nogen værdi, skulle betyde, at EU's evne til at producere varer, sælge dem og klare sig på det globale marked skulle blive dramatisk reduceret.
- Kl. 17:39
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
 Fru Lykke Friis.
- Kl. 17:39
Lykke Friis (V):
 Så de erfaringer, man har set bl.a. i Sverige, hvor man har indført noget lignende, og det så fører til, at City of London blev den store vinder, gør altså ikke indtryk på hr. Per Clausen?
- Kl. 17:40
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ordføreren.
- Kl. 17:40
Per Clausen (EL):
 Jeg tror, at vi i Danmark skal leve af at producere noget, der har egentlig værdi, og ikke leve af at være et hjemsted for finansiel spekulation.
- Kl. 17:40
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.
- Kl. 17:40
Kristian Thulesen Dahl (DF):
 Tak. Det har jo været en stor oplevelse at høre hr. Per Clausen på talerstolen. Mange partier gør det, at de indrykker store annoncer i aviserne for at reklamere for deres politik, fordi de gerne vil have, at befolkningen får kendskab til partiets politik. Hr. Per Clausen synes at have det lidt anderledes. Han virker lidt beklemmt på talerstolen. Når man spørger ind til Enhedslistens program, virker det altså ikke sådan sprudlende, eller som om man virkelig glæder sig over, at folk for alvor engagerer sig.
 Jeg bed mærke i, at da fru Pia Kjærsgaard tidligere spurgte til det afsnit, der jo handler om at nedlægge politiet og militæret, så var
- svaret, at det var noget, der handlede om Chile. Altså, jeg står med hele programmet her, vil hr. Per Clausen ikke lige underholde mig med, hvor det fremgår, at det handler om Chile? Længere oppe på den samme side står der: Derfor er gode argumenter og gode frokoster bag lukkede døre hverken ved overenskomstforhandlinger eller på Christiansborg overordnet set vejen frem.
 Der står videre i det afsnit, der handler om det der med, at man skal opløse politi og militær: Det gælder den danske stat og endnu mere altomfattende den EU-stat, der er under opbygning. Nu har jeg siddet og prøvet at bladere det igennem, og jeg kan ikke et eneste sted finde, at det handler om Chile. Kan hr. Per Clausen ikke lige underholde mig videre med, hvordan han er nået frem til, at det handler om Chile og ikke om Danmark?
- Kl. 17:41
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ordføreren.
- Kl. 17:41
Per Clausen (EL):
 Jeg forstår slet ikke hr. Kristian Thulesen Dahl. Hvis det er så indlysende, at jeg føler mig beklemmt ved at diskutere det her, hvorfor behøver hr. Kristian Thulesen Dahl så bruge halvdelen af sin taletid på at tale om, hvor beklemmt jeg er. Det kan ethvert menneske da se, hvis det er sådan, det er fat.
 Lad mig så bare sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at jeg synes, det er trist, at nu kan Dansk Folkeparti også blive vrede og hidse sig op over, at nogle vil opløse EU. Altså, hvad er det næste, man kan hidse sig op over? Og så det med Chile: Nej, jeg sagde, at det var baseret på nogle erfaringer i andre dele af verden. Vi har nok begået den fejl, at vi ikke i tilstrækkeligt omfang har taget hensyn til, at udviklingen i Danmark er anderledes. Det gør vi så nu. Vi er nemlig villige til at lære af vores fejl.
- Kl. 17:42
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Kristian Thulesen Dahl.
- Kl. 17:42
Kristian Thulesen Dahl (DF):
 Jeg må sige, at jeg blev lidt bekræftet i min første tese af hr. Per Clausens forsøg på et svar og hans snakken udenom. Altså, skal jeg nu forstå det sådan, at det med Chile var en svips, og det var bare et eksempel, som han drog frem? Faktisk var det sådan, at programmet skulle handle om Chile, det der med politi og militær, eller har jeg totalt misforstået programmet, så det ikke handler om noget med Danmark eller hvad? Når der står, at man vil opløse politi og militær i samme afsnit, som der står, at det gælder den danske stat, er det så, fordi Enhedslisten fortryder sit program? Er det, fordi Enhedslisten er blevet flov over sit program, så sig det dog bare. Jeg tror, der var en anden situation, hvor der var en ordfører, der sagde: Så spyt det dog ud, så kom ud med det, så har man det meget bedre bagefter.
- Kl. 17:43
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ordføreren.
- Kl. 17:43
Per Clausen (EL):
 Nu er det jo sådan i Enhedslisten, som er et demokratisk parti, at der er det medlemmerne, der vedtager, hvad der står i programmet, så det, der står i programmet, står der jo. Jeg vil så bare sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at selv om han ikke bryder sig om det, er det, som står i Enhedslistens program, udtryk for, at det, vi har set mest af i verden, er eksempler på forsøg på at indføre socialisme af demo-

kratisk vej, der er blevet smadret af politi og militær. Det har så ført til den vildfarelse, at det, det handlede om, var at nedlægge politiet, hvor det, det selvfølgelig handler om, er at sikre, at politiet respekterer de demokratiske spilleregler. Derfor har hr. Kristian Thulesen Dahl ret i, at det, der står i programmet, mildt sagt ikke er kloget formuleret.

Kl. 17:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 17:44

Kristian Jensen (V):

Hr. Per Clausen sagde lige, at det er medlemmerne, der bestemmer, hvad der er i programmet, men at det altså er en vildfarelse. Det vil sige, at hr. Per Clausen mener, at Enhedslistens medlemmer lever i en vildfarelse. Det har jeg sådan set altid ment. Der er jeg helt enig med hr. Per Clausen.

Mit spørgsmål går faktisk i en anden retning. Hr. Per Clausen indrømmede jo det, som den socialdemokratiske ordfører ikke ville indrømme, nemlig at afgifterne er det eneste sikre i det regeringsgrundlag, der er lagt frem, og at afgifterne kommer, og at de rammer de svageste. Så sagde hr. Per Clausen, at man fra Enhedslistens side ville sørge for, at det blev kompenseret. Vil det betyde, at Enhedslisten ikke vil stemme for en finanslov, medmindre den indeholder en afskaffelse af starthjælpen og kontanthjælpsloftet?

Kl. 17:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:44

Per Clausen (EL):

Jeg mener sådan set, at hr. Magnus Heunicke sagde det samme som mig, nemlig at isoleret set vil en indførelse af disse afgifter føre til social ulighed, men det vil man sørge for at kompensere for i forbindelse med finansloven ved at sikre, at finansloven ender med at skabe større lighed. Altså, intet kunne være mere herligt. Vi er faktisk, allerede inden forhandlingerne starter, enige med Socialdemokraterne om, hvor det skal ende henne. Det er jo dejligt.

Og så vil jeg sige til hr. Kristian Jensen, at jeg ikke tror, det vil være kloget at udstyre hr. Kristian Jensen med en færdig liste over, hvilke krav Enhedslisten vil stå ultimativt fast på i finanslovforhandlingerne med Socialdemokraterne. Men jeg vil sige, at jeg har svært ved at forestille mig, at Enhedslisten stemmer for en finanslov, der ikke betyder, at fattigdomsydelserne er fjernet.

Kl. 17:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 17:45

Kristian Jensen (V):

Jeg bad ikke om en færdig liste. Jeg stillede et konkret spørgsmål, fordi det nemlig var sådan, at fra hr. Magnus Heunicke fik vi ikke noget svar på, hvorvidt der ville komme en compensation. Vi fik at vide, at der måske ville ske en forbedring, hvis pengene var til stede på et eller andet tidspunkt. Ligesom fru Ellen Trane Nørby fik hr. Per Clausen til at sige konkret, at Enhedslisten ville stemme nej til en finanslov, der indeholdt nulvækst for kommunerne – jeg forstod hr. Per Clausens klare svar sådan, at det ville Enhedslisten stemme nej til – vil jeg bare gerne høre, hvordan Enhedslisten vil stille sig til en finanslov, der ikke indeholder en afskaffelse af starthjælpen og loftet over kontanthjælp.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:46

Kl. 17:46

Per Clausen (EL):

Nu skal man altid være opmærksom, når folk refererer, hvad man har sagt. Jeg erkender, at jeg selv har brugt det somme tider og er blevet anklaget for at snyde lidt på vægten. Jeg kan ikke afvise, at jeg har gjort det, men jeg vil bare påpege, at det, jeg siger, er to ting. For det første, at det er umuligt at forestille sig, at Enhedslisten vil stemme for en finanslov, som ikke fører til, at der bliver flere penge til velfærd, og for det andet, at det er umuligt at forestille sig, at Enhedslisten stemmer for en finanslov, som ikke sikrer, at der bliver større lighed i vores samfund, end der er i dag. Det er det, der er umuligt. Med hensyn til hvilke redskaber vi så bruger, tror jeg nok, det ville være dumt at fraskrive sig nogen og stå ultimativt fast på, at det var andre, der skulle bruges.

Kl. 17:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 17:47

Mai Henriksen (KF):

Hr. Per Clausen sagde i sin indledning, at vi nu har fået en ny regering og et nyt regeringsgrundlag, så nu skal vi have en ny politik. Regeringens fremlagte økonomiske politik må da siges at ligge langt væk fra Enhedslisten. Så hvordan forholder Enhedslisten sig til den skattereform, der er på vej, og som har til formål at sænke skat på arbejde, og hvilke indrømmelser får Enhedslisten til gengæld for at stemme for?

Kl. 17:47

Per Clausen (EL):

Det sidste ved jeg ikke endnu, og jeg ved heller ikke, hvad der bliver indholdet af den skattereform, vi skal tage stilling til. Så jeg ved slet ikke, om vi stemmer for. Jeg kan bare sige, hvad der er Enhedslistens politik. Enhedslistens politik: Ja, vi medvirker meget gerne til at lette skatten for de mennesker, der har lave indkomster i vores samfund. Vi medvirker meget gerne til en skattereform, som skaber større lighed i vores samfund, men vi medvirker ikke til en skattereform, der fører til større ulighed. Det tror jeg sådan set at vores udmærkede venner i regeringen godt ved, så hvis de har tænkt sig at gennemføre en skattereform, der fører til større ulighed i samfundet, så må de jo se, hvor meget skidt de skal igennem for at kunne lave en aftale med de borgerlige partier.

Kl. 17:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Mai Henriksen.

Kl. 17:48

Mai Henriksen (KF):

Det er helt o.k. med mig, at hr. Per Clausen er uvidende i den her sag, men hvor glad er hr. Per Clausen så for, at der nu laves lettelser i topskatten?

Kl. 17:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:48 hvad Enhedslisten vil kræve af den nye regering for at sikre, at vi ikke får vækst i Danmark?

Kl. 17:51

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare sige, at jeg er meget glad for, at vi har fået en ny regering og et nyt flertal, men er trist til mode over, at der stadig væk ligger nogle af de forringelser, som den borgerlige regering vedtog i sin tid, og lurer, og jeg er selvfølgelig lidt ærgerlig over, at vores nye skatteminister ikke har startet sin karriere som skatteminister med klart og utvetydigt at sige, at dem ruller vi tilbage. Det ville have været meget mere i Enhedslistens ånd, men nu er skatteministeren jo ikke medlem af Enhedslisten, så det må han jo diskutere med sin partifæller i Socialistisk Folkeparti.

Kl. 17:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 17:48

Ole Birk Olesen (LA):

Tak. Jeg vil gerne bore lidt mere i det spørgsmål, som også min partifælle hr. Villum Christensen stillede. I en Børsenartikel den 24. februar 2011 sagde fru Johanne Schmidt-Nielsen, som er hr. Per Clausens partileder, følgende:

»Der er alt for lidt fokus på diskussionen, om vækst virkelig er vejen frem? For de rigeste lande mener jeg ikke, at vi nødvendigvis har behov for vækst, men for en omfordeling af den velstand, der er.«

Jeg vil gerne høre hr. Per Clausen: Hvilke dele af Enhedslistens program for de næste 4 år er rettet mod at sørge for, at vi ikke får vækst i Danmark? Er det arbejdsmarkedspolitikken, skattepolitikken eller energipolitikken eller måske en blanding af det hele? Er det hele udtryk for, at vi skal holde væksten fra døren?

Kl. 17:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:49

Per Clausen (EL):

Jeg tror faktisk, at jeg har meget svært ved at pege på et bestemt afsnit i vores politik, der handler om det. Jeg kan pege på elementer i vores politik, der handler om, hvordan vi reducerer vores ressourceforbrug, reducerer vores forurening, samtidig med at vi skaber arbejdspladser.

Det fantastiske er jo, at efter 10 års svigt i forhold til miljø- og klimapolitikken er der så mange opgaver, der skal løses, hvis vi skal reducere vores energiforbrug, hvis vi skal over til vedvarende energi, at den umiddelbare effekt af en gennemførelse af Enhedslistens politik bliver, at der kommer rigtig, rigtig mange nye arbejdspladser. Og det kan såmænd også godt være, at det i første omgang afsætter sig som en vækst i bruttonationalproduktet; det kan man jo opnå på mange mærkelige måder. Det er sådan set ikke noget problem.

Det afgørende er, at vi skal have en politik, hvor vi erkender, at vi ikke kan blive ved med at bruge flere og flere af jordens ressourcer, at vi ikke kan blive ved med at forurene mere og mere. Det er det, der er pointen.

Kl. 17:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 17:50

Ole Birk Olesen (LA):

Nu er hr. Per Clausens parti jo så blevet en del af en regeringsblok, et parlamentarisk flertal. Kan hr. Per Clausen løfte lidt af sløret for,

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:51

Per Clausen (EL):

Nej. Vi har sådan set meget klart i den tale, jeg har fremført her, sagt, hvad det er, vi vil kræve af regeringen. På nogle af de områder, hvor det handler om at reducere vores forurening, reducere vores ressourceforbrug, er vi jo langt hen ad vejen enige med regeringen. For regeringen har jo den politik, at man skal fremskynde overgangen til vedvarende energi, at man skal reducere vores ressourceforbrug. Det er faktisk rigtig godt og dejligt. Så der er ikke umiddelbart nogen konflikt mellem os og regeringen på det område.

Men det er klart, at der i øvrigt er nogle af de ting, som regeringen ikke længere har i det arsenal af forslag, som Socialdemokraterne og SF'erne havde, om nogle fradrag til virksomheder osv., altså som ikke er der, og som vi ikke har klaget over ikke er der. Så der kunne godt findes nogle eksempler på noget, vi kunne være blevet uenige med Socialdemokraterne og SF'erne om, hvis de havde oprettholdt hele deres politik.

Kl. 17:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Bock for en kort bemærkning.

Kl. 17:52

Mette Bock (LA):

Under valgkampen mødte jeg flere af Enhedslistens udmærkede kandidater, som gav udtryk for, at det ville være en rigtig god idé at få nationaliseret en række af de største danske virksomheder. Kan hr. Per Clausen bekræfte, at det er en dagsorden, man vil fremme i dette høje Ting?

Kl. 17:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:52

Per Clausen (EL):

Ja, det kan man sådan set ikke helt udelukke. Vi har jo gentagne gange sagt, at vi synes, det ville være en rigtig god idé at etablere det, vi kalder en almenyttig bank, som staten ejede. Jeg mener at kunne huske, at der også har været perioder, hvor Socialdemokraterne og SF'erne næsten har gået ind for det samme, og det mener vi faktisk stadig væk. Det er alligevel sådan, at staten skal redde – og så kunne jeg sige det ord, jeg ikke må sige, men som starter med »r« – på bankerne. Og man kan sige, at hver gang der er et tab, så kollektiverer man det gerne, hvorimod man gerne privatiserer gevinsten. Så det ville måske være fornuftigt, at vi sikrede, at vi havde et banksystem i Danmark, der gjorde, at virksomheder og mennesker kunne låne penge uden at risikere at løbe en risiko, fordi den bank tabte penge på spekulationer rundt omkring i verden.

Kl. 17:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Bock.

Kl. 17:53

Mette Bock (LA):

Jeg vil gerne have konkretiseret svaret, altså om det også gælder en række af de øvrige store virksomheder i Danmark.

Dertil en lille kommentar: Hr. Per Clausen indledte sin ordførertale med at sige, at det var sådan en dejlig dag, og at han var så glad. Jeg tror, hr. Per Clausen måske har siddet for længe i Folketinget. Som nyt medlem af dette høje Ting vil jeg sige, at jeg synes, det har været en dybt deprimerende dag, og jeg har talt med flere andre nye medlemmer fra de andre partier, som har samme oplevelse af, at det føles, som om vi er kommet til en dårlig børnefødselsdag i en dårligt fungerende klasse, hvor der kun bliver serveret tørkost totalt uden vitaminer.

Kl. 17:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:53

Per Clausen (EL):

Jeg er helt enig med fru Mette Bock i, at der er rigtig mange dårlige indlæg her i Folketinget. Der er også rigtig mange dårlige spørgsmål. Men sådan har det altid været. Og det er faktisk de samme, der stiller de dårlige spørgsmål og kommer med de dårlige indlæg hele tiden, uanset hvem der har regeringsmagten. Så det er der ikke noget overraskende i. Sådan er det.

Fru Mette Bock vil gerne have bekræftet, at Enhedslisten synes, det er en rigtig god idé, at de mennesker, som arbejder på virksomhederne, også dem, der ejer virksomhederne og bestemmer over det overskud, der kommer, og bestemmer, hvordan investeringen er, frisættes. Der er al den kreativitet hos medarbejderne, og de kunne udvikle sig meget mere, hvis de var med til at eje og bestemme. Så fru Mette Bock har ret: Det er sådan set Enhedslistens politik.

Kl. 17:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:54

Jan E. Jørgensen (V):

Som hr. Per Clausen formentlig har bemærket, har vi fra Venstres side gjort en hel del ud af at beskrive den lange liste af løftebrud, som regeringsgrundlaget vel et eller andet sted er udtryk for. Hvad vi måske ikke har fortalt så meget om er, at vi i virkeligheden synes, at det er meget værre med alle de løfter, som regeringen har valgt at holde, frem for de løfter, den har valgt at bryde.

Men hvordan har man det i Enhedslisten med regeringens løftebrud? Hvordan er det at være ordfører for Enhedslisten og stå her og måske have fået opfattelsen af, at vi var et skridt nærmere den virkeliggjorte socialisme, og så se, at regeringen svigter det hele og alligevel vælger at gennemføre den dagpengereform, som man gik til valg på ikke at ville have gennemført; at den går ind for stadig væk at gennemføre den efterlønsreform, som man gik til valg på at ville forhindre; at det med bankskat og aktionærbeskatning og millionærskat, som jeg går ud fra Enhedslisten syntes var en god idé, heller ikke bliver til noget?

Hvordan er det at stå som Enhedslistens ordfører på en dag som denne og se en socialistisk regering, som altså ikke har tænkt sig at gennemføre så frygtelig meget socialistisk politik?

Kl. 17:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:55

Per Clausen (EL):

Når man vedtager tilbagetrækningsreformen, skal man ikke tænke på, hvordan Enhedslisten føler. Så skal man tænke på, at man gennemfører en reform, der betyder, at tusindvis af danskere ikke får

nogen pensionisttilværelse, fordi de kommer til at gå direkte fra arbejdsmarkedet og i graven. Det er realiteten for store grupper på det danske arbejdsmarked, som dør omkring den tid, hvor de borgerlige har besluttet sig for, at man skal have mulighed for at forlade arbejdsmarkedet. Så det kan folk kun være sure og triste til mode over. Det er ikke på grund af mig, for jeg får jo folketingspensionen, når jeg fylder 60 år. Så mig er der sørget for.

Så bare til det sidste: Jamen at regeringen efterlader masser af opgaver, som den ikke af sig selv kan finde ud af at løfte, er jo kun velsignelsesrigt for os, forstået på den måde at så har vi noget at give os til, så har vi noget at kræve, så har vi noget at arbejde for. Og så vil resultaterne af vores arbejde bliver endnu mere synlige, end de ellers ville have været.

Kl. 17:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 17:56

Jan E. Jørgensen (V):

Så lad mig spørge på en anden måde: Hvad har Enhedslisten gjort for at præge regeringens politik? Jeg har hørt og set, at man har været inviteret til møder i det snart berømte sorte tårn ude på Amager. Hvad har Enhedslisten gjort for at forhindre alle disse ulykker?

Kl. 17:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:56

Per Clausen (EL):

Vi har jo sagt til regeringen, hvilken politik vi synes den skal føre. Vi fremkom med ti ønsker til regeringsgrundlaget. Seks-syv af dem er en del af regeringsgrundlaget. Det er ikke så ringe for et parti, der sådan set ikke er med til at danne regeringen, så det er rigtig godt. Men det store slagsmål opstår jo nu, for regeringen skal vælge, om den vil lave finanslov og skattereform sammen med os eller sammen med de borgerlige partier, og hvis den vil det sammen med os, får vi selvfølgelig indflydelse på det. Derfor er jeg så glad for, at de borgerlige partier er så åbenlyst afvisende og umulige at samarbejde med, for det gør det nemmere for os at få vores politik igennem, så tak for det.

Kl. 17:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning.

Kl. 17:57

Ulla Tørnæs (V):

Tak. Jeg kan faktisk godt forstå, hvis hr. Per Clausen synes, at det er rigtig, rigtig svært at være Enhedslistemand sådan en dag som i dag, hvor Enhedslisten nu pludselig er blevet et parlamentarisk grundlag for en regering, hvilket betyder, at Enhedslisten har sagt ja til tilbagetrækningsreformen, ja til genopretningspakken, ja til dagpengereformen, og hvis man gennemgår regeringsgrundlaget, kan man sandelig også se, at Enhedslisten har sagt ja til løntilbageholdenhed. Oven i hatten har Enhedslisten også nikket til, at der nu skal gennemføres trepartsforhandlinger, og det kan såmænd være meget godt, men de trepartsforhandlinger skal ifølge regeringsgrundlaget jo bidrage til at øge arbejdsudbuddet med yderligere 20.000 fuldtids-personer.

Det bringer mig til at spørge hr. Per Clausen, da jeg jo ikke er nogen kender af Enhedslistens program – det skal jeg i hvert fald ikke bryste mig af, men i den udstrækning, jeg kender Enhedslistens program, ved jeg, at de foregående ting, jeg her har nævnt, ikke just er

kernepolitik for Enhedslisten: Hvilke krav har Enhedslisten egentlig stillet til regeringen i forbindelse med de kommende trepartsdrøftelser? Hvad er det, Enhedslisten har bedt regeringen om at bringe ind i trepartsdrøftelserne, altså forslag, der kan medvirke til at øge arbejdsudbuddet med 20.000 personer?

Kl. 17:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:59

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt sige til fru Ulla Tørnæs, at hvis jeg aldrig havde været dage end i dag, ville jeg være en glad mand. Altså, vi har lige fået 8 mandater mere i Folketinget, vi har mulighed for at få afgørende politisk indflydelse, så det er en lille smule sjovere for os, end det har været de sidste 10 år, det må jeg medgive fru Ulla Tørnæs.

Hvad vil vi så gøre i forhold til trepartsforhandlingerne? Jamen vi vil f.eks. sige, at der skal man jo sikre, at arbejdsløse får en ordentlig mulighed for at få efteruddannelse. Der skal man sikre, at vi får et dagpengesystem, som hjælper folk med at komme i arbejde, og som sikrer, at mennesker, som efteruddanner sig og søger arbejde hele tiden, ikke bliver sluset ud af dagpengesystemet, fordi der ikke er noget arbejde til dem. Det er det, der er vores politik, og det er det, vi siger. Vi håber på, at det også bliver fagbevægelsens og fagforeningernes synspunkt. Det arbejder vi for hver dag, og det håber vi også på bliver Socialdemokraterne og SF's politik, men det eneste, vi kan gøre, er jo at arbejde for det, og jeg lover fru Ulla Tørnæs, at vi nok skal gøre, hvad vi kan.

Kl. 18:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 18:00

Ulla Tørnæs (V):

Jamen jeg vil sige til hr. Per Clausen, at det jo lyder rigtig, rigtig fint, men det er jo ikke ret meget andet end luftkasteller, og det fører i hvert fald ikke til en forøgelse af arbejdsudbuddet på 20.000 fuldtidspersoner, og det giver ikke et bidrag til nationaløkonomien på 4 mia. kr., så måske skulle hr. Per Clausen lige kigge en ekstra gang i regeringsgrundlaget for at se, hvad det egentlig er, hr. Per Clausen og Enhedslisten har nikked til ved at sige ja til nu at gennemføre trepartsforhandlinger. Hvordan mon hr. Per Clausen forestiller sig at man nu ændrer på efteruddannelsesmuligheder plus dagpengereglerne, når vi tidligere i dag har hørt, at der overhovedet ikke skal ændres på dem; der fastholder man dagpengereformen og den 2-årige dagpengeperiode? Fru Marianne Jøved har jo klart understreget her, at det er regeringens politik, så jeg vil sige til hr. Per Clausen, at jeg igen kan konstatere, at Enhedslisten nok heller ikke på det punkt får et ben til jorden, når trepartsforhandlingerne er blevet gennemført.

Kl. 18:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:01

Per Clausen (EL):

Jeg bliver nødt til at sige, at Enhedslisten ikke har nikked til, at der skal gennemføres trepartsforhandlinger. Enhedslisten har ikke nikked til regeringsgrundlaget; hvis regeringsgrundlaget kom samlet til afstemning i Folketingssalen, ville vi stemme imod det. Men heldigvis har vi en parlamentarisme i Danmark, der gør, at en regering sidder, indtil der er konstateret et flertal imod den, og derfor kan den nuværende regering undgå at komme i mindretal ved at lade være med at

stille forslag i Folketinget, som der ikke er flertal for. Og det betyder jo så, at enten laver de aftaler med Enhedslisten og sikrer sig et flertal der, eller også laver de aftaler med de borgerlige og sikrer sig et flertal der. Jeg anbefaler, at man laver aftaler sammen med os, for det vil føre til fremskridt for almindelige mennesker, det vil føre til fremskridt for miljø og klima, og det vil gøre, at man vil have en chance for at overleve næste valg. Alternativet er at føre borgerlig politik med de borgerlige partier, og så er man sikker på at tabe det næste valg.

Kl. 18:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Esben Lunde Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 18:02

Esben Lunde Larsen (V):

Tak. Det er dog en mageløs forståelse af det parlamentariske arbejde, som ordføreren står og kommer frem med her. Enhedslisten holder jo hånden under regeringen, bl.a. på reformsiden, og derfor vil jeg da gerne spørge Enhedslistens ordfører om de her reformer, som Enhedslisten længe har råbt op om skaber ulighed: Hvad er Enhedslistens lighedsbegreb, når man holder hånden under en regering, der tilsyneladende skaber mere ulighed? Og ifald Enhedslisten har et lighedsbegreb, hvordan vil man så opnå lighed? Er det ved revolution, eller er det også bare varm luft, som vi har hørt om så mange gange tidligere i dag?

Kl. 18:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 18:02

Per Clausen (EL):

Nu tror jeg efterhånden ikke, jeg er helt med mere, for man siger, at vi holder hånden under en regering, som har gennemført mere ulighed, og tidligere har man klaget over, at regeringen ikke er kommet med et eneste lovforslag endnu. Regeringen har intet skabt; regeringen har fremlagt et regeringsgrundlag. Nu skal regeringen i gang med at forhandle med Folketings partier om, hvilken politik der skal føres i Danmark.

Der siger jeg jo bare: Hvis man vil lave politik sammen med os, bliver der mindre ulighed i Danmark, og så bliver der bedre velfærd. Hvis man vil lave forringelser for almindelige mennesker, hvis man vil lave større ulighed, skal man lave politik sammen med Dansk Folkeparti eller Venstre. De har jo i 10 år vist, at det er det, de gør. Så når vi peger på en socialdemokratisk ledet regering, er det, fordi vi faktisk nu har fået en regering, som siger, at den vil modvirke ulighed. Det er ikke så præcist, som jeg kunne ønske mig, men det er et stort fremskridt i forhold til, hvad vi har haft de sidste 10 år.

Kl. 18:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 18:03

Esben Lunde Larsen (V):

Alligevel viger ordføreren uden om at definere, hvad social lighed er, og hvordan det skal nås. Hr. Per Clausen ved jo udmærket godt, at pointen i mit spørgsmål var, at der ligger et regeringsgrundlag, som accepterer nogle reformer, som Enhedslisten igennem lang tid har sagt skaber større ulighed. Så kan jeg ikke få at vide, hvad definitionen på lighed er i Enhedslisten? Er det, at vi alle sammen har det samme beløb sidst på måneden, og ifald det er, hvordan skal vi så nå det?

Kl. 18:04

Kl. 18:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:04

Anni Matthiesen (V):

Så vil jeg bare lige endnu en gang høre: Her vil Enhedslisten så stemme imod?

Kl. 18:06

Per Clausen (EL):

Jeg tror ikke, at vi kan sikre, at alle mennesker har det samme beløb *sidst* på måneden, men vi kan sørge for, at alle mennesker har gode muligheder for at føre et ordentligt liv og have en ordentlig levestandard, og at vi ikke har hundredtusindvis af børn, som lever i fattigdom. Det kan vi sørge for.

Så vil jeg bare gentage: Forsøget på at påstå, at Enhedslisten har tilsluttet sig regeringsgrundlaget, anerkendt regeringsgrundlaget, stemt for det, er det rene vrøvl. Regeringsgrundlaget er det, regeringen er enige om. Nu må regeringen se, om de kan få flertal for deres politik i Folketinget. Det kan de gøre ved at samarbejde med os, men så bliver de nødt til at lave om på en del af det, der står i regeringsgrundlaget. De kan lave det sammen med Venstre eller Dansk Folkeparti, og så er det måske noget andet af det, der står i regeringsgrundlaget, de skal lave om. Jeg tror sådan set, at Socialdemokraterne, SF og Radikale Venstre står fast på, at de gerne vil have bedre velfærd, at de vil afskaffe fattigdomsydelserne, at de vil have bedre uddannelse. De ved udmærket godt, at de kan gennemføre det sammen med Enhedslisten, men det kan de ikke med højrefløjen i dansk politik, og derfor er det rigtig rart at få bekræftet i dag, at den mulighed, regeringen har, er at etablere et samarbejde med venstrefløjen og regere sammen med os.

Kl. 18:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Anni Matthiesen for en kort bemærkning.

Kl. 18:05

Anni Matthiesen (V):

Jeg har hørt statsministeren sige igen og igen, at lønmodtagerne ikke både skal betale for efterlønsreformen og samtidig også være med til at bidrage via trepartsforhandlingerne. Og alligevel ser det jo egentlig ud til, at lønmodtagerne er nødt til at levere omkring 4 mia. kr. yderligere hvert år. Der kunne jeg godt tænke mig at høre hr. Per Clausen, om Enhedslisten er parat til at lægge stemmer til den her nye lovgivning, som jo så skal opfylde det mål.

Kl. 18:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:05

Per Clausen (EL):

Jeg har sådan set allerede fortalt min fagforeningsformand, at hun ikke skal lave nogen aftaler ved en trepartsforhandling, der fører til, at vi skal arbejde i længere tid, for så vil jeg sørge for, at hendes overenskomstforslag bliver stemt ned. Det er sådan set det klare svar på det her, for det her er jo ikke noget, vi skal stemme om i Folketinget. Det er en række forringelser, som jeg ikke ved hvorfor regeringen har fået den absurde idé at man vil få fagforeningens ledelse til at acceptere og gennemføre. Men jeg kan love, at der, hvor jeg har mulighed for at bekæmpe det, og det er i virkeligheden meget mere ude i fagforeningerne, end det er herinde, vil vi kæmpe imod det.

Kl. 18:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Anni Matthiesen.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:06

Per Clausen (EL):

Altså, det, jeg har forstået på de her trepartsforhandlinger, er, at man vil få fagforeningen til at acceptere, at medlemmerne skal arbejde i længere tid. Vi plejer ikke at stemme om overenskomsterne i Folketinget, så jeg tror ikke, jeg får chance for at stemme imod i Folketinget, men jeg kan love, at i min fagforening, hvor man har et demokrati, som gør, at overenskomstforslag bliver sendt til urafstemning, vil jeg stemme imod og kæmpe hårdt for, at vi alle sammen stemmer imod, sådan at den del aldrig, aldrig bliver til noget.

Kl. 18:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Grænsen for, hvor lang tid der kan gives korte bemærkninger til ordføreren, er nået nu, så derfor tak til hr. Per Clausen som ordfører.

Det betyder også, at vi holder en pause nu, så vi kan forsyne os lidt med mad osv.

Det betyder, at mødet udsættes og genoptages igen i dag kl. 19.00. Mødet er udsat. (Kl. 18:07).

Kl. 19:02

Forhandling

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Mødet er genoptaget, men vi udsætter det igen i 5 minutter, fordi vi venter på statsministeren.

Mødet er udsat. (Kl. 19:02).

Kl. 19:03

Forhandling

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Vi genoptager mødet, selv om der ikke lige er gået 5 minutter.

Det er hr. Simon Emil Ammitzbøll, ordfører for Liberal Alliance.
Kl. 19:03

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Danmark har fået en ny regering. Vi har fået et hav af nye ministre. Vi har altså fået svar på, hvem der skal sidde på regeringsbænkene, men det er desværre også næsten det eneste svar, vi har fået, for hvordan skal landet ledes i de næste år?

Under valgkampen spurgte vi Socialdemokraterne, SF og De Radikale, hvad vi kunne forvente, hvis de kom til magten. Vi spurgte ikke bare én gang, vi spurgte rigtig mange gange, men vi fik aldrig svar, for der var ikke noget svar. De tre partier, som nu udgør regeringen, var så langt fra hinanden, at svaret ikke fandtes.

Nu har regeringspartierne så skrevet et regeringsgrundlag, men vi har ikke fået mange nye svar, for regeringsgrundlaget består udelukkende af intentioner, ønsker og hensigter. Det eneste, vi kan være sikre på, er, at regeringen planlægger flere udgifter og højere afgifter. Udgifter og afgifter er åbenbart det eneste, de tre regeringspartier kan blive enige om.

Der er også en anden ting, der står klart: Danmark har fået en lyserød regering. Før havde vi en lyseblå regering, så resultatet er måske stort set det samme. Vi får i hvert fald nu et højere skattetryk, en større offentlig sektor, flere byrder for erhvervslivet og mindre frihed. Men det er det modsatte, vi har brug for, for Danmark står i en meget alvorlig situation. Arbejdspladserne fosser ud af landet, produktiviteten daler, og væksten er rekordlav. Vi rasler ned ad listen over verdens rigeste lande.

I dagens udgave af Børsen kan man læse, at nedturen i europæisk økonomi er langt værre end først antaget, og økonomerne advarer i samme åndedrag om, at både budgetunderskuddet og ledigheden vil stige markant. Det tager vi alvorligt i Liberal Alliance. Vi ser det som vores fremmeste opgave i det nye folketingsår at kræve konkrete svar fra regeringen på de enorme økonomiske udfordringer, Danmark står over for. Vi fortjener at få konkrete svar – ikke bare os i Liberal Alliance, men hele den danske befolkning.

Intentioner kan jo være gode nok, men når man har læst regeringsgrundlaget, kan man se, at det desværre ser ud til, at vejen til et fattigere Danmark er brolagt med gode intentioner.

Blandt regeringsgrundlagets gode intentioner er ønsket om at afskaffe multimedieskatten og iværksætterskatten. Alle ved, at det er sager, som Liberal Alliance har kæmpet for i meget, meget lang tid, så det glæder os selvfølgelig. Men alligevel må vi sige: Vogt jer! Vi er bange for, at der er tale om skatteomlægninger og ikke skattelettelser. Vi ved alle sammen godt, at når en politiker siger, at han eller hun vil afskaffe en skat og erstatte den med en anden, kan vi være helt sikre på, at det sidste sker: Vi får den nye skat. Det er langtfra sikkert, at det første sker, nemlig at vi kommer af med en af dem, vi har.

I det hele taget vil jeg gerne advare imod den slags skatteomlægninger. Vi så under den forrige regering, at hver gang der skulle laves skatteomlægninger, fik vi en masse nye og særdeles skadelige og upopulære skatter ud af det: iværksætterskat, særskat på pensioner, multimedieskat og fedtskat – for at nævne fire af de værste.

I lørdags trådte fedtskatten så i kraft. Vi vågnede alle sammen op til højere priser på en lang række dagligvarer. Danskerne, der i forvejen døjer med tårnhøje fødevarerpriser, skal nu til at hive endnu flere penge op af lommen, når de går i supermarkedet. Den nye regering planlægger at forhøje fedtafgiften yderligere og samtidig øge afgifterne på alkohol og cigaretter. Så hold på hat og tegnebog, for nu kommer den røde skatteopkræver! Den slags afgiftsforhøjelser rammer altid skævt. Det er dem med de laveste lønninger, det går hårdest ud over. Mange af os her har vel nok råd til at betale et par kroner mere for en pakke smør, men for dem med de laveste indtægter er det ikke så lidt.

Det samme gør sig gældende med betalingsringen. Den generer familierne, den generer virksomhederne, den er til skade for landets økonomi, og den rammer dem med de laveste indtægter hårdest. Det bliver helt bogstaveligt som i den gamle børnesang: har du penge, så kan du få, og har du ingen, så må du gå.

Når regeringen vil afskaffe fradraget for private sundhedsforsikringer, er historien den samme. De rigeste vil alligevel købe en forsikring, men fremover behøver de ikke længere dele sengepladserne med dem, der ikke kan betale, for de har ikke længere mulighed for at blive behandlet på et privathospital. Igen er det de svageste, det går ud over.

Kl. 19:09

Den nye regering rammer ikke kun de lavest lønnede danskere ved at sætte afgifterne i vejret og fjerne fradrag. Også i en større sammenhæng svigter regeringen de dårligst stillede i sin leflen for den store middelklasse, for når regeringen stækker væksten i stedet for at hjælpe den på vej, forsvinder arbejdspladserne, og Danmark bliver fattigere.

Det er derfor, at vi i Liberal Alliance går så meget op i vækst og økonomi. Vores kritikere siger ofte, at vi kun er til for at lette skatterne for vores rige vælgere, men det er helt forkert. Vi bekymrer os faktisk slet ikke om de rige; de rige skal nok klare sig. Vi bekymrer os om Danmark som helhed, og vi bekymrer os om de svageste i samfundet, for hvis landet bliver fattigere og fattigere, vil der til sidst ikke være råd til at tage sig af dem, der ikke kan klare sig selv. Du kan ikke styrke den svage ved at svække den stærke, som den amerikanske præsident Abraham Lincoln sagde i sin tid.

Vi bekymrer os også om menneskers mulighed for at ændre deres egen situation. Vores ambitionsniveau er nemlig langt højere end regeringens, for mens regeringen vil udvide det sociale område og give støttekrone til så mange mennesker som overhovedet muligt, vil Liberal Alliance give støttekrone til så få mennesker som muligt. Målsætningen i vores socialpolitik er at mindske antallet, der har brug for dem. Vi har nemlig den grundlæggende holdning, at mennesker ønsker at klare sig selv, mennesker ønsker at skabe deres eget liv, mennesker ønsker at bestemme selv. Man må aldrig give afkald på friheden for blot at øge trygheden. En af de amerikanske forfatningsfædre Benjamin Franklin sagde, at de, som giver afkald på deres frihed for at opnå lidt midlertidig tryghed, fortjener hverken frihed eller tryghed.

For at give folk friheden til at klare sig selv og skabe deres eget liv skal der to ting til. For det første skal det altid kunne betale sig at arbejde, for det andet skal der være arbejdspladser nok.

I regeringsgrundlaget står der også et par ord om at skabe arbejdspladser. Arbejdspladserne skal komme ved at sænke skatten på arbejde. Det er igen et budskab, som vi i Liberal Alliance umiddelbart må juble over, men begejstringen daler jo voldsomt, når man kigger på selve forslaget, for der er ingen detaljer; der er kun overskrifter.

Regeringen vil efter eget udsagn tre ting: give markante skattelettelser, gøre det på en socialt afbalanceret måde og øge arbejdsudbuddet med 7.000 personer. Samtidig står det klart, at man vil indføre nye skatter og afgifter for 5 mia. kr., og selv med den allerbedste vilje kan jeg ikke få det til at hænge sammen. Jeg gætter på, at det var noget, man fandt på, da man sad i tårnet og kæmpede med at forene de tre regeringspartiers mildt sagt forskellige skattepolitik. Hvis vi nu siger, at vi sænker skatten på arbejde og øger arbejdsudbuddet, bliver De Radikale glade, og hvis vi siger, at vi også vil gøre det socialt afbalanceret, bliver socialisterne sikkert også glade. Smart, men det er det rene nonsens, for hvordan kan man øge skattetrykket og samtidig give markante skattelettelser? Hvordan kan man lave en skattereform, som er socialt afbalanceret, når man samtidig viderefører politikken om at lette i toppen? Det giver ingen mening. Det gør derimod Liberal Alliances skattepolitik.

Vi vil også gerne sænke skatten på arbejde, og vi har – modsat regeringen – fortalt i detaljer, hvordan vi vil gøre det. Vi vil sænke indkomstkatten til maks. 40 pct. ved at fjerne topskatten og skære i bundskatten. Vi vil halvere selskabsskatten, så virksomhedernes rammevilkår forbedres på en ubureaukratisk, enkel og særdeles effektiv måde. At gå fra en marginalskat på omkring 56 pct. til omkring 40 pct. er en markant forandring, men Danmark har brug for markante forandringer. Desværre er det langt fra det, den nye regering lægger op til.

Regeringsgrundlaget hedder »Et Danmark, der står sammen«. Man kunne fristes til at lægge trykket et andet sted og kalde det: Et Danmark, der *står* sammen. For det er det, der er resultatet, når politikken er så vag og ukonkret, som den er. Der vil ikke ske noget. Stilstanden vil fortsætte. Dansk økonomi vil gå i stå til skade for os alle. Før havde vi en lyseblå regering, nu har vi en lyserød regering. Jeg forudser, at der næsten ikke kommer til at være forskel. Stilstandspolitikken fortsætter, dog med flere skatter, flere udgifter, flere byrder for erhvervslivet og flere forbud.

Den nye regering lægger op til et bredt samarbejde, og det vil jeg gerne kvittere for. Liberal Alliance vil møde op til forhandlingerne, hver eneste gang vi bliver inviteret, og vi vil være med, hver eneste gang vi kan trække politikken i liberal retning. For det, Danmark har brug for, er ikke stilstandspolitik, Danmark har derimod brug for nytænkning og modige reformer, Danmark har brug for lavere skat, højere vækst, mere frihed og en mere effektiv offentlig sektor.

Kl. 19:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er der en liste her over korte bemærkninger. Det er Sophie Hæstorp Andersen, Jesper Petersen, Pernille Skipper, Jeppe Kofod, Steen Gade, Ole Hækkerup, Andreas Steenberg, Mette Reissmann, Jonas Dahl og Trine Bramsen.

Den første er Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 19:15

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Allerførst vil jeg gerne sige tillykke til Liberal Alliance for deres valgresultat. Vi glæder os til samarbejdet, til at se Liberal Alliance i de mange af Folketingets udvalg, hvor de jo ikke har været repræsenteret så meget tidligere. Vi glæder os til at se Liberal Alliance trække i arbejdstøjet og indlevere nogle betænkingsbidrag og andet til det arbejde, vi skal lave.

I det indlæg, som ordføreren er kommet med her i dag, ønsker ordføreren svar, men jeg synes faktisk ikke, at ordføreren selv leverer særlig mange svar på, hvad det er for et samfund, Liberal Alliance egentlig ønsker sig. Vi ved fra valgkampen, at man går ind for, at det ikke skal være strafbart at køre uden sikkerhedssele, at nogle synes, det er acceptabelt med flerkoneri, at skatten skal ned på 40 pct., og at Saxo Banks direktør gerne måtte tjene flere penge. Men hvad er det så derudover egentlig for et samfund, som Liberal Alliance lægger op til, hvis de fik magt, som de har agt? Hvilke typer af brugerbetaling ville danskerne opleve på sundhedsområdet, på uddannelsesområdet, hvis det var sådan, at man fik held med den politik, man nu omtaler?

Kl. 19:16

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 19:16

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Først og fremmest vil jeg også glæde mig til, at Liberal Alliances nu ni folketingsmedlemmer kan brede sig rundt omkring i alle udvalg, for jeg tror stort set, at vi er repræsenteret i samtlige udvalg nu. Så det er jo en helt anden situation, end vi har været vant til.

Så vil jeg sige til fru Sophie Hæstorp Andersen: Det er jo egentlig mærkeligt, at ordføreren ikke har styr på Liberal Alliances politik, for Liberal Alliance var ifølge TV 2 det eneste parti, som ikke ændrede holdning i løbet af valgkampen. Så vi mente det samme før valget, under valget og – prøv noget nyt! – efter valget. Det kan man læse i en brochure, som fru Sophie Hæstorp Andersen kan hente på mit kontor, hvis hun er interesseret, og andre kan gå ind på www.2020plan.dk. Der står det beskrevet i detaljer, og det gælder også svarene på de spørgsmål, fru Sophie Hæstorp Andersen kom med.

Men det samfund, vi ønsker os, er et samfund, hvor man får lov at beholde lidt mere selv; det er et samfund, hvor man har lov til at bestemme over sit eget liv, så længe man ikke skader andre, for at sige det i to korte sætninger. Det synes jeg egentlig er en rigtig flot målsætning.

Kl. 19:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Fru Sophie Hæstorp Andersen, værsgo.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Men hvis det er et samfund, hvor man skal have flere penge til sig selv, er det så også et samfund, hvor man skal bruge flere penge til f.eks. brugerbetaling på sundhedsområdet og uddannelsesområdet; hvor folk skal have penge op af lommen for at kunne få uddannet deres børn; hvor folk skal have penge op af lommen for at blive behandlet på vores offentlige hospitaler? Det synes jeg vi mangler et meget klart svar på.

Vi ved, at Liberal Alliance går ind for, at der skal være åbne grænser, men lukkede kasser for alle folk, der kommer til landet som indvandrere. Er det også en politik, som danskerne skal forvente at opleve? Altså, jo længere skatten kommer ned, jo større brugerbetaling vil der være på de ting, vi i Danmark hidtil har taget for givet skal være gratis – uddannelse og vores sundhedsvæsen.

Kl. 19:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 19:18

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes egentlig, det er en smule groft. Liberal Alliance er ikke gået til valg på at ville indføre brugerbetaling på uddannelserne. Det er Socialdemokraterne jo derimod. Socialdemokraterne gik til valg på at indføre et såkaldt kandidatpant, som er en brugerbetaling på de videregående uddannelser. Det har vi vendt os utrolig meget imod fra Liberal Alliances side. Vi synes, at det er helt urimeligt, at folk, der bruger 5 år på at tage en kandidatuddannelse, skal betale for deres uddannelse, bare fordi de rejser til udlandet og bor der en lidt længere årrække. Det er jo det, fru Sophie Hæstorp Andersens parti har lagt op til.

Jeg har ikke hørt om andre partier end Socialdemokraterne og SF, der er gået til valg på øget brugerbetaling på uddannelserne, og jeg kan i hvert fald love, at Liberal Alliance ikke er gået til valg på at indføre så meget som en krone eller en øre mere i brugerbetaling på uddannelsesområdet. Så blev det jo afklaret.

Kl. 19:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det hr. Jesper Petersen.

Kl. 19:19

Jesper Petersen (SF):

Min diskussion med Liberal Alliance om skattepolitikken har kun ført til, at vi er kommet længere fra hinanden. Skal vi prøve noget andet nu? Jeg vil egentlig gerne prøve at finde ud af, om der ikke er nogle steder, hvor vi trods forskelligheder på andre områder ville kunne finde ud af noget sammen. Jeg håber jo, at vi i forhold til hele den del, der er i regeringsgrundlaget – faktisk et længere afsnit på adskillige sider med tiltag, der skal ske – om integrationsområdet, kan regne med, at Liberal Alliance vil medvirke til, at vi får en bedre politik på det punkt, hvor der jo selvfølgelig stadig vil være nogle krav til dem, der vil komme og bo i vores land og familiesammenføres. Men vi stiller nogle mere rimelige krav og byder folk inden for i vores samfund. På asylcentre sørger vi for, at folk kan komme ud at arbejde og leve, når de har været her et vist stykke tid og deres sag endnu ikke afgjort.

Hvis man fuldstændig skærer politisk fnidder fra, som der har været rigeligt af i debatten i dag, kan man så regne med Liberal Alliances opbakning til de ting, som vi har skrevet om de områder i regeringsgrundlaget?

Kl. 19:20

Kl. 19:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og så er det ordføreren.

Kl. 19:20

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Som jeg sagde i min tale, kvitterer vi faktisk for, at regeringen lægger op til et bredt samarbejde, altså siger: Det vil man gerne. Det håber vi er rigtigt. Og derfor møder vi også op, hvis vi bliver inviteret.

Når vi læser de afsnit om bl.a. integration i regeringsgrundlaget, synes vi da at der er mange spændende forslag. Der er også forslag, vi ikke bryder os om, og derfor er spørgsmålet jo: Forventer man, at Liberal Alliance skal komme hen og sige ja til det hele, og så har vi et bredt samarbejde? Så kan jeg ret hurtigt afsløre, at det bliver et nej. Eller har man reel interesse i at lave nogle aftaler? Har man reel interesse i at lave aftaler, er vi altid med, hvis vi kan trække Danmark i mere liberal retning. Det vil jeg godt love hr. Jesper Petersen.

Kl. 19:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Hr. Jesper Petersen, værsgo.

Kl. 19:21

Jesper Petersen (SF):

Den melding er jeg glad for. Jeg kender jo alt til det der med de parlamentariske realiteter, så lad os nu se.

Det, jeg så bare vil være helt sikker på, er, om man, fordi der står noget på en side om, at der er nogle afgifter, der skal stige, så i øvrigt er imod alt muligt andet? Altså, det har vi hørt meget fra andre borgerlige partier i dag. Men som jeg ser det, håber jeg vi er enige om, at det sådan set slet ikke har noget med hinanden at gøre. Liberal Alliance er parat til på det delområde, der handler om integration, at forhandle ting og vil ikke lade det være betinget af, hvordan den økonomiske politik i øvrigt er med hensyn til skatter.

Jeg gør mig ikke nogen illusion om, at vi bliver meget enige, men det vil sådan set være en glæde for os, hvis vi på det her område kunne stå bedre sammen om at lave en mere retfærdig integrations- og indvandringspolitik. Så der følger ikke nogle af den slags betingelser med, er mit spørgsmål til hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 19:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:22

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Fru Marianne Jelved sagde tidligere, at hun ikke var vant til, at hr. Simon Emil Ammitzbøll var skræmt, men jeg er faktisk skræmt, når jeg ser den økonomiske politik og den skattepolitik, der bliver lagt op til. Så der er det nok svært at få enderne til at mødes.

Men det, vi siger, er: Inviter os til forhandlinger, også på andre områder. Kan vi få enderne til at mødes, vil vi altid gerne trække Danmark i mere liberal retning.

Det er jo lidt svært at stå og lave et kompromis på det ene og andet område med hr. Jesper Petersen her og nu, men vi vil altid sørge for at få et mere liberalt Danmark. Det kræver bare, at man ikke forventer, at Liberal Alliance skal stemme for regeringsgrundlaget, for så kan jeg godt allerede nu afsløre, at det bliver et nej.

Kl. 19:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Så er det fru Pernille Skipper.

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg vil gerne kvittere for talen. Det er ikke for at være lyseslukker, men jeg vil gerne fortsætte en lille smule ad det økonomiske spor. Nu er Liberal Alliance jo meget optaget af konkurrence, konkurrenceevne, og har meget længe åbent sagt, at for at vi i Danmark skal kunne konkurrere på den internationale bane, skal vi have nogle lavere lønninger, og det er jo også derfor, at man ønsker at sætte skatten ned, som jeg har forstået det.

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om han mener, at Danmark overhovedet kan komme så lavt ned i lønningsniveau, at vi kan konkurrere med lande som Kina eller Indien, hvor man modtager meget lave lønninger og har nogle meget dårlige levevilkår for ganske almindelige lønmodtagere. Mener ordføreren, at det måske kunne tænkes, at der var nogle andre parametre, vi kunne begynde at konkurrere internationalt på?

Kl. 19:24

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 19:24

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan berolige spørgeren med, at det nok er et ret langt perspektiv, der skal til, før man kan konkurrere på lønninger med Kina eller Indien. Til gengæld er problemet, at vi har store udfordringer med at konkurrere på løn og skat i forhold til mange andre europæiske lande. Det er jo sådan set det, der er hovedudfordringen. Og derfor siger vi, at vi skal sætte skatten markant ned på arbejde – ikke bare sådan, som man skriver det i et regeringsgrundlag, men sådan set også ved at have nogle forslag til, hvordan man gør, for hvis man gør det markant, giver det ifølge Skatteministeriet et øget arbejdsudbud på 19.000 og ikke et på 7.000.

Det skal man gøre, og når man så gjort det, vil man få en lidt langsommere lønudvikling, end man har haft hidtil. Og det synes vi sådan set ville være godt for Danmarks konkurrenceevne og for Danmarks mulighed for at skabe flere job, sådan at der er arbejdspladser.

Problemet med Enhedslisten, som jeg ser det, er, at Enhedslisten generelt ikke har et ønske om at skabe reelle arbejdspladser, men tror, at det er noget, der kommer dumpende ned fra himlen, hvis man poster offentlige udgifter i det. Vi har set, hvordan det går i Grækenland, og det ønsker vi ikke at indføre i Danmark.

Kl. 19:25

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, så er det fru Pernille Skipper.

Kl. 19:25

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jamen så må jeg stille mig en lille smule uforstående, for skræmmeeksemplet, som jeg hørte fra Liberal Alliances side under hele valgkampen og stadig væk hører i dag, er, at virksomhederne flytter arbejdspladser ud. Det er rigtig nok, men det er jo ikke så meget til lande inden for Europa, som det er til f.eks. lande som Kina og Indien. Så hvis vi ikke skal konkurrere på lønniveauet dér, forstår jeg ikke, hvordan en lavere skat og et lavere lønniveau i Danmark kan fastholde arbejdspladser i Danmark.

Hvis vi skal sammenligne os med lande som f.eks. Tyskland lige syd for os, kunne man jo kigge den vej og sige: Lad os konkurrere med dem på lønninger. Der har vi en befolkning, hvor en meget stor andel er det, man kalder working poor, altså mennesker, som har et fuldtidsarbejde, men som stadig væk lever under EU's fattigdomsgrænse.

Jeg vil gerne spørge ordføreren: Er det dem, vi skal konkurrere med? Og er det det ønskescenarie, man har i Liberal Alliance?

Kl. 19:26

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:26

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det her handler helt basalt om, hvad for et samfund vi ønsker. Ønsker vi et samfund, hvor det eneste, som vi herinde skal konkurrere om, er at lave de fedeste offentlige overførselsindkomster? Eller ønsker vi et samfund, hvor flere kan klare sig selv, hvor man kan få den værdighed, det giver at gå på arbejde og være en del af dem, der bidrager til samfundet?

Der ønsker vi at ændre profilen. Vi ønsker, at man sætter skatten ned, at man ikke hæver afgifterne, som især rammer de lavest lønne- de – det ved vi jo alle sammen – så det kan blive muligt for flere at arbejde og vi kan blive et rigere samfund. Sandheden, må jeg sige til fru Pernille Skipper, er, at Danmark langsomt, men sikkert er blevet et relativt fattigere land. Det er det, der er sket, og det er det, der vil komme til at ske endnu hurtigere med den politik, der er lagt frem, medmindre vi får den konkretiseret på en helt anden måde end det, vi har hørt i de første par uger.

Kl. 19:27

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det hr. Jeppe Kofod.

Kl. 19:27

Jeppe Kofod (S):

Tak også herfra. Tillykke til Liberal Alliance, som nu er blevet et rigtig parti. Derfor må jeg også spørge ordføreren, som jo kritiserer os for ikke at kende alle detaljer i Liberal Alliances politik – det beklager jeg selvfølgelig – om et synspunkt, som ordføreren for Liberal Alliance havde i marts måned i år. Når det gælder udenrigspolitikken, er det jo sådan, at det er spændende nok, som ordføreren sagde, hvad der sker i Mellemøsten, og at man kan diskutere Libyen, demokrati osv., men ordføreren sagde jo, at det her i landet er regeringen, der fører udenrigspolitikken – det kan vi godt være enige om – men ordføreren sagde også, at det ville de fuldstændig trykt overlade til regeringen.

Hvis man læser regeringsgrundlaget, er der jo rigtig meget udenrigspolitik i det, og derfor skal jeg høre, om Liberal Alliance stadig væk har det synspunkt, at man trykt overlader udenrigspolitikken til regeringen, og at man støtter den i alt, hvad den gør.

Kl. 19:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:28

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Svaret er nej.

Kl. 19:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det hr. Jeppe Kofod, værsgo.

Kl. 19:28

Jeppe Kofod (S):

Kunne vi så få lov til at høre lidt om, hvad Liberal Alliance har af udenrigspolitik? For lidt over et halvt år siden havde man jo ikke nogen udenrigspolitik overhovedet. Hr. Simon Emil Ammitzbøll mente jo nærmest, at det var latterligt at diskutere, om et parti havde en

udenrigspolitik, for man kunne jo bare overlade til regeringen at føre udenrigspolitikken.

Derfor er jeg lidt interesseret i at høre: Hvad er egentlig Liberal Alliances udenrigspolitik? Hvad er partiets bemærkninger til de mange forslag i regeringsgrundlaget om udenrigspolitikken? Det gælder også i forhold til EU, hvor der er vigtige spørgsmål. Jeg hørte ikke et eneste ord om det fra talerstolen, og jeg har også svært ved at finde det i Liberal Alliances mange programmer – jeg beklager, måske har jeg ikke har kigget godt nok efter – og derfor må jeg henholde mig til den udtalelse, som ordføreren kom med i marts måned i år, nemlig at man trykt overlader det til regeringen.

Jeg forstår ikke, hvad det er for en kovending, der er sket, nemlig at man nu har en udenrigspolitik, men ikke vil fortælle om den.

Kl. 19:29

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 19:29

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil starte med at sige til hr. Jeppe Kofod, at der ikke er tale om en kovending, men om en vælgervending. Vælgerne har sørget for, at der er kommet en anden regering. Før var der en regering, som Liberal Alliance havde tillid til, nemlig en borgerlig regering med hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister. Jeg kan lige så godt sige det med det samme: Skulle der opstå en mulighed for at vælte den nylig tiltrådte regering, vil alle Liberal Alliances 9 stemmer blive kastet i den skål. Så det er det, der er sket, bare for at starte der.

Så vil jeg sige, at et halvt til et helt minut måske er ret kort tid til at skulle gennemgå et partis – selv et mindre partis – udenrigspolitik. Jeg tror også, at hr. Jeppe Kofod ville have svært ved at gøre det for Socialdemokraternes vedkommende. Men det er klart, at vi her har de samme synspunkter. Det gælder både i forhold til Europa og i forhold til det internationale. Det vil sige, at forslag om en ny EU-skat, som nu er noget af det, man diskuterer, er vi selvfølgelig imod. Vi er lige så kede af skatter på europæisk plan, som vi er på dansk plan.

Kl. 19:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det hr. Steen Gade.

Kl. 19:30

Steen Gade (SF):

Egentlig er det jo lidt trist at høre hr. Simon Emil Ammitzbøll beskrive regeringsgrundlaget, som om der ikke er noget i det. Men nu er jeg jo belastet af viden, fordi jeg har været herinde og har arbejdet herinde i mange år, så jeg ved jo f.eks., at sidst vi havde et systemskifte, var regeringsgrundlaget meget, meget tyndere, og jeg kan godt hente det oppe på biblioteket til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Men kunne vi da ikke godt blive fri for den snak. Det er jo rent vrøvl. Det er mere udbygget, end da hr. Anders Fogh Rasmussen kom til. Og jeg ved ikke, om hr. Simon Emil Ammitzbøll vil være villig til at sige det fra talerstolen. Det kunne da være en god ting. Det hænger jo rimelig godt sammen med, at regeringen nu bliver kritiseret for, at man efter 3 dage ikke har finanslov og lovprogram – 3 dage. Jamen der gik 70 dage, før finanslovsforslaget blev fremsat, da hr. Anders Fogh Rasmussen kom til. Jeg spørger bare: Er det en fair måde at diskutere på? Behøver vi at diskutere sådan?

Så vil jeg bruge næste runde, når hr. Simon Emil Ammitzbøll har svaret på det, til at stille et spørgsmål, der kan føre os fremad.

Kl. 19:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
Jeg vil sige, at jeg ikke stiller op som medie her for en disput mellem den nye regering og den tidligere regering. Det må VK og S-SF og Radikale sådan set klare selv. Det, jeg til gengæld stiller op til og kritiserer den nye regering for, er, at Danmark står over for nogle enorme udfordringer på den økonomiske bane, og jeg må bare sige, at jeg er skuffet over det regeringsgrundlag, der er kommet. For jeg havde forventet, at man havde nogle klare konkrete bud på, hvordan man kunne skabe mere vækst, altså klare konkrete bud. Og så kan vi jo holde et møde her, som sikkert varer til midnat eller måske mere, men hvis der ikke er nogen klare konkrete bud fra regeringens side, er det altså lidt svært at være opposition, for hvad pokker er det så, man skal være i opposition til?
Vi er i den situation, måske for første gang, at oppositionen er mere velforbereget end regeringen, og det synes jeg bare er ærgerligt. Det er vel fair nok.
- Kl. 19:31 konkret handling bag de flotte floskler, så er vi altid parate til at snakke. Kl. 19:35
- Tredje næstformand (Marianne Jelved):**
Så er det hr. Ole Hækkerup. Kl. 19:35
- Ole Hækkerup (S):**
Tak. Ordføreren rullede jo hele det liberale verdenssyn ud: Væk med særrettigheder, man skulle bestemme selv, man skulle tage ansvar selv. Men hvorfor skal der så være en særrettighed som fradrag for sundhedsforsikringer? Kl. 19:35
- Tredje næstformand (Marianne Jelved):**
Ordføreren. Kl. 19:35
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
Vi synes, det er godt, at det ikke er sådan, at det kun er de allerrigste i vores samfund og dem, der har råd, der kan frekventere et privathospital, men at der er lidt flere, der kan komme til det. Det hjælper den ordning med til. Kl. 19:35
- Tredje næstformand (Marianne Jelved):**
Hr. Ole Hækkerup. Kl. 19:35
- Ole Hækkerup (S):**
Jeg prøver her at få Liberal Alliances konkrete politik til at hænge sammen med hele det liberale verdenssyn, hr. Simon Emil Ammitzbøll rullede ud. Jeg tror – sådan nogenlunde frit efter hukommelsen – at ordføreren sagde noget i retning af, at vi skal give støtte til så få som muligt. Men så hænger det jo slet ikke sammen at sige, at man vil opretholde særrettigheder, eller sige, at der nu skal være fradrag for en eller anden bestemt gruppe. Mit helt banale spørgsmål er bare: Kan ordføreren ikke selv se, hvordan partiets egen konkrete politik på lige det her punkt strider mod hele det store liberale verdenssyn, Folketinget ellers blev delagtiggjort i? Kl. 19:36
- Tredje næstformand (Marianne Jelved):**
Ordføreren. Kl. 19:36
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
Det er jo altid dejligt at være på Folketingets talerstol og få nogle spørgsmål, så man kan afkræfte nogle fordomme. Som jeg ser det, er Liberal Alliance jo – jeg ved ikke, om alle mine partifæller vil være enige – nærmest Danmarks socialliberale parti, for alle de andre partier er rykket så langt til venstre, at man, når man er godt placeret som en liberal med et socialt ansigt, bliver udskreget til at være højreorienteret og ultraliberal, og hvad ved jeg. Det er vi sådan set ikke. Vi har en meget velafbalanceret politik og er kommet med et forslag om, at der skulle være skattelettelser m.m. for 51 mia. kr. og besparelser m.v. for 72,3 mia. kr.. Der er altså ikke noget fikumdkik, ikke nogen dynamiske effekter, ikke noget regnet med – helt straight med tal fra ministerierne. Og hvad er det så, vi vil? Vi vil sænke skatten på arbejde; vi vil halvere selskabsskatten; vi vil fjerne de fire tåbelige skatter, jeg allerede har nævnt før; vi vil sørge for, at man kan tjene mere ved siden af SU'en; vi vil have et udvidet frit sygehusvalg. Det gør vi så ved at lave en tilbagetrækningsreform, som er mere markant end den, som nu bliver gennemført. Vi reducerer er-
- Kl. 19:32
- Tredje næstformand (Marianne Jelved):**
Så er det hr. Ole Hækkerup. (*Steen Gade (SF)*): Jeg bad om ordet (igen). Hr. Steen Gade, værsgo. Kl. 19:32
- Steen Gade (SF):**
På en måde vil jeg sige tak for svaret. Men så kunne vi jo godt lægge det ned, altså at regeringen ikke er velforbereget, og at der er en helt anderledes situation, end der plejer at være, når vi skifter regering. Det er der nemlig ikke.
Men så til det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll korrekt påpeger, nemlig Danmarks konkurrencesituation. Danmarks konkurrenceevne er ringe. Vi har vidst det i 3-4 år, og der er ikke grebet ind. Derfor vil jeg spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, om han er enig i og vil medvirke til det, der står en masse om i regeringsgrundlaget, nemlig at skabe vækst og beskæftigelse, herunder om han vil være med til at lave en politik, der opbygger nye og styrker eksisterende styrkepositioner især for danske produktionsvirksomheder. Vil Liberal Alliance være med til det, som er en dynamo i den her regerings politik, eller vil Liberal Alliance ikke være med til det? Kl. 19:33
- Tredje næstformand (Marianne Jelved):**
Ordføreren. Kl. 19:33
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
Jeg tror sådan set godt, at jeg kan sætte mig i hr. Steen Gades sted og forstå, hvorfor man stiller det spørgsmål. For til den sætning, der bliver læst op, kan jeg bare svare: Ja, det lyder jo sådan set fint, det lyder jo sådan set godt. Problemet er, at jeg bare ikke aner, hvad det er, regeringen mener med det. Jeg ved, hvad vores bud er. Vores bud er at sætte skatten markant ned på arbejde – ikke bare skrive markant, men også mene rigtig markant. Vores bud er at halvere virksomhedsbeskatningen. Vores bud er at sørge for at få færre offentlige udgifter. Vores bud er, at man ikke skal indføre nye afgifter, men fjerne nogle af de eksisterende, så også de dårligst stillede har en chance i det her land. Vores bud er at sige nej til en betalingsring, sådan at der ikke skal blive mere besvær for vores erhvervsliv i vores hovedstad, som jo skal være en vækstdynamo.
Så jeg vil sige, at vi har en række konkrete bud. De eneste bud, vi kender på nuværende tidspunkt fra den nuværende regerings side, er 5 mia. kr. mere i afgifter, en betalingsring og 2 mia. kr. mindre til erhvervslivet. Det er det, vi ved. Og det synes jeg ikke lyder særlig tilløkkende, det må jeg indrømme. Men hvis man kan sætte noget

hvervsstøtten (*Tredje næstformand* (Marianne Jelved): Ja tak.) – og lidt mere, som jeg kan fortælle om senere, kan jeg forstå.

Kl. 19:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Andreas Steenberg, værsgo.

Kl. 19:37

Andreas Steenberg (RV):

Ordføreren starter med at konstatere, at der er kommet en ny regering, og kvitterer også for, at man gerne vil et bredt samarbejde. Der er også kommet en ny udlændingepolitik. Det er bl.a. en udlændingepolitik, der vil sikre, at asylansøgere kan få lov til at komme ud af centrene efter et halvt år. Det er noget, som flugter meget godt med en politik, som Liberal Alliance har haft, i hvert fald dengang de hed Ny Alliance i valgkampen i 2007. Det skal sikre, at folk får lov til at få en mulighed for at integrere sig i Danmark og ikke skal sidde i de her centre og få en psykisk sygdom og blive holdt ude af samfundet.

Derfor vil jeg høre, om vi kan regne med Liberal Alliances mandater og stemmer, når det kommer i salen.

Kl. 19:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 19:38

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Først og fremmest vil jeg gerne have lov til at ønske tillykke til spørgeren, som det er mig en usigelige glæde er kommet i Folketinget.

Når det er sagt, vil jeg sige, at Liberal Alliance jo er gået til valg på en klar politik i forhold til asylcentre. Den er kendt før valget, under valget og efter valget. Den handler om, at man skal kunne komme ud efter halvandet år, hvilket Det Radikale Venstre også ved, fordi vi har haft den her debat før valget, hvor vi sagde præcis det samme.

Der håber jeg jo så, at alle de her fine ord om bredt samarbejde betyder, at vi vil blive inviteret til reelle drøftelser om, hvordan det skal foregå, i stedet for at det bliver, som hr. Andreas Steenberg antyder, nemlig at forslaget så ligesom bliver lagt ned i Folketingssalen, og så kan vi ellers få lov til at være stemmekvæg, hvis vi er heldige. Altså, bredt samarbejde fordrer jo, at der bliver reelle forhandlinger, og ikke, at man bare kan få lov til at stemme ja til det, regeringen kommer med.

Kl. 19:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Andreas Steenberg, værsgo.

Kl. 19:39

Andreas Steenberg (RV):

Det var jo ikke meget svar, vi fik af hr. Simon Emil Ammitzbøll, for det ligger jo meget godt i tråd med den holdning, man har i forvejen.

Men så lad mig spørge: Hvad med dobbelt statsborgerskab, som jo også ligger i regeringsgrundlaget, og som faktisk er et gammelt Ny Alliance-forslag? Vil man så være med til at stemme for det?

Kl. 19:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 19:39

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Til det sidste er svaret ja.

Men for lige at vende tilbage til det andet vil jeg sige, at jeg egentlig synes, det er lidt unfair. Jeg svarede jo sådan set på, hvad der er vores politik. Jeg svarede, hvad vi har sagt i debatten i Folketingssalen om samme emne før valget. Det er helt konkret, hvad vo-

res politik er, og så siger jeg bare, at når vi ikke er hundrede procent kalkerede enige med regeringen, forventer jeg, at man kan have en dialog om, hvad for en løsning der skal være, men der, hvor vi er hundrede procent enige, stemmer vi selvfølgelig bare for, uden at der er en forhandling. Men det er to forskellige situationer, vil jeg sige til hr. Andreas Steenberg.

Kl. 19:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det fru Mette Reissmann.

Kl. 19:40

Mette Reissmann (S):

Tak. Når man nu hører hr. Simon Emil Ammitzbøll tale her i salen, er det, som om ordføreren forsøger at tale den lille svage mands sag, og det sker, samtidig med at ordføreren tordner for skattelettelse til de rigeste. Det gør mig lidt forvirret, for jeg bliver lidt uklar på, hvad det så reelt er, Liberal Alliance gerne vil. Nu blev ordet socialpolitik faktisk også nævnt, og så blev jeg lidt nysgerrig. Så tænkte jeg, at nu kommer der noget, som peger i retning af, hvilket samfund Liberal Alliance faktisk ønsker at medvirke til at skabe, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre lidt mere om det, for synet på socialpolitikken peger jo netop i retning af, hvilket samfund Liberal Alliance gerne vil have.

Men er det ikke korrekt, at Liberal Alliances kreative skattepolitik på 40 pct. skal finansieres med nedskæringer i den offentlige sektor, altså en nedskæring på de sociale ydelser? Og er det så reelt ikke bare de fattigste, altså den lille svage mand, som kommer til at betale for Liberal Alliances skattepolitik, som på den måde faktisk er lidt skæv?

Kl. 19:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ordføreren.

Kl. 19:41

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg forstår godt, at spørgeren er forvirret, det er vel derfor, hun er socialdemokrat, og derfor forstår man slet ikke, hvordan markedskræfterne hænger sammen, altså at det faktisk er sådan, at vi kan få flere mennesker til at arbejde, at vi kan skabe flere job, at vi kan skabe mere vækst, hvis vi sætter skatten ned. Når jeg møder folk, som flytter deres virksomhed til Sverige, fordi der dér er færre omkostninger og mindre bureaukrati, så gør de det jo ikke for at genere os, men de flytter altså noget vækst, nogle arbejdspladser, nogle skatteindtægter over på den anden side af Øresund. Det er de tre ting, vi skal have tilbage igen.

Så vil jeg bare sige til spørgeren, at vi da ikke, så vidt jeg er orienteret, har foreslået at skære ned på nogen sociale overførsler. Altså, vi har foreslået at afskaffe efterlønnen – det er det, vi har foreslået – men ellers ved jeg ikke, hvad det er for sociale overførsler, som ordføreren mener vi vil skære ned på.

Kl. 19:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det fru Mette Reissmann.

Kl. 19:42

Mette Reissmann (S):

Jeg er som sagt lidt mere nysgerrig i forhold til den her socialpolitik. Der er jo noget her, der er en sørgelig kendsgerning, og som jeg derfor gerne vil spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll om, nemlig det faktum, at der er flere mennesker, herunder børnefamilier, der desværre sættes ud af deres boliger, på grund af at de ikke har de fornødne økonomiske midler til at kunne betale deres husleje, og der kan være

flere konkurrerende skadesårsager til lige præcis den meget triste situation: stigende arbejdsløshed, nedskæring i offentlige ydelser og uheldige dispositioner. Det er jo de svage mennesker, det er de sårbare mennesker, og nu må jeg så bede om et klart svar på spørgsmålet, for det efterspørger ordføreren jo selv at Socialdemokratiet og de øvrige regeringspartier skal komme med:

Vil Liberal Alliance genopføre fattiggården og gælds fængslet, eller er man fra Liberal Alliances side villig til at prioritere, således at der faktisk kan sættes ind med en konstruktiv og målrettet indsats for at skulle afhjælpe dette stigende problem?

Kl. 19:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 19:43

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

I modsætning til regeringen har Liberal Alliance fremlagt en plan, der kan gøre Danmark rigere, så vi har råd til at tage os af de dårligt stillede. Svaret på det polemiske spørgsmål er: Nej.

Kl. 19:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Så er det hr. Jonas Dahl, værsgo.

Kl. 19:44

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, det er interessant at høre hr. Simon Emil Ammitzbølls udlægning af regeringens politik, det er jo altid en fornøjelse. Man har måske lidt svært ved at genkende, hvad det er, der sådan set står i regeringsgrundlaget. Jeg skal ikke kunne sige, om det skyldes, at hr. Simon Emil Ammitzbøll har læst regeringsgrundlaget eller ikke har læst det.

Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, om hr. Simon Emil Ammitzbøll rent faktisk er interesseret i, ligesom der er andre der også har inviteret til, med Liberal Alliances stemmer at tage en diskussion, f.eks. af asylbørnene, men det kunne også være knivloven, det kunne også være multimediebeskatning eller andet. Er Liberal Alliance interesseret i at tage drøftelser med den nye regering og se på, om de der ni mandater rent faktisk også kunne komme ud at arbejde? Det virker ærligt talt, som om hr. Simon Emil Ammitzbøll tager nejhaten på, ligegyldigt hvad der kommer op her, så jeg vil bare høre, om hr. Simon Emil Ammitzbøll egentlig kan sige noget positivt om regeringsgrundlaget.

Kl. 19:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 19:45

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Svaret er stadig ja. Som jeg allerede sagde i min ordførertale, kvitterer vi for, at regeringen skriver, at man gerne vil have et bredt samarbejde, og der, hvor vi kan trække Danmark i mere liberal retning, vil vi gøre det. Så simpelt er det sådan set.

Kl. 19:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og hr. Jonas Dahl.

Kl. 19:45

Jonas Dahl (SF):

Jamen kunne hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke uddybe lidt, inden for hvilke områder man rent faktisk er interesseret i et samarbejde med regeringen, for det virker jo lidt, som om man ikke rigtig er interesseret i at gå ind på nogle konkrete områder, og der står jo flere kon-

krete ting i regeringsgrundlaget. Det kan så skyldes, at man ikke har læst regeringsgrundlaget, det skal jeg ikke kunne udtale mig om, men der er en del områder, bl.a. i forhold til asylbørn, bl.a. i forhold til knivloven, bl.a. i forhold til multimedieskatten, hvor der rent faktisk er nogle ting, som jeg umiddelbart kunne forestille mig at hr. Simon Emil Ammitzbøll og hans partifæller godt kunne være interesseret i at indgå i drøftelser af.

Det kunne også være sundhedsområdet. Jeg er helt opmærksom på, at hr. Simon Emil Ammitzbøll synes, det er o.k. at fastholde, at de her sundhedsforsikringer skal kunne trækkes fra på skattebilletten, og at det så skal være forbeholdt den rigeste del af befolkningen. Det er vi så uenige i fra den nye regerings side, men derfor kunne det jo godt være, at hr. Simon Emil Ammitzbøll alligevel var enig i, at der er behov for at give psykiatrien et løft og sikre, at mange af de psykiatriske patienter, som i dag står på venteliste og ikke kan få behandling, rent faktisk får en bedre behandling.

Er hr. Simon Emil Ammitzbøll villig til at indgå i drøftelser her, eller har man bare sat sig for, at nu skal man være i opposition, og så vil man i øvrigt nærmest ikke indgå i drøftelser de næste 4 år?

Kl. 19:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 19:46

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Egentlig har jeg været af den opfattelse, at der måske gives lige lovlig mange tilskud til høreapparater, men efter den her debat er jeg faktisk i tvivl. Jeg er simpelt hen dybt forundret over, at hr. Jonas Dahl kan stille det spørgsmål, der lige er stillet. Hr. Andreas Steenberg har tidligere spurgt mig om, hvad vi mente i forhold til asylbørn, og jeg gav et meget klart og konkret svar, nemlig at vi gerne ville være med i forhandlinger om det spørgsmål, men at vi ikke vil le stemme råt for det, regeringen har fremlagt – det er meget enkelt.

Hvad angår multimediebeskatningen, tog jeg det op i min egen ordførertale, så der var der sådan set også svar på det spørgsmål.

I forhold til de her sundhedsforsikringer har vi jo også svaret, at vi synes, det er ærgerligt, at den nye regering vil reservere privathospitalerne til de rige. Vi synes, det skal være en lidt bredere del af befolkningen, der skal kunne komme der, men det er vi så uenige om.

Om knivloven kan jeg sige, at vi gerne vil afskaffe den helt, så selvfølgelig er vi interesseret i at komme ind i en eller anden dialog om, hvad det, der står i regeringsprogrammet, betyder, for det er sådan lidt uklart. Hr. Jonas Dahl behøver aldrig være i tvivl om, hvis jeg går herop som ordfører på sådan et spørgsmål, om jeg så har læst det eller ej.

Så i forhold til de psykisk syge kan jeg sige, at vi faktisk synes, at der er udtrykt nogle spændende tanker i regeringsgrundlaget, men igen er det jo svært at vide, fordi regeringsgrundlaget er så – undskyld, det må jeg ikke sige – men så utrolig ukonkret, 76 sider med stort set ikke at skrive noget som helst, altså!

Kl. 19:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Og det er fru Trine Bramsen.

Kl. 19:47

Trine Bramsen (S):

Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll for at opremse samfundets udfordringer. Selv om jeg er lidt ked af, at der ikke er mange løsninger fra Liberal Alliance eller mange egne bud fra Liberal Alliance på løsninger, så er jeg meget glad for, at hr. Simon Emil Ammitzbøll fremhæver, at vi netop har en regering, der står på spring og ikke sidder ned. Jeg er derfor også glad for at høre, at hr. Simon Emil

Ammitzbøll vil tage imod invitationen til at lave forbedringer på udlændingeområdet, og jeg vil da også meget gerne høre, ligesom en del af de øvrige spørger, hvilke konkrete ting på udlændingeområdet fra regeringsgrundlaget Liberal Alliance har tænkt sig at støtte. Kan vi få en opremsning?

Kl. 19:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 19:48

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil sige, at jeg først og fremmest er ked af, at spørgeren ikke mente, at vi er kommet med nogle konkrete forslag til, hvordan det var, vi skulle håndtere Danmarks udfordringer. Det er vi: Vi vil sænke skatten på arbejde til maks. 40 pct., vi vil halvere selskabsskatten, vi vil afskaffe multimedieskatten, vi vil afskaffe iværksætterskatten, vi vil afskaffe fedtskatten, vi vil afskaffe moms på byggegrunde, vi vil afskaffe særskatten på pensioner, vi vil afskaffe iværksættergebyret, vi vil fjerne loftet over SU-fribeløbet, vi vil udvide det frie sygehusvalg, vi vil afskaffe efterlønnen og hæve pensionsalderen, vi vil effektivisere den offentlige sektor med færre offentligt ansatte, vi vil reducere i erhvervsstøtten, men kun hvis der er skattelettelser til gengæld, vi vil indføre brugerbetaling i sundhedsvæsenet, men kun hvis der er skattelettelser til gengæld, vi vil udlicitere mere, og vi vil ændre dagpengesystemet.

Så tror jeg at det skulle være slået fast, også over for spørgeren, hvad der er vores svar på de konkrete udfordringer.

Kl. 19:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Det er fru Trine Bramsen.

Kl. 19:49

Trine Bramsen (S):

Det står stadig væk ikke helt klart for mig, hvilke ting på udlændingeområdet man vil støtte af de forslag, der ligger i regeringsgrundlaget, så derfor spørger jeg hr. Simon Emil Ammitzbøll en gang til: Kan vi få en opremsning af, hvilke ting man vil støtte på udlændingeområdet?

Kl. 19:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 19:50

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det var rart, at jeg fik det andet af de to spørgsmål igen, for det er jo nogle gange svært at nå at svare på alle de spørgsmål på 1 minut.

En opremsning kan man ikke få. Det, man kan få, er, at jeg godt kan sige enkelte ting, f.eks. om dobbelt statsborgerskab. Vi har kæmpet for dobbelt statsborgerskab, og Socialdemokraterne har været imod dobbelt statsborgerskab. Vi er så glade for, at SF'erne og De Radikale har fået overtalt Socialdemokraterne til at gå ind for det forslag, som Liberal Alliance og Radikale Venstre har stillet igen og igen, så velkommen i klubben. Det er vi rigtig glade for.

Så er der det, at vi også ønsker at se på hele udlændingsespørgsmålet. Der er nogle ting, vi ikke er så glade for. Den garantism, der skal stilles, synes vi virker lidt lav, for vi har jo det her princip om åbne grænser, men lukkede kasser, og vi synes måske, at det mest er på den første bane, regeringen foreløbig har lagt nogle elementer frem. Men hvis vi nu kunne få noget mere fra lukkede kasser-delen ind, er jeg sikker på, at vi nok skal finde hinanden. Men spørgsmålet er, om regeringen er villig til det.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Så er det Lone Loklindt. Værsgo.

Kl. 19:51

Kl. 19:51

Lone Loklindt (RV):

Jeg vil også gerne starte med at ønske ordføreren tillykke med det flotte valg. Så kan jeg forstå, at hr. Simon Emil Ammitzbøll stadig mener at tilhøre Danmarks socialliberale parti. Det kan jo være svært at skifte parti, og nu skal vi ikke her skændes om, hvem der er mest socialliberal.

Jeg forstår også, at ordføreren er skuffet over regeringens politik på den økonomiske side, og derfor vil jeg gerne vende tilbage og høre mere om udlændingsespørgsmålet. Den nye regering fremlægger en politik, som betyder en helt anden tilgang til udlændinge, en tilgang, som er baseret på ordentlighed, respekt, tolerance og retssikkerhed, og jeg vil gerne høre, bortset fra det med garantism, hvad Liberal Alliance kan bakke op om af den fremlagte politik, den der balance mellem rettigheder og pligter, som vi lægger op til, det, at det skal være lettere at rekruttere udenlandsk arbejdskraft, men også, at det bliver lettere at få permanent ophold og statsborgerskab, fordi der stilles mere rimelige krav. Hvordan stiller Liberal Alliance sig til det spørgsmål?

Kl. 19:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 19:52

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg ved ikke, om vi skal diskutere, hvem der er de liberale, og hvem der er de socialliberale, og hvad ved jeg, jeg synes, at fru Lone Loklindt, som jeg også gerne vil sige det er mig en utrolig stor glæde at se herinde i Folketinget, skulle gå hjem og genlæse John Stuart Mills bog om friheden, som jo skulle være den socialliberale bibel, og hvori John Stuart Mills syn på, at man jo netop ikke skal gribe ind over for folks handlinger, hvis ikke de skader andre, og at man ikke skal lave sådan nogle moralske ting heller i forhold til at regulere, hvad det er, folk gerne vil, faktisk bliver beskrevet meget detaljeret. Og der har Det Radikale Venstre jo nok glemmt sit socialliberale ophav, også i den grad.

I forhold til det udlændingepolitiske vil jeg bare sige, som jeg hele tiden har sagt: Vi møder op, hvis – ja, nu er man jo efterhånden i tvivl om, hvem der står for integrations- og udlændingepolitik i den her regering – integrationsministeren eller justitsministeren eller beskæftigelsesministeren eller nogle af de andre, der står for integrationen i denne regering, inviterer til forhandlinger om de her mange forslag. Så møder vi op, og vi møder op i en konstruktiv ånd.

Kl. 19:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Og det er fru Lone Loklindt.

Kl. 19:53

Lone Loklindt (RV):

Det lyder rigtig dejligt. Det bliver nemlig på den måde nemmere at få en god dialog i gang, og det er udgangspunktet.

Så vil jeg gerne vende tilbage til det spørgsmål, som en af mine partifæller tidligere stillede omkring asyl. Det er nemlig sådan, at der jo er fremlagt forslag om, at man efter ½ år skal kunne flytte ud af asylcentrene, og jeg vil sige, at her er det ikke nødvendigt at gå ind for strengere straffe til hjemmestøtterne og andet for at få indflydelse, man kan godt diskutere inden for området alene. Hvordan stiller Liberal Alliance sig til det direkte spørgsmål omkring ½ år?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 19:54

ned. Det er svært at gøre med skatteomlægninger alene. 2) Det forudsætter også, at man grundlæggende har et ønske om at have lige så mange offentlige midler udgifter, som der er. Vi har et ønske om, at der skal være færre offentlige udgifter. Det er nok dér, uenigheden er. Så man kan sige, at Det Radikale Venstre synes, at alt skal være status quo, at man skal rode lidt rundt i skatterne. Og så ved vi jo fra sidste gang, at vi fik multimedieskatten, iværksætterskatten, fedtskatten og særskatten på pensioner. Vi får sikkert også mindst fire tåbelige skatter ud af det næste gang.

Kl. 19:54

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen altså, uden at være flabet må jeg sige, at jeg igen kommer til at tænke på de høreapparater, for jeg har jo allerede svaret fru Lone Loklindts partifælle, hr. Andreas Steenberg, at Liberal Alliances politik er, at man skal kunne komme ud fra asylcentrene efter 18 måneder og ikke efter 6 måneder, sådan som regeringen har foreslået. Det vil vi, ligesom vi vil inden for alle andre politikområder, altid gerne møde op til forhandlinger om, men hvis fru Lone Loklindt forestiller sig, at ordføreren og jeg skal blive enige om et eller andet her fra talerstolen, må jeg nok skuffe, men vi kommer gerne i forhandlingslokalet og drøfter det.

Kl. 19:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Så er det hr. Nadeem Farooq.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til ordføreren. Hr. Nadeem Farooq.

Kl. 19:58

Kl. 19:58

Nadeem Farooq (RV):

Ja, vi lytter også til økonomer, og det, økonomerne siger, er, at hvis man bare isoleret set sænker skatten på arbejde uden at lave en omlægning, kan man risikere at få det, som økonomerne kalder en hængeløseffekt. Det vil sige, at borgerne ligesom tager mere fritid, fordi det er blevet billigere. Så lytter Liberal Alliance ikke til økonomer, eller er man holdt op med det? Vil man bare sænke skatten bevidstløst uden at lave den omlægning, som giver størst effekt?

Kl. 19:58

Nadeem Farooq (RV):

Først og fremmest tillykke til hr. Simon Emil Ammitzbøll for det flotte valg, og tak for klar tale i dag – også i dag. Ordføreren påstår, at produktiviteten daler. Jeg gentager: Ordføreren postulerer, at produktiviteten daler. Det gør den jo ikke. Produktiviteten er faktisk stigende og har været det i mange år. Især her de senere år har den været i bedring, så det var en faktisk fejl. Men skidt pyt, det overlever vi nok, det er nede i detaljen.

Kl. 19:55

Vigtigere er det, at Liberal Alliance mener, at vi skal sænke skatten på arbejde markant. Det er jeg jo glad for, det er en god ting, for det ønsker jeg også som radikal. Så noget tyder på, at man er på rette vej i Liberal Alliance. Her håber jeg jo så på at vi kan arbejde sammen om en fremsynet skattereform.

Men det der med skat og en skattereform er et tveægget sværd. Det er noget komplekst noget. Det er ikke så enkelt, som det kunne lyde. Lavere skat på arbejde kan give et større arbejdsudbud, det er der ingen tvivl om, vel at mærke hvis man laver en omlægning. Så hvis man sænker skatten på arbejde markant og samtidig også kradser nogle penge ind den anden vej via højere skatter på andre områder, kan man faktisk få et større arbejdsudbud. Det siger de toneangivende. (*Tredje næstformand* (Marianne Jelved): Spørgeren må gøre spørgsmålet færdigt!). Så det, jeg vil spørge ordføreren om, er: Vil man bare bevidstløst sænke skatten på arbejde, eller vil man gøre det, som økonomerne egentlig ønsker, nemlig lave en klog omlægning af skatten for at få en reel effekt?

Kl. 19:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Ordføreren.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Ordføreren.

Kl. 19:58

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Et af de spændende tal, der er i det her regeringsprogram, »Et Danmark, der står sammen«, er, at den postulerede markante nedsættelse af skatten på arbejde skulle give et øget arbejdsudbud på 7.000 personer. Ifølge Skatteministeriets tal vil Liberal Alliances ændringer af alene persons-katten give et øget arbejdsudbud på 19.000 personer. Vælg selv.

Kl. 19:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Så er det hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:59

Eigil Andersen (SF):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll kritiserer den nye regering for ikke at være tilstrækkelig konkret. Spørgsmålet er, om Liberal Alliance er tilstrækkelig konkret. Liberal Alliance har et krav om, at der skal nedlægges 40.000 stillinger i den offentlige sektor, og i valgkampen var det umuligt at få svar på, hvor det skulle foregå henne. Jeg er spændt på, om Liberal Alliance har brugt tiden siden valget til at finde ud af, hvor det skal være. Er det i ældreplejen, der skal nedlægges stillinger; er det på sygehusene; er det i politiet; er det i folkeskolen; eller er det i skattevæsenet? Ja, måske er det i skattevæsenet, for det er jo tydeligt, at man hader SKAT så meget, at man sikkert gerne vil nedlægge nogle stillinger der. Men sandheden er jo, at skatteligningen i dag fungerer alt for ineffektivt på grund af de mange job, der allerede er forsvundet i skattevæsenet, så der kommer for få penge ind i samfundets kasse.

Men mit spørgsmål er altså: Hvor er det, at Liberal Alliance har til hensigt, hvis man fik magt, som man har agt, at nedlægge 40.000 stillinger i den offentlige sektor?

Kl. 20:00

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det kan godt være, det lyder lidt mærkeligt, men det er jo alle mine gamle venner, der er kommet i Folketinget, så endnu en gang vil jeg sige, at det er en utrolig stor fornøjelse, at spørgeren er kommet i Folketinget. Så synes jeg bare, at det var lidt sjovt, at der blev sagt, at Liberal Alliance er på rette vej. Jeg vil nærmere sige, at Det Radikale Venstre måske er på rette vej, for Liberal Alliance går altså et stykke længere, så Det Radikale Venstre kommer så med lidt ad vejen.

Kl. 19:56

Man kan sige, at hele problemet med diskussionen om skatteomlægninger og skattelettelser er: 1) Vi har brug for at få skattetrykket

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 20:00

Kl. 20:03

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu er det sådan set ikke os, der har indtaget regeringskontorerne, og så er det jo rart, også for hr. Eigil Andersen, at han skal stille spørgsmålet, om Liberal Alliance mener det samme før, under og efter valgkampen. Det er ikke os, der har skiftet holdning til millionærskat, bankskat, efterløn, dagpenge med meget, meget mere. Sådan er det jo bare med SF, og det må man vænne sig til.

Hvad angår de 40.000 færre offentligt ansatte, har vi bare sagt, at hvis man sætter antallet af offentligt ansatte ned med 40.000, kommer vi næsten ned på det niveau, vi gennemsnitligt var på, dengang socialdemokraten Poul Nyrup Rasmussen var statsminister. Det synes vi faktisk ikke er særlig ambitiøst – det kan vi godt sige om os selv – men det er da et minimumsmål at have, og man kunne altså i 90'erne, da man havde en lidt mere liberal socialdemokratisk statsminister, som var en fornuftig mand, der sænkede marginalsatserne, forringede efterlønnen, forkortede dagpengeperioden og sænkede selskabsskatten, altså gode, liberale synspunkter. Dengang man havde en sådan slags socialdemokrat, kunne man gøre det, og der kunne man også have et antal offentligt ansatte, som svarer til det, Liberal Alliance er gået til valg på.

Kl. 20:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 20:01

Eigil Andersen (SF):

Som man kan høre, er der intet svar på, hvor der skal nedlægges 40.000 stillinger i den offentlige sektor. Vi har ikke fået at vide, om det er på sygehusene, om det er i politiet, om det er i ældreplejen osv. Vi har med andre ord ikke fået noget konkret at vide. Mener Liberal Alliances ordfører, at man på den måde fra partiets side lever op til sit eget krav om, at man skal være konkret?

Kl. 20:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 20:02

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan huske, der var noget om, at SF ønskede at nedlægge måske 5.000-7.000 administrative stillinger, i hvert fald før valget. Vi kan jo starte med dem, så er vi da nået et stykke ad vejen. Da vi kun ønsker at nedlægge 4.000-6.000 stillinger om året, har SF allerede anvist, hvad vi skal gøre i 2012 i forhold til at nedlægge stillinger i den offentlige sektor. Der starter vi så, og så lover jeg at komme med de næste 4.000-5.000 året efter.

Kl. 20:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det hr. Søren Pind, værsgo.

Kl. 20:02

Søren Pind (V):

Til min store forbløffelse kom Enhedslistens hr. Per Clausen med det, der vel nærmest er en mistillidserklæring til regeringen på dens første rigtige debatdag i Folketinget ved at sige, at såfremt regeringsgrundlaget kommer til afstemning i Folketingssalen, vil Enhedslisten stemme imod det. Jeg skal blot høre Liberal Alliances ordfører, om det samme gør sig gældende for Liberal Alliance.

Kl. 20:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu blev jeg lidt forvirret, om spørgsmålet var, om jeg blev overrasket, og der er svaret ja, eller om spørgsmålet var, om vi også ville stemme imod regeringens regeringsgrundlag, og der er svaret sådan set også ja. Så lige meget, om det var det ene eller det andet, der var hensigten, kan jeg love, at svaret er ja.

Kl. 20:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Søren Pind.

Kl. 20:03

Søren Pind (V):

Jeg siger mange tak for det klare svar.

Kl. 20:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 20:03

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er sådan set mig, der takker, og så kan jeg jo lige sige, at det er ganske fornøjeligt, at Liberal Alliance har fået alle de her mandater, så man nu kan få lov til at redegøre for partiets politik, for jeg tror sådan set, at der er rigtig mange af Folketingets medlemmer og også danskerne derude, der har rigtig godt af at høre noget om gode, liberale synspunkter, så der også er en vej frem til, hvordan Danmark bliver et rigere samfund ved at sætte skatten ned, ved at få en mere effektiv offentlig sektor, ved at få mere personlig frihed og ved at få lavere skatter.

Kl. 20:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Lars Barfoed som Det Konservative Folkepartis ordfører.

Kl. 20:04

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil gerne starte med at ønske den nye regering tillykke og velkommen til arbejdet på regeringsstolene, og jeg vil sige, at der nok skal blive rigeligt at se til. Der er jo mange lovgivningsmæssige udfordringer i den kommende tid. Det er jo også sådan, at der står et EU-formandskab for døren, som man skal bruge nogle ressourcer på, og så er der også det, at regeringen – sagt i al beskedenhed – er født med en opposition, som vil forstå at udfylde sin rolle med stor energi. Vi har jo iagttaget oppositionsarbejdet gennem 10 år og har lært en del af det, og det vil vi naturligvis benytte os af. Vi har fået megen god inspiration i de 10 år. Tak for det.

Som opposition vil vi i Det Konservative Folkeparti arbejde konstruktivt for at sikre konservativ indflydelse og konservative kerneværdier, og så vil vi måle den nye regering på, om den styrker borgernes og familiernes frihed eller den gør det modsatte. Det må ikke blive dyrere eller vanskeligere at være dansker. Desværre ser det ud til, at regeringen snarere vil gøre livet dyrere og mere besværligt for borgerne.

Vi vil også holde regeringen fast på at værne om den personlige frihed, så danskerne ikke kommer til at betale mere i skatter og afgifter og belastes af unødige regler. Jeg har noteret mig med tilfredshed, at regeringen vil sænke skatten på arbejde markant, men desværre ser det ud til, at der samlet set bliver tale om en stigning i skattetrykket.

Så vil vi også holde regeringen fast på, at den offentlige sektor ikke vokser sig større. Vi Konservative mener, at der er brug for me-

re ansvar til borgerne og mindre til staten. Desværre lægges der op til at øge det offentliges forpligtelser og dermed øge den offentlige sektor på bekostning af den private sektor, og det på trods af, at det jo netop er indtjeningen i landets private virksomheder, der betaler for vores velfærd og velstand.

Der er brug for at styrke det private initiativ. Det vil Det Konservative Folkeparti arbejde for, ikke mindst i forhold til iværksættere og små og mellemstore virksomheder, men regeringen har ikke nogen konkrete bud på det, der for alvor kan styrke vores konkurrenceevne. Skatetrykket skal stige, og alle tanker om bedre afskrivningsregler er tilsyneladende droppet.

Hensynet til de fælles nationale værdier og de forpligtende fællesskaber er af afgørende betydning for Det Konservative Folkeparti. Derfor opfordrer vi til kulturpolitiske initiativer, der kan styrke vores kulturarv, men der er ikke i regeringsgrundlaget noget, der antyder, at regeringen er optaget af en kulturpolitik, der understøtter de værdier, der samler os som danskere.

Så var det jo med stor spænding, man åbnede og læste regeringskataloget efter de langvarige drøftelser ude i det berømte tårn. Nu skulle vi se resultatet af de mange dages møder og drøftelser derude. Og indrømmet: Der står mange ord; det gør der. Der er skrevet mange sider, og meget af det, der står, er for så vidt smukt og rigtigt, og der er fornuftige målsætninger, som stort set ingen mennesker kan være uenig i, men man bliver ikke meget klogere på regeringens politik ved at læse det. For den afslører man ikke. Den er ligesom væsentlige dele af det, vi har set under valgkampen, stadig væk – for store deles vedkommende i hvert fald – et mysterium.

De få gode konkrete forslag, der er, er jo stort set forslag, som man har overtaget fra den hidtidige regerings arbejde, ikke mindst den økonomiske politik med de reformer, som blev aftalt i foråret, og som to af de tre regeringspartier var imod før valget. Og jeg tror, hvis man fjerner alle almindelighederne og de smukke målsætninger, som ikke er understøttet af nogen anvisning på, hvordan målene skal nås, og trækker de helt konkrete forslag frem, ja, så er det faktisk et meget kortfattet regeringsgrundlag. Men jeg må sige, at jeg blev glad over at læse på side 9, og her citerer jeg:

»Udgangspunktet for regeringen er VK-regeringens økonomiske politik i bredeste forstand, herunder genopretningsaftalen og forårets aftaler herunder tilbagetrækningsreformen.«

Sådan! Det kunne jeg godt lide at læse, det synes jeg er godt. Men så er det jo altså også en ren tilståelseserklæring i forhold til det, vi har måttet høre på gennem de sidste 10 år fra den daværende oppositions side; man skulle faktisk næsten ikke tro, at det er de samme politikere, som nu sidder i regeringen. Men sådan er det.

Kl. 20:09

Når man tænker på den voldsomme kritik, som socialdemokrater og SF'ere har rettet mod VK-regeringens økonomiske politik bare gennem det seneste år netop som følge af først genopretningsaftalen og derefter tilbagetrækningsreformen med begrænsninger i efterlønnen, så er det et markant kursskifte, der er tale om; nogle vil nok kalde det et vælgerbedrag og spørge: Hvor er de 12 minutter og alt det andet, som vi hørte om under valgkampen? Det er pist væk nu.

Så vil jeg godt skynde mig at understrege, for at man ikke skal tage fejl, at det jo ikke er sådan, at jeg savner de elementer. Tværtimod. Jeg er som konservativ tilfreds med, at de er ude. Men det er ikke troværdigt at føre valgkamp på en politik, som man så løber fra, så snart valget er afgjort. Og der er mange andre eksempler.

Hr. Ole Sohn sagde under valgkampen, at det er en kæmpe hån mod de 100.000 danskere, der bliver ramt af efterlønsforringelser, at foreslå nye skattelettelser til de rigeste. Jeg gad vide, hvad der har ændret sig siden den udtalelse for hr. Ole Sohns vedkommende. Et af de 12 SF-løfter til vælgerne lød: Mindre til millionærer og mere til pensionister og lønmodtagere. Men nu kan vi så glædeligt konstate-

re, at SF vil have markante skattelettelser, og det forstår jeg også gælder for millionærerne.

Jeg går ud fra, at den nyudnævnte udenrigsminister nu vil lave om på de mange løfter, som SF stillede op under valgkampen; jeg blev underholdt om flere af dem under de debatter, jeg havde med udenrigsministeren under valgkampen.

Nu er vi Konservative, som nogle her i salen måske har bemærket, ganske interesserede i at få sænket skatterne her i landet, og vi har gang på gang fremhævet den sammenhæng, at lavere skatter øger arbejdsudbuddet, men hidtil har vi jo hverken kunnet overbevise Socialdemokratiet eller Socialistisk Folkeparti om det. Og derfor er det ganske interessant, at den sammenhæng pludselig bliver fremhævet i regeringsgrundlaget, hvor man kan læse, at der skal gennemføres en – og her citerer jeg igen:

»... skattereform, der markant sænker skatten på arbejde, så arbejdsudbuddet øges med ca. 7.000 personer frem mod 2020 og de offentlige finanser dermed varigt styrkes med 3 mia. kr. gennem øget beskæftigelse – ud over virkningen af de initiativer, der er vedtaget i Forårspakke 2.0.«

Væk er al snak om ufinansierede skattelettelser til bankdirektørerne. Nu er det pludselig rigtig godt med skattelettelser, og nu er der lige pludselig de effekter af skattelettelser, at de giver øget arbejdsudbud og de giver et større provenu, altså dynamiske effekter af skattelettelser.

Det er interessant, og jeg gentager: Regeringsgrundlaget er en ren tilståelseserklæring.

Der kunne nævnes flere andre eksempler på påstande, der er fremført under valgkampen eller før valgkampen, og som nu pludselig ikke længere kan tilregnes Socialdemokratiet og SF.

Det er sådan, som jeg også sagde før, at man jo ikke rigtig afslører sin konkrete politik, men der er alligevel enkelte punkter, hvor det skinner igennem, hvilken slags samfund der er under udvikling under en rød regering. Og det synes jeg er bekymrende, for det er tilsyneladende et samfund, der vil begrænse borgernes frihed og tage ansvar fra den enkelte. Lad mig give et par eksempler.

Under VK-regeringen har vi jo – godt nok foreløbig for en begrænset periode – som et forsøg gennemført en ordning, der betyder, at folk kan få fradrag for at arbejde i hjemmet. Det er jo ikke mindst noget, som er en håndsrækning til de mange travle familier, samtidig med at det øger aktiviteten i håndværks- og serviceerhvervene og begrænser sort arbejde.

Det vil regeringen nu sløjfe.

Regeringen vil også begrænse borgernes frihed til at bevæge sig rundt i hovedstadsområdet og pålægge mange familier regninger på mellem 10.000 og 20.000 kr. om året, hvis de har brug for at køre i bil ind og ud af København hver dag.

Regeringen vil indføre helhedsskoler, ikke bare i de områder, som den tidligere regering havde foreslået, og hvor der kan være et særligt behov, men helt generelt. Det er en alvorlig begrænsning i børnenes og familiernes frihed til selv at tilrettelægge hverdagen med plads til selvvalgte fritidsaktiviteter og familieliv.

Regeringen vil også øremærke op til 3 måneder af den betalte barselorlov til manden. Det er et voldsomt indgreb i familiernes ret til selv at bestemme. Det er udtryk for, at regeringspartierne mener, at de ved bedre end familierne selv, hvordan de skal indrette deres liv, og det betyder mindre frihed og mere statsligt formynderi over for borgerne.

Lad mig derfor til sidst sige, så det ikke er til at misforstå: Hvis regeringen vil et bredt samarbejde i Folketinget, hen over midten, så må regeringen skifte kurs i værdipolitikken, væk fra en mere statslig styring og hen imod større frihed og mere ansvar til borgerne. Og så må regeringen forstå, at en større offentlig sektor og et stigende skatetryk er det modsatte af det, vort samfund har brug for, det, vores virksomheder brug for, og det, vores økonomi har brug for.

Regeringen må med andre ord forstå, at hvis man hele tiden vil stille Enhedslisten tilfreds, kan man ikke samtidig regne med, at Det Konservative Folkeparti bagefter vil bidrage til at betale regningen.

Kl. 20:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Jeg har en liste over medlemmer, der gerne vil have korte bemærkninger. Det er Julie Skovsby, Jesper Petersen, Per Clausen, Søren Pind, Lotte Rod, Steen Gade, Troels Ravn, Simon Kollerup, Annette Vilhelmsen og Maja Panduro.

Det er Julie Skovsby, der starter.

Kl. 20:15

Julie Skovsby (S):

Tak for det og tak for ordførertalen. Jeg ved godt, at man har begrænset taletid, men jeg synes, at det er utrolig trist og skuffende, at der ikke var et ord om psykiatrien i De Konservatives tale. Det er der heldigvis i regeringsgrundlaget. Der står jo utrolig meget og meget mere, end man før har set, der har stået i et regeringsgrundlag.

Det, jeg gerne vil spørge ind til, er, at vi jo har set, at det manglende fokus og de manglende investeringer på netop psykiatriområdet har haft nogle voldsomme konsekvenser for udsatte grupper i vores samfund. Det er særlig børn, som rammes af psykiatriske lidelser, som er blevet nedprioriteret. Det, som jeg synes er forfærdeligt at høre om – det er noget, som vi oftere og oftere hører om – er, at der er skolebørn, der bliver nødt til at vinke farvel til klassekammeraterne og rykke en klasse ned, fordi deres lidelse ikke kan blive udredt, og fordi de ikke kan komme i behandling.

Derfor: Er det på grund af den begrænsede taletid, at den konservative ordfører ikke nævnte psykiatrien i sit indlæg?

Kl. 20:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 20:17

Lars Barfoed (KF):

Ja, det var da på grund af den trods alt begrænsede taletid, at jeg ikke nævnte netop det. Derfor er jeg da glad for, at fru Julie Skovsby giver mig anledning til alligevel at sige et par ord om det, for det er faktisk sådan, at Det Konservative Folkeparti har fremlagt et oplæg til en psykiatrihandlingsplan.

Jeg deler fuldstændig fru Julie Skovsby's betragtninger om, at psykiatrien er det område, vi nu bør begynde at tage fat på og gøre mere ud af, så det i højere grad eller fuldstændig bliver ligestillet med andre sygdomme. Det er der, vi først og fremmest skal prioritere ressourcer i den kommende tid. Det er ikke mindst i forhold til børn og unge, der er ramt af psykiske sygdomme, og som er psykisk følsomme, hvor det kan betyde meget, at der bliver sat tidligt ind. Det kan betyde meget for deres videre liv og deres voksenliv, at vi forstår at sætte hurtigt og effektivt ind. Det gælder netop i forhold til børn og unge, som er psykisk sårbare, eller som decideret er ramt af psykiatriske lidelser. Derfor synes jeg også, at det er meget tilfredsstillende, at det er et element i regeringsgrundlaget.

Kl. 20:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 20:18

Julie Skovsby (S):

Tak. Det er jeg rigtig glad for at høre, for det er jo et vigtigt område. Jeg vil gerne give ordføreren, hr. Lars Barfoed, mulighed for også at bekræfte, at det ikke kun er det her med at sidestille de psykiatriske sygdomme med de fysiske sygdomme, som ordføreren selv nævner,

men at det også er det her med at kigge på en udrednings- og behandlingsgaranti, og at det også er det med at lave en langsigtet, samlet plan for netop psykiatriområdet. Det er det, der virkelig vil rykke på det her område.

Det er så også, og det håber jeg at ordføreren vil bekræfte, netop det her med at sætte ind over for børn og unge, som rammes af de her utrolig lange ventetider. Det har store konsekvenser for familielivet, for skolegangen og i forhold til venner. Det håber jeg at ordføreren nu kan bekræfte.

Kl. 20:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 20:19

Lars Barfoed (KF):

Jamen jeg er simpelt hen så glad for, at jeg kan gøre fru Julie Skovsby så glad. Ud over de forhold, som fru Julie Skovsby nævnte, vil jeg også sige, at det jo også er et spørgsmål om i det hele taget at fjerne det tabu, der desværre stadig væk er omkring psykiatriske lidelser, for det er der jo. Det skal være noget, der er en mere åben diskussion om.

Ud over de områder, som fru Julie Skovsby nævnte, vil jeg også sige, at jeg som nu forhenværende justitsminister dengang, da jeg var justitsminister, oplevede, at der var lange ventetider for psykiatriske undersøgelser i retspsykiatrien, hvilket også betyder, at vi havde og har for lange varetægtsfængslinger. Der skal gøres noget på det felt. Det skyldes jo ikke mindst, at der ikke har været den kapacitet uddannelsesmæssigt til at uddanne nogle, der kan foretage de psykiatriske undersøgelser. Så også på det punkt er der et behov.

Jeg mener også, at en bedre psykiatrisk behandling og en mere effektiv og hurtig psykiatrisk behandling i virkeligheden kan bidrage til at begrænse kriminaliteten i Danmark, for der er desværre nogle, som begår kriminalitet på grund af deres psykiatriske sygdom og lidelse. Det ville være rart, hvis vi i højere grad kunne forebygge det, end vi gør i øjeblikket. Der vil vi i Det Konservative Folkeparti naturligvis holde justitsministeren fast på at fortsætte presset for at få en hurtigere behandling og undersøgelse af netop dem, der sidder varetægtsfængslet og venter på en psykiatrisk undersøgelse.

Kl. 20:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 20:20

Jesper Petersen (SF):

Et af de ret store og alvorlige samfundsproblemer, vi overtager og skal i gang med at løse, handler om arbejdsløsheden, som jo er for høj. Jeg synes, at den gamle regering gjorde for lidt for at få den nedbragt og ikke brugte de midler, der var mest effektive til det. Men nu står vi der jo altså så – godt 160.000, og vælger man andre regnemetoder, kommer vi faktisk endnu højere op. En ret afgørende ting for SF at have fået med i det regeringsgrundlag, vi har lagt frem, handler jo om en kickstart af økonomien, altså at fremrykke investeringer, der gør, at vi får folk i beskæftigelse nu og her, for så samtidig at tage fat på en strategisk erhvervspolitik, der på længere sigt kan sørge for, at vi står stærkt med at skabe nye job i den private sektor inden for de forskellige brancher, hvor vi har nogle særlige muligheder fra dansk side.

Jeg vil bare høre hr. Lars Barfoed, om man nu, i lyset af at vi altså stadig væk står med den meget høje arbejdsløshed, vil være til at forhandle med, når vi kommer til at skulle diskutere fremrykning af offentlige investeringer og strategisk erhvervspolitik.

- Tredje næstformand (Marianne Jelved):**
Ordføreren.
- Kl. 20:21 tanke alligevel, eller hvordan skal jeg forstå det halve svar, der kom før?
Kl. 20:25
- Lars Barfoed (KF):**
Det er jo to meget forskellige problemstillinger, som hr. Jesper Petersen her adresserer, fordi den ene er behovet for det, jeg har set regeringen kalde en kickstart, altså det der behov for kortsigtede væksttiltag for, i øjeblikket hvor der er en lavkonjunktur, at skabe vækst, men vi har jo ikke set noget nærmere til, hvad det er, der skal være indholdet af den pakke, men der vil komme en vækstpakke, kan jeg forstå, på ca. 10 mia. kr., som skal skabe mere vækst. Det svarer jo sådan størrelsesmæssigt, kapacitetsmæssigt til det, som VK-regeringen foreslog inden valget. Vi foreslog jo også en vækstpakke i størrelsesordenen 10 mia. kr. Jeg er noget skuffet, må jeg sige, over, at regeringen ikke har det element med, som vi havde, nemlig at stimulere boligmarkedet, fordi boligmarkedet jo i den grad er gået i stå, og der er behov for at sætte mere skub i boligmarkedet. Jeg noterede mig jo, at den nuværende statsminister forsøgte at konkurrere med den tidligere statsminister en lørdag aften i tv om, hvis forslag det var, eller hvem der kom først med det, eller hvad det var for noget. Derfor er det jo helt underligt, når nu statsministeren jo trådte frem med fynd og klem i tv og meddelte, at nu ville man have sådan en stimulering af boligmarkedet, at det så slet ikke er med i vækststudspillet. Men vi er naturligvis parat til at drøfte det. Det har været VK-regeringens forslag, og naturligvis er vi parat til at drøfte en vækstpakke, og så må vi så se, hvad elementerne er, for det er jo ret afgørende. Når det gælder en strategi for erhvervspolitikken i øvrigt, er det jo mere strukturpolitisk politik. Der har jeg flere gange sagt, senest på det konservative landsråd, at jeg mener, at der er behov for en langsigtet plan for, hvordan vi kan styrke konkurrenceevnen.
Kl. 20:23
- Tredje næstformand (Marianne Jelved):**
Hr. Jesper Petersen.
Kl. 20:23
- Jesper Petersen (SF):**
Jeg kunne ikke helt blive klog på, om det egentlig var svar i den ene eller den anden retning. Hidtil er vi jo blevet skældt huden fuld, fordi vi ville fremrykke offentlige investeringer for 10 mia. kr. Der lå godt nok en vækstpakke fra den gamle regering, men det var jo ikke de samme ting, der lå der. Det var jo ikke offentlige investeringer for 10 mia. kr., det, vi ved virker nu og her. Den boligpakke, som hr. Lars Barfoed omtalte, er jo en, som Venstre ikke længere støttede og ikke ville være med til at finde finansieringen på, og derfor blev den ikke taget med i forhandlingerne. Så jeg synes, at det er en mærkelig ting at blande ind i diskussionen. Men jeg er glad for det, som jeg så opfatter som en positiv tilkendegivelse med hensyn til at lave offentlige investeringer for 10 mia. kr., selv om det egentlig er mere offentlige investeringer, end hvad De Konservative lagde op til før, fordi det jo er nødvendigt, hvis vi skal have sat gang i beskæftigelsen nu og her. Det næste, jeg må give hr. Lars Barfoed chancen for at uddybe, er, om man også ændrer synet på det, vi også har fået meget skældud for, nemlig den her strategiske erhvervs politik. Der er dele af erhvervslivet, der synes, at det er rigtig, rigtig glimrende, men vi har før fået kritik for, at det skulle være en helt håbløs erhvervs politik, men nu fornemmer jeg alligevel en form for åbning hos hr. Lars Barfoed, at det at føre en langsigtet erhvervs politik, hvor man stiller nogle bestemte krav, også giver nogle bestemte muligheder for nogle brancher, hvor vi ved at vi har chancer, måske ikke er en så fjern
- Lars Barfoed (KF):**
Jeg beklager, at formandsrådet er sat under pres ved de her komplicerede spørgsmål, der er, som kræver det lange svar og tillægs-spørgsmål, men jeg må sige til hr. Jesper Petersen, at der nok er anledning til at læse lidt op på VK-regeringens forslag. Der var da et væsentligt element i VK-regeringens forslag til en vækstpakke, som netop var fremrykning af offentlige investeringer. Så det element indgik da bestemt i vores vækstpakke. Vi havde så bare også et element, blandt andre i øvrigt, som hedder at stimulere boligmarkedet. Men altså fremrykning af offentlige investeringer var også med, men ikke for 10 mia. kr., fordi nogle af de 10 mia. kr., vi ville anvende, blev brugt til andre ting, derunder altså stimulering af boligmarkedet. Men det er jo svært at diskutere en vækstpakke, som vi ikke har fået lov til at se endnu. Jeg kan jo ikke sige ja til en vækstpakke, som vi ikke kender noget til, andet end at det er noget med fremrykning af offentlige investeringer. Hvilke investeringer er der tale om? Er der andre elementer i pakken? Det er jo noget, vi må have frem og se på, og det er jo problemet i den her debat, at det er lykkedes regeringen indtil nu at holde sin politik skjult. Når det gælder strategisk erhvervs politik er det jo heller ikke sådan, at jeg kan stå at sige ja, sådan en vil vi gerne have, bare fordi hr. Jesper Petersen siger ordet strategisk erhvervs politik. Men jeg mener bestemt, at der er grund til at tale strategisk erhvervs politik i det her land, fordi vi har nogle langsigtede udfordringer med vores konkurrenceevne, som skal løses, og de skal løses i en form for strategisk erhvervs politik – og nu fornemmer jeg, at formanden har rejst sig op.
Kl. 20:26
- Tredje næstformand (Marianne Jelved):**
Så er det hr. Per Clausen.
Kl. 20:26
- Per Clausen (EL):**
Nu har Det Konservative Folkeparti jo på en række områder indtaget en mere ansvarlig politisk holdning end de øvrige borgerlige partier, f.eks. inden for miljø og klima. Jeg savner imidlertid en klar udtalelse fra hr. Lars Barfoed om, hvorvidt Det Konservative Folkeparti mener, at Danmark skal leve op til sine forpligtelser i forhold til at overholde FN's Klimapanel's ønske om, at man gør det, der er nødvendigt for at begrænse klimaforandringerne til under de berømte 2 grader celsius. Og er hr. Lars Barfoed ikke enig med mig i, at hvis Danmark skal yde sit bidrag til det, så kan man sådan set ikke have et ambitionsniveau, der er lavere end det, der ligger i regeringsgrundlaget? Og er det ikke rigtigt forstået, at så må Det Konservative Folkeparti jo være indstillet på at indgå i en energi- og klimaaf tale, som lever op til det ambitionsniveau, der ligger i det regeringsgrundlag, som danner en del af baggrunden for diskussionen i dag?
Kl. 20:27
- Tredje næstformand (Marianne Jelved):**
Ordføreren.

Kl. 20:27 frem mod 2050 netop for at sikre os i forhold til klimaforandringerne. Jeg tror ikke, der er nogen lande i verden, der kan konkurrere med de ambitioner, som vi har lagt op i en meget konkret klimastrategi.

Kl. 20:31

Lars Barfoed (KF):

Jeg mener bestemt, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at håndtere den udfordring, som klimaforandringerne stiller os over for, lige så vel som vi fortsat skal arbejde med at begrænse forureningen. Så der skal både ske noget på klimafronten og på miljøfronten, også i de kommende år. Derfor er jeg også stolt og glad over at have tilhørt en regering, der netop har fremlagt en omfattende klimastrategi til at håndtere klimaudfordringerne. Jeg tror ikke, der er nogen lande i verden, der har lavet så ambitiøse klimastrategier som det, som VK-regeringen har gjort. Så det er jeg bestemt tilfreds med.

Så har jeg noteret mig, at der også på EU-plan arbejdes med yderligere at styrke EU's indsats, som på den måde jo også er en del af den danske indsats, eftersom vi er en del af EU – mod hr. Per Clausens vilje, forstår jeg. Men jeg har jo set, at den tidligere konservative minister Connie Hedegaard som klimakommissær har lanceret nogle tanker om, hvordan man skal styrke den regionale udvikling i EU gennem investeringer, der netop betyder et bedre klima. Så EU har altså også i sinde at optrappe, kan man sige, sine investeringer for at styrke bekæmpelsen af klimaforandringerne.

Kl. 20:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Per Clausen.

Kl. 20:28

Per Clausen (EL):

Men EU's klimakommissær, fru Connie Hedegaard, har jo også meget klart sagt, at det, der ligger i regeringsgrundlaget, er et rigtig, rigtig godt svar på de ting, vi skal leve op til, hvis vi skal levere vores del i forhold til at reducere klimaforandringerne. Så hvis hr. Lars Barfoed vil referere til fru Connie Hedegaard, bliver han også nødt til at anerkende, at her jo er tale om en konservativ politiker, som er enig i det, der står i regeringsgrundlaget, og vel også har den klare opfattelse, at det burde De Konservative støtte, for konsekvensen af ikke at støtte det og konsekvensen af ikke at gøre en offensiv indsats i forhold til miljø- og klimaproblemet er jo at efterlade, ikke den økonomiske regning, men miljøregningen i børneværelset. Jeg tror faktisk, det er lige så alvorligt som at aflevere en økonomisk regning. Så mit spørgsmål er sådan set til hr. Lars Barfoed: Er han enig eller uenig med EU-klimakommissæren, Connie Hedegaard, som siger, at det, man i grunden skal levere i Danmark, er det, der ligger i regeringsgrundlaget?

Kl. 20:29

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 20:29

Lars Barfoed (KF):

Nu synes jeg, at hr. Per Clausen lyder helt konservativ, for det er jo simpelt hen at overtage konservative grundholdninger at tale om, at vi ikke skal efterlade noget negativt, noget dårligt til vores børn og børnebørn, til de kommende generationer. Vi skal ikke så at sige efterlade en regning i børneværelset.

Det Konservative Folkeparti har jo altid været et grønt parti. Det var faktisk Det Konservative Folkeparti, der sammen med Socialdemokratiet i sin tid indførte den første miljøbeskyttelseslovgivning i Danmark. Så vi er optaget af miljøet, og vi er optaget af de negative konsekvenser af klimaforandringerne.

Jeg kender ikke nærmere til fru Connie Hedegaards ræsonnement omkring regeringsgrundlaget, men jeg ved bare, at vi i VK-regeringen har gennemført en meget omfattende plan – vi har i hvert fald lagt planen – for de forandringer, der skal ske i det danske samfund

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er hr. Søren Pind for en kort bemærkning.

Kl. 20:31

Søren Pind (V):

Enhedslisten og Liberal Alliance har her til aften tilkendegivet, hvad der forfatningsretligt nærmest må være et mistillidsvotum til regeringen, idet man har tilkendegivet, at man vil stemme imod regeringsgrundlaget, hvis det samlet set kommer til afstemning. Jeg skal blot høre hr. Lars Barfoed, om det også er Det Konservative Folkepartis synspunkt.

Kl. 20:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:31

Lars Barfoed (KF):

Hvis sådan et forslag kom til afstemning, altså om man ville støtte regeringsgrundlaget, eller om man ikke ville støtte det, så ville Det Konservative Folkeparti ikke støtte regeringsgrundlaget. Og hvis det er sådan, og det har hr. Søren Pind jo lejlighed til at sige i sit næste spørgsmål, at partiet Venstre også vil stemme som Det Konservative Folkeparti – det kunne da være interessant at høre – jamen så har vi jo ligesom kortlagt, hvordan stemningen er i Folketinget om den sag.

Kl. 20:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Nu er det hr. Søren Pind, der stiller spørgsmål. Hr. Søren Pind for et spørgsmål til ordføreren.

Kl. 20:32

Søren Pind (V):

Jeg takker for det klare svar, og jeg kan sige, at jeg lige har fået at vide af min politiske ordfører, at det vil Venstre også.

Kl. 20:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Værsgo.

Kl. 20:32

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan ikke sige tak for svaret, for jeg har jo ikke spurgt om noget. Men jeg har noteret mig bemærkningen fra hr. Søren Pind med tilfredshed.

Kl. 20:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er jo fornøjeligt, at man får den form for udveksling af argumenter.

Det er fru Lotte Rod for en kort bemærkning.

Kl. 20:32

Lotte Rod (RV):

Nullerne har været et kritikkens og kontrollens årti, men Danmark vokser jo ikke af, at politikerne bare skælder ud. Vi kan nå meget længere med anerkendelse og med samarbejde. Derfor blev jeg så glad, da De Radikale og De Konservative i starten af valgkampen kom med den her fælles melding om samarbejde. Under valgkampen har jeg haft et fortrinligt samarbejde med de lokale konservative, og

derfor håber jeg selvfølgelig rigtig meget, at De Konservative også har lyst til at samarbejde nu her efter valget.

Derfor vil jeg gerne høre ordføreren lidt om, hvad vi så kan samarbejde om. Jeg vil gerne spørge ordføreren helt konkret, hvad ordføreren er enig i i regeringsgrundlaget, altså ikke, hvad ordføreren er uenig i, heller ikke, hvad ordføreren mener ikke står i regeringsgrundlaget. Hvad er helt konkret de bedste elementer i regeringsgrundlaget?

Kl. 20:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:33

Lars Barfoed (KF):

Udfordringen i det spørgsmål er jo, at der står meget lidt i regeringsgrundlaget om, hvad man konkret vil. Der står f.eks., at man vil gennemføre en skattereform, som markant skal sænke skatten på arbejde. Jeg vil sige, at det jo lyder rigtig godt. Det Konservative Folkeparti mener jo, at skattetrykket i Danmark er for højt og ikke mindst, at skatten på den sidst tjente krone er for høj, for det blokerer for, at vi kan skabe mere velstand i Danmark. Men når jeg læser regeringsgrundlaget, synes jeg, det står noget uldent, om det samlet set er sådan, at man vil sænke skattetrykket i Danmark, eller om den samlede effekt af regeringsgrundlaget i virkeligheden betyder en stigning i skattetrykket. Det er sådan, jeg læser regeringsgrundlaget, men jeg lader mig gerne korrekse af fru Lotte Rod, hvis jeg tager fejl. Men altså, det er da positivt, at man vil sænke skatten på arbejde.

Jeg synes også, som jeg havde lejlighed til at drøfte lidt med fru Julie Skovsby – og hun blev helt glad, forstår jeg, over mine meldinger – at det er et positivt element, at man vil gøre en større indsats på psykiatriområdet. Det er noget, vi i Det Konservative Folkeparti er stærkt optaget af skal gøres. Så det er også et eksempel på en god ting. Der er jo flere gode takter i regeringsgrundlaget. Jeg synes, problemet er, at det ikke er konkretiseret. Derfor er det svært at vide, om man i sidste ende kan gå ind i forhandlinger om det, når man ikke ved, hvad det nærmere indhold er.

Kl. 20:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lotte Rod.

Kl. 20:35

Lotte Rod (RV):

Når jeg spørger, er det, fordi vi Radikale faktisk mener det her med samarbejdet helt alvorligt. Det gør vi i regeringen, og det gør vi også over for oppositionen. Derfor er det så vigtigt at vide, hvor De Konservative faktisk står i det her, for man skal jo være to til at samarbejde. Vi vil gerne.

Så mit spørgsmål er: Mener man det også alvorligt? Ved valget har vælgerne jo aflivet blokpolitikken, men når man hører de spørgsmål, der er blevet stillet i dag, lyder det lidt, som om i hvert fald Venstre og Dansk Folkeparti stadig har de her blokpolitikabstinenser. Så vil ordføreren ikke godt være helt skarp på, hvor De Konservative står som oppositionsparti? Kan vi forvente, at man vil samarbejde, nu hvor det gælder?

Kl. 20:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:35

Lars Barfoed (KF):

Fru Lotte Rod har jo ret i det der med, at der i hvert fald skal to til en tango, som man siger. Men nu er det jo ikke så meget tango, vi dan-

ser her, og hvis man lægger Det Radikale Venstres og Det Konservative Folkepartis mandater sammen, især efter den nedsabling af antallet af mandater, som Det Konservative Folkeparti har oplevet – Det Radikale Venstre har så til gengæld fået flere mandater – så er det jo ikke nok, at Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti står sammen om at gennemføre lavere skatter. Der skal jo mere end to til den tango. Der skal flere til her, og der er jeg altså, når det gælder skattepolitikken, bekymret over, at Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet egentlig ikke rigtig synes, at skatterne skal være lavere, men vil øge skattetrykket.

Men Det Konservative Folkeparti vil være borgerlige stemmer, der arbejder. Vi vil gerne søge indflydelse sammen med alle partier, men det kommer jo an på, hvad det konkret er, der er udspillet fra regeringens side. Og så må vi vurdere tingene. Der vil Det Konservative Folkeparti jo arbejde sammen med de andre borgerlige partier, som vi naturligvis taler med, om, hvad der sker i Folketinget, og med hensyn til hvilke udspil regeringen kommer med. Vi vil så indgå i de forhandlinger, som vi bliver indbudt til, sammen med andre partier.

Kl. 20:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Bjerregaard for en kort bemærkning.

Kl. 20:37

Jacob Bjerregaard (S):

Tak for det. Tak til Lars Barfoed. Jeg glæder mig personligt rigtig meget til, at den nye regering kan arbejde sammen med Det Konservative Folkeparti, og jeg vil også gerne kvittere for din afbalancerede stil, når du debatterer. Det synes jeg er en fornøjelse, og det har det også været i valgkampen. Det er også et eksempel til efterlevelse for en stor del af de andre borgerlige debattører, der er lidt mere vrede i betrækket, når de skal ytre sig. Nu har I jo desværre, som du lige var inde på, haft et lidt skidt valg. Det er vi nogle, der er kede af, for I mangler et par mandater, og sådan er det jo. Men I skal til at definere et nyt fundament og vælge, hvilke værdier I skal bygge på fremover. Vi ved jo, at Venstre og Dansk Folkeparti har et værdifællesskab, og jeg vil egentlig gerne høre Lars Barfoed, om han ser De Konservative som en del af det værdifællesskab.

Kl. 20:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Jeg er nødt til at sige – jeg ved godt, at det er lidt svært her i starten – at direkte tiltale med I og du ikke er tilladt ifølge forretningsordenen. Man kan diskutere, om det er en gammeldags forretningsorden, det er vi mange, der har en mening om, men sådan er det nu engang. Jeg vil meget nødig stå og være skolemester hele tiden, og vi ser i høj grad igennem fingre med det her i starten, men bare lige for at nævne det.

Ordføreren.

Kl. 20:38

Lars Barfoed (KF):

Jeg ikke sikker på, at jeg helt forstod spørgsmålet, men jeg takker for de venlige bemærkninger, som jeg forstod var venlige, og det er jo altid godt at høre venlige ord under en folketingsdebate og møde et venligt menneske nede i salen. Det er jo altid godt. Men med hensyn til det med fællesskabet har Det Konservative Folkeparti jo haft – og har stadig væk – et stærkt værdifællesskab med Venstre. Derfor har vi kunnet have så fortrinlig en regering, som vi har haft igennem de sidste 10 år. Vi ville gerne have fortsat i den regering sammen med Venstre, fordi vi gjorde gode ting for Danmark og ville have kunnet gøre bedre ting for Danmark end den regering, der nu er sammensat. Det må jeg sige, selv om jeg gerne ville fortsætte med at lyde venlig.

Jeg må trods alt sige, at jeg ikke er tilhænger af den regering, der er blevet dannet. Sådan er det.

Kl. 20:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Bjerregaard.

Kl. 20:39

Jacob Bjerregaard (S):

Jeg takker ydmygt. Jeg vil høre hr. Lars Barfoed, om han i forhold til svaret synes, at det er godt eller skidt, at pointsystemet og grænsekontrollen nu bliver afskaffet.

Kl. 20:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:39

Lars Barfoed (KF):

Det synes jeg er noget skidt, for jeg tilslutter mig det, som Det Konservative Folkeparti har været med til at gennemføre i aftaler og lovgivning og på anden vis igennem den tid, vi har siddet i regering. Det gælder også de aftaler, vi har indgået i foråret. Jeg synes, det er fornuftigt, at vi styrker toldkontrollen ved den danske grænse. Det er jo ikke nogen begrænsning i nogens mulighed for at krydse den danske grænse, men det er en mulighed, som vi ville indføre, for at styrke toldkontrollen, og derfor synes jeg, det er ærgerligt, at der nu er udsigt til, at det nye flertal altså ikke vil gennemføre det, som vi aftalte i foråret på det område.

Kl. 20:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Marlene B. Lorentzen for en kort bemærkning.

Kl. 20:40

Marlene B. Lorentzen (RV):

I begyndelsen af den valgkamp, vi lige har været ude i alle sammen, gav Det Radikale Venstre og De Konservative hinanden hånden på, at vi ville samarbejde, også efter valget – nogle kaldte endda det, fru Margrethe Vestager og hr. Lars Barfoed var ude i, en flirt – og det var vi rigtig glade for. Nu er vi selvfølgelig spændte på, om håndslaget stadig væk gælder.

Hr. Lars Barfoed udtalte i Berlingske Tidende, at fru Pia Kjærsgaards altdominerende indflydelse på udlændingepolitikken er forbi, og at De Konservative i fremtiden gerne vil lave udlændinge- og integrationspolitik med Det Radikale Venstre. Kan hr. Lars Barfoed bekræfte, at De Konservative stadig væk mener det, også på den her side af valget?

Kl. 20:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:41

Lars Barfoed (KF):

Når jeg siger noget før et valg eller under en valgkamp, mener jeg det også, når valget er overstået.

Med hensyn til bemærkningerne i Berlingske Tidende adresserede de lige præcis to ting. Det første, de adresserede, var integrationspolitikken. Jeg mener, vi skal gøre mere i forhold til integration. Derfor synes jeg, at det er ærgerligt, at regeringen nu har besluttet, at man, ved at der ikke længere er en minister, der er dedikeret til integrationen, vil fjerne fokus fra integration, men det er altså tilfældet. Det andet, der lå i bemærkningerne i Berlingske Tidende, var hele spørgsmålet om virksomhedernes mulighed for at tiltrække udenlandsk kompetent arbejdskraft. Der synes jeg, det er meget vigtigt, at

vi holder øje med, om de regler, vi har, og de muligheder, virksomhederne har for at tiltrække den arbejdskraft, de har brug for, er tilstrækkelig gode, for det er helt afgørende for, at vi kan få virksomheder til at investere i Danmark og ikke mindst få udenlandske virksomheder og koncerner til at udvikle deres forretninger i Danmark.

Så jeg mener bestemt, at det er en flade, hvor der bør kunne være et bredt samarbejde.

Kl. 20:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Marlene B. Lorentzen.

Kl. 20:42

Marlene B. Lorentzen (RV):

Jamen det lyder jo rigtig godt, og jeg vil da gerne kvittere for, at det lyder, som om Det Konservative Folkeparti nu endelig er kommet ud af kløerne på Dansk Folkeparti. I Det Radikale Venstre glæder vi os rigtig meget til det brede samarbejde, som ikke mindst på netop udlændinge- og integrationsområdet er så vigtigt.

Nu nævner ordføreren nogle områder, hvor han ikke er enig i det, der står i regeringsgrundlaget om integrationspolitikken. Kan hr. Lars Barfoed nævne nogle områder, hvor ordføreren i forhold til regeringsgrundlaget helt konkret kan se, at Det Konservative Folkeparti rigtig gerne vil samarbejde med regeringen?

Kl. 20:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:43

Lars Barfoed (KF):

Altså, bare så fru Marlene B. Lorentzen ikke skal tage fejl, bliver jeg nødt til indledningsvis at sige, at jeg nævnte to specifikke områder, hvor jeg mener man kan samarbejde, men desværre lader det til, at regeringen i øvrigt vil lempe udlændingepolitikken på en lang række områder, hvor jeg ikke kan se at vi kan samarbejde. De stramninger, vi har gennemført i udlændingepolitikken gennem årene, vil man jo begynde at rulle tilbage nu, og det er Det Konservative Folkeparti ikke enig i. Det var med hensyn til de to konkrete punkter, som jeg nævnte, at vi ser en mulighed for at udvikle tingene.

Jeg er før blevet spurgt, om jeg kan nævne andre områder i regeringsgrundlaget, og det svarer jeg gerne på igen. Jeg har nævnt psykiatriudspillet, hvor jeg bestemt tror der er nogle samarbejdsmuligheder. Jeg tror også, kan jeg sige, at der er muligheder i det, som hr. Jesper Petersen spurgte ind til før om strategisk erhvervs politik. Hvis man virkelig vil være med til at definere og analysere sig frem til, hvad det er for nogle parametre, der skal til for at gøre danske virksomheder – ikke mindst små og mellemstore virksomheder – mere konkurrencedygtige, er det et arbejde, som vi gerne deltager i.

Kl. 20:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 20:44

Steen Gade (SF):

Tak. Man bliver helt opmuntret over at høre hr. Lars Barfoeds svar efter en lang dag, hvor der jo ikke har været mange signaler om, at man faktisk vil samarbejde. Så tak for det.

Jeg vil prøve at fortsætte diskussionen med hr. Lars Barfoed om strategisk erhvervs politik og så koblingen til en mere markant satsning på klima- og energiområdet. Er det noget, vi kan få en fornuftig dialog om, sådan at vi kan tage det skridt fremad, ikke kun på klima- og energipolitikken, men rent faktisk også med hensyn til at skabe

nye job og nye erhvervs muligheder her i Danmark, hvilket vi, så vidt jeg kan se, har chancen for med det her regeringsgrundlag?

Kl. 20:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:45

Lars Barfoed (KF):

Man kan altid have en god dialog. Den tidligere regering, VK-regeringen, har jo lagt en strategi og en plan for vores energipolitik og klimapolitik frem mod 2050 – en ambitiøs strategi. I den strategi gik vi efter min opfattelse lige til grænsen af, hvad virksomhederne omkostningsmæssigt kan bære, hvis det er sådan, at vi skal fastholde og udvikle arbejdspladser i Danmark, ikke mindst i den traditionelle industri. Jeg mener, det er helt afgørende for dansk erhvervsliv, at vi har en industriproduktion i Danmark. Det er der mange mennesker der er afhængige af, ikke mindst fordi deres arbejdsplads ligger der, men det er indtjeningen til landet også afhængig af. Derfor mener jeg, at hvis vi går meget længere, end vi har gjort i VK-regeringens plan, så fører det til, at de virksomheder ikke længere er konkurrencedygtige.

Jeg er meget opmærksom på, at der, når vi har en offensiv energipolitik og klimastrategi i Danmark, opstår nogle muligheder for nogle virksomheder, der netop opererer inden for det felt, og at det kan generere arbejdspladser. Men det må ikke ske på bekostning af de arbejdspladser, der er i den traditionelle industri, og derfor er det en delikat balance.

Kl. 20:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Steen Gade.

Kl. 20:46

Steen Gade (SF):

Tak for svaret. Jeg er faktisk helt enig med hr. Lars Barfoed i, at der på vores industri- og vores produktionsarbejdspladser, som er helt vigtige at få i gang – vi har mistet 170.000 produktionsarbejdspladser i den private sektor – er to grupper. Den ene gruppe er de nye job inden for energisektoren med en masse ved siden af. Den fremmer vi ved skrappe krav og en koordineret indsats, som ligger i det, som regeringen her spiller ud med. Og så skal vi tage vare på dem, der kommer i en svær konkurrencesituation. Statsministerens åbningstale har jo også sætninger med om, at det vil vi tage vare på. Så med de to udmeldinger, som regeringen har givet, vil det vel være sådan, at det er et af de punkter, hvor vi har en chance for at nå hinanden.

Kl. 20:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:47

Lars Barfoed (KF):

Jeg må jo fastholde, at da vi udviklede den klimastrategi, som vi gjorde i VK-regeringen, gik vi efter min opfattelse lige til strengen af, hvad vores virksomheder omkostningsmæssigt kan bære, hvis de skal være konkurrencedygtige, og hvis vi skal sikre arbejdspladser i Danmark. Jeg har svært ved at se, hvordan man kan gå videre, uden at der er en ødelæggende effekt på vores industriproduktion. Også på store dele af landbrugsproduktionen og fødevarerproduktionen kan det få store negative konsekvenser, hvis vi går meget videre, fordi det ofte er energikrævende processer, der er tale om.

Kl. 20:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Özlem Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 20:48

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er jo så hyggeligt at være her, at man helt glemmer, at man får ordet. Undskyld. Det er godt, at vi har en formand.

Jeg vil bare rigtig gerne lige stille ordføreren et spørgsmål, for når ordføreren snakker om psykiatri, bliver man faktisk lidt i tvivl om, om formanden for Konservative er klar over, at de har haft magten i 10 år. Det lyder, som om der i forhold til alle de ting, som de i løbet af de sidste 10 år ikke er kommet igennem med, nu er sådan en øjenåbner, og nu skal den nye regering komme i gang med alle de initiativer, som Konservative er brændt inde med. Der har aldrig været så mange mennesker med en psykisk sygdom, og som er på førtidspension, som der er i dag; der har aldrig været så mange mennesker, som står på venteliste; og der har aldrig været så mange børn, som spiller deres barndom på venteliste. Jeg kunne rigtig godt tænke mig helt konkret at høre, hvad årsagen er til, at Konservative ikke har gjort noget de sidste 10 år – jeg spørger af ren nysgerrighed. Altså, er der nogen, der har forhindret dem i det? Er der noget, der har forhindret dem i det? Det er bare lige sådan til befolkningens oplysning.

Kl. 20:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:49

Lars Barfoed (KF):

Jeg hørte det sådan, at der var to spørgsmål, som fru Özlem Cekic gerne ville stille. Det første var, forstod jeg, om jeg er klar over, at Det Konservative Folkeparti har siddet med i regering i de sidste 10 år. Og der kan jeg berolige fru Özlem Cekic med, at det er jeg fuldt opmærksom på at vi har.

Hvis det var sådan, at man, hver gang man som politisk parti tog nye initiativer, skulle tænke, at det kunne man ikke gøre, for så skulle man have foreslået det for 10 år siden, så kunne man jo aldrig nogen sinde lave noget nytænkning og udvikling. Man gør jo tingene, efterhånden som der bl.a. er ressourcer til det. Vi har jo i VK-regeringen i de 10 år, der har været en VK-regering, på det ene sundhedspolitiske område efter det andet forbedret vilkårene, forkortet ventelisterne, forbedret behandlingen for kræftpatienterne, forbedret behandlingen for hjertepatienterne osv. Og vi har gjort tingene, i takt med at vi har skaffet ressourcerne til det – helt i overensstemmelse med det, som jeg forstår at den nye regering betragter som et nyt princip og sådan lidt epokegørende et forsigtighedsprincip, altså at man kun bruger penge, når man har penge. Men der mener vi altså, at med de penge, der er afsat til sundhedspolitik i de kommende år, er der råd til nu at tage nogle store skridt inden for psykiatrien, og det er det, vi gerne vil.

Kl. 20:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Özlem Cekic.

Kl. 20:50

Özlem Sara Cekic (SF):

Nu spurgte jeg faktisk ikke til, hvilke initiativer man havde taget inden for kræftområdet og inden for hjerteområdet, for det har vi bemærket. Problemet er bare, at man de sidste 10 år har glemt de sindslidende. Og når man her på Christiansborg har prioriteret tingene, har man tit prioriteret de resultatsikre patienter; der har man ikke regnet de sindslidende for at være nogle af dem, der kunne komme sig. Og nu siger ordføreren, at der er taget en række initiativer, og ja, der er taget initiativer, men der er jo ikke taget nok. Det er nok også derfor, at der aldrig har været så mange unge mennesker, som vi par-

kerer på førtidspension, til trods for at alle undersøgelser viser, at de kommer sig. Derfor vil jeg rigtig gerne spørge konkret for ligesom også at være lidt konstruktiv og fremadrettet: Nu hvor Konservative godt kan se, at de i de sidste 10 år har svigtet de sindslidende, vil de så være med til at samarbejde, vil de være med til at tage de skridt, der skal til, for at vi kan forebygge, at unge mennesker ender på førtidspension, for at forebygge, at børn og unge bruger deres barndom og ungdomsliv på ventelister? Vil man være med, eller vil man igen læne sig tilbage og svigte de sindslidende og glemme dem?

Kl. 20:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:51

Lars Barfoed (KF):

Altså, hvis det var således, at jeg havde haft mulighed for at stille fru Özlem Cekic et spørgsmål, ville jeg have spurgt, om det forsigtighedsprincip, som regeringen nu vil indføre for sit eget vedkommende – vi har altid haft sådan et – betyder, at man først skal gøre noget på psykiatriområdet, når der er penge til det. Men det har jeg jo ikke mulighed for at spørge om. Og derfor vil jeg bare sige, at vi har gennemført det ene sundhedspolitiske initiativ efter det andet, efterhånden som ressourcerne var til det.

Når det gælder unge mennesker, vil jeg sige, at jeg er meget optaget af, at der er for mange, der er blevet parkeret på førtidspension for evig tid. Det er jo bl.a. derfor, ikke mindst derfor, at vi vil en reform af førtidspensionen, således at unge – dem, der er under 40 år – ikke får førtidspension, men kommer i behandling, og at der sker en udvikling, fordi vi ikke vil opgive de unge mennesker. De skal ikke opgives og komme på evig førtidspension. De skal igennem en udvikling, som gør, at de igen kan klare sig selv. Så der jeg er meget enig med fru Özlem Cekic i, at der skal en indsats til der, og der kan vi måske nå hinanden, når det gælder en reform på førtidspensionsområdet. Som sagt skal der ske mere, og nu havde vi i de budgetter, vi havde lagt, fået skaffet penge til at gøre noget på sundhedspolitiske område, så vi havde råd til at tage nogle store skridt inden for psykiatriområdet. Der er jeg så spændt på, om der i den nye regerings budgetter vil være råd til det, så man kan gøre det under hensyntagen til det forsigtighedsprincip, man har.

Kl. 20:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Troels Ravn for en kort bemærkning.

Kl. 20:53

Troels Ravn (S):

Tak. Menneskers fortællinger er jo som bekendt et vidnesbyrd om det samfund, vi lever i. Vi har netop overstået en valgkamp, hvor jeg oplevede, at rigtig mange mennesker på gaden ville diskutere politik og fortælle om deres drømme, håb og bekymringer. Jeg mødte også mange mennesker, som netop under VKO har mistet deres job, og som nu er bekymrede for, om der skabes nye job, og om der gøres nok for at imødegå ledighed, og som frygter at falde ud af dagpenge-systemet.

Jeg lagde mærke til, at hr. Lars Barfoed i sin tale understregede det med en konstruktiv opposition, og jeg vil spørge ordføreren, hvordan Det Konservative Folkeparti konkret kan bidrage konstruktivt til regeringens reformprogram, som netop skal sikre øget beskæftigelse. Vi har nogle mennesker derude, som vi skylder svar og løsninger, og hvad kommer Det Konservative Folkeparti med?

Kl. 20:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:54

Lars Barfoed (KF):

Jamen jeg synes, det var godt, at hr. Troels Ravn mødte nogle mennesker på gaden under valgkampen og fik lejlighed til at snakke lidt politik med dem. Jeg ved jo ikke, om hr. Troels Ravn, når man drøftede det alvorlige problem, som arbejdsløsheden jo er for de mennesker, der bliver berørt af den, så fik fortalt, at det trods alt er sådan, at arbejdsløsheden under den her regering er lavere, end den på noget tidspunkt var under den tidligere socialdemokratiske regering. For sådan er det. Vi har jo holdt arbejdsløsheden nede på trods af finansiel krise og alt muligt andet, under det niveau, den var, dengang hr. Poul Nyrup Rasmussen ledede en regering. Det håber jeg hr. Troels Ravn huskede at sige.

Men Det Konservative Folkeparti er stærkt optaget af, at vi fører en økonomisk politik, der på kort sigt gennem væksttiltag, som VK-regeringen fremlagde, og på lang sigt gennem en strukturpolitik og reformer sikrer, at vi øger beskæftigelsen i Danmark. Det kan vi kun gøre, hvis skatterne er tilstrækkelig lave, så det kan betale sig at investere og arbejde i Danmark, og hvis der er konkurrencedygtige vilkår for landets virksomheder, så det kan betale sig for dem at investere i arbejdspladser i Danmark. Det er det, der skal til, og det medvirker vi altid gerne til.

Kl. 20:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Troels Ravn.

Kl. 20:55

Troels Ravn (S):

Lad os skifte emne. Hr. Lars Barfoed var i sin ordførtale ikke inde på folkeskolen, men jeg vil alligevel tillade mig at stille et spørgsmål i relation til folkeskolen. Vi skal have en stærk folkeskole, det tror jeg vi er enige om; en folkeskole, der har plads til og er attraktiv for alle børn; en folkeskole, som skal sikre alle elever et højere fagligt udbytte af undervisningen; en folkeskole, hvor børnene trives, og hvor færre elever modtager specialundervisning og flere inkluderes i det almene tilbud. Men eleverne skal ifølge De Konservative have karakterer i alle fag fra 1. klasse. Vil hr. Lars Barfoed uddybe, hvorledes karakterer i 1. klasse kan være med til at understøtte og styrke det enkelte barns læringsproces, og mener hr. Lars Barfoed, at karakterer i indskolingen understøtter den inkluderende folkeskole, som bygger på anerkendelse og trivsel?

Kl. 20:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:56

Lars Barfoed (KF):

Jamen jeg synes egentlig, at hr. Troels Ravn, som lige gennemgik Socialdemokratiets skolepolitik, illustrerer meget godt, hvad der er vores problem, når vi skal diskutere politik her i øjeblikket. Det er, at vi ikke hører noget som helst konkret, for jeg forstår, at Socialdemokratiets skolepolitik går ud på, at vi skal have en stærk folkeskole, alle børnene skal trives, der skal være plads til dem alle sammen. Det var stort set det, hr. Troels Ravn fik sagt, når hr. Troels Ravn sådan skulle præcisere, hvad skolepolitikken nu var. Jeg tror ikke, der er nogle mennesker, som er uenige med hr. Troels Ravn i, at vi skal have en stærk folkeskole, hvor børnene trives, og hvor der er plads til dem alle sammen.

Når det så gælder karakterer, går Det Konservative Folkeparti ikke ind for, at alle børn skal have karakterer fra 1. klasse. Vi går ind for, at der er en stærk evalueringskultur i folkeskolen, for det er afgørende for, at vi kan identificere de børn, som har brug for, at der

bliver sat ekstra kræfter ind på at øge deres faglige niveau, så de kommer på linje med de andre. Vi går også ind for, at skolerne skal have større frihed til at vurdere, hvor tidligt man skal sætte ind med karakterer, men Det Konservative Folkeparti går ikke ind for, at alle skal have karakterer fra 1. klasse.

Kl. 20:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Kollerup for en kort bemærkning.

Kl. 20:57

Simon Kollerup (S):

Som hr. Lars Barfoed kan mærke, er vi jo mange, der er interesseret i at samarbejde, og jeg vil fortsætte lidt i det spor, som blev lagt af hr. Jesper Petersen, og prøve at få et mere klart tilsagn. For siden valgkampens konservative og i øvrigt meget positive udmeldinger om et bredt samarbejde har det været lidt svært at finde ud af, hvad De Konservative gerne vil samarbejde om. Og det vil jeg prøve at blive lidt klogere på nu.

Hvis vi kaster et blik på det vækststudie, »Holdbar vækst«, som Venstre og De Konservative fremlagde før valgkampen, så indeholder det jo bl.a. en fremrykning af nogle offentlige investeringer, noget, der jo også er en helt central del af regeringsgrundlaget, hvor regeringen foreslår, at vi fremrykker investeringer for i alt 10 mia. kr. i bl.a. energirenovering i kommunerne. Det skaber et bedre indemiljø i skolerne, det skaber gang i den private beskæftigelse, og det skaber nogle bygninger, hvor vi kan spare på vores energiomkostninger fremover. Så derfor vil jeg spørge hr. Lars Barfoed: Er De Konservative klar til at samarbejde om at sætte gang i dansk økonomi og beskæftigelse ved at fremrykke nogle offentlige investeringer for 10 mia. kr. i bl.a. energirenovering i kommunerne?

Kl. 20:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:58

Lars Barfoed (KF):

Jeg har jo selv været med til i VK-regeringen at fremlægge en vækstpakke i størrelsesordenen 10 mia. kr., der bl.a. indeholdt en fremrykning af offentlige investeringer og også mulighed for, at kommunernes lånerammer blev større, hvilket de så blev. Det giver bl.a. mulighed for energirenovering, hvis det er det, der er brug for ude i kommunerne. Så de ord afskrækker mig ikke. Men jeg bliver nødt til at holde fast i, at når vi ikke kender regeringens udspil og de konkrete elementer i det andet end nogle overskrifter, så er det umuligt at forholde sig til, om der er grundlag for at aftale noget. Når man heller ikke kender finansieringsdelen, er det umuligt at sige.

Vi har jo hele tiden i VK-regeringen fastholdt – og det har både den tidligere statsminister og jeg gentagne gange sagt – at det afgørende jo er finansieringen. Man skal have en fornuftig finansiering, en ansvarlig finansiering, hvis det er sådan, at man skal lave en vækstpakke, ellers hænger det ikke sammen, og den langsigtede økonomiske politik skal være på plads, hvis det skal være ansvarligt at lave en vækstpakke nu.

Så jeg er da ikke afvisende over for at tale vækstpakker, men det kommer an på de konkrete sammenhænge, de indgår i.

Kl. 21:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Kollerup.

Kl. 21:00

Simon Kollerup (S):

Det overrasker mig lidt, at ordføreren ikke er mere positiv over for initiativet om at fremrykke offentlige investeringer for 10 mia. kr., særligt eftersom den konservative politiske ordfører tidligere har udtalt sin store begejstring for at ville samarbejde, og at hendes egen partiformand, hr. Lars Barfoed, har sagt, at en vækstpakke med offentlige investeringer ville øge beskæftigelsen. Det er jo et af de store problemer, vi står med nu.

Jeg synes, der er mange konkrete bud på, hvordan sådan en vækstpakke til 10 mia. kr. kan udmøntes, også hvis vi læser i regeringsgrundlaget. Flere investeringer i veje, baner, cykelstier, klimatilpasning og energirenovering i kommunerne, flere renoveringer af de almene boliger. Der er sådan set mange konkrete forslag at forholde sig til, så mit spørgsmål skal egentlig bare komme en gang til: Er hr. Lars Barfoed positivt eller negativt indstillet over for at fremrykke offentlige justeringer i en størrelsesorden på 10 mia. kr.?

Kl. 21:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 21:01

Lars Barfoed (KF):

Hr. Simon Kollerup siger, at der er mange bud på, hvordan den kan udmøntes. Så vil jeg bare gerne vide, hvordan det så er, regeringen forestiller sig, at den rent faktisk skal udmøntes, og så kan vi tage stilling til det.

Jeg mener, at der er behov for, at vi stimulerer væksten, sådan som vækstudsigtterne er i den indenlandske økonomi, og som vi kan se af vækstudsigtterne i Tyskland og andre nærmarkeder og for så vidt også af udviklingen i USA, ja, så ville det være rigtigt, at vi stimulerede væksten. VK-regeringen har fremlagt en vækstplan, som går på 10 mia. kr., ikke kun med fremrykning af offentlige investeringer, men også med fremrykning af offentlige investeringer. Vi havde så også andre elementer med, herunder at stimulere boligmarkedet, hvad Socialdemokratiet jo i hvert fald var meget optaget af at få gjort under valgkampen. Det synes jeg stadig væk er vigtigt.

Så Det Konservative Folkeparti vil da gerne drøfte vækstpakke, men vi må diskutere de konkrete elementer, og vi må diskutere finansieringselementerne. Sådan må det nu engang være. Jeg kan jo ikke sige, at ja, sådan en gennemfører vi da bare lige. Fordi hr. Simon Kollerup nu læser op, at det godt kan være, at den skal indeholde noget med energirenovering og cykelstier, så kan jeg ikke bare sige ja og amen til det.

Kl. 21:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en taletidsbegrænsning på 1 minut. Så er det fru Annette Vilhelmsen.

Kl. 21:02

Annette Vilhelmsen (SF):

Der er behov for, at der bliver skabt noget optimisme i dansk erhvervsliv, og det har flere af spørgsmålene her også gået på. Der er rigtig mange fra erhvervslivet, som tilkendegiver, at der skal tænkes nyt, for at Danmark kan sætte sig i front i forhold til at skabe danske arbejdspladser på danske betingelser og gerne inden for den grønne teknologi. Landdistrikterne er blevet rigtig hårdt ramt her i de sidste år, og De Konservative var i valgkampen særdeles positive over for at komme med i et samarbejde, og det er vi rigtig glade for. Vi regner selvfølgelig også med, at det stadig væk holder.

I SF har vi et stærkt ønske om en markant fokusering på udvikling i landdistrikterne – en udvikling, som handler om teknologi og

grøn omstilling. Mit spørgsmål går på, om hr. Lars Barfoed kunne komme med et mere konkret bud på, hvordan De Konservative kunne se åbninger i forhold til at kunne bidrage til etablering af grønne virksomheder, altså ikke bare et ja eller et nej til regeringens plan, men et svar på, hvor De Konservative ser muligheder for at kunne indgå i en dialog for at sikre etablering og udvikling af danske arbejdspladser.

Kl. 21:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 21:03

Lars Barfoed (KF):

Lad mig bare slå det fuldstændig fast, hvis man har misforstået det, at accepten af et tilbud om at deltage i et bredt samarbejde hen over midten i Folketinget for Det Konservative Folkepartis vedkommende ikke omfatter et tilsagn om at deltage i socialistiske eksperimenter. Altså, vi er et konservativt borgerligt parti, og vi deltager gerne i at løse de udfordringer, det her land står med, i et bredt samarbejde, men hvis det er sådan, at regeringen vil føre socialistisk politik, er det ikke med Det Konservative Folkeparti. Vi deltager i det, når vi synes, det er fornuftigt.

Hvis det så drejer sig om, at vi i landdistrikterne skal lave planøkonomi og give tilskud til virksomheder, der ikke er rentable, vil jeg være meget betænkelig ved det. Jeg medvirker meget gerne til at se på, hvad vi kan gøre for vores landdistrikter, for det er vigtigt, at vi i de områder får en bedre udvikling. Det hænger først og fremmest sammen med, at vi grundlæggende får skabt konkurrencedygtige vilkår for virksomhederne i Danmark. Så er der bestemt også grobund for, at virksomheder kan opstå og udvikle sig i landdistrikterne. Men vi skal passe meget på med at lave tilskud, sådan at de virksomheder, der er der, kun er der baseret på offentlige tilskud. Det er planøkonomi og socialisme, og det går jeg ikke ind for.

Kl. 21:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Annette Vilhelmsen.

Kl. 21:05

Annette Vilhelmsen (SF):

Jeg kan forstå, at hr. Lars Barfoed på den måde ser åbninger der, hvor man kan indgå i en dialog, og hvor det bliver i sunde virksomheder, som også på sigt kan klare deres egen finansiering. Deri kan vi jo sådan set slet ikke være uenige. På Fyn lovede skiftende konservative erhvervsministre hjælp, da de store fyringsrunder kom på henholdsvis Lindøværftet og Vestas på Langeland, men der kom desværre aldrig nogen hjælp, og det er derfor, vi bliver sådan lidt mere faste i kødet nu til at spørge: Når nu De Konservative får chancen ikke for at være socialistiske, men for at skabe gode, sunde danske virksomheder og arbejdspladser, hvordan vil hr. Lars Barfoed så på vegne af De Konservative være med til at understøtte en erhvervsudvikling, som tager udgangspunkt i et offentlig-privat samarbejde og dermed er til gavn for landdistrikterne?

Kl. 21:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 21:05

Lars Barfoed (KF):

Altså, taletiden tillader nok ikke et uddybende svar på spørgsmålet, men jeg forstår, at der er interesse for Fyn, og der vil jeg bare sige, at det, der bekymrer mig ved den klimastrategi, som regeringen fremlægger, bl.a. er alle de fynske tomatproducenter og alle de andre pro-

ducenter af grøntsager på Fyn, som jo driver nogle meget energikrævende virksomheder. Jeg frygter meget, at de bliver slået fuldstændig af banen, hvis den klimastrategi, som regeringen taler om, skal gennemføres, fordi de så formentlig ikke med de afgifter, der bliver tale om, får råd til at drive deres virksomhed videre. Så jeg frygter faktisk, at regeringens politik i høj grad vil lamme væsentlige dele af erhvervslivet på Fyn.

Når det gælder Lindøværftet, har den konservative folketingsgruppe rent faktisk i forbindelse med sit sommergruppemøde besøgt Lindø, hvor der jo foregår mange spændende tiltag allerede for at skabe ny produktion i de gode produktionsfaciliteter, der er der. Og det vil vi da bestemt gerne arbejde videre med at understøtte. Men jeg vil fastholde, at det, der først og fremmest kan betyde noget for landdistrikterne, er, at vi udvikler infrastrukturen. Derfor vil jeg, når det gælder Langeland, være optaget af, om vi kan forbedre vejnettet videre fra Svendborg over Tåsinge og til Langeland.

Desværre er der ikke tid til at sige mere.

Kl. 21:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Nej, det tager lang tid, hvis man skal ud omkring, men der er kun 1 minut.

Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 21:07

Mogens Jensen (S):

Tak. Jeg er jo glad for, at hr. Lars Barfoed nævner initiativerne på Lindø, som ikke mindst Poul Nyrup Rasmussen står stærkt i spidsen for at være med til at udvikle. Det er jo sådan, at vi Socialdemokrater arbejder aktivt for at skabe ny beskæftigelse og nye virksomheder.

Men det, der bringer mig til at komme med et spørgsmål, er, at hr. Lars Barfoed nævnte mit gamle hjertebarn, nemlig kulturen, som et indsatsområde, som De Konservative gerne vil gøre noget ved. Hr. Lars Barfoed sagde nærmest, at der ikke står noget i regeringsgrundlaget om det, men der er da sådan to og en halv side om det. Jeg vil da høre hr. Lars Barfoed, om det ikke også ville give mening for De Konservative at samarbejde om bl.a. at udbrede kulturtilbudene til flere og at skabe gode rammevilkår for vækstlagene i dansk kulturliv, skabe bedre muligheder for kulturerhvervene i oplevelsesøkonomien og også være med til at formulere en ny musikhandlingsplan for dansk kulturliv. Det er bare noget af det, der står i regeringsgrundlaget. Er det ikke også en god dagsorden for De Radikale at samarbejde med den nye regering om?

Kl. 21:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 21:08

Lars Barfoed (KF):

Jeg skal ikke kunne sige, hvad der er godt for De Radikale at samarbejde med regeringen om, men hvis vi taler om, hvad Det Konservative Folkeparti kan samarbejde med regeringen om, kan jeg tale med om det.

Jeg ser da meget frem til at diskutere kulturpolitik med den nye kulturminister og med regeringspartierne, men jeg sagde sådan set ikke, at der ikke stod noget om kulturpolitikken i regeringsgrundlaget. Jeg har faktisk læst afsnittet om kulturpolitikken ganske grundigt, fordi den konservative folketingsgruppe har været så venlig at udnævne mig til ny kulturordfører for partiet. Derfor har jeg faktisk læst det ganske grundigt og er udmærket klar over, at det er der.

Det, jeg sagde, er, at jeg mangler nogle ambitioner om at styrke dansk kultur – det, der gør, at vi danskere hører sammen kulturelt – styrke vores kulturarv, styrke det kendskab, børn har til kulturarven,

styrke kulturarvsinstitutionerne. Det mangler jeg noget om i regeringsgrundlaget, og det var det, jeg kritiserede.

Så skal jeg da i øvrigt sige, at jeg bestemt ikke skal holde mig tilbage med at rose Poul Nyrup Rasmussen for det arbejde, han gør i forbindelse med Lindø. Jeg synes kun, at det er godt, at hr. Mogens Jensen fremhæver. Selv om det ikke har meget med sagen at gøre, når vi taler om kulturpolitik, synes jeg bestemt, at der er grund til at fremhæve det.

Kl. 21:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 21:09

Mogens Jensen (S):

Nu synes jeg jo lige, at jeg også ville nævne De Radikale, for jeg ved jo, at hr. Lars Barfoed også gerne vil samarbejde med De Radikale. Jeg håber selvfølgelig også, at det gælder resten af regeringen.

Der er jo ingen tvivl om, at hr. Lars Barfoed slår en åben dør ind, når det f.eks. handler om, som ordføreren nævner, at skabe muligheder for, at børn og unge kan møde kunsten og kulturen. Det var jo det, ordføreren nævnte. Det står faktisk også i regeringsgrundlaget, så også der er der jo nogle muligheder for at skabe et bredt samarbejde. Jeg hører jo hr. Lars Barfoed på den måde, at der faktisk er meget at samarbejde om. Hvad angår kulturarven, tror jeg også, at hvis Det Konservative Folkeparti kommer med nogle gode forslag, vil de også kunne indgå i et samarbejde.

Så jeg siger tak for den åbning. Jeg tror, at det på det grundlag er muligt at skabe et bredt samarbejde i Folketinget også på det kulturpolitiske område. Det var sådan set bare det, jeg ville have bekræftet, og det kan jeg jo høre at hr. Lars Barfoed gør.

Kl. 21:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 21:10

Lars Barfoed (KF):

Der var vist ikke noget spørgsmål, men det behøver der jo heller ikke at være. Jeg vil stadig væk sige, at det er rigtigt, at der står noget om, at børn og unge på forskellig måde skal møde kulturlivet og deltage aktivt som udøvende i kulturlivet. Det, jeg stadig væk beklager, er, at der ikke står noget om, hvordan vi kan styrke børn og unges kendskab til den danske kulturarv, og hvordan vi kan styrke kulturarvsinstitutionerne.

Som konservativ er jeg meget optaget af, at den kultur, der er opbygget gennem generationer i det her land, bliver givet videre til næste generation, og at der er nogle institutioner, der kan formidle den kultur, også til børn og unge. Det, der nu engang gør, at vi hører sammen som land, som samfund og som nation, er, at vi har en fælles kulturarv. Den skal bæres videre, og det er i høj grad kulturpolitikken, der skal løfte det.

Kl. 21:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 21:11

Maja Panduro (S):

Tak for det. Politik er jo det muliges kunst. Det ved vi, og jeg tror, at vælgerne har vist det ved til folketingsvalget at signalere, at de vil et Folketing, der arbejder sammen på tværs. Heldigvis er det jo også noget af det, som De Konservative har signaleret. Jeg tror måske også, at De Konservative bedre end så mange andre ved, at politik også nogle gange handler om at måtte bøje sig lidt mod hinanden og

handler om at gå på kompromis, for De Konservative har jo nu i mange år siddet med et parlamentarisk grundlag bestående af bl.a. Dansk Folkeparti. Jeg har en fornemmelse af – og jeg ville godt kunne forstå det – at man nu ånder en lille smule lettet op over ikke på samme måde at være bundet på nogle af de områder, hvor jeg ved nogle Konservative har haft en smule ondt i maven. Det gjaldt i forbindelse med nogle af udlændingediskussionerne, og det gjaldt også i forbindelse med en diskussion, som jeg ved ordføreren har særlig forstand på, fordi han jo er tidligere justitsminister, og som handler om den kriminelle lavalder. Jeg vil gerne helt konkret spørge: I det tilfælde, at den kriminelle lavalder kommer til afstemning her i salen, og det gør den jo, for vi har jo et flertal, som i regeringsgrundlaget siger, at den vil vi hæve igen, vil De Konservative så være med til at hæve den kriminelle lavalder igen?

Kl. 21:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 21:13

Lars Barfoed (KF):

Det er sådan, at Det Konservative Folkeparti rent faktisk har været med til at sænke den kriminelle lavalder. Derfor vil vi ikke være med til at hæve den igen. Det har i virkeligheden nogle ganske gode effekter, at den kriminelle lavalder er blevet sænket til 14 år, for det giver mulighed for, at man kan gennemtvinge nogle foranstaltninger i forhold til kriminelle 14-årige, som man ellers ikke ville kunne gennemføre. Jeg er godt klar over, at man har villet forsøge at skabe en myte i retning af, at vi satte 14-årige i fængsel. Det gør vi jo ikke! De kommer på nogle institutioner, som er velegnet til netop at sætte en behandling i gang i forhold til unge kriminelle. Jeg kunne frygte, at vi, hvis vi hævede den kriminelle lavalder, ikke ville få de samme muligheder for tvangsforanstaltninger over for 14-årige kriminelle. Jeg synes, det, vi har gjort, er blevet ganske velfungerende, og derfor vil vi ikke være med til at ændre det, men vi skal derimod løbende forbedre de foranstaltninger, vi har sat i gang i forhold til den aldersgruppe.

Kl. 21:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro.

Kl. 21:14

Maja Panduro (S):

Så må man forstå, at De Konservative har foretaget en kovending på retspolitikken, og det er jo fair nok, det sker jo en gang imellem, for skiftende konservative justitsministre er jo kommet med alle de rigtig gode grunde til, at det ville være en meget dårlig idé at sænke den kriminelle lavalder, og regeringens egen kommission for ungdomskriminalitet sagde, at lige præcis det at sænke den kriminelle lavalder frarådede de kraftigt, da det ville have den stik modsatte effekt. Det var jo det, som alle, der har forstand på det, sagde. Det passer jo heller ikke, når ministeren – undskyld, det var gammel vane – når ordføreren siger, at der ikke er børn i fængsel. Det ved både ordføreren og jeg jo godt ikke er rigtigt. Vi var selv ude – endda sammen, tror jeg – i Venstre Fængsel på det tidspunkt, hvor de lige havde haft deres første 14-årige i detentionen, og de kunne fortælle, at det, der jo sker, når man får børn på den alder ind, er, at man er nødt til at isolationsfængsle dem, fordi de 14-årige ikke må være fængslet sammen med de voksne. Det, betjentene sagde, var, at de ikke er uddannet til at have med børn at gøre.

Derfor håber jeg bare, at den konservative kerneholdning, som det i virkeligheden er, og som vi har diskuteret her mange gange, om, at børn jo ikke skal sættes i fængsel, men hjælpes, kunne være der et sted endnu. Men hvis ikke det er tilfældet, og hvis ordføreren

mener det, han siger her, skal vi så også sænke den kriminelle lavalder til 13 år, til 12 år, som Dansk Folkeparti vil have, eller hvor langt ned mener De Konservative vi skal?

Kl. 21:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Ordføreren.

Kl. 21:15

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan høre, at fru Maja Panduro gerne vil bygge videre på den der myte med, at 14-årige kommer i fængsel. Vi sender jo ikke 14-årige i fængsel. Når 14-årige bliver dømt, bliver de dømt til at komme på en særlig institution, hvis de skal frihedsforvares, således at man der kan iværksætte en foranstaltning, der er passende i forhold til deres alder. De 14-årige og andre under 18 år, som man kunne finde i Vestre Fængsel eller andre steder, er jo nogle, der sidder der nogle få timer, måske fra den ene dag til den anden, i ganske korte perioder, fordi de, lige efter de er blevet pågrebet, ikke umiddelbart kan anbringes på en sikret institution for unge. Derfor kommer de derhen, overnatter der måske, og så kommer de derhen, hvor de skal være. Det kan være, at de har vist sig at være meget voldelige på den institution, hvor de er, så man ikke kan håndtere dem, og så er man nødt til helt kortvarigt at anbringe dem i et fængsel, indtil man finder en mere passende institution.

Jeg tror godt, jeg kan garantere fru Maja Panduro, at uanset hvor mange år hr. Morten Bødskov eller en anden socialdemokrat måtte være justitsminister, så vil man også om 1, 2, 3, 5, 10 år, så længe bliver vi forhåbentlig ikke ved med at have en socialdemokratisk justitsminister, have børn, som på samme måde kortvarigt kommer i et fængsel, indtil man finder den rigtige institution til dem.

Kl. 21:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Lars Barfoed, der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Sara Olsvig som ordfører.

Kl. 21:17

(Ordfører)

Sara Olsvig (IA):

Først og fremmest vil jeg sige stort tillykke til den nye regering. Jeg og Inuit Ataqatigiit ser frem til et godt og konstruktivt samarbejde både med regeringen og med resten af Folketingets partier.

Jeg vil også her sige tak til de politikere og medarbejdere, som de sidste 10 år har opretholdt Den Nordatlantiske Gruppe her i Folketinget. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg helst havde set, at Den Nordatlantiske Gruppe bestod og videreførtes. I dag arbejder vi fire nordatlantiske mandater hver for sig, i samarbejde med forskellige partier. Vores opgave bliver nu at finde et fællesskab inden for disse nye rammer og stå sammen om færøske og grønlandske sager. Jeg er glad for, at vi allerede nu har et fint og uformelt samarbejde, og jeg håber, at dette samarbejde styrkes, som tiden går.

Af forskellige grunde har jeg været spændt på dagen i dag. Dette er min første officielle tale som folkevalgt, og det er også dagen, hvor Inatsisartut – det grønlandske parlament – har drøftet en sag, som jeg personligt har stærke følelser for og tanker omkring, nemlig Grønlands kommende grundlov. Jeg håber, at medlemmerne af både Inatsisartut og Folketinget vil være enige med mig i, at vi må sikre en proces uden konflikt, både internt i Grønland og mellem Grønland og Danmark. Slutresultatet skulle gerne blive et stærkt samlingspunkt – en styrkelse af det fremtidige Grønland.

Det arbejde, der er begyndt i dag, er kun det første skridt. Jeg kvitterer for statsministerens anerkendelse af vores ret til at udføre grundlovsforberedende arbejde, men jeg vil også gerne allerede nu gøre opmærksom på, at af de fremtidige skridt i dette arbejde vil

blive en forfatningsforberedende proces med mulighed for egentlig løsrivelse fra Danmark. Ønsket om at påbegynde arbejdet med en grønlandsk grundlov er en helt naturlig opfølgning på de seneste årtiers bevægelse fra hjemmestyre til selvstyre. Vi ønsker at tage ansvar og drage omsorg for vores fremtid, vi ønsker at stå sammen om den fremtid, som bliver vores børns og børnebørns, og vi ønsker et solidt og trygt fundament, som sikrer vores borgers rettigheder og vores lands interesser.

Arbejdet med en grønlandsk grundlov bliver et komplekst arbejde. Der ligger i forvejen en kompleksitet i det forhold, at den grønlandske selvstyreordning betragtes som et brud på den danske grundlov.

Der er mange faktorer at tage hensyn til. I Grønland opererer vi f.eks. med kollektiv og ikke privat ejendomsret til land, og det ligger dybt i vores kultur at være tæt knyttet til steder af særlig betydning for familier og jagttraditioner. I det kommende arbejde skal vi flette disse traditioner og hævdvundne rettigheder sammen med et system, hvor vi i højere og højere grad tillader brugen af vores land til me-gaindustri og råstofudvinding. Ressourcerne er mange, men vores land, hvor stort det end er, er ikke uendelig stort. På nuværende tidspunkt planlægger vi mineaktiviteter lige fra Nordøstgrønland til Kap Farvel, vi udfører seismiske undersøgelser tæt op ad hvalers migrationsruter, og vi afsøger muligheder for at anlægge vandkraftværker bogstaveligt talt oven på vores kulturarv.

Med andre ord: Det haster, at vi internt tager den nødvendige værdidebat. Det haster, at vi internt bliver enige om, hvordan det fremtidige Grønland skal se ud. Vi må og skal i fællesskab give plads og ro til arbejdet. Kunsten bliver at være tro mod de værdier, som ligger dybt i vores kultur og identitet, samtidig med at vi sikrer Grønland og den grønlandske befolkning et stærkt og solidt fundament for en fremtid med muligheder.

Et grundlovsforberedende arbejde i Grønland, et grundlovsudkast i Færøerne, en ny regering i Danmark – det er for alle en brydnings-tid. Fællesskabet mellem vores tre nationer er stærkt, følelsesladet og nødvendigt. Jeg ser frem til det arbejde, som ligger foran os, hvor fællesskabet styrkes. Jeg ved, at det grønlandske og det færøske grundlovsarbejde kan tolkes som en bevægelse væk fra Danmark. Det mener jeg ikke nødvendigvis det behøver at være i første omgang. For mig er dette arbejde et udtryk for, at både Grønland og Færøerne ønsker at tage ansvar for landenes egen udvikling. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at et stærkere Grønland og et stærkere Færøerne også vil resultere i et stærkere rigsfællesskab. Styrken ligger i den øgede ligeværdighed.

Et fælles interessepunkt for vores nationer i disse år er i høj grad Arktis. FN's havrettskommission, den geopolitiske udvikling og forholdet til vores stærke naboer mod nordvest, nordøst og syd sætter dagsordenen, og vi må stå sammen om at opnå de bedste resultater. Arktis er i denne tid et af de mest synlige geografiske områder. Journalister i hobetal valfarter til Grønland, konference efter konference afholdes langs isfjorde, billeder af den ensomme isbjørn på en forsvindende isflage går verden rundt – alle har et forhold til Arktis. Det tætteste forhold til Arktis har dog de ca. 4 millioner mennesker, der bor i Arktis. Vi står midt i en brydningstid, hvor vores hjem, som før blev betragtet som et yderpunkt, nu er midtpunkt for verdens opmærksomhed.

Kl. 21:22

Danmark – med Grønland – er medspiller i et geopolitisk spil, hvor USA, Rusland og Canada sammen med de nordiske lande lige nu afsøger hinandens grænser og på bedste diplomatiske vis forsikrer hinanden om et godt naboskab. Det så vi i Ilulissatdeklarationen fra 2008 og ved det store ministermøde afholdt i Arktisk Råd i Nuuk den 12. maj i år.

Vi ser også, at de arktiske stater i højere grad end før indgår som aktive partnere i beskyttelsen og hævdelsen af Arktis. EU, Kina og

andre ikkearktiske stormagter banker på døren og vil have indsigt og indflydelse. Og for første gang har man i Arktisk Råd underskrevet en juridisk bindende aftale, den såkaldte Search and Rescue-aftale, omhandlende sikkerhedsforanstaltninger, som vi i den grad får brug for, i takt med at isen smelter og aktiviteterne tager til.

Midt i orkanens øje ligger Grønland. Vi kender vores position, vi bruger vores ret til at sidde med ved bordet, og vi har samarbejdet tæt med den forrige danske regering om Kongeriget Danmarks Strategi for Arktis, som vi nu skal sikre en fornuftig og reel implementeringsproces. Vi ønsker fortsat at sidde med ved bordet, og vi ønsker reel medbestemmelse, når det gælder arktisk udenrigspolitik, sikkerhedspolitik og forsvarspolitik. Vi ser frem til et endnu tættere samarbejde med den nye danske regering.

Politik og resultater skabt i dette folkestyre mærkes også ude langs kysten hos den grønlandske befolkning, på retsplejeområdet, på fødevare- og veterinærområdet, på familieretområdet og på en lang række andre områder, som stadig ligger under dansk jurisdiktion. Med selvstyreloven aftalte Grønland og Danmark, at Grønland kan overtage 33 af disse sagsområder. Jeg vil spændt afvente beslutninger taget i Inatsisartut om rækkefølge og tempo, og som folketingsmedlem vil jeg søge samarbejde med alle partier i Folketinget om sammen at sikre fornuftige og realistiske processer. Sagsområderne skal kvalitetssikres, således at det grønlandske system ikke i sidste ende efterlades med urimelige efterslæb. Derfor vil meget af mit arbejde her i Folketinget handle om at sikre, at de sagsområder, som Danmark varetager, indtil videre får den nødvendige finansiering og politiske omsorg.

Grønlandere bosiddende i Danmark mærker også på krop og sjæl den politik, der føres fra denne sal. Dette efterår afholdt det grønlandske ligestillingsråd en høring, som viste, at grønlandere i Danmark fortsat oplever diskrimination i deres hverdag. Vi har en stor opgave at løfte i fællesskab på dette område – både de danske kommuner, den danske regering og selvstyret. Vi er nødt til at sikre, at det store antal grønlandere bosiddende i Danmark mødes med værdighed og får den nødvendige hjælp. Det må være slut med lappeløsninger. Vi skal sikre langsigtet og stabil finansiering af de sociale tiltag, som mange ildsjæle rundt omkring i Danmark udfører for udsatte grønlandere. Lad os sikre en helhedsorienteret dansk politik og indsats for grønlandere bosiddende i Danmark.

En af fællesnævnerne for den nuværende grønlandske regering og den nye danske regering er ønsket om et solidt demokrati med respekt for menneskerettigheder. I Grønland kommer dette bl.a. til udtryk i vores ønske om en grønlandsk grundlovsproces. Overholdelsen og implementeringen af menneskerettigheder er for mig et centralt punkt i god regeringsførelse. Derfor ønsker jeg en sikring af, at Det Danske Institut for Menneskerettigheder øger sin aktivitet og synlighed i Grønland, sådan som loven om instituttet også foreskriver.

Grønland er et stærkt samfund, vi har en stærk identitet, og dagens debat i det grønlandske folkestyre vidner om et stærkt ønske om at tage ansvar og drage omsorg for vores del af rigsfællesskabet. Jeg er stolt over, at vi er kommet til dette punkt i vores historie.

Jeg ser frem til arbejdet her i Folketinget, til at samarbejde på tværs af partier og i fællesskab blandt meget andet at se på opfølgning i sagen om de juridisk faderløse, sagen om CIA-flyvningerne og fortsættelsen af arbejdet med oprydning efter miljøforurening forskellige steder i Grønland. Jeg ser frem til at lære jer at kende og ønsker alle god arbejdslyst.

Tak for ordet – qujanaq.

Kl. 21:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det passer tidsmæssigt meget, meget flot – det skal siges. Det kunne andre lære af.

Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 21:26

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg har ikke noget spørgsmål, men en kort bemærkning kan vel også bruges til at ønske held og lykke til et andet folketingsmedlem, nemlig til fru Sara Olsvig og det grønlandske folk, med det arbejde, hun skitserer om en grønlandsk grundlov, og en debat om det.

Det er jo klart, at så længe Grønland er en del af rigsfællesskabet, skal det grønlandske folk også respektere den danske grundlov, men jeg håber, at regeringen og Folketingets flertal også vil se positivt på processen, selv om den skulle blive det, som fru Sara Olsvig beskriver, nemlig en slags øvelse i at forberede en egentlig selvstændighed for det grønlandske folk. Og så kunne vi måske også lære lidt her i Danmark, for det er jo et udmærket princip, grønlanderne har, om kollektiv ejendomsret til jorden. Så held og lykke!

Kl. 21:27

(Energiministeren (fg.))

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Giver det anledning til en yderligere bemærkning fra fru Sara Olsvig?

Kl. 21:27

Sara Olsvig (IA):

Nej tak.

Kl. 21:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 21:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Velkommen til arbejdet. Vi glæder os bestemt også til at diskutere forholdene i Grønland, og jeg vil med det samme sige, at vi har stor forståelse for ønsket om, at man i højere grad bliver herre i eget hus.

Men jeg vil spørge ordføreren, om man ikke godt kan blive nervøs en gang imellem på Grønland, for på danskere kan det komme til at virke, som om man vil alt på samme tid – altså at man både vil bestemme alting selv og samtidig have de fordele, der følger af rigsfællesskabet, som fast overførsel af bloktilskud, mulighed for sygdomsbehandling, uddannelse osv. Men vil altså simpelt hen alt på en gang.

Deraf følger jo så også spørgsmålet om, hvordan man på Grønland forestiller sig, at man kan have to grundlove på samme tid, for der er jo ikke nogen i Danmark, der ønsker at fastholde Grønland i rigsfællesskabet, hvis ikke grønlanderne ønsker det. Men med hensyn til selve tanken om, at man har to grundlove, der kan fungere side om side, er det jo et åbent spørgsmål, om det overhovedet kan lade sig gøre.

Jeg synes egentlig også, at statsministeren, når hun senere skal svare på de her spørgsmål, der er blevet rejst i dag, og sikkert også i forhold til Grønland, skal komme specifikt ind på det her emne om udviklingen i Grønland med at udarbejde en selvstændig grundlov.

Kl. 21:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 21:29

Sara Olsvig (IA):

Tak for spørgsmålet, vil jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl. Ja, det er rigtigt, at vi faktisk gerne vil have mulighed for at bestemme alting selv, men det er jo ret klart, som det står i selvstyreloven, at der er nogle områder, hvor vi ikke kan bestemme selv. Men det står også meget klart i selvstyreloven, at vi på et tidspunkt, når vi ønsker

det, kan afholde en folkeafstemning og dermed bestemme, om vi vil være selvstændige eller ej. Det står også i lovkomplekset, at vi har mulighed for at udføre grundlovsforberedende arbejde, og det er jo det, vi holder os til, når vi begynder at se på at lave et grundlovsforberedende arbejde på nuværende tidspunkt.

Jeg mener, at tingene skal hænge sammen. Jeg mener ikke, at vi forhaster os på nuværende tidspunkt. Når jeg er hjemme i Grønland, kan jeg mærke den her stærke følelse af, at man gerne vil komme videre i processen, og det føles meget naturligt for os oppe i Grønland at begynde en grundlovsforberedende proces på nuværende tidspunkt.

Det er noget, som allerede blev debatteret i 2008 i Inatsisartut, da der blev stillet nogle forslag om det – faktisk før selvstyreloven blev anerkendt. Så det føles meget naturligt for os at tage det skridt nu.

Tingene skal jo hænge sammen, og det tager tid at forberede en grundlov. Vi har set på Færøerne, at de har debatteret det i over 50 år, de har haft et grundlovsudvalg i over 10 år, og jeg regner med, at det her også kommer til at tage en hel del år i Grønland.

Som jeg sagde: Vi har brug for god tid til arbejdet, så vi kan udføre det grundigt, og det hænger naturligt sammen for os.

Kl. 21:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 21:30

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Min pointe er bare den, at hvis man ønsker at udarbejde en grundlov med henblik på at få selvstændighed, er der jo mig bekendt ikke nogen i Danmark, der på nogen måde vil forsøge at modsætte sig det. Det er et rent grønlandsk anliggende. Det, der var min pointe, er, at hvis man agter at lave det med henblik på at få sin egen grundlov, men samtidig vil bevare den danske grundlov – i virkeligheden som sådan en slags sideløbende grundlov, fordi man ønsker at beholde de fordele, der følger af samværet med Danmark, i form af fast overførsel af bloktilskud på 3-4 mia. kr. om året, de muligheder, der er i forhold til overvågning af territoriet, i forhold til sygehusbehandling, når man har de problemer, uddannelsesmuligheder, når man har de behov – så kan det godt for danskere måske virke sådan lidt paradoksalt.

Altså, fuld respekt for, at man ønsker at være sig selv, hvis det er det, man vil. Men det der med, at man vil være sig selv, men lige holde fast i alle de områder, der giver adgang til pengestrømme og lignende fra Danmark, kan godt for danskere virke en anelse provokerende. Er der en vis forståelse for det synspunkt?

Kl. 21:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 21:31

Sara Olsvig (IA):

Det grundlovsforberedende arbejde, som går i gang nu, er jo ikke med henblik på løsrivelse i første omgang. Desværre lød det lidt, som om hr. Kristian Thulesen Dahl ikke helt hørte, hvad jeg sagde i min tale. Jeg snakkede om forskellige trin, og det er også det, man snakker om i Grønland. Man taler om forskellige trin, hvor det første trin er et grundlovsforberedende arbejde inden for rigsfællesskabets rammer. Man ser andre steder i verden, at regioner af lande har deres egne grundlove. Det ser vi ikke som et problem. Det er noget, der kan arbejdes med. Det eneste, der skal til, er politisk vilje.

Som jeg også sagde, er selvstyreloven i forvejen en form for brud på den danske grundlov. Grunden til, at det i det hele taget kan lade sig gøre, er politisk vilje. Det er også sådan, vi ser på det i Grønland på nuværende tidspunkt. Der er politisk vilje i Grønland til at udar-

bejde et grundlovsudkast inden for rigsfællesskabets rammer. Senere kan vi se på – og vi skal også have mulighed for at se på det på et senere tidspunkt – et grundlovsforberedende arbejde, som går i retning af reel løsrivelse.

Kl. 21:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jeppe Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 21:32

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tusind tak til ordføreren. Jeg er nyslået ordfører vedrørende både Grønland og Færøerne for Radikale Venstre, og jeg glæder mig til samarbejdet.

Jeg vil faktisk gerne stille et spørgsmål, ikke kun til fru Sara Olsvig, men også til de tre øvrige nordatlantiske mandater om, hvad man ser som det største og mest presserende problem, som skal løses i den kommende regeringsperiode.

Kl. 21:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 21:33

Sara Olsvig (IA):

Tak. Jeg tror, at forholdene for Grønland og Færøerne er meget forskellige. For Grønlands vedkommende kan jeg sige, at det, vi er i gang med nu, 2 år efter selvstyrets indførelse, er en implementering af selvstyreloven. Det betyder, at vi skal se på de her 33 områder. Vi har allerede overtaget et af områderne, og det er råstofområdet. Vi skal se på de 32 andre områder og også sikre herfra, at de områder bliver holdt i en kvalitet og i et forhold, som gør det forholdsvis smertefrit, om man så kan sige, at overtage det for Grønland. Det ansvar ligger stadig væk både hos Grønland og hos Danmark, og derfor er det også et arbejde, som kan laves her fra Folketinget.

Derudover er der jo også i selvstyreloven en række områder, som vi ikke kan overtage ifølge selvstyreloven, og der er det også vigtigt, at vi er med til at holde øje med, om tingene bliver varetaget på en god måde her fra det danske folkstyre.

Kl. 21:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mikkelsen.

Kl. 21:33

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tusind tak for svaret, og jeg vil meget gerne høre, i stedet for at jeg stiller mig op og stiller spørgsmålet tre gange i træk herefter, om de tre øvrige nordatlantiske mandater også vil svare på samme spørgsmål. Så har vi lidt at give os i kast med. Tak.

Kl. 21:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Det finder vi ud af til den tid. Det kan de jo ikke svare på nu, men der er da mulighed for, at de vil tage det op, når de får ordet. Godt.

Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 21:34

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg noterede mig fru Sara Olsvigs ønske om, at der skulle laves en undersøgelse af eventuelle CIA-flyvninger, og så vil jeg sådan set bare bede om fru Sara Olsvigs kommentar til, at udenrigsministeren i dag har meddelt, at regeringen bestemt ikke har tænkt sig at lave en kommissionsundersøgelse af eventuelle CIA-flyvninger.

- Kl. 21:34 sammen med den nye regering kan bringe fællesskabet mellem vores lande ind på samme spor.
- Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
- Kl. 21:34 Vi har læst regeringsgrundlaget og ved, at vi er blevet hørt. Dermed er en ny tid på vej for forholdet mellem Grønland og Danmark, en ny tid, der ikke kun er symboliseret ved en ny, yngre udgave af den danske regering, men også en ny tid, der er symboliseret af det grønlandske valg til dette Folketing. I Grønlands historie er det siden 1971 og til dags dato kun Siumut, der har formået at have et folketingsmedlem i hele perioden, men det er første gang, at Siumut har fået valgt en kvinde ind. Samtidig er jeg også yngre end alle Siumuts tidligere folketingsmedlemmer. Et nyt kapitel i historien skrives, og den nye generation i Siumut har taget fremtiden i egen hånd.
- Sara Olsvig (IA):**
Tak for spørgsmålet fra fru Gitte Lillelund Bech. Det, jeg siger, er, at jeg gerne vil se på sagen og følge op på sagen, altså sagen om CIA-flyvningerne. Som jeg har forstået det på udenrigsministeren og hans udmeldinger i pressen i dag, så handler det om, at Grønland rent faktisk får mulighed for at få indsigt i de dokumenter, der ligger på det område.
- Det eneste, jeg måske så er lidt bekymret for, er, hvis der er dokumenter, som er under klausul i USA, om vi så kan få indsigt i dem. Det tror jeg ikke umiddelbart er muligt. Men som vi hører det i dag fra udenrigsministeren, har vi rent faktisk mulighed for at gå ind og se på de dokumenter, som ligger nu, og vi vil selvfølgelig arbejde med det og følge op på sagen på den måde.
- Kl. 21:35 For Siumut er vores medlem i Folketinget en ambassadør for vort land. Det er desværre ikke et særsyn, at man mange steder i Danmark har en forældet opfattelse af, hvad Grønland er, hvordan dagens Grønland fungerer, og ikke mindst hvordan de unge grønlændere ser på nutidens liv. Det er et stort ønske for mig at prøve at være med til at påvirke undervisningsmaterialerne om Grønland i den danske folkeskole, så de bliver moderne.
- Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):**
Fru Gitte Lillelund Bech.
- Kl. 21:35 På samme måde vil det være et klart ønske for mig, at jeg kan være med til at sikre, at vores talentfulde sportsfolk, der i flere sammenhænge kan konkurrere på verdensplan, fremover bliver sat mere i søgelyset i Danmark. Når vi ikke selv kan få lov til at repræsentere vort land i OL og lignende sammenhænge, må vi sikre, at der fra Danmarks side sættes fuld fokus på vores dygtige sportsfolk.
- Gitte Lillelund Bech (V):**
Men synes ordføreren ikke, det er lidt bekymrende, at udenrigsministeren, dengang han ikke var udenrigsminister, men var formand for SF og almindeligt folketingsmedlem, rent faktisk meddelte, at man ville lave en kommissionsundersøgelse af eventuelle CIA-flyvninger, og lige så snart man så kommer i regering, løber man rent faktisk fra det løfte? Kan fru Sara Olsvig ikke bekræfte, at det da må være et løftebrud over for grønlænderne?
- Kl. 21:35 Der findes grønlandske borgere, som på baggrund af deres fysiske handicap er blevet nødt til at bosætte sig i Danmark. De må leve her med afsavn og længsel efter Grønland, og jeg vil arbejde for, at de får muligheden for at tage på rejse til Grønland mindst en gang om året med rejseledsager.
- Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
- Kl. 21:35 De mange gode grønlandske borgere, der har valgt at bo og arbejde i Danmark, er blevet presset med hensyn til muligheden for at bruge den ene grønlandske præst, som det grønlandske selvstyre endnu betaler for i Danmark. Det er ikke fair. De er danske skatteydere og bør derfor hjælpes af Danmark i denne sag. Jeg ser frem til at løse dette problem sammen med den nye regering.
- Sara Olsvig (IA):**
Jeg synes selvfølgelig, det er lidt ærgerligt, at der ikke bliver lavet en decideret undersøgelse, men jeg kan også godt forstå begrundelsen, altså at det er meget, meget dyrt at lave sådan en undersøgelse.
- Det, som jeg synes bliver interessant, er, hvor meget vi rent faktisk finder ud af ved at få adgang til de dokumenter, som ligger her i Danmark – går jeg ud fra – for jeg tror også, der ligger en hel del informationer i USA under klausul, og det er også det, der bliver problemet i forbindelse med at få afdækket sagen fuldstændigt. Jeg synes, det ville være bedst, hvis vi kunne få afdækket sagen og få indsigt i, hvilke forhold der har været.
- Kl. 21:35 En ny undersøgelse har vist, at de grønlandske indsatte i Herstedvester har det dårligere end de danske indsatte. Derfor må enhver forsinkelse af det lukkede fængsel i Grønland nu stoppes. Jeg vil arbejde for, at fængslet bliver til noget så hurtigt som muligt. Desuden må jeg gøre opmærksom på den dårlige løn og de dårlige arbejdsforhold, vores kommunefogder lider under. Det er ikke betryggende for udøvelsen af lov og ret i Grønland. Det skal der rettes op på.
- Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):**
Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Doris Jakobsen som ordfører.
- Kl. 21:36 En anden alvorlig fejl inden for det grønlandske retsvæsen er, at der ingen garanti er for, at vi, der har grønlandsk som vores rigtige sprog, kan få vores anklager og domme skriftligt på grønlandsk. Ifølge den nuværende retsplejelov for Grønland beror det på et skøn, om det skal oversættes fra dansk til grønlandsk. Det er absolut i modstrid med selvstyreloven og en klar diskrimination af de borgere, som kun taler vores eget sprog. Jeg agter derfor snarest at fremsætte et ændringslovforslag, så det grønlandske sprog også i denne sammenhæng bliver til et sprog i vores land.
- (Ordfører)
- Doris Jakobsen (SIU):**
Tak. Jeg vil gerne starte med at takke statsministeren for den nye regering og det nye regeringsgrundlag, hun har skabt. Det er en stor sejr for alle os, der har ønsket os en kvindelig statsminister og et nyt flertal i Danmark. Siumut er rigtig glad for, at det nu også skal være vejen frem for Grønland. Vi i Siumut har i dag et både godt og værddigt, frit samarbejde med Socialdemokratiet. Jeg er sikker på, at vi
- Kl. 21:36 Der er rigtig mange grønlandske studerende i Danmark. De er grundlaget for vores fremtid og et mere selvstændigt land. Derfor vil jeg søge at støtte dem så meget ...
- Kl. 21:41
- Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):**
Der er meget uro, og jeg synes, det er mangel på respekt, at der er så meget uro i salen. Derfor vil jeg opfordre til, at man taler lidt mere sagte og hører efter, hvad taleren siger.

(Ordfører)

Doris Jakobsen (SIU):

Derfor vil jeg søge at støtte dem så meget som det er muligt fra denne talerstol – såvel som fra talerstolen i Inatsisartut, hvor jeg også er medlem.

En anden fremtid for vort land bliver vores behov for fremmed arbejdskraft. Vi skal bygge miner, skabe nye virksomheder og drive olieeftersforskning. Vi har brug for udenlandsk arbejdskraft, og vi vil gerne selv bestemme, hvordan, hvornår og hvor længe disse mennesker kan opholde sig i Grønland. Jeg håber, vi kan lave nye regler for Grønland på dette område, nu hvor der er kommet nye øjne på indvandringspolitikken.

Jeg har nævnt disse områder for at vise, at vi i Siumut også har fokus på de nære ting, som en plads i Folketinget kan bruges til. Det betyder bestemt ikke, at vi har glemt Siumuts højeste mål – en stadig stærkere bevægelse hen mod selvstændighed. Netop i dag debatterer vores parlament i Grønland, Inatsisartut, ønsket om at starte en proces mod en selvstændig grundlov for Grønland. I den sammenhæng har jeg foreslået, at vi her i Folketinget laver en høring om grundlovsprocesser, så vi får skabt enighed om, hvordan vi gør dette i harmoni med udviklingen i rigsfællesskabet. Derfor er det med stor glæde, at jeg har noteret mig, at regeringsgrundlaget sikrer netop dette mål for os: Regeringen Thorning-Schmidt anerkender princippet om folkenes ret til selvbestemmelse; regeringen Thorning-Schmidt respekterer de grønlandske ønsker om at nedfælde egen forfatning; regeringen Thorning-Schmidt forholder sig konstruktivt til ønsker om at udvikle forholdet inden for rigsfællesskabets rammer såvel som til ønsker om selvstændighed i kombination med et fortsat samarbejde mellem vore lande. Det er godt nyt.

Ud over dette får vi så også løftet om et nyt og langt stærkere fokus på den arktiske udvikling, herunder arbejdet i Arktisk Råd og Arctic Five. Det er præcis, hvad Siumut har bedt om i de forhandlinger, vi har ført med Socialdemokratiet op til regeringsdannelsen. Derfor kan jeg også kun sige, at det nye regeringsgrundlag er en virkelig lovende begyndelse på det kommende samarbejde omkring Arktis mellem Grønland og Danmark, mellem danske og grønlandske folketingsmedlemmer og mellem Siumut og den nye regering.

Lad mig slutte med at sige, at jeg har en lang række andre emner, vi får brug for at tale om, end dem jeg har nævnt her. Det gælder lige fra CIA's overflyvninger af Grønland, over fødevarerpolitik til sikring af det grønlandske politi mod besparelser. Men det tager vi hen ad vejen. I dag fejrer vi starten af noget, der kan ligne begyndelsen til et dejligt venskab. Det ser Siumut frem til. Tak.

Kl. 21:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Der er en kort bemærkning fra hr. Kristian Jensen.

Kl. 21:45

Kristian Jensen (V):

Velkommen tilbage i Folketinget, ikke umiddelbart som suppleant, men også som medlem. Det glæder mig. Når jeg beder om en kort bemærkning til fru Doris Jakobsen, er det på baggrund af det åbne brev, som blev sendt i anledning af valgets udskrivelse fra bl.a. fru Doris Jakobsen til fru Helle Thorning-Schmidt, den nuværende statsminister, der var den daværende oppositionsleder. Heri nævner fru Doris Jakobsen bl.a. det faktum, at der har været udmeldinger fra hr. Dan Jørgensen, medlem af Europa-Parlamentet for Socialdemokratiet, herunder udmeldinger vedrørende sælfangst, der gør, at man afslutter brevet med at skrive:

»For det siger sig selv, at det kan blive særdeles vanskeligt for Siumut at støtte en regering, der synes at kunne komme til at true vi-

tale grønlandske interesser på så vigtige områder som Grønlands naturressourcer.«

Jeg vil bare gerne høre, hvilke svar fru Doris Jakobsen har fået af statsministeren vedrørende sælfangst, siden fru Doris Jakobsen nu støtter den nye regering.

Kl. 21:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 21:46

Doris Jakobsen (SIU):

Tak for spørgsmålet. Ja, det er rigtigt, at vi var imod det, Dan Jørgensen sagde i Europa-Parlamentet. Derfor henvendte vi os til Socialdemokratiet før valget og lavede en samarbejdsaftale med Socialdemokratiet, som statsministeren og vores formand, Aleqa Hammond, har skrevet under på. Indholdet i den er, at Socialdemokratiet og den nye regering skal støtte vores sæl- og hvalfangst. Det er noget, som vi har arbejdet på, så vi er sikre på, at Socialdemokratiet kan støtte vores sæl- og hvalfangst.

Kl. 21:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 21:47

Kristian Jensen (V):

Jeg glæder mig meget på vegne af det grønlandske folk over, at der så tilsyneladende er kommet mere ro om spørgsmålet vedrørende sælfangst, som jo ikke kun erhvervsmæssigt, men i høj grad også kulturelt er en vigtig del af det grønlandske folks liv. Jeg skal bare have et tillægsspørgsmål, nemlig hvorvidt den aftale så også binder hr. Dan Jørgensen og dermed det socialdemokratiske medlem af Europa-Parlamentet, eller hvorvidt vi fra Europa-Parlamentets side skal se et fortsat angreb på det grønlandske folk vedrørende sælfangst.

Kl. 21:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 21:47

Doris Jakobsen (SIU):

Jamen jeg håber, at det gode samarbejde, som allerede er startet mellem Socialdemokratiet og Siumut, vil fortsætte på den måde. Altså, når Socialdemokratiet har underskrevet vores samarbejdsaftale, regner jeg med, at de også vil støtte os hundrede procent i denne sag.

Kl. 21:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Det er hr. Edmund Joensen som ordfører.

Kl. 21:48

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

Det er et privilegium på ny at være med til en åbningsdebat i et nyvalgt Folketing. Først vil jeg ønske alle Folketingets medlemmer tillykke med valget. Det er godt at gense de kendte ansigter og spændende at få lov til at møde og arbejde sammen med nye medlemmer. Også et varmt og oprigtigt tillykke til den nye regering og den nye statsminister, den første kvinde i den varme stol.

Statsministeren er hele Danmarks statsminister, blev der sagt i åbningstalen. Tillad mig at føre tanken lidt videre. Det er også vigtigt at få med, at vi taler om hele rigsfællesskabets statsminister. Vi, der bor og lever højt mod nord og er med i rigsfællesskabet, vil ge-

rne, at en ny statsminister husker at løfte sit blik mod nord med jævne mellemrum, også selv om ministeren skal styre EU fra den 1. januar. Vi ønsker en synlig statsminister, der er god til at lytte, en statsminister og en regering, der prioriterer rigsfællesskabet og aktivt går ind i samarbejdet. Jeg kan næsten se på statsministeren, at hun er enig med mig, og det tegner godt.

Folketingsvalget på Færøerne var ganske interessant. De færøske vælgere har klart tilkendegivet, at Færøerne og Danmark skal dyrke samarbejdet. Vi to færøske medlemmer af Folketinget kommer ganske vist fra hvert vores parti, men begge partier går varmt ind for rigsfællesskabet, den konstruktive dialog, udviklingen af vores relation. Den tid, hvor færøske folketingsmedlemmer havde fokus på afvikling og konfrontation her i salen, er formentlig forbi. Nu kan vi tage fat på arbejdet og samarbejdet, som den nye regering allerede har inviteret til. Der er en række områder, hvor vi kan intensivere vores samarbejde.

I den forbindelse er det vigtigt at sige, at Færøerne i dag står over for to store udfordringer. For det første kæmper vi ligesom andre europæiske lande med økonomisk stilstand. Arbejdsløsheden er stor, og det samme kan siges om underskuddet på de offentlige finanser. For det andet oplever vi i disse år en fraflytning fra Færøerne, som er ganske bekymrende. Det typiske er, at de unge rejser ud for at uddanne sig, og det er både godt og nødvendigt. Problemet er, at kun få af dem kommer tilbage. En rapport fra OECD viser ligefrem, at Færøerne er udsat for hjerneflugt. Med andre ord er der brug for flere arbejdspladser, økonomisk og befolkningsmæssig vækst, og her skal der virkelig, virkelig sættes ind.

Sambandspartiet mener, at samarbejdet i rigsfællesskabet burde kunne give et løft. Jeg har med stor interesse noteret mig, at statsministeren og regeringen vil kæmpe for, at Danmark skal være frontløber, når det gælder udvikling af grøn teknologi og energi. Hvad med at invitere Færøerne med? Vores vind er kraftig, vores havstrømme og tidevandsstrømme er fulde af energi, og vi arbejder i øjeblikket med at trække varme ud af havet. Ca. 45 pct. af Færøernes elforbrug stammer fra vedvarende energi, specielt vandkraft, men vi vil videre. Her burde Færøerne og Danmark kunne samarbejde. Fælles og målrettet forskning og udvikling med henblik på eksport af grøn teknologi, nye arbejdspladser, økonomisk vækst og et reduceret CO₂-udslip: Det er sød musik i mine ører.

Men her må jeg høre statsministeren ad: Vil statsministeren arbejde for at skabe muligheder for at etablere ordninger eller bruge eksisterende ordninger, hvor færøske og danske virksomheder, forskere og andre kan finde sammen og komme med i regeringens grønne satsning? Hvordan kan færøske virksomheder komme med på den grønne vogn?

Kl. 21:54

Som nævnt mener vi i Sambandspartiet, at samarbejdet i rigsfællesskabet også bør kunne være med til at reducere fraflytningen fra Færøerne. Jeg mener, at færøske og danske myndigheder, uddannelsesinstitutioner, forskningsmiljøer, kommuner og ikke mindst private virksomheder i vores to lande må samle kræfterne til en fælles indsats.

Billedet, som jeg ser det, er, at vi i fællesskab helt eller delvis flytter nogle af de uddannelser, som færinger i dag tager i Danmark, op til Færøerne. På den måde kan vi fastholde flere af de unge på øerne. Samtidig får vi etableret og styrket et studie- og forskningsmiljø sammen med virksomhederne. Det er ret vigtigt. Sammen med virksomhederne skal dette miljø stimulere økonomisk vækst via innovation og eksport af ny teknologi. Som sagt må vi for at reducere fraflytningen have gang i en proces på uddannelses- og forskningsområdet. Er det noget, vi kan finde ud af i fællesskab? Hvad mener statsministeren?

Lad mig her til sidst kommentere regeringsgrundlaget. Den nye regering fortsætter i meget stor udstrækning den tidligere regerings

politik for Færøerne. Det er en god tradition, at Danmarks politik for Færøerne er baseret på det bredest mulige flertal i Folketinget. Sådan bør det være. Det betyder, at man bør afholde sig fra at føre enten rød eller blå politik for Færøerne, og at man bør lytte til Færøernes landsstyre. Konkret vil jeg sige, at det er fornuftigt at fastslå, at grundloven og hjemmestyreløven er rammen om rigsfællesskabet.

Jeg håber, at statsministeren vil give sig tid til at kommentere det, jeg har nævnt i min tale, og jeg ser frem til et godt samarbejde i det nye folketingsår. Tak.

Kl. 21:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Hr. Sjúrdur Skaale som ordfører.

Kl. 21:56

(Ordfører)

Sjúrdur Skaale (JF):

Jeg vil først ønske statsministeren tillykke, både med posten og med den visionære åbningstale.

Jeg er min egen lille folketingsgruppe på én person, men jeg har et tæt partnerskab med Socialdemokraterne, og jeg er parlamentarisk grundlag for regeringen. Det er vi tre såkaldte nordatlantere, der er, og det er rimelig afgørende, for rød blok fik 89 mandater i Danmark, så det er de to fra Grønland og den ene fra Færøerne – mig – der sammen løfter tallet over de magiske 90 mandater.

Vi – rød bloks tre nordiske musketerer – er valgt på en helt anden baggrund og med en helt anden dagsorden, end rød bloks første 89 er. Det er hverken efterløn, betalingsring eller 12 minutters længere arbejdstid, der har bragt os i Folketinget. Det er derimod sager, der direkte vedkommer Færøerne og Grønland. Derfor har vi i fællesskab lavet en erklæring, hvor vi siger, at vi først og fremmest er loyale over for flertallet i vores egne lande, og at vi som udgangspunkt støtter hinanden i sager, hvor der måtte være uenighed mellem Danmark på den ene side og Færøerne eller Grønland på den anden side. Når jeg støtter rød blok, er årsagen altså ikke nogen konkret sag, men det overordnede, ideologiske fællesskab. Men jeg har haft nogle gode samtaler med den socialdemokratiske ledelse, og jeg er overbevist om, at vi kommer til at have en god dialog også om de svære sager, som altid kommer i et levende og dynamisk forhold.

I sit indtrængende brev til Korinterne skriver Paulus i det Nye Testamente: »Bogstaven slår ihjel, men Ånden gør levende«. Vi kunne måske dreje det lidt og sige, at i forholdet mellem Danmark og Færøerne er det grundlovens paragraffer, der nogle gange slår ihjel, og politikken, der gør levende. Der er flere eksempler på, at forholdet er gået i hårdknude, fordi nogen har låst sig fast i paragrafferne. På den anden side er det gået rigtig godt, når paragrafferne er sat lidt til side og man i stedet har bestræbt sig på at få de optimale politiske løsninger.

The devil is in the detail, siger man på engelsk. Det kan betyde mange ting, bl.a. at man kan fortabe sig så meget i en detalje, at man ikke kan se helheden. Og i forhold til den store, komplekse konstruktion, som rigsfællesskabet er, så er diverse paragraffer i grundloven detaljer, som vi ikke må lade skygge for helheden. Rigsfællesskabet er et net af historiske, kulturelle, økonomiske, forvaltningsmæssige og familiære bånd. Det er dette net, som får alt til at hænge sammen. Det er ikke grundlovens paragraffer. De danske statsministre, som har forstået dette, har styrket rigsfællesskabet, mens andre har svigtet det.

Som eksempel kan jeg nævne sagen om færøsk overtagelse af råstoffer i egen undergrund. I 17 år sagde danske regeringer nej; en overtagelse kunne ikke lade sig gøre, for det var efter danske retsprincipper ikke muligt, som det hed. Dette stressede forholdet mellem de to lande. Men så gik Poul Schlüter i 1992 imod juristerne og underskrev aftalen om overdragelsen. Jeg spurgte ham engang, hvor-

dan han kunne gøre noget, der ifølge eksperterne var brud på grundloven. Svaret var, at beslutningen beroede på politiske og filosofiske overvejelser. Det er den slags pragmatisme, der får tingene til at fungere. Hvis man havde holdt fast i den paragrafbaserede politik, ville det have medført dybe konflikter til stor skade for rigsfællesskabet.

Samme klogskab viser Danmarks nye statsminister, når hun i åbningstalen siger, at Færøerne har et forståeligt behov for et eget demokratisk fundament under samfundet, og at regeringen fuldt ud respekterer ønsket om en egen forfatning. At forfatningen skal rummes inden for rigsfællesskabet rammer, så længe Færøerne er en del af rigsfællesskabet, er indlysende. Spørgsmålet, som den færøske forfatningsproces rejser, er, hvad der kan rummes inden for rigsfællesskabet, hvad rigsfællesskabet skal være for en størrelse. Det er op til os at definere det i fællesskab.

Kl. 22:01

Jeg synes, vi skal passe på, at rigsfællesskabet ikke bliver statisk, men er dynamisk og levende. Der er mange meninger og mange ønsker, og det kræver, at vi tilpasser os. Men målet må være, at tingene får lov til at udvikle sig i henhold til behov og ønsker.

Den forhenværende regering havde desværre en ret snæver opfattelse, når det gjaldt den færøske forfatning. Kort før forslaget skulle have den endelige behandling, gik det galt, bl.a. på grund af manglende dialog og forståelse mellem Færøerne og Danmark. Fra færøsk side burde man have orienteret mere om, hvad det gik ud på, og fra dansk side burde man have tacklet det på anden måde end ved bare slavisk at undersøge, hvordan forslaget stemte overens med den danske grundlovs paragraffer. Den undersøgelse viste nemlig ikke uventet, at det færøske forfatningsforslag var uforeneligt med grundloven. Det fløj den forhenværende statsminister op til Færøerne for at erklære, og så var der ikke så meget mere at snakke om.

Den forhenværende statsminister gjorde med dette den klassiske fejl, når det gælder forholdet til Færøerne, for når man stirrer sig blind på juraen, så ser man kun problemer. Man kan ikke se andet, for set gennem grundlovens briller er Færøerne én stor fejl; Færøerne er noget, der ikke passer ind. Kigger man på Færøerne gennem disse briller, ser man en lovgivende forsamling, som ikke er Folketinget, altså et brud på grundlovens § 3. Man ser et skattesystem, som Folketinget ikke har noget med at gøre, altså et brud på grundlovens § 43. Man ser en folkekirke, som ikke reguleres af Folketinget, altså et brud på grundlovens § 66. Man ser internationale forhandlinger, der føres af Færøernes landsstyre, og hvor EU og dermed Danmark ofte er modpart, altså et brud på grundlovens berømte § 19.

Sagen er jo, at selv om Færøerne er i rigsfællesskab med Danmark, ligger vi i virkelighedens verden langt uden for den danske grundlov på mange områder. Nogle ser dette som et problem, men de vise kan se, at dette er løsningen. De vise kan se, at grunden til, at forholdet mellem Færøerne og Danmark har bestået og består, er, at det ikke baserer sig på juridiske bindinger, men på politisk forståelse. Denne forståelse har gennem historien gjort, at man har tilladt Færøerne at udvikle sig i henhold til egne ønsker og behov. Det er denne forståelse, der har gjort, at rigsfællesskabet er blevet en succes. Hvis succesens skal fortsætte, er det samme retning, vi skal gå i fremtiden. Det er både, når det gælder den aktuelle sag om den færøske forfatning – hvis den igen bliver rejst i Lagtinget, og det tror jeg at den bliver – og når det gælder andre sager, som utvivlsomt vil kræve politisk fleksibilitet i årene, der kommer.

Den i dag meget omtalte forfatning drejer sig om, at vi på Færøerne vil definere os selv både indadtil og udadtil og få, som statsministeren sagde, et eget demokratisk grundlag for vores samfund. Hvis og når vi gør det, må det baseres på virkelighedens verden og ikke på en dansk grundlov, der altså ikke helt afspejler virkeligheden, når det gælder Færøernes stilling i riget. Vi må i vores forfatning slå fast, at magtens ophav, retskilden, på Færøerne, er Færøer-

nes folk, for sådan er det i virkeligheden. Vi må definere hjemmestyrereloven som en aftale mellem to parter, for sådan er det. Hjemmestyrereloven er meget mere end en dansk lov. Vi må kalde Lagtingets lovgivning for lovgivning, for det er lovgivning. At en færøsk forfatning skal respektere rigsfællesskabets rammer kan ikke betyde, at den skal følge den danske grundlov bogstav for bogstav, for så bliver alt det, som ikke stemmer overens med grundloven, ulovligt – og det er jo en hel del.

Det drejer sig altså ikke om detaljerne, men om det store billede. Det drejer sig ikke om grundloven, men om rigsfællesskabet. Det drejer sig ikke om juridiske spidsfindigheder, men om, hvad der er bedst i henhold til politiske og filosofiske overvejelser – for nu at bruge Schlüters terminologi. Jeg kan forstå både på regeringsgrundlaget, på statsministerens tale og på de samtaler, jeg har haft, at dette også er den nye regerings terminologi. Det glæder mig, for så kan vi undgå polarisering og få politik i stedet for, og vi kan få dialog i stedet for konfrontation. På det grundlag ser jeg frem til et godt samarbejde de næste 4 år.

Så kunne jeg måske til sidst i dagens anledning citere fra den i dag ved døden afgæede Steve Jobs tale til Stanford University i 2005:

»Don't be trapped by dogma – which is living with the results of other people's thinking.«

Tak for ordet.

Kl. 22:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så er det statsministeren.

Kl. 22:07

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Tusind tak for debatten i dag. Den har været lang, og den har vel i virkeligheden mest båret præg af, at den nye opposition ikke har fundet ud af, hvilket ben den skal stå på. Skal man være sur på regeringen, fordi den overholder sine valgløfter, eller skal man tværtimod være sur på regeringen over, at den ikke overholder sine valgløfter. Det er svært at vælge, men vælges skal der. Jeg vil så også sige, at oppositionen nok skal komme efter det, for der er jo kun gået 3 dage; man har kun været i opposition i 3 dage.

Det har jo bragt minder om valgkampen frem, men jeg vil også godt i al fredsommelighed minde om, at valget har været afholdt, danskerne har talt, vi har fået et nyt Folketing, og vi har fået en ny regering. Og det er en regering, som på trods af den lidt sure stemning, der har været i oppositionen i dag, er helt overbevist om, at det er godt for Danmark at få et bredt samarbejde ikke bare her i Folketinget, men også uden for Folketinget. Det er også en regering, som har fremlagt det mest omfattende regeringsprogram nogen sinde. Vi udstikker en ny kurs for Danmark, og det er en kurs, der tager fat om Danmarks alvorlige økonomiske problemer – en kurs, der bringer Danmark ud af krisen, og som samtidig udvikler vores velfærd, vores uddannelser og vores grundlæggende fællesskab.

Nu har jeg hørt en del tale om i dag, at regeringen skulle have begået løftebrud, og jeg har hørt det sagt med en sådan intensitet, at jeg faktisk kan være lidt i tvivl om, hvad oppositionen egentlig mener, altså om de egentlig er bekymrede for, om der i forhold til den tidligere regering bliver for lidt forskel på regeringens politik, eller om der bliver for meget forskel. Nogle gange kan man jo godt frygte, at oppositionens kritik egentlig handler om, at man er bekymret for, at bruddet med tidligere tiders politik ikke bliver tilstrækkelig markant. Jeg vil godt sige til oppositionen, at det sådan set er en frygt, jeg deler. Der er vel ingen, der har lyst til at vende tilbage til en kurs, hvor man var ligeglad med, at ungdomsledigheden steg, at det stagnerede i forhold til uddannelse, eller vende tilbage til en kurs, hvor man accepterede, at der var et kæmpe hul i statskassen på 85 mia. kr.

Jeg kan derfor glæde oppositionen: Den kan være helt tryk. Oppositionens politik bliver ikke videreført. Den kan ånde lettet op. For med en ny regering kommer der også en ny økonomisk politik. Danmark får en kickstart. Vi fremrykker investeringer for 10 mia. kr., og der er ingen tvivl om, at det netop vil skabe job i den private sektor. Og den bedste vej tilbage til vækst i dansk økonomi er jo netop at skabe job og få genskabt tilliden til fremtiden, at få gang i væksten, så lønmodtagerne ikke skal leve i utryghed om, hvorvidt de mister deres job.

Men vi gør jo mere end det. Vi investerer i uddannelse. Vi indbyder til forhandlinger om en trepartsaftale, som skal sikre større arbejdsudbud. Vi inviterer til en skattereform. Vi vil gennemføre en grøn omstilling af dansk økonomi, så vi igen kan blive en grøn vinder. Vi vil føre en politik, hvor alle, der kan bidrage, kommer til at bidrage, og vi vil føre en politik, hvor der skabes integration og ikke opbygges barrierer. Samtidig vil vi sikre, at vi har indtægter til at gøre nogle af de ting, vi gerne vil. Så bare rolig, oppositionen kan ånde lettet op. Danmark har ikke bare fået en ny regering, vi har også fået en ny politik. Tiden er til at samarbejde, og jeg håber selvfølgelig også, at det her bliver en enlig svale, så vi nu kan komme videre med netop samarbejdet.

Kl. 22:11

Lad mig nævne de mest centrale områder, hvor regeringen viser en ny retning og konkrete nye løsninger. Som sagt vil vi kickstarte dansk økonomi effektivt og målrettet, men næste skridt vil være at bringe orden i de offentlige finanser. Det er vores mål, at der mindst skal være balance i de offentlige finanser i 2020. Det er et ambitiøst mål, men det er nødvendigt. Økonomien må ikke skride igen. Vi vil også bringe balance i økonomien, ikke ved nedskæringer, der ødelægger vores velfærd, ikke ved at øge uligheden, men med en offensiv økonomisk politik, så vi kan udvikle og modernisere Danmark med tryk velfærd til danskerne, flere penge til sundhed, bedre uddannelser og grøn omstilling.

Vi sigter rigtig højt. For hvis vi i Danmark skal bevare den velfærd, som vi er så glade for, bliver vi nødt til at sikre, at arbejdsudbuddet bliver øget. Det vil vi gennemføre, og vi vil gennemføre det med en moderne helhedsløsning for Danmark, hvor vi arbejder mere, hvor vi får nye indtægter, og hvor vi derfor har råd til det gode samfund, vi gerne vil have. Vi skal udvikle, ikke afvikle. Vi skal modernisere frem for at skære ned.

Venstre talte meget i valgkampen om vækst, men efter valget må jeg sige, det mere virker, som om at den eneste vækst, man er optaget af, er i antallet af millionærer. For det er jo egentlig interessant, at Venstre og Konservative overdrager en økonomi, hvor der er et underskud på 85 mia. kr., et kæmpe tab af arbejdspladser, en fordobling af ungdomsarbejdsløsheden og en vækst, der halter. Man skulle tro, at det Danmark og de fejl, der overleveres til denne regering, ville påkalde sig en vis ydmyghed. Man skulle tro, at det påkalder sig en stærk og brændende lyst til at gøre noget for de mennesker, der mister deres arbejde. Men nej, Venstre har i dag først og fremmest været optaget af millionærernes vilkår. Det er det eneste, Venstres medlemmer har spurgt om i dag. Igen og igen har man hørt bekymrede spørgsmål om, hvordan det vil gå med millionærernes skat. Jeg vil godt understrege, at jeg intet særskilt ønske har om at være imod millionærerne. Der må gerne være mange millionærer i Danmark, men omvendt må jeg også sige, at med den krise, som vi står i, tænker jeg ikke, at det er den gruppe, vi behøver at ofre mest tid på under folketingsdebatten her.

Venstre har vist, hvor de står. Ideen om, at Venstre var et moderne arbejderparti, led en krank skæbne i dag. Venstre er et millionærparti, så blev det sat på plads.

Et andet vigtigt område, som vi er optaget af, er uddannelse. Vores helhedsløsning fokuserer på, hvordan vi kan modernisere vores samfund, så vi kan skabe vækst mange år fremover, og derfor lægger

vi op til en massiv indsats på uddannelsesområdet. Vi vil have en faglig stærk folkeskole med plads til alle børn, vi vil sikre praktikpladser, så alle kan afslutte deres erhvervsuddannelse, vi vil oprette flere pladser på uddannelserne, vi vil sikre mere uddannelse til de voksne, som ikke fik særlig meget uddannelse fra starten. Og vi er naturligvis også lydhøre over for den diskussion, der rejser sig om samarbejde om uddannelse med Færøerne.

Den forrige regering kiggede også på uddannelse. De sagde, de ville gøre noget, men der skete ingenting. Så vidt jeg husker, indledte hr. Lars Løkke Rasmussen et 360-graders-eftersyn af folkeskolen, men der sker af og til det, når man går rundt i en cirkel, at man ender det samme sted, som man startede. Det var også det, der skete for den forrige regering. Det er lidt ærgerligt, men vi vil gerne bringe folkeskolen videre, og vi vil gerne bringe uddannelsen videre, og vi vil hellere end gerne gøre det med oppositionen.

Et tredje område, hvor man vil se et markant kursskifte i dansk politik, er inden for klima og miljø, hvor vi vil have en ny, markant politik. I 1990'erne gjorde vi det. Da gjorde vi Danmark til et foregangsland inden for klima-, miljø- og energiområdet. Og regeringen agter at sætte Danmark i front igen. Vi skal skrue op for tempoet i den grønne omstilling med flere vindmøller, mere biomasse, mere biogas og ved at spare på energien. Og alt det skal ske i et tæt samarbejde mellem offentlige og private virksomheder. Mere offentligt-privat samarbejde er godt for Danmark.

Vi vil fremlægge forslag til en betalingsring, for der er brug for nye løsninger på det trængselsproblem, som plager mange virksomheder og lønmodtagere i dagligdagen. Vi vil fremlægge et ambitiøst energiudspil, og vi vil forhandle med alle Folketingets partier for at nå frem til en løsning. Vi takker naturligvis også hr. Edmund Joensen for tilbuddet om, at det kunne være en god idé at samarbejde med Færøerne på netop dette område.

Kl. 22:17

Lad mig bare være helt ærlig. Vi har kæmpe ambitioner på dette område, og vi har intet problem med, at der er en fugl, at der er en fisk, at der er en frø, der får det lidt bedre under denne regering.

Sundhedsområdet er der heller ikke så mange, der har talt om i dag – der har været nogle herovre på den anden side. Men på sundhedsområdet er det vigtigt for os, at alle får lige adgang til et godt sundhedssystem – alle, uanset pengepung – og det er derfor, vi vil afskaffe fradraget for sundhedsforsikringer. Jeg har ikke nogen problemer med, at folk har sundhedsforsikringer, men hvorfor skal de have skattefradrag til at have det?

Vi vil have fokus på forebyggelse, især for at løfte sundheden for de dårligst stillede. Vi vil have størst fokus på de mest syge, og derfor er vi nødt til at prioritere. Vi vil blive bedre til at forebygge kræft, vi skal forbedre vores kræftbehandling.

Vi vil, som jeg også sagde i åbningstalen i tirsdags, sikre, at psykiske sygdomme tages lige så alvorligt som de fysiske. Vores allerførste indsats vil være at hjælpe børn og unge med psykiske lidelser. Vi tager hånd om også de mest sårbare mennesker i vores samfund, vi er hele Danmarks regering.

Et af de store temaer i dagens debat har været ulighed, og det kan man jo egentlig kun være rigtig godt tilfreds med. På den måde har det jo egentlig være en god dag, faktisk nærmest historisk, vil jeg sige. For jeg har aldrig, aldrig hørt de borgerlige partier være så bekymret for, om der blev for meget ulighed, og også bekymret for, om der blev lavet lagkage i de små hjem, og hvad en sådan koster. Jeg synes, det er rørende. Man forstår, at man nu i de borgerlige partier egentlig er begyndt at være bekymret for, om uligheden vokser. Det er selvfølgelig en god erkendelse – lidt sent – men det er et rigtig godt udgangspunkt, synes jeg, for regeringens arbejde.

For denne regering agter at gøre op med fattigdomsydelserne. Vi gør op med den tanke, at ved at gøre fattige endnu fattigere bliver Danmark rigere. Så jeg vil godt sige det igen: Væk med fattigdoms-

delserne, væk med kontanthjælpsloftet, væk med starthjælpen. Det har vi lovet de familier, som blev ramt af den politik, som VKO stod for, og det løfte vil vi indfri hurtigst muligt. Det vil jeg love de familier, som er blevet ramt, og det vil jeg også love Enhedslistens fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Afskaffelse af fattigdomsydelser vil have allerhøjeste prioritet allerede på næste års finanslov. Vi skal behandle mennesker ordentligt, alle skal have mulighed for at deltage i samfundet, ingen skal holdes udenfor. Vi venter så spændt på, hvad Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti agter at stemme, når Folketinget skal tage stilling til det her. For efter hvad man har hørt i dag, må man forstå, at det er noget, der ligger Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti meget på sinde, og derfor er jeg meget, meget spændt på, hvordan det gøres op, når man skal stemme her i salen.

En anden konsekvens af valget er, at der skal føres en ny udlændingepolitik. Ingen skal være i tvivl. I Danmark skal vi have en robust og en retfærdig udlændingepolitik, men vi skal også have en ny balance. Væk med pointsystemer. Vi skal have en politik, der virker – ikke symbolpolitik. Vi har ikke noget problem med at stille krav til mennesker, men det skal selvfølgelig være rimelige krav, der fremmer integrationen, frem for urimelige barrierer.

Vi vil give asylansøgere mulighed for at bo og arbejde uden for centrene. Vi skal bygge mennesker op, ikke bryde dem ned. Ja, vi ønsker en ny tilgang til udlændinge og integration.

Jeg har egentlig med glæde noteret mig, at trods den langvarige debat i dag har der egentlig ikke været opbakning til Dansk Folkepartis skræmmekampagne over for den balance, som en ny regering står for. Jeg har derfor et lille håb om, at der kan indgås brede alliancer om en ny balance. Jeg tror, at der er rigtig mange vælgere hos De Konservative og hos Venstre, som ønsker det, og de skal være velkomne. Vi vil gerne skabe en ny balance sammen med Venstre, Konservative, Liberal Alliance for en ny vej for dansk udlændingepolitik.

Kl. 22:21

En ting, der næsten ikke har fyldt noget i debatten, har været udenrigspolitikken. Det ser jeg egentlig ikke som et tegn på, at Folketinget ikke er optaget af de ting, der foregår uden for vores grænser, eller ikke er optaget af Danmarks rolle og muligheder i verden, næh, jeg ser det snarere som en støtte til regeringens politik, og det vil jeg gerne kvittere for. For udenrigspolitikken er også noget, som denne regering vil tage meget alvorligt. Efter nytår overtager Danmark formandskabet for EU. Det skal vi bruge aktivt, og vi skal i fællesskab med de andre europæiske lande komme ud af den økonomiske krise. Vi skal styrke grundlaget for en ansvarlig vækst og en øget beskæftigelse, og vi skal sammen med de øvrige europæiske lande sikre sociale hensyn, ligesom vi skal sikre miljøet.

Vi vil samarbejde med vores naboer om f.eks. grænseoverskridende kriminalitet i stedet for at bygge kontrolanlæg ved grænserne. Vi vil gøre op med forsvarsforbeholdet, fordi det afskærer Danmark fra at være med i vigtige beslutninger om fred og sikkerhed. Vi vil gøre op med retsforbeholdet, vi skal med i det europæiske samarbejde i kampen mod organiseret kriminalitet, terrorisme og menneskehandel.

Danmark skal selvfølgelig vise et særligt ansvar for verdens fattigste, og derfor vil vi styrke udviklingsbistanden. Vi skal også være parate til – og altid være parate til det – at yde et bidrag for fred og sikkerhed, ikke kun ved at være med i de skarpe militæroperationer, men også ved at tage ansvaret for blød sikkerhed.

Danmark vil tage ansvar for verden, og det gælder selvfølgelig også fremtidens samarbejde om Arktis. Her arbejder Danmark naturligt sammen med de andre nordiske lande og naturligvis også sammen med Grønland og Færøerne. Der er ingen tvivl om, at regeringen ønsker et stærkt og et respektfuldt samarbejde i rigsfællesskabet. Hr. Sjørður Skaale sagde, at det aldrig må blive sådan, at vores for-

hold kun er reguleret af paragraffer, og det er jeg meget enig i. Han sagde også, at det handler om politisk forståelse, og det er jeg også meget enig i.

Tillad mig også at tilføje, at både forholdet mellem Danmark og Grønland og forholdet mellem Danmark og Færøerne i lige så høj grad handler om blodets bånd. Der er rigtig mange, der er i familie med hinanden, der er rigtig mange, der har venner og bekendte i begge dele af riget, og det skal vi selvfølgelig også respektere. Derfor har jeg en fornemmelse af, at ligegyldigt hvor mange diskussioner vi får om de her spørgsmål – og det skal vi nok få – så vil der altid være det blodets bånd, der holder os sammen og aftvinger den respekt, som man skal have i disse diskussioner.

Fru Sara Olsvig sagde det meget tydeligt: Hun ønsker, at man i Grønland går i gang med denne diskussion om en grønlandsk forfatning. Jeg vil sige det ligeud: Regeringen anerkender selvfølgelig princippet om folkenes ret til selvbestemmelse. Derfor anerkender vi også, at man både i Grønland og i Færøerne ønsker at nedfælde sin egen forfatning og nogle af de værdier, som binder folkene sammen. Jeg lægger selvfølgelig også vægt på, at det – som hr. Sjørður Skaale også sagde – sker i overensstemmelse med det rigsfællesskab, vi nu engang har. Fru Sara Olsvig og fru Doris Jakobsen talte også om grønlandere i Danmark og om retsplejen i Danmark og Grønland. Jeg vil gerne opfordre til, at vi ser på det i fællesskab, i fælles dialog, og det gælder i hele den større diskussion, der er om grønlanderes forhold i Danmark.

Der er ingen tvivl om, at vi står over for noget nyt. Der er mange, der ikke ved, om de skal synes, at det er nyt, eller det bare er det gamle, men vi står over for en ny tid med en ny regering, og vi har altså tænkt os også at føre en ny politik for Danmark. Det regeringsprogram, vi har lagt frem, er et regeringsprogram, som bygger på et ægte samarbejde, hvor vi har forståelse for, at ingen af de partier, som samarbejder om regeringsgrundlaget, har fået 90 mandater. Det betyder også, at man skal bøje sig mod hinanden for at få resultater. Jeg tror egentlig, det er meget godt, at vi i det danske Folketing husker på, at der ikke er nogen partier, som har 90 mandater. Og det er vel egentlig meget sundt, at vi *skal* lytte til hinanden, at vi *skal* prøve at forstå, og at vi *skal* prøve at finde løsninger sammen. Jeg er ikke i tvivl om, at vi, hvis vi kan gøre det, så opnår de bedste løsninger.

Vi er i hvert fald klar, den nye regering er klar. Vi er klar med en ansvarlig og solidarisk økonomisk politik, med en genrejsning af uddannelserne, med en ambitiøs klimapolitik, ikke kun i ord, men også i handling. Vi er klar med en genopretning af hele det sociale område, vi vil behandle de svageste anstændigt, og vi er klar med en robust og retfærdig udlændingepolitik, væk med symbolpolitikken. Vi er klar med en EU-politik, hvor vi trækker os ud af dødvandet og ind i samarbejdet med et globalt ansvar for verdens fattigste. Vi skal gå nye veje, og vi skal gøre det sammen.

Tak for ordet, formand.

Kl. 22:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Der er måske ikke så overraskende en del, der har bedt om ordet. Jeg nævner lige dem i nogenlunde rækkefølge, og så må vi se, hvor mange vi kan nå. Vi har forsøgt at dele sol og vind lige. Lars Løkke Rasmussen, Pia Kjærsgaard, Per Clausen, Simon Emil Ammitzbøll, Lars Barfoed, Ellen Trane Nørby, Kristian Jensen, Kristian Thulesen Dahl, Peter Christensen, Finn Sørensen, Anders Samuelson, Tom Behnke, Inger Støjberg, Torsten Schack Pedersen, Ole Birk Olesen, Peter Skaarup, Benedikte Kiær, Michael Aastrup Jensen, Gitte Lillelund Bech, Søren Pind, Mike Legarth, Louise Schack Elholm, Martin Geertsen, Karen Ellemann, Tina Nedergaard, Jan E. Jørgensen, Karsten Lauritzen, Joachim B. Olsen og Esben Lunde Larsen.

Jeg tror nu ikke, vi når så mange. Den første er hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 22:28

Lars Løkke Rasmussen (V):

Tak for det. Først og fremmest endnu en gang tillykke med regeringsdannelsen og det nye regeringsgrundlag. Jeg har tidligere rost det og vil også gerne gøre det her i aften. Det er jo en helt anden tone end den, vi hørte i valgkampen. Alt det, der ikke skulle blive til noget, efterløn og dagpengereform, bliver nu til noget, meget af det, der skulle blive til noget, millionærskat, bankskat, øget børnecheck, gratis fertilitetsbehandling, bliver ikke til noget og er ikke længere regeringens politik. Der er mange uafklarede spørgsmål, der er ikke noget regeringsgrundlag, der er ikke noget arbejdsprogram for Folketinget, Folketinget er sendt på ferie. Først var det journalisterne, der skulle sendes på ferie, nu er det så folketingsmedlemmerne. Vi vender tilbage til det hele.

Det er ikke derfor, jeg tager ordet her i aften. Når jeg tager ordet her i aften, er det, fordi der er en ting, vi er nødt til at få på plads: boligpakken. Der har været sagt utrolig meget om den sag fra den nye statsministers side. I virkeligheden er det ikke særlig kompliceret. Den 20. august i Danmarks Radio, TV-avisen, kl. 18.30, foreslog jeg en boligpakke. I TV 2 Nyhederne kl. 19 samme dag foreslog Socialdemokratiets formand stort set den samme boligpakke. Vi lovede begge i valgkampen, at vi med tilbagevirkende kraft fra den 20. august dette år at regne ville give rabat på bl.a. tinglysningsafgift, grundskyld og ejendomsværdiskat. Og nu spørger jeg her i aften: Hvad er der blevet af det? Var det ikke på sin plads, om det løfte blev indfriet?

Kl. 22:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 22:30

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Det føles lidt underligt at skulle tale til en tidligere statsminister om, at der skal 90 mandater til at ændre nogle ting. Jeg er simpelt hen nødt til at gøre opmærksom på, at en af de første ting, der blev sagt lige efter valget, var, at hr. Lars Løkke Rasmussen og Venstre tilkendegav, at de under ingen omstændigheder ville være med til en boligpakke, hvis det, vi kom med, betød øgede skatter og afgifter. Nu kommer vi så med øgede skatter og afgifter, og derfor har jeg lagt til grund, at det, som hr. Lars Løkke Rasmussen sagde kort tid efter valget, sådan set er det, der gælder. Det er meget muligt, at hr. Lars Løkke Rasmussen har skiftet holdning til det her, og det må vi så få at høre i aften. Jeg vil også gøre opmærksom på, at jeg og Socialdemokraterne inden valget sådan set klart og tydeligt spurgte hr. Lars Løkke Rasmussen, om vi skulle lave en nagelfast aftale om dette. Det spurgte jeg om inden valget, det spurgte jeg om under valget. Svaret var et klokkeklart nej. Så det er Venstre og hr. Lars Løkke Rasmussen, som har bragt de danske boligejere ud i en situation, hvor de ikke aner, hvad der gælder, og derfor ville jeg egentlig synes, det var mest ansvarligt af det store Venstre, at man nu lagde den her diskussion ned eller meldte klart ud.

Kl. 22:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 22:31

Lars Løkke Rasmussen (V):

Prøv nu at tage et ansvar, vil jeg sige til statsministeren. Den 17. september, 2 dage efter valget, sagde statsministeren, den kongelige undersøger, til Ritzaus Bureau, og jeg citerer: Der er to ting, der bliver til noget. Den ene er hjælpepakken til boligmarkedet, den anden er betalingsringen.

Så blev den kongelige undersøger foreholdt, at der måske kunne være et problem med opbakning fra Venstre. Dertil replicerede fru Helle Thorning-Schmidt til spørgsmålet, om hjælpepakken uanset Venstres støtte bliver til noget, og jeg citerer: Ja, det gør den.

Så blev vi inviteret til et møde hos den kongelige undersøger, hvor vi diskuterede den her sag, og jeg ved ikke, hvorfra statsministeren har den påstand, at Venstre ikke skulle støtte op om en boligpakke, vi er gået til valg på. Vi har sådan set den samme politik efter valget, som vi havde før valget. Efter det møde gik den kongelige undersøger ud til pressen, og jeg citerer igen: Det er ikke kun flertallet, men også arbejdsmetoden, der er skiftet.

Siden har vi intet hørt, siden har vi ikke været inviteret til noget møde, til nogen drøftelse. Det er ikke rimeligt at skubbe Venstre foran sig i det her løftebrud. Jeg kan også tælle til 90 mandater, og jeg kan sagtens regne ud, at Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Venstre så rigeligt rækker til 90 mandater, og derfor bliver jeg nødt til at spørge her igen: Hvis statsministeren mener noget med det brede samarbejde, hvornår får vi så invitationen til det møde, der handler om at indfri det løfte, som statsministeren og jeg selv gav til nye boligejere, om med tilbagevirkende kraft fra den 20. august at få rabat på tinglysningsafgift? Der er boligejere, der har købt bolig i tillid til, at det ville blive indfriet.

Kl. 22:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg tror, at vi er nødt til at starte med at slå fast, at vi skal overholde taletiden, ellers når vi ikke ret meget. Statsministeren.

Kl. 22:33

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Venstre har lagt et forslag frem om boligpakken. Vi spurgte før valget Venstre: Skal vi lave en aftale om det her, så vi sikrer, at det sker? Vi spurgte under valget Venstre, om vi skulle sikre, at det sker. Noget af det første, Venstre gjorde opmærksom på efter valget, var: Hvis der er en boligpakke, støtter vi den ikke, hvis skatter og afgifter hæves. Jeg vil gøre opmærksom på, at skatter og afgifter hæves, og derfor vil jeg bede Venstre – nu svarede Venstre ikke, og det tilkommer heller ikke mig at stille spørgsmål – tilkendegive, om de støtter en sådan pakke. Derfor har vi lagt til grund, at Venstres støtte ikke længere var der. Venstre har hevet tæppet væk under sin egen boligpakke. Det er ærgerligt for boligejerne, og jeg synes egentlig, at Venstre skulle stoppe valgkampen og komme videre.

Kl. 22:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 22:34

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg kommer tilbage til mit eget spørgsmål. Jeg vil bare lige kommentere det sidste her og sige, at jeg sad og tænkte på, at under valgkampen foreslog den nuværende økonomiminister faktisk – jeg var ikke enig, det var fru Margrethe Vestager, økonomiministeren, sådan set heller ikke omkring det, som hr. Lars Løkke Rasmussen lige har nævnt om den her boligordning – at man sluttede sig sammen, at man fik foretaget noget. Det føler jeg bare lige anledning til at minde om. Så derfor synes jeg, at det er så underligt, at statsministeren står og taler om, at der ikke er 90 mandater. Jeg ved ikke, hvor mange partier der går til valg og kommer med en hel masse, man gerne vil, og så regner med, at der er 90 mandater bagefter. Og er der ikke det, kan man bare ikke gennemføre noget af det. Men det er jo det, den her debat har været så gennemsyret af. Det er jo en løftebrudsregering, en flopregering, som en nu fremtrædende SF'er kom til at sige for et par dage siden, hun var ikke så fremtrædende, da hun sagde det, men hun sagde det altså.

Så vil jeg godt lige tilbage til det, jeg egentlig ville spørge om. Det har også noget med løftebrud at gøre. Jeg skal bare lige sige til statsministeren, der sagde den 25. november 2010, og jeg citerer: Og jeg går ud fra, at alle har forstået, at der bliver ingen Thorningregering, hvis vi skal gennemføre en lempeligere udlændingepolitik end den, vi har stået for i mange år. Vil statsministeren ikke give mig ret i, at der har man også svigtet et løfte?

Kl. 22:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 22:35

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Tak for spørgsmålet, da vi kom til det. Nej, jeg vil da egentlig sige, at vi ikke vil gennemføre en lempeligere udlændingepolitik end den, vi har stået for i mange år. Jeg er utrolig glad for, at vi slap af med det pointsystem, som vi ikke var enige i og stemte imod, både det, der handler om permanent ophold, og det, der handler om familiesammenføring. De to pointsystemer har vi sådan set stemt imod i salen, så derfor er det ikke så unaturligt, når man så får mulighed for det, at vi siger klart og tydeligt, at det agter vi at ændre. Jeg har også sagt meget tydeligt, at vi ikke ville ændre 24-års-reglen og tilknytningskravet, og begge de regler står fuldstændig intakte.

Kl. 22:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 22:36

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må så bare sige, at statsministeren hele tiden har sagt før og under valgkampen, men ikke efter valgkampen, at man vil fastholde den stramme udlændingepolitik. Vil statsministeren ikke give mig ret i, at når det bliver nemmere at blive familiesammenført, det bliver nemmere at få permanent opholdstilladelse, det bliver nemmere at få dansk statsborgerskab, og asylansøgere skal ud i samfundet, man har ikke længere kriterier ud fra, hvordan man udvælger FN-kvoteflygtninge, man indfører igen modersmålsundervisning, og jeg kunne blive ved med en stribe, så er det uanset, hvordan man ser på det, altså er en lempeligere udlændingepolitik, stik imod hvad man lovede.

Jeg synes ikke, at statsministeren skal stå og se så overlegen ud. Jeg synes ikke, at der er nogen grund til at lade, som om det her ikke er alvor, for det er det faktisk. Det er dyb alvor. Er statsministeren ikke klar over, at siden regeringen og Dansk Folkeparti i 2001 gennemførte en ordentlig, fast udlændingepolitik, er der faktisk et beløb, der hedder 5 mia. kr. om året, som det her kommer til at koste igen, og det er i forvejen en slunken kasse, som man står med?

Kl. 22:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 22:37

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Det er fuldstændig rigtigt, at Socialdemokraterne er gået til valg på en stram og fair og fast udlændingepolitik, og det er også det, vi har. Vi har en ny balance i udlændingepolitikken, hvor vi fjerner os fra dansk Folkepartis indflydelse på udlændingepolitikken. Vi stemte imod de to pointsystemer, og det gjorde vi jo nok, fordi vi var uenige, og derfor er det også naturligt, at vi bagefter tilbagefører os til en udlændingepolitik, som vi synes giver en ny balance, giver bedre muligheder for integration, indfører en ny ordentlighed i udlændingepolitikken, men som samtidig er rimelig stram. Det har vi det rig-

tig godt med. Det er det, Socialdemokraterne er gået til valg på, og det er det, der står i regeringsgrundlaget.

Kl. 22:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 22:38

Per Clausen (EL):

Der er ikke nogen tvivl om, at da statsministeren klart gav udtryk for, at fattigdomsydelserne vil blive fjernet i forbindelse med finansloven for 2012, tændte hun et lys i mørket for rigtig, rigtig mange mennesker, og det vil jeg meget gerne kvittere for. Det er vi meget glade for. Og så vil jeg i forlængelse af det tilføje, at det jo også viser, hvor godt det er, at vi har fået en ny regering, og hvilke muligheder det giver for samarbejdet om at skabe forbedringer for rigtig, rigtig mange mennesker, også selv om Enhedslisten ikke er enig i alt, hvad der står i regeringsgrundlaget.

Kl. 22:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 22:39

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg takker for den positive tilkendegivelse, og jeg må så også sige, at jeg ikke havde forventet, at Enhedslisten skulle være enige i alt, hvad der står i regeringsgrundlaget, for så kunne Enhedslisten lige så godt være med i regeringen. Men det er man ikke. Det, der er brug for, er, at de tre partier, som er med i regeringen, er enige i hele regeringsgrundlaget. Det behøver det parlamentariske grundlag ikke at være.

Kl. 22:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 22:39

Per Clausen (EL):

Så vil jeg bare i forlængelse af det spørge statsministeren, om det ikke er rigtigt forstået, at når statsministeren lægger så meget vægt på, at der efter 10 års fokus på at skabe øget ulighed i samfundet er brug for at skabe øget lighed, så må det også spille en rolle i forhold til, hvordan man skruer en skattereform sammen.

Kl. 22:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 22:39

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Absolut. Der har været meget debat om skattepolitikken i dag. Jeg vil godt understrege, at vi hverken hos Socialdemokraterne eller i regeringen har nogle problemer med skattelettelser, men skattelettelser skal selvfølgelig laves på en måde, så de er fuldt finansierede, og så de sikrer en social balance. Det er jo det, der er forskellen på det, vi gerne vil nå, og det, vi har set i de sidste 10 år. Så vi glæder os til at komme i gang med en skattereform. Jeg har også noteret i dag, at Enhedslisten gerne vil med, jeg har også noteret, at der er andre, der muligvis gerne vil med, og jeg glæder mig til det arbejde. Jeg synes, det er en spændende ting at gå i gang med.

Kl. 22:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 22:40

Kl. 22:42

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Statsministeren sagde, at vi står over for noget nyt. Det troede jeg sådan set også vi gjorde i forhold til blokpolitikken, men det virker, som om statsministeren hænger lidt fast i de gamle vaner.

Lad det være sagt fuldstændig klart: Liberal Alliance er ikke tilhænger af regeringens økonomiske politik, regeringens skattepolitik, regeringens afgiftspolitik, men lad os så komme videre. For vi kom jo faktisk egentlig med positive tilkendegivelser, endda på flere af de områder, som statsministeren nævnte at oppositionen overhovedet ikke kom med noget som helst på. Vi sagde sådan set, at vi var parate til at diskutere integrationspolitik, retspolitik, socialpolitik, og at vi synes, der var spændende takter i det, der stod. Så jeg regner med, at jeg denne gang får en kvittering fra statsministeren.

Kl. 22:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 22:41

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg må sige, at jeg faktisk gav en kvittering før, men det kan være, at den ikke var tydelig nok. Jeg sagde netop, at jeg var begejstret for, at det kun var Dansk Folkeparti, som havde diskuteret udlændingepolitikken på en meget negativ måde, men når alle andre partier havde afholdt sig fra det, anså jeg det for en mulighed for, at man netop på det område kunne få et bredt samarbejde. Så det var en kvittering. Jeg vil gerne gentage den.

Kl. 22:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 22:41

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen en ud af tre er jo et stykke af vejen, så tak for det. Så prøver jeg så igen med dele af socialpolitikken og dele af retspolitikken, som jeg havde lov til at diskutere med en række af venstrefløjens ordførere og folketingsmedlemmer. Igen vil jeg bare sige, at økonomien bliver vi næppe enige om. Vi er bange for den kurs, man holder eller sigter efter, men derfor kan vi jo godt være interesserede i at komme til forhandlinger og indgå i reelle forhandlinger. Selvfølgelig ikke, hvis man regner med, at Liberal Alliance skal stemme for den politik, regeringen fremlægger, men hvis man er interesseret i at indgå i en reel dialog, hvor der, må man sige, er give and take, hvor man kan indgå reelle kompromisser, møder vi gerne op og diskuterer det med regeringen.

Kl. 22:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 22:42

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg må igen kvittere. Jeg takker for tilbuddet om reelle forhandlinger. Jeg synes, det er nye og meget, meget positive toner, måske ikke nye for Liberal Alliance, men i forhold til noget af det, vi har hørt i løbet af dagen. Jeg takker for, at man siger, at man gerne vil forhandle. Vi glæder os til samarbejdet.

Kl. 22:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Lars Barfoed (KF):

Nu kan jeg forstå, at statsministeren siger, at vi har fået en ny regering, og så har vi også fået en ny politik. Det er jo interessant, når der i regeringsgrundlaget står, at udgangspunktet for regeringen er VK-regeringens økonomiske politik i bredeste forstand, herunder genopretningsaftalen og forårets aftaler, herunder tilbagetrækningsreformen. Lad det nu være.

Men et af de steder, hvor der åbenbart er en ny politik, er, når det gælder ønsket om at stimulere boligmarkedet, for der var det jo, som hr. Lars Løkke Rasmussen også sagde, sådan, at både Socialdemokratiet og VK-regeringen ønskede at stimulere boligmarkedet.

Derfor vil jeg spørge fru Helle Thorning-Schmidt: Er det sådan, at fru Helle Thorning-Schmidt er indstillet på et bredt samarbejde hen over midten i dansk politik om at gennemføre den stimulering af boligmarkedet, som vi var så enige om for nogle uger siden?

Kl. 22:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Helle Thorning-Schmidt skal tituleres statsministeren. (*Lars Barfoed (KF): Undskyld.*)

Statsministeren.

Kl. 22:43

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg kan godt forstå, det er svært at vænne sig til.

Først og fremmest vil jeg sige, at vi har været meget klare i vores regeringsgrundlag. Vi har nemlig skrevet meget, meget tydeligt, at før et valg er der en masse politik, der er besluttet, og når der så har været afholdt valg, kan man simpelt hen ikke ændre al den politik. Man er nødt til ligesom at sige: Her starter vi fra; det er det, vi går videre med. Det har regeringen også gjort, og derfor har vi skrevet, som vi har skrevet.

Betyder det, at den økonomiske politik, regeringen vil føre, er den samme som den, VK førte? Svaret er et rungende nej. Hvis det var rigtigt, kunne oppositionen jo bare være lykkelige og glade, men jeg må sige, at sådan er det ikke. Det bliver en markant anderledes økonomisk politik.

Det, vi siger, er, at vi ligesom har et startpunkt, som er valget, og derefter er der en ny politik. Det er en måde, en metode, som egentlig er anvendt ofte i det danske Folketing. Det var også det, man gjorde i 2001, hvor den daværende regering kiggede på en pinsepakke og indså, at det kunne de ikke ændre, og så frøs de den faktisk derfra og lavede et skattestop på baggrund af en pinsepakke, som de havde tordnet imod.

Kl. 22:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 22:45

Lars Barfoed (KF):

Skal jeg forstå det således, at statsministeren afviser et samarbejde på tværs af midten i dansk politik med Det Konservative Folkeparti og Venstre om at stimulere boligmarkedet, således som vi ellers var enige om for få uger siden, noget, som statsministeren jo nærmest forsøgte at gøre til sit forslag, efter at den tidligere statsminister havde lanceret det i TV-avisen?

Kl. 22:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 22:45

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Som jeg også tidligere har forsøgt at udtrykke, stod det jo klokkeklart lige efter valget, at Venstre trak støtten til det forslag, for Venstre sagde meget tydeligt: Hvis det kommer, samtidig med at man hæver skatter og afgifter, så vil vi ikke være med. På den måde har Venstre bragt maksimal usikkerhed til det danske boligmarked – maksimal usikkerhed. Det er trist, at det er blevet sådan, og jeg anbefaler igen, at både Det Konservative Folkeparti og Venstre pakker den her retorik sammen og giver boligejerne fred.

Kl. 22:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 22:46

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg vil bare gerne høre, hvad det er for en kilde, statsministeren citerer fra. Det håber jeg at statsministeren kan sige meget kort og klart, og jeg håber, at vi kan få det korrekte citat for det, statsministeren lige står og forsøger at udlægge.

Kl. 22:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 22:46

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg kan desværre ikke opgive kilden, jeg har den ikke med herop, men jeg er helt sikker på – vi kan jo finde det, det kan vi finde til senere i aften – at hr. Lars Løkke Rasmussen meget, meget tydeligt fik sagt, at så længe der var tale om afgiftsstigninger og skattestigninger, ville man ikke være med.

Kl. 22:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 22:46

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg synes, det er decideret pinligt, at statsministeren står og forsøger at tillægge den tidligere statsminister nogle citater, som hun så ikke engang kan dokumentere fra Folketingets talerstol efterfølgende. Jeg vil gerne læse op fra det ritzautelegram, for det er sådan set under-tegnede, der har udtalt sig, og jeg har sagt, at hvis SF og S vil finansiere deres boligpakke med nye skatter, stemmer vi ikke for den. Det er jo klart, at hvis man vil sætte boligs-katten op og samtidig siger, at man vil lave et initiativ på boligmarkedet, så ophæver de to ting hinanden, og dermed kan man jo ikke finansiere et initiativ, der skal stimulere boligmarkedet, f.eks. ved at indføre øgede skatter på boligmarkedet eller på andet, der rammer boligejerne. Det tror jeg sådan set kan være logik for de fleste.

Det, der så er mere interessant i forhold til det her ritzautelegram, er, at efterfølgende bliver statsministeren spurgt: »Men den bliver til noget, uanset Venstres skepsis?« Hertil svarer statsministeren: »Ja, det gør den«.

Kl. 22:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 22:47

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg takker fru Ellen Trane Nørby for at minde os om det her ritzautelegram, for det understreger jo netop, at Venstre fuldstændig klart

sagde, at hvis noget skulle finansieres med stigende skatter og afgifter, ønskede Venstre ikke at være med. Dermed fik Venstre bragt endnu mere usikkerhed ind i den her debat. Jeg skal erindre om, at Venstre før valget og under valget havde muligheden for at sige: Ja, vi laver en aftale, som er nagelfast. Men man sagde nej hver gang og er derfor årsagen til, at der er usikkerhed på det her felt.

Kl. 22:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 22:48

Kristian Jensen (V):

Fru Helle Thorning-Schmidt bør lytte meget nøje efter, hvad der bliver sagt, i stedet for at fortsætte med at udlægge teksten forkert. Det, som fru Ellen Trane Nørby – ikke hr. Lars Løkke Rasmussen, men fru Ellen Trane Nørby – er citeret for, er, hvorvidt boligpakken skulle finansieres med nye skatter og afgifter, for der kan sådan set være mange andre måder at finansiere den på. Vil fru Helle Thorning-Schmidt, vil statsministeren, vil regeringen lægge en boligpakke frem, der kan finansieres på andre måder? Venstre har sådan set sagt ganske klart, at det er vi klar til at bakke op om.

Jeg synes egentlig, at statsministeren har befundet sig i en vildfarelse. Det kunne være, at man har været for langt oppe i tårnet til, at man kunne høre, hvad der blev sagt andre steder. Nu er statsministeren forhåbentlig blevet bragt ud af sin vildfarelse, og derfor er mit spørgsmål: Vil regeringen så drage konsekvensen af, at man er taget ud af vildfarelsen, og fremlægge en boligpakke svarende til det løfte, der blev givet før valget?

Kl. 22:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 22:49

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg vil indrømme, at jeg ikke hører, at der er en vildfarelse. Jeg hører faktisk, at det, jeg har sagt, er fuldstændig korrekt: Hvis skatter og afgifter skal hæves og være en del af finansieringen af denne boligpakke, ønsker man ikke at være med. Sådan er det blevet sagt, og derfor mener jeg, at det, der bliver sagt her af fru Ellen Trane Nørby, og som jeg så også mener senere hen blev gentaget af hr. Lars Løkke Rasmussen, er, at man trækker tæppet væk under det forslag, man havde før valget. Og vi kan så igen spørge: Hvorfor ønskede Venstre ikke at være med til en nagelfast aftale før og under valget, som skulle sikre boligejerne? Jeg forstår det stadig ikke, for det ville have sikret, at boligejerne ikke havde haft så stor usikkerhed, som de efterhånden har haft i ganske lang tid.

Kl. 22:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg vil lige sige, at nu tror jeg ikke længere at vi skal lave fejl i titlerne. Vi ved godt, at det er statsministeren, der står her nu, ikke?

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 22:50

Kristian Jensen (V):

Statsministeren fortsætter med at være i vildfarelse, statsministeren fortsætter med at svigte, statsministeren svigter boligejerne ved ikke at leve op til det løfte, der blev givet før valget. Statsministeren svigter sådan set ved ikke at leve op til det løfte, der blev givet efter valget, hvor løftet til Venstre var, at vi ville blive indkaldt til fornyede drøftelser. Hvis statsministeren var i tvivl om, hvorledes Venstres udtalelser skulle opfattes, kunne statsministeren bare have levet

op til løftet om at indkalde til fornyede drøftelser, men vi blev ikke inviteret igen.

Kl. 22:53

Det, vi sagde før valget, var ganske klart, og det kan statsministeren ikke være i tvivl om, nemlig at vi lagde en boligpakke frem, hvor indholdet vel lidt lignede det, som Socialdemokraterne pludselig fandt på at stille som et forslag, og vi sagde klart før valget, at vores boligpakke ikke skulle finansieres med stigende skatter og afgifter. Vi lagde en klar model for finansieringen frem, og fru Helle Thorning-Schmidt sagde inden valget, dengang fru Helle Thorning-Schmidt var fru Helle Thorning-Schmidt og ikke statsministeren, at det var noget, der skulle gennemføres. Efter valget sagde statsministeren, at det skulle gennemføres, selv på trods af det, som statsministeren kaldte for Venstres skepsis.

Hvilken konsekvens vil statsministeren nu drage af, at Venstre står ved at gennemføre en boligpakke, der er fuldt finansieret, bare finansieringen ikke er ved skattestigninger?

Kl. 22:51

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 22:51

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Det er jo sådan, at hvis man skal finansiere noget, skal man finde pengene, og den finansiering, Venstre og Konservative har foreslået, er vi ikke nødvendigvis enige i, og derfor må vi jo finde pengene på anden vis. Det, der er det nye regeringsprojekt, er, at hver gang man har en udgift, må den finansieres, og derfor siger vi, at vi vil hæve skatter og afgifter. Det er Venstre lodret imod, og derfor har Venstre udtalt fuldstændig klart, at hvis vi gør det, ønsker Venstre ikke at være med i boligpakken.

Kl. 22:52

Formanden:

Var statsministeren færdig? Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 22:52

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er ellers meget spændende, det her, og det beviser lidt, at man også som mand kan multitasking. Det vil jeg bare sige, for jeg kan både høre statsministeren på talerstolen og den debat, der foregår her nede i salen samtidig – og begge dele er spændende.

Jeg synes bare, det er helt fantastisk, når statsministeren nu slår sig op på sådan at være statsminister for hele Danmark, og nu skal alle inddrages, og der skal samarbejdes, og der skal være bredt flertal, og jeg ved ikke hvad. Men det første eksempel, der i virkeligheden kommer på det, er så, at det tidligere regeringsparti spørger statsministeren: Skulle vi ikke til at finde ud af det der med den der boligpakke? Vi har været lidt skeptiske over for den i Dansk Folkeparti, men andre partier har jo været tilhængere af den. Hvad er så statsministerens svar til det? Det er at nægte at gå ind i nogen som helst diskussion om det og bare sige, at den ikke bliver til noget, fordi man regner med, at man er uenige om finansieringen.

Er det den måde, vi skal se statsministeren agere på, når det handler om at skabe bredt samarbejde i Folketinget? Er det måden at gøre det på? Altså, nu diskuteres der her i Folketingssalen på kryds og tværs, og så lover det nok ikke særlig godt for troen på, at der kan skabes brede løsninger.

Kl. 22:53

Formanden:

Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Hvis Venstre havde været så optaget af at sikre boligejerne og deres situation og give tryghed, havde man jo allerede, da det her blev foreslået før valget, sagt til Socialdemokraterne, at man gerne ville lave en aftale om det. Men det ville man ikke, og dermed satte man boligmarkedet ud i en situation, hvor man ikke vidste, hvad der ville ske. Jeg synes ikke, det var ordentligt over for boligkøbere, at man ikke fortalte, at man ikke ville lave en aftale om det. Vi spurgte i valgkampen: Kan vi ikke lave en håndfast aftale om dette? Svaret var nej.

Så nu er det jo ikke Venstre, jeg svarer, men jeg er bare stadig nødt til at sige, at Venstre ikke har påtaget sig det ansvar, de egentlig havde, da det var dem, der kom med forslaget, og vi kom med et forslag. Vi kunne have lavet den aftale før valget, men svaret var nej fra Venstre. Vi vil gerne samarbejde bredt, men det kræver også, at der er en vis ansvarlighed i forhold til de forslag, der kommer, og at man ikke zigzagger, som Venstre har gjort her.

Kl. 22:54

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 22:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men nu er der jo nogle Socialdemokrater, der har gjort sig lystige over det her med, om den nye opposition har vænnet sig til rollen eller i virkeligheden stadig væk lidt tror, den er regering. Jeg vil faktisk vende det om og sige, at det her lyder, som om at statsministeren ikke rigtig har vænnet sig til endnu at være statsminister og regeringschef, for det må jo være sådan, at det er regeringschefen, der tager initiativ til forhandlinger, der i givet fald kan bringe Folketinget til at lave brede løsninger. Altså, det paradoksale her er jo, at det første eksempel, der er på, at der i givet fald skulle laves en aftale med flere partier end regeringspartierne selv, falder på et skænderi her i Folketingssalen, fordi statsministeren ikke vil tage teten, tage initiativet til at bringe nogle sammen til at diskutere det. For hun siger på forhånd, at man jo bare kunne have lavet det i valgkampen. Der kunne man have lavet en aftale. Og når man ikke gjorde det med dem, der havde teten dengang, sad med initiativretten dengang, vil statsministeren ikke være med til det.

Kan statsministeren ikke godt se, at det måske lige er et fejlskud fra starten? Så kunne man jo som statsminister sige: O.k., der kom jeg lidt galt af sted, men det er sent, ikke sandt, klokken er næsten 23, så lad starte forfra igen.

Kl. 22:55

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 22:55

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Venstre har på det her punkt valgt at skabe maksimal usikkerhed ved først at have et forslag, så nægte at lave en aftale med os før og under valget og så lige efter valget at trække støtten til det selv samme forslag tilbage. Derfor er min opfordring til Venstre: Lad nu være med at lege mere med denne sag. Denne sag er for vigtig til, at den skal bruges i et politisk spil i Folketinget, og derfor er min opfordring til Venstre: Glem nu ikke al ansvarlighed over for boligkøberne – den sag egner sig ikke til et politisk spil.

Kl. 22:56

Formanden:

Så er det hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 22:56

Kl. 22:59

Peter Christensen (V):

Et politisk spil! Må jeg ikke helt stilfærdigt minde om, at det er statsministeren, der har vagten nu, der beder om samarbejde. Venstre rækker hånden frem og siger: Vi har i fællesskab givet boligejerne et løfte, lad os indfri det sammen. Og det eneste svar, der er, er, at hvis ikke man vil være med til at gennemføre flere skatter, højere skatter, er der intet samarbejde. Er det det svar, vi vil blive mødt med hver eneste gang, vi skal til at ordne en sag i dette land: at hvis ikke vi vil æde højere skatter og afgifter, er der ikke noget bredt samarbejde? Det er statsministeren, der har vagten, og det er statsministeren, der afgør, om der skal være et bredt samarbejde i Folketinget.

Kl. 22:57

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 22:57

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Selv om det var et lidt vredt indlæg, var jeg egentlig rigtig glad for det, for det betyder jo, at Venstre nu har sagt, at på trods af at de er uenige i, at vi hæver skatter og afgifter for 5 mia. kr., vil de sådan set gerne samarbejde om en række andre ting. Det synes jeg er et meget fornuftigt synspunkt, og det vil jeg gerne kvittere for.

Kl. 22:57

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 22:57

Peter Christensen (V):

Men i en situation, hvor statsministeren har lovet boligejerne en boligpakke, kan den sag kun løses med højere skatter og afgifter. Det må jo være svaret. Jeg kan godt fornemme på statsministeren, at statsministeren ikke ønsker at svare på spørgsmålet indholdsmæssigt. Hvad kan det være, der gør, at vi nu øjensynlig kan blive enige om mange andre ting uden nye skatter, uden højere skatter, men ikke kan blive det, når det handler om at indfri det løfte til boligejerne, som både Socialdemokratiet og Venstre har givet, for så er der kun en ting, og det er højere skatter og afgifter? Er det, fordi statsministeren ikke tør bruge Venstres stemmer til at indfri Socialdemokratiets eget løfte med, så andre dele af regeringen, herunder De Radikale, bliver vrede og det er dem, der afgør, at løfterne ikke kan blive indfriet? Og derfor er det vel i sandhed også lidt urimeligt at give Venstre skylden, når det er Det Radikale Venstre, der er imod.

Kl. 22:58

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 22:58

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Hvis jeg var boligkøber, ville jeg blive oprigtig ked af det, for det, der sker nu, er, at man bliver kastet rundt i et politisk spil. Venstre har haft alle muligheder, da de selv sad i regering, for at indgå en aftale om denne boligpakke. Man sagde nej og atter nej. Lige efter valget gjorde man det også meget klart, at det var man lidt loren ved, og det var derfor, vi konstarede, at der nu ikke længere var et flertal. Det skal der være, hvis man skal kæmpe nogle ting igennem i Folketinget. Derfor synes jeg, at det er at lege med boligkøberne og deres betingelser, når man nu igen starter den diskussion, og jeg er lidt ked af at se, at ansvaret for lige præcis den her sag – helt sikkert ikke på andre punkter – holdt op, dengang Venstre ikke vandt valget.

Formanden:

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 22:59

Finn Sørensen (EL):

Tak til statsministeren for nogle gode svar til oppositionen, der noget krampagtigt har forsøgt at føre sig frem med social ansvarlighed i dag, og held og lykke med det nye job. Det tegner da meget godt efter dagens debat, synes jeg.

Regeringen vil gøre noget ved social dumping og misbrug af østeuropæisk arbejdskraft. Det er vi meget glade for i Enhedslisten, og vi ser frem til at være med til at omsætte det i konkret lovgivning. Der kan gøres meget inden for de nuværende rammer, når det gælder øget kontrol med udenlandske virksomheder og indførelse af et bestiller- eller hvervgiveransvar, men vi har altså et problem. EU-Domstolen har i flere domme begrænset konflikretten og medlemslandenes ret til selv at bestemme, hvordan de vil beskytte sig mod social dumping. Konsekvensen er jo netop, at vi ikke har ret til at stille de samme krav til de udenlandske som til de danske virksomheder.

Den europæiske fagbevægelse har for længst stillet forslag om en social protokol, der kan rette op på det, og som kan sikre, at faglige og sociale rettigheder står højere end det indre markeds spilleregler, og de faglige hovedorganisationer fra Danmark, Polen og Cypern har her i foråret opfordret det nye formandskab til at sætte spørgsmålet om en social protokol på EU's dagsorden. (*Formanden:* Ja tak!). Jeg vil gerne høre, om statsministeren vil følge den opfordring, når hun sætter sig for bordenden den 1. januar.

Kl. 23:01

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:01

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Tak for spørgsmålet, og tak for de pæne ord. Dem vil jeg gerne kvittere for. Jeg kan ikke lade være med at gøre en lille bemærkning om, hvordan Enhedslisten sætter sin lid til det europæiske samarbejde i den her forbindelse. For det er jo rigtigt, at ETUC også har udtalt sig om nogle af de domsafgivelser, der har været, og som har været bekymrende. Det er også derfor, vi skriver i regeringsgrundlaget, at det vil vi selvfølgelig kigge på. Danmark skal selvfølgelig følge dommene, men vi vil også gerne være med til at kigge på det, og det tror jeg også godt vi kan få lidt ud af.

Kl. 23:01

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 23:01

Finn Sørensen (EL):

Så vil jeg gøre min forsyndelse mod taletidsreglerne god igen ved at kvittere for statsministerens tilsagn om at kigge på det her problem. Tak for det.

Kl. 23:01

Formanden:

Statsministeren? Nej, ikke flere kommentarer. Så er det hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 23:02

Anders Samuelsen (LA):

Statsministerens allerbedste ven i valgkampen må siges at have været Ekstra Bladet, der førte en meget, meget massiv kampagne for at

sikre, at rød blok kom til magten. Nu er der gået 3 dage, efter at vi har haft et regeringsskifte. Den nye regering er trådt til, og Ekstra Bladets forside i dag handler om statsministerens forræderi, som der bliver skrevet. Det er jo altså henvisninger til forræderi i forbindelse med efterlønnen, dagpengeperioden, starthjælpen, kontanthjælpsløftet, tolærerordningen, 24 elever i de små klasser, millionærskatten og ekstrabeskatningen af bankerne, der er droppet, betalingsringen, som er sendt i høring, og boligpakken. Netop boligpakken bliver nævnt til sidst her som noget, der definitivt er begravet.

Nu har vi så hørt den tidligere statsminister række hånden frem og sige: Lad os nu mødes om det og snakke om det. Virker det trods alt ikke underligt, at man så krampagtigt holder fast i en bevidst misfortolkning af noget, som er blevet sagt? Hvorfor ikke vise statsmandskab og sige: Fint, så lad os indfri det løfte? Eller skal Ekstra Bladet virkelig få ret i overskriften »Helles forræderi«?

Kl. 23:03

Formanden:

Tak. Det er statsministeren.

Kl. 23:03

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg vil sige om venskabet med Ekstra Bladet, at jeg egentlig aldrig havde forestillet mig, at det sådan ville blive et evigt venskab, særlig ikke hvis vi vandt valget. Og de er jo også i deres gode ret til at kritisere.

Jeg vil gentage, at det er ærgerligt, at det ansvar for boligkøberne, som Venstre nu forsøger at vise i dag, ikke kom til udtryk noget tidligere. Det havde været rigtig fornuftigt at have en fuldstændig klar aftale om boligkøbernes forhold før valget og under valget. Efter valget skabte man – og nu skal jeg passe på, at jeg siger det rigtige – mindst talt usikkerhed om støtten til den boligpakke, og det er en af årsagerne til, at det ikke blev til noget.

Kl. 23:04

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 23:04

Anders Samuelsen (LA):

Flere gange under den tale, som vi har hørt, er det blevet sagt, at det er en ny tid, at det er en ny regering, at der er nye arbejdsmetoder. Hvorfor så hænge så krampagtigt fast i noget, der foregik før valgkampen og under valgkampen i stedet for at gribe muligheden for at skabe denne nye tid? Det er ikke, fordi Liberal Alliance på nogen måde syntes, at det var genialt at bringe boligpolitik og boligpakker ind i valgkampen, men det skete, og der blev skabt usikkerhed. Der er også folk, der har handlet ud fra, at der blev givet løfter fra begge sider af salen om, at det ville gælde med tilbagevirkende kraft.

Hvorfor så ikke gribe den mulighed, som er givet her i aften, og se stort på, hvorvidt der er blevet misfortolket eller der ikke er blevet misfortolket? Vi har den tidligere statsministers ord for, at det kan forstås på en positiv måde, at man er villig til at række hånden frem. Hvorfor ikke vise statsmandskab? Hvorfor ikke starte den nye periode med at vise, at man ikke længere er i opposition, men netop har magten, og så sige: Fint, lad os mødes; lad os slå en handel af? Hvorfor ikke gøre det? Kan vi ikke få et argument imod det, som ikke er et spinargument?

Kl. 23:05

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:05

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg må indrømme, at jeg har en fornemmelse af, at Venstre bruger den her sag til at drille politisk, og jeg synes ikke, det er rimeligt over for boligkøberne. Hvis Venstre havde haft et helt klart ærinde på det her område, havde de jo givet klare signaler. Så havde de sagt til os, både før, under og efter valget sådan set, at de var parat til at lave denne boligpakke, uanset at de ikke umiddelbart var enige i den finansiering, vi havde lagt frem. Det har Venstre ikke på noget tidspunkt gjort, og derfor vil jeg – via Liberal Alliance – igen opfordre Venstre, som jeg gjorde det med Dansk Folkeparti, til at stoppe den her leg. Jeg synes ikke, det er klædeligt.

Kl. 23:05

Formanden:

Så er det hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 23:05

Tom Behnke (KF):

Statsministeren taler om konsekvens og taler om boligpakken, men er sandheden om boligpakken i virkeligheden ikke, at statsministeren har taget konsekvensen af at have taget Det Radikale Venstre med i regeringen?

Kl. 23:06

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:06

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Nej, vi har taget konsekvensen af, at Venstre har haft meget uklare signaler om det her spørgsmål, og det vil sige, at vi har fået indtryk af, at der ikke kunne etableres et flertal om det her spørgsmål. Sådan er det, og jeg synes jo egentlig, det er lidt ærgerligt, at Venstre forlænger diskussionen med nye uklare signaler. Jeg synes, det er rigtig ærgerligt, ikke for mig, ikke for regeringen, men for boligkøberne.

Kl. 23:06

Formanden:

Hr. Tom Behnke.

Kl. 23:06

Tom Behnke (KF):

Men skal jeg forstå det derhen, at Det Radikale Venstre, da man sad oppe i det høje tårn, var ivrig efter, at der skulle være en boligpakke, men at statsministeren sagde: Rolig nu, det kan ikke lade sig gøre, for vi kan ikke skabe flertal for en boligpakke? Var det sådan, det var, eller var det i virkeligheden sådan, at Det Radikale Venstre stod ved det, som Det Radikale Venstre sagde i hele valgkampen, nemlig at de syntes, det var en dårlig idé med en boligpakke? Kan vi ikke få løftet sløret en lille smule for, om det i virkeligheden ikke var der, man startede diskussionen; der, man skrev regeringsgrundlaget, for statsministeren kan jo fremsætte forslaget i morgen? Der er en opfordring til at gøre det, og der er flertal for at gennemføre det. Det hører vi klart og tydeligt. Men det står jo ikke i regeringsgrundlaget, og er sandheden i virkeligheden ikke, at det var, fordi de tre partier, der skulle skrive regeringsgrundlaget, ikke kunne blive enige om at skrive det ind?

Kl. 23:07

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:07

Kl. 23:09

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Hr. Tom Behnke skal forstå det derhen, hvor jeg har sagt det skal være, og det er, at Venstre gav uklare signaler om, hvorvidt de ville være med til at støtte. Det havde de ikke behøvet, hverken før, under eller efter valget. Det gjorde de desværre, og dermed har de kastet boligkøberne ud i en forlænget usikker situation.

Kl. 23:07

Formanden:

Fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Kl. 23:08

Inger Støjberg (V):

Statsministeren brugte mange kræfter i valgkampen på at fremstå som en statsminister, der vil samarbejde. Statsministeren nævnte også 14 gange, tror jeg, i sin åbningstale ordet samarbejde. Derfor efterlader det jo det ene spørgsmål: Indkalder statsministeren nu til drøftelse, forhandling om en boligpakke?

Kl. 23:08

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:08

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg må indrømme, at den her debat ikke har afklaret, hvad Venstre mener om den her sag. Det eneste, den har afklaret, er, at der er usikkerhed om, hvorvidt Venstre forlænger debatten om den her sag og skaber fornyet usikkerhed for boligkøberne.

Kl. 23:08

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 23:08

Inger Støjberg (V):

Fru statsminister, det er jo netop derfor, at jeg stiller mit spørgsmål. Hvis statsministeren er i tvivl – det forstår jeg så personligt ikke at statsministeren kan være efter den her debat – må det efterlade det ene spørgsmål: Indkalder statsministeren til forhandlinger på baggrund af den tvivl, som statsministeren må være den eneste her i landet, der har – ja eller nej?

Kl. 23:09

Formanden:

Vi har det der med titlerne, som vi skal have helt på plads. Vi har ikke nog et, der hedder hr. eller fru minister. Eller hr. og fru statsminister, det har vi ikke.

Værsgo til statsministeren.

Kl. 23:09

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Mange tak. Jeg må sige, at jeg stadig ikke forstår, hvad Venstre vil, for før valget ville de ikke lave en aftale, det ville de heller ikke under valget, det ville de heller ikke lige efter valget. Nu har de så fundet ud af, at de kan forlænge den her diskussion, og det er meget vanskeligt at finde ud af, hvad Venstre vil. Det er Venstre alene, der med deres forvirrede signaler bærer ansvaret for, at boligpakken ikke bliver til noget.

Kl. 23:09

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvornår vil statsministeren indkalde Venstre til forhandlinger om en boligpakke, som ikke skal foregå her i Folketingssalen? Hvornår indkalder statsministeren Venstre til forhandlinger om en boligpakke?

Kl. 23:10

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:10

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg taler gerne med Venstre, men jeg er også nødt til at sige, at boligpakken er en pakke, som Venstre har skabt stor, stor usikkerhed om, og jeg synes, det er uansvarligt, og forstår stadig ikke, hvorfor Venstre ikke ville afslutte den sag før, under eller lige efter valget. Man udtalte sig negativt om boligpakken. Man udtalte sig på en måde, således at der måtte opstå tvivl om, hvorvidt boligpakken kunne blive til noget med den nye regering. De signaler blev naturligvis taget ned, og det, Venstre gør nu, er at forlænge den her diskussion til stor, stor skade, ikke for mig, men for boligkøberne.

Kl. 23:10

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 23:11

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil gerne kvittere for, at statsministeren nu har tilkendegivet, at der bliver indkaldt til forhandlinger. Det var præcis det, statsministeren sagde, nemlig at man gerne ville høre på Venstre, og så forventer jeg selvfølgelig, at den lydhørhed må udmønte sig i konkrete forhandlinger, for det kan vel ikke være sådan, at det er statsministeren, der ikke tør fremsætte et lovforslag, fordi det ikke er en bekymring hos Venstre, der er opstået i statsministerens hoved, men en bekymring hos Det Radikale Venstre. Men hvornår kommer forhandlingerne, som statsministeren jo i svaret til mig indikerede at der var en stor forståelse for var nødvendige?

Kl. 23:11

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:11

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg er bange for, at hr. Torsten Schack Pedersen hørte forkert, for det sagde jeg faktisk ikke. Jeg sagde, at jeg til enhver tid gerne taler med Venstre, hvad jeg jo også gør nu. Det vil jeg meget, meget gerne, men jeg understreger bare, at Venstre har skabt stor forvirring om denne boligpakke, og jeg synes egentlig, det bør stoppe nu.

Kl. 23:11

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 23:12

Ole Birk Olesen (LA):

Tidligere i dag læste jeg lidt op af »Fair Løsning 2020«, side 8, hvor Socialdemokraterne og SF forkynder, at man allerede i 2013 helt vil fjerne underskuddet på de offentlige finanser. Så går SF og S til forhandlinger med De Radikale, og så kommer de ud med et regeringsgrundlag, som siger, at det offentlige underskud først skal være væk i 2020. Hr. Jesper Petersen, ordfører for SF, har forklaret, at det er De Radikale, der under forhandlingerne har krævet, at der skulle væ-

re mindre styr på de offentlige finanser. Kan statsministeren bekræfte, at det er tilfældet?

Kl. 23:12

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:12

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Hvis man læser det nye regeringsgrundlag, som jeg går ud fra at hr. Ole Birk Olesen har gjort, vil man jo se, at de krav, vi stiller til den økonomiske politik, er stærkere end dem, vi har overtaget fra den tidligere regering. Det er vi meget stolte af, for vi mener, at det er et sundt og fornuftigt princip, at økonomien hænger sammen. Det har vi også sagt i ganske lang tid.

Det er jo heller ikke nogen hemmelighed for hr. Ole Birk Olesen, når hr. Ole Birk Olesen har læst vores valgprogram, at vi gik til valg på at hæve skatterne ganske betydeligt, faktisk 17,7 mia. kr. Det havde givet en anderledes gældsafvikling end den, vi har i dette dokument. Det er en god økonomisk politik, vi har, men det er en anderledes økonomisk politik end den, vi gik til valg på. Sådan er det jo. Man går til valg, præsenterer sine synspunkter og noget af det får man så igennem ved en forhandling derefter. Det har vi også fået, og det er vi meget tilfredse med, men det er en anderledes økonomisk politik, der ligger her, end præcis den, vi gik til valg på.

Kl. 23:13

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 23:13

Ole Birk Olesen (LA):

Det var lidt svært at høre svaret på spørgsmålet, men spørgsmålet gik i al sin enkelhed jo på, om det er korrekt, som det tidligere er blevet fortalt her af SF's ordfører, at det er De Radikale, der under forhandlingerne har ført S-SF's politik i en retning af, at man først senere får underskuddet på de offentlige finanser væk, end man ellers havde villet, og end man ellers havde lovet vælgerne.

Kl. 23:14

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:14

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Hvis man stiller et spørgsmål med forkerte præmisser, får man ikke det svar, man gerne vil have. Som jeg også forsøgte at fortælle ordføreren, gik vi til valg på et andet program, hvor vi hævdede skatten betydelig mere end det, der nu står i regeringsgrundlaget. Vi hæver stadig skatter og afgifter, men ikke så meget, som vi gik til valg på, og det har naturligvis betydning for, hvordan de øvrige elementer af den økonomiske politik ser ud. Sådan er det.

Kl. 23:14

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 23:14

Peter Skaarup (DF):

Jeg hæftede mig ved, at statsministeren i sit svar til fru Pia Kjærsgaard for cirka en halv time siden sagde, at regeringen ikke vil lempe tilknytningskravet i forbindelse med familiesammenføring. Hvis det holder stik, synes jeg egentlig, at statsministeren skulle læse sit eget regeringsgrundlag side 52, for der fremgår det nemlig, at man vil lempe tilknytningskravet for at få familiesammenføring. Ligesom man i øvrigt på 23 andre områder vil lempe udlændingepolitikken – i

strid med alt, hvad man sagde i valgkampen, hvor Socialdemokraterne og SF var garanten for, at vi fortsat ville have en stram udlændingepolitik her i landet.

Kan statsministeren løfte sløret for, hvad det er, der har gjort, at det, man sagde i valgkampen, ikke holdt stik, da man sad oppe i Rabelstårmet på Crowne Plaza sammen med De Radikale, der åbenbart har haft så meget indflydelse og så meget hård på brystet, at det er dem, der har dirigeret landets udlændingepolitik. Hvad er det, der er sket? Er det det, jeg siger, der er sket, eller hvad er der sket?

Kl. 23:16

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:16

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg tror, at det, der er sket, er, at Dansk Folkeparti ikke helt har opfattet, at vi faktisk ikke var enige i VK's udlændingepolitik. Vi stemte imod de to pointsystemer, som skulle regulere henholdsvis familiesammenføringer og permanent opholdstilladelse. Og jeg udtalte også i pressen, at jeg egentlig synes, at det nu var nok, og at vi ikke ville stemme for de pointsystemer. Derfor er det jo også naturligt, når man selv får mulighed for det, at man ændrer det, man ikke er tilfreds med.

Det er det, vi har gjort, men på en måde så vi på visse punkter fører udlændingepolitikken tilbage til det, den var, før man gik i gang med pointsystemer. Vi har f.eks. stadig et tilknytningskrav, hvor man skal have en stærkere tilknytning til Danmark end til noget andet land, og vi har en 24-års regel. Så ja, det er rigtigt. Vi var uenige her i salen om pointsystemerne, så dem forandrer vi selvfølgelig, når vi får mulighed for det. Og vi har egentlig aldrig sagt andet, end at vi ville forandre de pointsystemer.

Kl. 23:17

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 23:17

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg skal tolke det svar, for det var i hvert fald ikke et svar på det spørgsmål, jeg stillede.

Det spørgsmål, jeg stillede, var: Er det korrekt, at man lemper tilknytningskravet i forbindelse med familiesammenføringer? Der står på side 52 i regeringsgrundlaget, at det gør man. Derfor bør statsministerens svar være: Ja, det er korrekt; det lemper vi. Derudover bør statsministerens svar på de spørgsmål, som fru Pia Kjærsgaard og jeg stillede, også være, at man på 23 andre områder lemper udlændingepolitikken i det regeringsgrundlag, der ligger. Det kan De Radikale og Enhedslisten selvfølgelig juble over, mens de, der troede på det, som Socialdemokraterne og SF sagde i valgkampen, må græde over det.

Virkeligheden er, at det ikke handler om to pointsystemet, som man skrotter. Den handler om, at man fjerner starthjælpen, man ændrer ved reglerne for familiesammenføring, man lemper reglerne for at opnå statsborgerskab, man afskaffer prøver, medborgerskabsprøve, indvandringsprøve, der har til formål at kontrollere, at de, vi får ind i vores land, er nogenlunde godt integreret. Alt det ændrer man ved. Det er på 24 områder; alt er lempet. Hvad er statsministerens mening om det kursskifte, for det er et kursskifte?

Kl. 23:18

Formanden:

Statsministeren.

- Kl. 23:18
Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :
Det kan jo ikke komme bag på nogen, at Socialdemokraterne ikke er enige i den politik, som Dansk Folkeparti har, når det gælder udlændinge og integration. Vi har længe sagt, at vi var imod de stramninger, der kom i 2008. Vi har længe sagt, at vi var imod pointsystemerne, og vi har længe sagt, at de ting skal laves om. Vi har også længe sagt, at vi havde problemer med det pointsystem, som gjaldt for permanent opholdstilladelse, og at vi synes, at nogle af kravene var blevet underligt arbitrære og sådan set ikke bidrog til en integration. Derfor er det naturligt at ændre det.
Vi har stadig et tilknytningskrav. Vi har et tilknytningskrav, der sikrer, at man skal have en stærkere tilknytning til Danmark end til noget andet sted på jorden, og vi har en 24-års-regel. Det er rigtigt, at vi har taget nogle af de ting væk, som er kommet ind i de sidste år. Det har vi det rigtig godt med, og det var også det, vi sagde til vælgerne før valget.
- Kl. 23:19
Formanden:
Så er det fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.
- Kl. 23:19
Benedikte Kiær (KF):
Statsministeren taler meget om usikkerhed her til aften. Jeg kan forstå, at statsministeren har været usikker på et citat i et telegram, og jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at statsministeren ikke undersøgte det nærmere, hvis statsministeren vel at mærke ønskede, at der blev indgået en aftale. Statsministeren taler også om, at partierne i oppositionen skaber usikkerhed for boligejerne, og det kan jeg ikke rigtig forstå, for jeg mener egentlig, at det er den anden vej rundt. Der må jeg spørge ind til noget, som står i regeringsgrundlaget på side 10, nemlig: »Regeringen vil holde boligskatterne og rentefradraget i ro i indeværende valgperiode.«
Der har jeg et spørgsmål, nemlig om det ikke skaber øget usikkerhed – ja eller nej.
- Kl. 23:20
Formanden:
Statsministeren.
- Kl. 23:20
Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :
Blot lige for at understrege det vil jeg sige, at jeg sådan set ikke var usikker på, at Venstre havde sagt præcis det, jeg sagde her fra Folketingets talerstol. Jeg var lidt usikker på, hvor de havde sagt det, og hvilken dato det var, men selve indholdet var der sådan set ikke nogen usikkerhed omkring overhovedet.
I forhold til boligejerne og boligskatten står der jo ganske tydeligt, at boligskatten og rentefradraget holdes i ro i denne valgperiode. Det er normalt, når man laver et regeringsgrundlag, at man fortæller om, hvad der skal ske i en valgperiode, og det er også det, vi har gjort her.
- Kl. 23:20
Formanden:
Fru Benedikte Kiær.
- Kl. 23:20
Benedikte Kiær (KF):
Men det er så et af de få steder, hvis det ikke er det eneste sted, hvor der står: »... i indeværende valgperiode«, og statsministeren efterlod os jo i et tidligere svar til hr. Peter Christensen med et indtryk af, at alt nyt og godt skal finansieres med højere afgifter og skatter. Der vil jeg så spørge: Vil det så egentlig betyde, at vi kan forvente, at der
- kommer øgede skatter og afgifter på boligområdet efter den her valgperiode, hvis vel at mærke statsministeren genvinder regeringsmagten?
- Kl. 23:21
Formanden:
Statsministeren.
- Kl. 23:21
Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :
Næh, det mener jeg ikke man kan forvente. Det har vi ikke sagt noget om overhovedet. Altså, vi har vundet valget, og det har vi gjort for en periode ad gangen, medmindre der er noget, jeg ikke har forstået, så derfor lægger vi et grundlag frem, som lægger vægt på, hvad vi vil gøre i denne valgperiode. Jeg synes, det er naturligt, at man gør det, og at man udtaler sig om denne valgperiode.
- Kl. 23:21
Formanden:
Hr. Michael Aastrup Jensen for en kort bemærkning.
- Kl. 23:21
Michael Aastrup Jensen (V):
Jeg vil selvfølgelig også spørge ind til det med boligpakken, som statsministeren nu har fået over 15 spørgsmål om uden overhovedet at svare reelt på et eneste af dem.
Det, vi har oplevet, er, at Venstres formand har rakt hånden ud og sagt, at Venstres formand meget gerne vil indgå i nærmere forhandlinger om, hvordan man sikrer offentliggørelsen af en boligpakke i en eller anden form. Vi har ikke fået et reelt svar på, hvad man mener fra statsministerens side, om man ønsker at indgå i en eller anden form for dialog eller forhandling om det. Vi fik at vide i et svar til min kollega, at man da gerne ville tale med Venstre. Man har talt meget om det brede samarbejde i mange skåltaler; er det bare snak? Vil der komme en reel forhandling med Venstre, som nu rækker hånden ud til statsministeren om, at man kan sørge for, der kommer en boligpakke, eller er det bare ren snak?
- Kl. 23:22
Formanden:
Statsministeren.
- Kl. 23:22
Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :
Jeg må indrømme, jeg stadig ikke har forstået, hvad det er, Venstres forslag er, for Venstre har jo skiftet signaler om det her over ganske lang tid. Hvis Venstre havde været reelt optaget af boligkøberne, havde man jo lavet en aftale før valget, under valget eller lige efter valget, men man gjorde det modsatte, man sagde nej tak til en sådan aftale. Og lige efter valget gjorde man det også fuldstændig klart, at hvis der var nogen former for skatter og afgifter, der skulle stige, kunne vi godt glemme det. Et klokkeklart signal fra Venstre, og det forsøger man nu at sige at man nærmest aldrig har sagt. Hvis man har sagt det, er man blevet misforstået, og i hvert fald mener man noget andet nu.
Det er totalt forvirrende signaler fra Venstre, og jeg aner ikke, hvad jeg skal tro om, hvad Venstre vil.
- Kl. 23:23
Formanden:
Hr. Michael Aastrup Jensen.
- Kl. 23:23
Michael Aastrup Jensen (V):
Jeg må indrømme, at jeg ikke tror, der er ret mange, der har misforstået det, som nu 16 mennesker fra Venstres folketingsgruppe har

sagt, nemlig at man ønsker at indgå i en forhandling med statsministeren, hvis statsministeren altså ønsker at være statsminister. For jeg tror desværre, at statsministeren har glemt, at der ikke er valgkamp mere. Man er statsminister, og det vil sige, at hvis man ønsker at lede det her land, må man også indgå i forhandlingssituationer med Folketingets partier. Derfor synes jeg, det er beskæmmende at høre, at det åbenbart bare er ren snak om det brede samarbejde, at der ingen realiteter er i det.

Jeg spørger helt enkelt: Ønsker man at tage imod den hånd, der bliver rakt ud fra Venstres side med hensyn til en forhandling om at indgå aftale om en boligpakke – ja eller nej? Det er egentlig meget enkelt, selv om der nu er 15 eller 16 andre, der har spurgt før mig.

Kl. 23:23

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:23

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg tror, det er Venstre, der har glemt, at der ikke længere er valgkamp, og nu bruger man så også boligkøbere i et spil, som man faktisk ikke kan være bekendt over for boligejerne.

Kl. 23:24

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 23:24

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg kan faktisk blive lidt bekymret på boligejernes vegne, fordi de har en statsminister, som åbenbart har så svært ved at forstå, at der fra Venstres side er en interesse i at indgå i en forhandling. Jeg kan godt forstå, at man som boligejer er bekymret. Jeg synes sådan set, at den, der tager boligejerne som gidsel her, er statsministeren, fordi Venstre, Venstres formand, den tidligere statsminister, masser af Venstres ordførere har sagt: Vi vil meget gerne komme til en forhandling. Hvornår bliver vi inviteret til den kop kaffe? Så nu vil jeg stille det spørgsmål igen til statsministeren: Hvornår bliver Venstre inviteret til en forhandling? Der har været ét møde, hvorefter statsministeren kravlede op i tårnet med sine venner og veninder, og så ventede vi på, at Rapunzel smed håret ned. Det gjorde hun ikke. Derfor vil jeg høre, hvornår vi bliver inviteret til den kop kaffe, som skal signalere, at vi har et bredt samarbejde.

Kl. 23:25

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:25

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Sidst jeg hørte fra Venstre om boligpakken, var man ret klar i mælet. Hvis der var tale om, at vi skulle hæve skatter og afgifter, ønskede man ikke boligpakken. Hvis Venstre så gerne ville ind i den forhandling, hvorfor sagde man så nej før valget, under valget og lige efter valget? Jeg synes, det er tydeligt, at Venstre har opfundet den her diskussion til lejligheden. De har nu fundet ud af, at man kan lave en eller anden form for politisk debat om det her. Det er ikke seriøst, og jeg synes egentlig, det er ærgerligt, at Venstre ikke viser noget alvor og ansvar over for boligkøberne. Det er dem, der bliver kastebold i det her politiske spil.

Kl. 23:25

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 23:25

Gitte Lillelund Bech (V):

Den, der tager boligejerne som gidsel her, er statsministeren. Nu er der fra, jeg tror, 17 Venstrefolk givet klart til kende, at man meget gerne kommer til kaffe i Statsministeriet. Statsministeren behøver ikke engang at invitere alle 17. Vi vil meget gerne diskutere boligpakke. Statsministeren gjorde selv meget ud af i sin svartale, som der i øvrigt ikke var meget svartale over, at valgkampen var ovre, og at vi nu skulle se fremad. Vi anmoder sådan set bare statsministeren om at tage sin vagt, at statsministeren inviterer til kaffe i Statsministeriet for at diskutere boligpakken.

Til statsministeren: Lad være med at tage boligejerne som gidsler.

Kl. 23:26

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:26

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg anmoder så til gengæld Venstre om ikke at glemme, at det ikke er kort tid siden, at de havde vagten og dermed også, at de har et ansvar over for boligkøberne. Det er boligkøberne, som nu bliver bragt ud i en forvirret situation, fordi Venstre i flere måneder ikke har villet indgå en aftale med Socialdemokraterne om dette spørgsmål. Da valget var slut, ville man stadig ikke, og derfor måtte vi lægge til grund, at der ikke var 90 mandater. Nu har Venstre så skiftet holdning igen. Nu betyder finansieringen ikke så meget. Man vil gerne være med til en boligpakke, og det er jo et nyt signal fra Venstre. Jeg synes ikke, det er ansvarligt.

Kl. 23:27

Formanden:

Hr. Søren Pind for en kort bemærkning.

Kl. 23:27

Søren Pind (V):

Jeg kan huske en aften i en af debatterne mellem den tidligere statsminister og den nuværende, hvor den nuværende statsminister anklagende rettede en finger mod hr. Lars Løkke Rasmussen og sagde: Så tag dog ansvar, det er jo dig, der er statsminister!

Det, vi hører her i aften, er, at statsministerens påstand og ønske om det brede samarbejde baserer sig på signaler og indtryk, og at den eneste grund til at afvise, siger statsministeren udadtil, at indbyde til en forhandling om boligpakken er, at statsministeren har fået nogle indtryk og nogle signaler fra Venstre, som hun ikke forstår. Er det virkelig måden at sikre et bredt samarbejde i Folketinget på?

Kl. 23:27

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:27

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Til hr. Søren Pind: Jeg forstod udmærket de signaler, vi fik fra Venstre. Både før valget og efter valget ønskede Venstre ikke at give fuldstændig ro til danske boligkøbere, for hvis man havde lagt sig dem på sinde, så havde man allerede dagen efter den famøse lørdag, hvor vi foreslog det her begge to, sagt: Top, lad os skynde os at lave en politisk aftale, der holder, også efter valget.

Hvad var svaret fra Venstre? Det var nej. Hvad var svaret fra Venstre, da jeg bad om en sådan aftale under valgkampen? Det var nej. Hvad var svaret fra Venstre, lige da valget var slut? Det var, at det ønskede man ikke, for man var ikke helt enig i finansieringen.

Lige pludselig har Venstre så fundet ud af, at det er det eneste rigtige. Det vil sige, at jeg fint forstod signalerne fra Venstre. Venstre har ændret holdning, og det, vi ser tydeligt nu, er, at man ikke opfører sig ansvarligt over for boligkøberne.

Kl. 23:28

Formanden:

Hr. Søren Pind.

Kl. 23:29

Søren Pind (V):

Det, jeg kan konstatere, er, at statsministeren ikke vil indkalde Danmarks største parti til forhandlinger, og at hun i realiteten er i lommen på Det Radikale Venstre. Det er den sandhed, der bliver fortiet for den danske befolkning, og det siger jeg kun, fordi jeg ikke ønsker at bruge kraftigere ord. Det er simpelt hen, fordi statsministeren er i lommen på Det Radikale Venstre, at det brede samarbejde omkring boligpakken bliver blankt afvist fra statsministeren. Så enkelt er det, og det ville klæde statsministeren at sige det ærligt til den danske befolkning, som derude må sidde og måbe over, at det her skulle være udtryk for bredt samarbejde.

Kl. 23:29

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:29

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Det, jeg kan konstatere, er, at Venstre nærmest helt kynisk er parate til at bruge boligkøberne, som har rigeligt med usikkerhed, fordi Venstre ikke ønskede en aftale før valget, igen i et politisk spil. Jeg synes ikke, det klæder Venstre.

Kl. 23:29

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 23:30

Mike Legarth (KF):

Tillykke med statsministerposten, tillykke med valgresultatet, tillykke med regeringsmagten.

Så vil jeg gerne spørge, hvordan man personligt har det som ny statsminister med, at man har vundet ud fra et valgprogram, hvor man beskrev Danmark som en forarmet nation, nærmest en nedbrændt nation, hvor alt var minimeret, skåret ihjel på grund af de skattelettelser, den daværende regering havde gennemført, og at det skulle reddes af nye skatter, millionærskat, bankskat osv., og at det, når man så har fået resultatet og står og skal levere et regeringsgrundlag, så er de brudte løfters tid. Hvordan har man det med det?

Kl. 23:30

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:30

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg har det jo sådan, at når man går ind i et valg, går man ind med et valgprogram. Det er jeg egentlig også overbevist om at andre partier gør. Man går ind i det og tænker, at hvis man fik 90 mandater, ville man gennemføre det hurtigst muligt. Men det er også sådan i dansk politik, at ingen partier får 90 mandater, og derfor skal man forhandle med andre partier. Det har vi gjort, og det har vi gjort meget dygtigt, synes jeg, fordi vi nu har et regeringsgrundlag, som er det rigtige for Danmark.

Har Socialdemokraterne fået alting igennem? Nej, det har vi ikke. Har Socialdemokraterne fået vigtige ting igennem, som vi gik op

i i valgkampen? Ja, det har vi bestemt. Det er jeg meget glad for, og det samme tror jeg gælder for de to andre partier i dette regerings-samarbejde. Det er jo sådan, det er. Det er jo sådan, det er i et demokrati som vores, altså at vi skal forhandle med hinanden, lytte til hinanden, og hvis vi alle stod og sagde: Det her har jeg sagt i valgkampen, og jeg kan ikke vige en tomme fra det, så ville vi ikke skabe resultater i Folketinget. Så jeg er utrolig glad for, at hr. Mike Legarth spørger til mit velbefindende. Og jeg har det rigtig godt, og jeg er rigtig stolt af det valggrundlag, vi har lagt frem her.

Kl. 23:31

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 23:32

Mike Legarth (KF):

Jeg tror, det ærlige svar er, at statsministeren har det svært med det. Jeg har nogle mentolpastiller her i min lomme, og dem vil jeg give til statsministeren på et senere tidspunkt. Det tager den dårlige smag i munden.

Kl. 23:32

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:32

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Det, vi har foran os her, er et valgprogram, som bringer Danmark videre, og som tager hul på at løse nogle af de enorme udfordringer, som Venstre og Konservative har været med til at skabe for Danmark, fordi man ikke har udvist rettidig omhu i forhold til økonomien, fordi man har givet skattelettelser, der ikke var råd til, fordi man ikke har taget hånd om væksten og produktiviteten i tide, og fordi man ikke har handlet. Jeg er meget stolt af det valggrundlag, og jeg er egentlig lidt skuffet over både Konservative og Venstre i aften, for det, de er optaget af, er at diskutere småting frem for at diskutere det store hele: Hvordan får vi Danmark videre? Hvordan skaber vi ny vækst? Hvordan skaber vi et nyt samarbejde med interesseorganisationer, f.eks. i erhvervslivet, uden for Christiansborg? Jeg hører intet, og jeg synes, det er en skam.

Kl. 23:33

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 23:33

Louise Schack Elholm (V):

Jeg synes, vi har haft en rigtig god debat i dag, hvor det er blevet tydeligt, at S og SF igennem valgkampen er kommet med det ene løfte efter det andet, som bare er blevet brudt og brudt. Tilbage står ønsket om et bredt samarbejde, som S og SF har slået sig stort op på. Men jeg kan godt blive bekymret for det brede samarbejde, når statsministeren her kommer med nogle citater, som er svære at genkende, og påstår, at der er kommet nogle signaler om, at man ikke ønskede nogle aftaler, i stedet for at indkalde til forhandlinger. Skal det være sådan fremover, at vi skal tolke det brede samarbejde sådan, at hvis statsministeren føler, at statsministeren modtager nogle signaler, jamen så kan vi ikke forvente, at der bliver indkaldt til forhandlinger, og så er der i realiteten ikke noget bredt samarbejde?

Kl. 23:34

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:34

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Det her handler sådan set ikke om signaler. Det handler om et klokkeklart bud fra Venstre lige efter valget om, at de ikke ønskede dette, for de var ikke enige i den finansiering, vi ville lægge frem. Det er et klokkeklart synspunkt fra Venstre, og det har vi selvfølgelig taget ned, for man kan ikke gennemføre den boligpakke, hvis Venstre ikke er med, for så er der ikke 90 mandater. Hvis Venstre var så optaget af boligkøberne og af at skabe tryghed om boligkøbernes situation, hvorfor gav man så det signal? Hvorfor skyndte man sig ikke at få en aftale i hus? Hvorfor gav man det signal før, under og efter valgkampen om, at man egentlig ikke var interesseret? Jeg har spurgt hr. Lars Løkke Rasmussen en del gange, om ikke vi skulle lave den aftale, og svaret var blankt nej, så kom ikke her i dag og sig, at nu er Venstre meget bekymrede for boligkøberne, for så havde man ikke ventet til det her tidspunkt med at give et signal.

Kl. 23:35

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 23:35

Louise Schack Elholm (V):

Venstre har klart tilkendegivet her, at vi gerne vil forhandle om den her boligpakke. Når statsministeren så ikke er interesseret i at forhandle om boligpakken, men stadig påstår, at regeringen ønsker et bredt samarbejde, kan vi så fremadrettet forvente at blive indkaldt til forhandlinger for at opnå et bredt samarbejde, eller skal vi fremadrettet forvente, at statsministeren opfanger nogle signaler eller andre mærkværdige ting og dermed bare tolker det, som om man ikke er interesseret i at indgå aftaler, i stedet for at indkalde til forhandlinger, som er normalt at gøre for at sikre brede aftaler?

Kl. 23:35

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:35

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vi taler sammen. Jeg vil også opfordre Venstre til, at næste gang de siger, at det er noget, de ikke vil være med til, og de alligevel mener, at det vil de faktisk gerne være med til, så skulle man måske udtrykke sig en lille smule tydeligere. Venstre har klart sagt, at man ikke ønsker at være med, hvis det havde noget som helst at gøre med vores finansiering, som er at hæve skatter og afgifter. Venstre har sagt det klokkeklart. Så hvis Venstre i fremtiden mener det modsatte af det, de siger, så sig det bare, så skal vi nok forstå de signaler, der kommer fra Venstre.

Kl. 23:36

Formanden:

Hr. Martin Geertsen for en kort bemærkning.

Kl. 23:36

Martin Geertsen (V):

Jamen jeg er også, vil jeg sige til statsministeren, frygtelig ked af, at vi bliver ved med at køre rundt i det, som statsministeren definerer som småting. Nu er jeg jo fuldstændig grøn her, totalt parlamentarisk uprøvet, så jeg prøver sådan set bare at forstå, hvad der foregår. Og jeg kan forstå, at statsministeren lige præcis på det her punkt er meget, meget optaget af, hvad der er sagt lige før og lige efter valget, i modsætning til hvad der gælder på så mange andre områder. Må jeg bare spørge statsministeren:

Hvis nu leger med den hypotese, at statsministeren har ret, hvis vi leger med den hypotese, at Venstre har sagt det, som statsmi-

nisteren mener at Venstre har sagt i utvetydige vendinger, fritager det så statsministeren fra hendes del af ansvaret i forhold til boligpakken? Er det så sådan, at statsministeren kan løbe fra sin del af ansvaret?

Kl. 23:37

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:37

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Hr. Martin Geertsen misforstår mig, hvis han tror, at jeg er træt af denne diskussion. Det er jeg slet ikke. Jeg havde jo regnet med at blive udfordret på talerstolen i dag, og på den vis er jeg en lille smule skuffet over, at vi taler om det samme igen og igen. Jeg synes, boligpakken er vigtig. Det sagde vi også før valget, og det havde været virkelig godt, hvis Venstre på det tidspunkt havde anset den for at være lige så vigtig, som vi gjorde, ved at indgå en aftale. Det ville Venstre ikke, det sagde man fuldstændig klart, og lige da valget var slut, trak man også støtten til boligpakken tilbage. Så kan Venstre jo ikke komme bagefter og sige, at det mente man alligevel ikke, og at det fik man ikke sagt så klart. Sådan kan man ikke gøre det. Venstre skiftede holdning. Nu har de så skiftet holdning igen. Jeg ved ikke, hvad Venstres holdning er i morgen, men sådan kan man ikke tillade sig at behandle boligkøberne.

Kl. 23:38

Formanden:

Hr. Martin Geertsen.

Kl. 23:38

Martin Geertsen (V):

Jo, men nu er vi nogle stykker, der prøver at appellere til den nye statsministers storsind, for jeg vil jo tro, at man har storsind. Man må jo også være glad som statsminister, man er lige kommet til og har formentlig lysten til det brede samarbejde og til at vise storsind, og så var vi måske nogle, der havde håbet, at vi kunne appellere til at få en tår kaffe hos statsministeren. Men det kan man ikke med det gode, og man kan tilsyneladende heller ikke skyde sig igennem til den tår kaffe.

Må jeg ikke bare spørge statsministeren: Bekymrer det ikke statsministeren, hvis det er sådan, at der uden for de her mure er ved at brede sig en opfattelse af, at statsministeren ganske vist er den formelle regeringsleder, men at den reelle regeringsleder sidder på nabostolen? Bekymrer det ikke statsministeren?

Kl. 23:39

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:39

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Det, der bekymrer mig, er, hvor hurtigt det egentlig kan gå, fra man sidder med ansvaret og har vagten, til man holder op med at bekymre sig for de mennesker, der er derude. Jeg synes, det er rigtig, rigtig trist her i aften at se, at Venstre lige efter valget ikke ville være med til boligpakken, og det vil man så pludselig gerne nu. Det er jo det samme som at sige til boligkøberne: I betyder ikke noget for os, vi er parate til at bringe det ind i politik, hvis det kan give en politisk gevinst eller vi synes, det er sjovt, men lige præcis jeres situation betyder ikke noget for os. Der sidder boligkøbere derude, som nu i måneder ikke har vidst, hvad der gjaldt, og da vi bad Venstre om at sige, at man da skal have tryghed for dem, var svaret et blankt nej.

Derfor har jeg meget, meget svært ved at tage Venstre alvorligt, når man for få uger siden sagde, at det ville man ikke have noget

med at gøre, men det vil man så pludselig gerne igen. Det er ikke seriøst, og det er ikke en måde at handle på, når man er et ansvarligt parti.

Kl. 23:40

Formanden:

Fru Karen Ellemann for en kort bemærkning.

Kl. 23:40

Karen Ellemann (V):

Ved en af de forrige spørgsmål – jeg tror, at det var hr. Anders Samuelson – svarede statsministeren, at det var nogle meldinger fra Venstre, som var en af årsagerne til, at man nu ikke lige syntes, man skulle forhandle om en boligpakke. Hvis det var én af årsagerne, må der findes flere årsager, og i så fald vil jeg gerne vide, hvad det skulle være for nogle årsager.

Kl. 23:40

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:40

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg vil sige, at årsagen er, at Venstre lige efter valget skiftede signaler. For det første ønskede man ikke under valgkampen at lave en fast aftale. Det kunne man jo have gjort. Hver eneste dag i 3 uger kunne man have lavet en fast aftale. Venstre sagde nej, så Venstre havde altså ikke så meget tilovers for at skabe tryghed for boligkøberne på daværende tidspunkt. Det synes jeg havde været rimeligt over for boligkøberne. Venstre ville ikke.

Da valget så var overstået, sagde Venstre klart og tydeligt, at hvis noget som helst skulle finansieres med skatter og afgifter, så ville de ikke være med til den boligpakke. Venstre ville ikke.

Nu har Venstre så fundet ud af efter 3 uger, at det vil de måske gerne igen. Jeg ved det ikke. Det eneste, jeg ved, er, at Venstre ikke på noget tidspunkt i ganske mange uger har ønsket at give sikkerhed og tryghed til de boligkøbere, som egentlig ikke aner, hvad der sker, og at man nu er villig til at forlænge pinen ved ikke bare at lade sagen ligge, men at forlænge pinen for boligkøberne.

Kl. 23:41

Formanden:

Fru Karen Ellemann.

Kl. 23:41

Karen Ellemann (V):

Vi har fået en statsminister, som står på Folketingets talerstol og slet ikke vil vedkende sig, hvorvidt man ønsker at gennemføre den her boligpakke. Man bruger alene taletiden på at pege og fuldstændig negligere, at der faktisk er kommet, ja, nu nærmer vi os vel tyve fremstrakte hænder i forhold til at få lavet den her brede aftale omkring boligpakken.

Så mit spørgsmål til statsministeren skal som afslutning være ganske enkelt: Bakker regeringen op om en boligpakke?

Kl. 23:42

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:42

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Regeringen bakker ikke op om en boligpakke, for da vi skulle lave vores regeringsgrundlag, stod det fuldstændig klokkeklart, at med den finansiering, vi var optaget af, sagde Venstre blankt nej, og det vil sige, at der ikke var 90 mandater til en sådan boligpakke. Og vi ønsker ikke at trække pinen ud for boligkøberne. Jeg synes, det er

helt forfærdeligt, at Venstre vil gøre det, men det ønsker Venstre så åbenbart, og det har vi ikke ønsket at gøre.

Kl. 23:42

Formanden:

Fru Tina Nedergaard for en kort bemærkning.

Kl. 23:42

Tina Nedergaard (V):

Tak. Det er jo faktisk meget beklageligt, hvad der foregår i øjeblikket, for statsministeren siger, at vi drøfter småting, men det gør vi faktisk ikke. Vi drøfter boligejernes fremtid – det er den substantielle del af drøftelsen – og så drøfter vi noget, som er mere grundlæggende for parlamentet, som vi jo er en del af.

Statsministeren, som tidligere ikke var statsminister, men statsministerkandidat, brugte meget energi på at fortælle befolkningen, hvor vigtigt det var med det brede samarbejde. Det, statsministeren nu kalder at drøfte småting, er faktisk en principiel drøftelse af, en principiel vurdering af og en principiel mulighed for, at statsministeren her får en første chance til at vise over for parlamentet, at man ønsker det brede samarbejde.

Misforståelser eller ej, så er det statsministeren, der har initiativretten og initiativpligten til at skabe det brede samarbejde. Oppositionens ledere har stillet sig til rådighed for forhandlinger, og for så vidt statsministeren fortsat er i tvivl om, hvor oppositionen står, så er den mest effektive måde at finde ud af det på, som traditionen også byder, jo at indkalde til forhandlinger.

Kl. 23:44

Formanden:

Så er det statsministeren.

Kl. 23:44

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Mange tak. Jeg er oprigtig glad for, at fru Tina Nedergaard taler så varmt om det brede samarbejde – det er der også andre, der har gjort her i aften. Jeg synes, at det er rigtig godt at vide, at selv om vi ønsker at hæve nogle skatter og afgifter, er man stadig parat til at komme ind i et forhandlingslokale og tage beslutninger i fællesskab. For det er dybest set det, der bliver sagt her, nemlig at man stadig er parat til det.

Lige i forhold til boligpakken synes jeg, at Venstre har udsendt klare signaler – ikke uklare signaler, ikke misforståelser, men fuldstændig klokkeklare signaler om, at hvis vi ville hæve skatter og afgifter, kunne vi godt glemme den boligpakke, og dermed trak man sådan set tæppet væk under den boligpakke lige efter valget. Så der var ingen uklare signaler, det var et klokkeklart budskab fra Venstre.

Nu har man så skiftet holdning. Fair nok, men sådan kan man jo ikke lave politik, og det bliver i hvert fald svært, hvis det sker ganske ofte

Kl. 23:45

Formanden:

Så er det fru Tina Nedergaard til en anden omgang, værsgo.

Kl. 23:45

Tina Nedergaard (V):

Tak. Jeg mener helt oprigtigt, at statsministeren skulle benytte lejligheden – det ville være værdigt, det ville være flot, det ville være statsmandsskab – til her i aften, hvor Folketinget er så talrigt forsamlet, at indbyde til de forhandlinger om boligejernes fremtid. Det er vigtigt at få den afklaring, men det er også vigtigt, at statsministeren påtager sig det ansvar, der følger med regeringsmagten.

Jeg mener også, at det ville tjene statsministeren, for ellers kunne vi jo være nogle – ikke bare herinde, men også blandt borgerne – der

kunne få den opfattelse, at det sådan set ikke er Venstres skepsis eller Venstres meldinger, men Det Radikale Venstres opfattelse og veto, der har betydet, at boligejerne ikke får den boligpakke, som de blev stillet i udsigt.

Derfor en appel om, at statsministeren griber chancen og her i denne forsamling indbyder til forhandlinger, regulære forhandlinger, om boligpakken og får forvirringen og misforståelserne ryddet af vejen og får skabt sikkerhed for boligejerne, så man kan komme i gang med at handle hus ude i det danske samfund.

Kl. 23:46

Formanden:

Tak. Statsministeren.

Kl. 23:46

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg skal gøre ordføreren opmærksom på, at der ikke har været noget veto i forhandlingerne mellem de tre regeringspartier. Der har dog været et veto, og vetoet kom første gang, da jeg før valget spurgte, om Venstre ville lave en aftale. Svaret var nej. Vetoet kom så en gang til under valgkampen, hvor jeg spurgte, om vi skulle lave en aftale. Svaret var nej.

Så fik man også at vide lige efter valgets afholdelse, at Venstre ikke ønskede at bakke en boligpakke om, hvis det var meningen, at vi ville hæve skatter og afgifter. Det var ikke til at misforstå, det var fuldstændig klart.

Så Venstre har sagt nej. Nu har Venstre så fundet ud af, at det måske kunne være sjovt med sådan en parlamentarisk leg om at skifte holdning til den her sag. Jeg synes bare ikke, at det er rimeligt. Ikke fordi jeg ikke vil bruge tid på at diskutere det – det vil jeg mægtigt gerne – men jeg synes ikke, at det er rimeligt over for de boligkøbere derude, som må være totalt forvirrede over, at Venstre skifter holdning til det her spørgsmål hele tiden.

Kl. 23:47

Formanden:

Så er det hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 23:47

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg tror, at vi skal konstatere, at det ikke bliver til så meget med den kop kaffe. Det må så blive ved en anden lejlighed. Regeringsgrundlaget, som jeg har tolket det, er en lang liste med løftebrud over for vælgerne. Nu er jeg jo ikke blandt statsministerens vælgere, og mange af de løftebrud, man begår, er vi sådan set ganske tilfredse med i Venstre.

Men vi har fået den forklaring på de mange løftebrud, at man ikke fik 90 mandater, og derfor vil jeg gerne spørge statsministeren: Havde man forventet at få 90 mandater bag S og SF's politik, og hvis man ikke havde forventet 90 mandater bag sin politik, kom det så bag på statsministeren, at Det Radikale Venstre var uenig i centrale dele af Socialdemokraterne og Socialistisk Folkepartis økonomiske politik?

Kl. 23:48

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:48

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg takker for spørgsmålet fra ordføreren. Jeg vil bare sige, at det jo er sådan i politik – og jeg ved egentlig ikke, hvorfor de ikke kan forstå det her i Folketingssalen i den ene side, for jeg tror, at rigtig mange ude i befolkningen kan forstå det – at når man går til valg, præsenterer man et valgprogram. Det er det, som ens parti står for, det,

man ønsker at gennemføre, hvis man får 90 mandater. Jeg tror egentlig også, at det er sket både for Liberal Alliance, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, at man er gået til valg på noget, som man tror på, men at man ikke kan få det hele, når man sidder ved forhandlingsbordet. Det er jo sådan, dansk demokrati er.

Det er også sådan, det har været for os. Vi skulle forhandle et regeringsgrundlag. Vi har fået rigtig meget socialdemokratisk politik igennem. Vi har ikke fået hele. Har vi fået nok til, at vi er tilfredse? Ja, bestemt. Vi er rigtig godt tilfredse. Der er ikke tale om nogen som helst form for løftebrud, for man går jo til valg på en politik, men man garanterer ikke, at man kan få 90 mandater. Det ville jo være rigtig, rigtig dumt at gøre det. Man siger: Det er den politik, vi gerne vil kæmpe for. Det er sådan, det er i dansk politik. Det er samarbejde og kompromiser. Jeg håber, Venstre kommer ind i kampen.

Kl. 23:49

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 23:49

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg er med på, at man ikke kan udstede nogen garanti for, at man får 90 mandater. Men man kan dog have en eller anden formodning om, at man eventuelt kunne få 90 mandater, og jeg gør opmærksom på, at de socialistiske partier tilsammen fik 72 mandater, så der er jo et vist spring op til de 90 mandater. Kan jeg konstatere, at da statsministeren afgav sine valgløfter om efterløn, dagpenge, millionærskat, bankskat osv., vidste statsministeren udmærket godt, at det havde man ikke en kinamands chance for at komme igennem med, men ikke desto mindre bildte man vælgerne ind, at det var den politik, man ville gennemføre efter valget?

Kl. 23:50

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:50

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg tror, at ordføreren skal gå tilbage til kilderne. For det, som jeg sagde i valgkampen, var: Hvis vi får 90 mandater, vil vi kæmpe imod tilbagetrækningsreformen. Men jeg gjorde mig også meget umage med at få sagt, at selv om vi ikke fik de 90 mandater til at bekæmpe tilbagetrækningsreformen, men fik et flertal, så ville vi samle flertallet op. Det tror jeg også der er mange der kan huske her i salen, og det gjorde jeg jo netop, for at det skulle stå soleklart, at der ikke på nogen måde ville være tale om løftebrud. Jeg gjorde det meget, meget klart for vælgerne, at hvis vi fik 90 mandater, ville vi bekæmpe den, og hvis vi ikke fik 90 mandater, ville vi alligevel forsøge at danne en regering. Jeg kan ikke huske, hvor mange gange jeg har sagt det, men det er rigtig mange gange.

Kl. 23:51

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 23:51

Karsten Lauritzen (V):

Statsministeren anklagede tidligere i debatten Venstre for at ville bruge boligejerne i en kamp mod den nuværende regering, mod statsministeren. Der tager statsministeren fejl. Venstre ønsker at hjælpe boligejerne. Vi kan så forstå, at statsministeren ikke vil være med til at gennemføre den boligpakke, statsministeren påstod hun ville gennemføre før et valg. Det er jo fair nok. Hvad vil statsministeren så gøre for landets boligejere?

Kl. 23:51

Kl. 23:54

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:52

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Vi ønsker at sikre boligejerne, give dem tryghed. Det, jeg tror boligejerne har brug for her og nu, er, at de har tryghed om deres beskatning. Der er rigtig mange mennesker, som er utrygge i forhold til deres job, som er påvirket af det, der f.eks. sker med dagpengene. som er nervøse for, om der skal ske i stigninger i deres boligskat. Vi har sagt i ganske lang tid, at den tryghed vil vi gerne give, og det er også derfor, at det står så klart, som det gør i regeringsgrundlaget. For jeg tror netop, at hvis boligejerne får den tryghed om, hvad deres beskatning er, og ved, at der ikke kommer ændringer i det, så begynder de også lige så langsomt at forbruge lidt flere penge og få tilliden tilbage til, at de godt kan bruge penge. Det er min hensigt, og det er derfor, det står også klart i regeringsgrundlaget. Det har jeg ikke hørt så meget tak for i dag, men det er jo egentlig et område, hvor vi alle sammen burde sætte pris på, at der skabes tryghed for boligejerne.

Kl. 23:52

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 23:52

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil kvittere for, at statsministeren meddeler, at statsministeren ikke ønsker at gøre noget for boligejerne. Alt skal være det samme. Det skal være status quo.

Jeg vil godt opfordre statsministeren til at overveje det endnu en gang. Hvis statsministeren ønsker at gøre noget for boligejerne, vil man gerne forhandle med statsministeren; det har Venstres formand og en lang række Venstrefolk tilkendegivet her i dag. Jeg er sikker på, at Venstres forhandlingsteam gerne tager en tur ud til tårnet i Ørestaden, som jeg kan forstå statsministeren er så glad for. Det er der, alt i dansk politik foregår. Det er der, man forhandler. Jeg er sikker på, at vi også gerne tager kaffe med, hvis statsministeren ellers turde invitere Venstre til en forhandling om boligejerne. Men fair nok, hvis statsministerens holdning er, at statsministeren ikke ønsker at gøre noget for landets boligejere. Jeg synes personligt, det er sørgeligt.

Kl. 23:53

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:53

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Det er meget, meget svært at tage Venstre alvorligt i den her sag. Hvis Venstre havde boligkøberne så meget på sinde, og man var bekymret for deres usikkerhed, hvorfor sagde man så ikke før valget ja til at etablere en aftale? Hvorfor sagde man ikke ja, da tilbuddet om at etablere en fast aftale kom igen i valgkampen? Tænk på, hvor flot det kunne have været, hvis Venstre, Socialdemokraterne og Konservative havde kunnet fastlægge en sådan aftale. Hvorfor sagde Venstre nej, hvis de var optaget af boligkøbernes tryghed? Jeg forstår det stadig ikke, og jeg ved ikke, hvilke taktiske begrundelser der kan være, men det er i hvert fald taktisk, for det, man ikke tænkte på, var boligkøberne.

Formanden:

Så har vi den sidste spørger, der kan komme ind inden for den 1½ time, der er afsat til den her spørgeseance, og det er hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 23:54

Esben Lunde Larsen (V):

Ja tak. Jeg vil indlede med at undskylde over for statsministeren, for det kniber for mig at forstå det. Min manglende forståelse hænger formentlig sammen med, at jeg er nyvalgt medlem af Folketinget og derfor ikke er blevet fortrolig med det kancellisprog, som statsministeren bruger. Jeg har siddet og lyttet meget nøje til statsministerens svar i den nu nærmest legendariske boligsag, men jeg har endnu ikke hørt, hvad det er for en finansiering, Venstre skal sige ja til, for at statsministeren indbyder Venstre til forhandling, for vi skal vel videre.

Kl. 23:55

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 23:55

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg skal gerne gentage det. Lige efter valget sagde Venstre meget tydeligt, at hvis der var nogen form for skatter og afgifter, der ville stige, ville man ikke være med til den her boligpakke. Det var jeg meget ærgerlig over, for det var på det tidspunkt, man kunne have sagt: Nu indfrier vi de løfter, der er givet.

Venstre har ikke på noget tidspunkt taget boligkøbernes frustration alvorligt. De har siddet derude siden den aften, hvor de fik at vide, at der nu ville komme en boligpakke, og så har de regnet med, at de to store partier kunne finde en løsning. Det var jo også derfor, at jeg i valgkampen spurgte Venstre: Skal vi ikke finde en løsning? Venstres svar var: Nej.

Man bragte så ny usikkerhed ind om det ved at sige, at man ikke støttede boligpakken, og det bragte man så ind i diskussionen efter valget. Hvorfor gjorde man det, hvis man havde boligkøbernes tryghed og sikkerhed på sinde? Det havde man ikke! Det her drejer sig om et politisk spil og har ikke noget som helst at gøre med boligkøberne længere.

Kl. 23:56

Formanden:

Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 23:56

Esben Lunde Larsen (V):

Statsministeren vil altså ikke vise, hvad det er for en finansiering, vi skal komme med. Lad mig så erindre statsministeren om, at Socialdemokraterne har haft et kønt hoved, der blev ramt i nakken som af en boomerang af en boligsag, fordi hun havde bevæget sig op i et elfenbenstårn, hvor hun ikke ville lytte, og hvor hun handlede mod bedre vidende.

Mit spørgsmål er: Er statsministeren på vej op i samme type elfenbenstårn i denne boligsag, eller er statsministeren parat til at følge en anden socialdemokrat, som jeg ved statsministeren har som forbillede – en socialdemokrat, der netop sagde, at man har et standpunkt, til man tager et nyt?

Kl. 23:56

Formanden:

Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) :

Jeg ønsker slet ikke at kommentere den første fornærmelse. Jeg håber, Venstres formand vil irttesætte ordføreren på et senere tidspunkt.

Nej, det er Venstre, der har skiftet holdning i denne sag. Venstre har skiftet holdning. Først ville man ikke lave en aftale før og under valgkampen, siden hen skiftede man holdning, og nu har man så skiftet holdning en gang til. Det gør det lidt vanskeligt at forhandle med Venstre, når man ikke ved, hvor man har Venstre.

Kl. 23:56

Kl. 23:57

Formanden:

Tak til statsministeren.

Jeg forstår, at der er ønske om en anden omgang. Jeg forstår også, at Venstres ordfører er udskiftet, og at det nu er hr. Lars Løkke Rasmussen, der vil have ordet som ordfører i anden omgang.

Jeg skal minde om, at taletiden i anden omgang højst er 5 minutter. Man behøver ikke at bruge alle 5 minutter.

Kl. 23:57

(Ordfører)

Lars Løkke Rasmussen (V):

I morgen er det – ja, det er faktisk lige om lidt – 6 uger siden, at der var valg i Danmark. En lille uge før, altså for 7 uger siden, præsenterede jeg på VK-regeringens vegne en boligpakke. Det skete lidt hurtigt – det indrømmer jeg gerne – i TV-avisen kl. 18.30, og ½ time efter præsenterede Socialdemokratiet og SF en stort set identisk pakke i TV 2 Nyhederne. To sjæle, en tanke, kan man sige.

Vi har så siden fået en ny regering, som er stiftet på et ønske om et bredt samarbejde, og det har jeg stor respekt for. Som statsministeren sagde den 17. september efter at have konsulteret partierne i sin egenskab af kongelig undersøger, og nu citerer jeg: »Det er ikke kun flertallet, men også arbejdsmetoden, der er skiftet«.

Nu har vi så Folketingets åbningsdebat, og det er anden gang siden folketingsvalget, at jeg har haft lejlighed til at veksle ord i en politisk debat med statsministeren. Vi har været inviteret til en kort høflighedsvisit, og derudover har vi intet hørt, før de partier, der nu danner regering, trak sig ind i det berømte tårn på Amager og forhandlede regeringsgrundlag.

Nu forstår jeg så, at vi leger med boligejerne. Jeg vil gerne sige, at for mig og for mit parti er det ikke en leg. Der lå en grundig analyse bag vores forslag fra den 20. august. Jeg er lidt mere i tvivl om, hvor meget analyse der lå bag det tilsvarende socialdemokratiske forslag, som kom ½ time senere. Men der lå en grundig analyse bag vores forslag.

Jeg synes, det er vigtigt nu at sige til statsministeren, at det er statsministeren, der er statsminister, og hvis regeringen har et ønske om at fremme boligpakken, og det må man forstå, er det altså regeringens ansvar at initiere de forhandlinger, der klagør, om der kan skabes et flertal for ja eller nej. Da vi f.eks. – hvis statsministeren vil interessere sig bare en lille smule for mit ydmyge indlæg – ønskede at lave en tilbagetrækningsreform, kunne vi da også godt se i dagspressen, at det umiddelbart kneb med opbakningen fra Socialdemokratiet, men det afholdt os jo ikke fra at invitere både Socialdemokratiet og SF til reelle politiske drøftelser for at se, om det kunne lade sig gøre. Vi er overhovedet ikke blevet præsenteret for noget finansieringsforslag fra regeringen i den her sag. Vi har selv et forslag. Det er et fuldt finansieret forslag.

Det, man bare helt stilfærdigt må konstatere, når man nu ønsker det brede samarbejde, er, at det her Folketing altså er skruet sammen på en sådan måde, at der er et massivt flertal, der udgøres af Socialdemokratiet, SF, Venstre og Det Konservative Folkeparti, som har et sammenfaldende ikke bare ønske, men løfte til nye boligejere, til nye

boligkøbere, om at lave en hjælpepakke – endda med tilbagevirkende kraft fra den 20. august i indeværende år – med en tinglysningsglempelse, nedslag i grundskyld og nedslag i lejeværdi.

Statsministeren har flere gange her i dag sagt, at man skal kunne tælle til 90, og at danskerne er oplyste nok til at vide, at det er det, der gælder. Jeg vil tro, at der er mange ude på boligmarkedet, der har iagttaget, at Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialdemokratiet og SF har haft et sammenfaldende ikke bare ønske, men også løfte, og jeg vil tro, at der er mange derude, der har tænkt: Mon ikke de fire partier tilsammen rækker til 90 mandater? Jeg vil tro, at der er mange mennesker, der har disponeret i tillid til, at når politikerne siger noget, kommer det også til at gælde. Derfor handler den her sag altså om at leve op til de løfter, vi har givet, men den handler jo også mere principielt om at sætte holdning bag ord.

Hvis man vil det brede samarbejde, så bør man jo altså også initiere det. Jeg tager til efterretning, at vi ud over et høflighedsbesøg i den fase, hvor der blev dannet regering, ikke har haft lejlighed til overhovedet at diskutere politik med den nystiftede regering. Det tager jeg til efterretning. Men hvis man fremadrettet vil samarbejde med bl.a. mit parti, så bør man altså tage imod en fremstrakt hånd. Hvis man ser på matematikken, kan man ikke helt udelukke, at der kunne opstå situationer de næste 4 år, indtil vi igen skal til folketingsvalg, hvor regeringen kunne have brug for f.eks. mit parti for at få etableret bæredygtige løsninger. Så jeg må så mindeligt bede om, at man nu sætter handling bag sine holdninger.

Jeg kan på Venstres vegne sige, at vi har den samme holdning før valget, under valget og efter valget. Selv hvis der så var et problem med Venstre, har statsministeren jo garanteret efter valget, at den her boligpakke blev til noget. Da man efter valget blev foreholdt, at Venstre var lunkne, så sagde man, at det ikke betyder noget. Spørgsmålet lyder fra journalisten: »Men den bliver til noget, uanset Venstres skepsis? Ja, det gør den, siger Helle Thorning-Schmidt.« Så det er ikke Venstre, der skaber utryghed.

Jeg vil så mindeligt bare stilfærdigt bede om, at man nu lever op til de løfter, man har afgivet før valget, i hvert fald på det her punkt.

Kl. 00:03

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 00:03

Magnus Heunicke (S):

Nu havde vi en rigtig lang debat lige før, hvor jeg kan forstå at næsten hele Venstre var blevet kommanderet ud for at debattere med statsministeren, og det, vi hørte igen og igen, var, at det, statsministeren sagde, ikke var rigtigt, når statsministeren forklarede, at vi jo havde en situation efter valget, hvor Venstre sagde, at de ikke ville være med til boligpakken, hvis det betød, at skatter og afgifter blev hævet. Nu har jeg så siddet og fundet de citater, som Venstre sad og efterlyste, og jeg vil bare citere: Den 17. september siger fru Ellen Trane Nørby, politisk ordfører, i Berlingske, at skatter og afgifter ikke må stige: »Hvis S og SF vil finansiere deres boligpakke med nye skatter, så stemmer vi ikke for den«.

Dagen efter, den 18. september, i B.T., fru Ellen Trane Nørby igen: »Hvis S og SF vil finansiere deres boligpakke med nye skatter, så stemmer vi ikke for den«.

Søreme også den 19. september, dagen efter igen, og det er endda hr. Lars Løkke Rasmussen, der til Ritzau siger, at Venstre efter valget ikke længere vil garantere, at partiet vil lægge stemmer til den hjælpepakke til boligmarkedet, som Venstre og Konservative før valget ellers lovede at gennemføre. Citatet er: »Det kommer helt an på, hvad det er for en økonomisk politik, der skal føres.« Og: »Hvis det er situationen,« ... altså at det betyder stigende renter og højere skatter ... »så er der ikke meget mening i at give boligmarkedet et skub«.

Her er citaterne.

Kl. 00:05

kampen. Jeg kan sige på mit partis vegne, at i modsætning til andre mener vi det samme før, under og efter valgkampen.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 00:05

Vi er ikke blevet præsenteret for noget finansieringsforslag fra regeringen, og derfor bliver det her lidt omvendt. Det er sådan set statsministeren, der ønsker en boligpakke. Statsministeren garanterer endda efter valget – efter valget – den 17. september, endda foreholdt, at der muligvis kunne være et problem med Venstre, at den her pakke søreme bliver til noget. Helt ærligt! Hvis man, om ikke andet så bare på dette ene område, vil holde fast på sin politik og kan konstatere, at der faktisk er et Venstre og et Konservativt Folkeparti, der vil det samme, så må man da se at få indkaldt os til nogle forhandlinger og lægge et forslag frem.

Kl. 00:09

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jamen det sidste citat er jo meget interessant, nemlig at det kommer helt an på, hvad det er for en økonomisk politik, der skal føres. Hvornår har vi klarhed over, hvilken økonomisk politik der skal føres? Ja, det har vi på det tidspunkt, hvor man afslutter drøftelserne, de berømte drøftelser på Crowne Plaza, og hvor man jo – altså, det synes jeg da man må sige helt ærligt – står med en noget anden økonomisk politik end den, man gik til valg på. Det tror jeg vi stilfærdigt må sige, ikke? For alt det, der ikke skulle blive til noget, efterlønsreform og dagpengereform, skulle pludselig blive til noget, og alt det, der skulle blive til noget, millionærskat og bankskat, skulle pludselig ikke blive til noget.

Derfor burde det jo være sådan, at i en regering, der ville det brede samarbejde, som gerne ville en boligpakke, og hvor statsministeren efter valget, endda helt uagtet Venstres position, garanterede, at det her blev til noget, skulle statsministeren da sige: Nu er vi kommet så langt, at der er et overblik over, hvad det er for en økonomisk politik, den her regering skal føre. Nu vil vi gerne invitere til en drøftelse omkring en boligpakke.

Kl. 00:06

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 00:06

Magnus Heunicke (S):

Det vil sige, at man mente alligevel ikke noget af det, der blev sagt, hverken i valgkampen eller bagefter. For det, der blev sagt både af Venstres politiske ordfører og Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen, var jo, at der var et ultimativt krav fra Venstres side om, at man fra Venstres side ikke ville stemme for sådan en boligpakke, hvis der kom stigninger i skatter og stigninger i afgifter. Dag efter dag efter dag efter valget var det det signal, der blev sendt. Det er det citat, som blev bragt i alle de store aviser sluttende af med hr. Lars Løkke Rasmussens eget citat om, at hvis det betød stigende renter og højere skatter, var der ikke nogen mening i at give boligmarkedet et skub. Det er det citat, som med al tydelighed viser, at det jo er så hult, når Venstre nu spinner sig op til et stort halløj ved at sige, at nu er man pludselig klar. Nu er man pludselig klar til det, man afviste i valgkampen, nemlig at lave en aftale. Efter valgkampen sagde man, at det ikke ville blive med Venstres stemmer, hvis der var stigninger på de her områder. Pludselig er det glemt en sen aften her tæt på midnat. Er det ikke bare spin? Er det ikke bare et ynkeligt forsøg fra den nye opposition på at spinne noget op, som er et problem, som Venstre selv har?

Kl. 00:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 00:07

Lars Løkke Rasmussen (V):

Næh, der er ikke noget som helst spin. Vi præsenterede en boligpakke den 20. august efter en grundig analyse. En halv time efter kom der en tilsvarende næsten identisk pakke fra S og SF. Jeg ved ikke, hvor den var spundet frem. Men det rækker nu ikke ved, at mit parti og hr. Magnus Heunicke parti har afgivet identiske løfter i valg-

Formanden:

Tak. Så er det hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 00:09

Mogens Jensen (S):

Jeg må sige, jeg synes, at det er ynkeligt, at en tidligere statsminister i opposition bruger hele taletiden til med landets statsminister at diskutere ét eneste emne. Vi er i en tid, hvor landet står i en krise, vi mangler uddannelsespladser, vi mangler job, vi mangler beskæftigelse, og så kan man diskutere ét punkt med statsministeren, nemlig en boligpakke, som i sig selv selvfølgelig er et vigtigt emne. Vi må konstatere, at hr. Lars Løkke Rasmussen før valget, hvor hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister, havde mulighed for at indkalde Folketingets partier og lave et nationalt kompromis, men ikke valgte at gøre det, og nu står han og kritiserer den siddende statsminister for, at vedkommende ikke vil gøre det. Det er da ynkeligt!

Jeg må da spørge, hvad det er, der gør, at hr. Lars Løkke Rasmussen lige pludselig nu vil lave en aftale, når han ikke ville det før valget, ikke ville det under valget og senest heller ikke ville det den 19. september. Hvad er det, der gør, at situationen har ændret sig, og på hvilke andre områder vil vi se Venstre skifte politik? Vil man nu også være med til at sikre, at vi fremrykker offentlige investeringer, være med til at fjerne fattigdomsydelserne i vores samfund, fjerne fradraget for sundhedsforsikringer? Hvor skifter man ellers rundt, så vi kan lave nogle fornuftige kompromisser i Folketinget? Lad os bare høre nogle få svar fra hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 00:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 00:10

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jamen vi skifter ikke politik, og derfor går vi også ind for fremrykkede offentlige investeringer og lagde et forslag frem før valget. Jeg tror, hr. Mogens Jensen misforstår det, hvis han sidder tilbage med et indtryk af, at vi kun diskuterer ét emne, for vi diskuterer jo i virkeligheden to emner. Vi diskuterer en boligpakke, hvor nogle partier, der udgør et massivt flertal i Folketinget, har givet danskerne nogle løfter – partier, der også i dag repræsenterer et flertal i Folketinget. Derfor er det uanstændigt, hvis det løfte ikke bliver indfriet. Det er den ene ting, vi diskuterer. Den anden ting, vi diskuterer, er, hvad det er for en ny regering, vi har fået, og hvad der blev af det med det brede samarbejde. Der blev udpeget en kongelig undersøger, som proklamerede, at der nu skulle være bredt samarbejde. Vi blev inviteret til ét møde, der varede 20 minutter. Efter det kom der et ritzautelegram, hvor der stod: Thorning vil fortsætte drøftelser med Løkke. Vi er ikke enige om alting, men det er vores vurdering, at hvis der er vilje til det, kan vi skabe brede aftaler. Det er nye tider, vi lever i.

Siden har vi ikke hørt en dyt, og derfor handler det her i bund og grund også om, om det er rød blokpolitik, vi ser nu, eller om man vil det brede samarbejde.

Kl. 00:14

Formanden:

Hr. Mogens Jensen for en ny kort bemærkning.

Kl. 00:11

Kl. 00:11

Mogens Jensen (S):

Hr. Lars Løkke Rasmussen må jo i hvert fald erkende, at han ikke, da han var statsminister, ønskede lige før valget eller under valget at skabe et bredt samarbejde om en boligpakke. Hvorfor blev der ikke indkaldt til forhandlinger på det tidspunkt? Det synes jeg den tidligere statsminister mangler at give os et svar på. Hvad er det, der gør, at det lige pludselig nu kan lade sig gøre, men at det ikke kunne lade sig gøre, da hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister?

Må jeg så ikke sige, at jeg altså endnu en gang har lyst til at citere det, som hr. Lars Løkke Rasmussen senest sagde den 19. september, altså 4 dage efter valget, nemlig at man ikke længere ville garantere, at Venstre ville lægge stemmer til en hjælpepakke til boligmarkedet, som man ellers lovede at gennemføre før valget. 19. september! Hvad er det, der gør, at den tidligere statsminister ikke indkaldte til forhandlinger på det tidspunkt, da han havde muligheden, og hvad er det, der gør, at man allerede den 19. september afviser at bakke op om en hjælpepakke? Hvad forestiller hr. Lars Løkke Rasmussen sig? Skal statsministeren tro på Venstre eller ikke tro på Venstre og på de her udtalelser? Det er utroværdigt, og det er ynkeligt.

Kl. 00:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 00:13

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det med det ynkelige må stå helt for hr. Mogens Jensens egen regning. Jeg synes jo ikke, der er noget ynkeligt ved at repræsentere et parti, der, også efter valget er overstået, har den samme politik i et og alt, som vi havde før valget – det synes jeg egentlig ikke er ynkeligt, jeg synes faktisk, det er anstændigt. Der har faktisk været folketingsvalg i Danmark, og det er jo ikke sådan kutyme, at vi forhandler under valgkampen. Vi har i dag hørt rigtig meget om, at man går til valg på sin politik, og hvis der så er 90 mandater, kan man måske også komme igennem med noget af det, og her er der altså en situation, hvor Venstre og Det Konservative Folkeparti er gået til valg på et løfte fuldstændig identisk med det, hr. Mogens Jensens eget parti har givet. Der er en statsminister, som efter valget har garanteret, at hvis der er to ting, der bliver til noget, så er det betalingsring og boligpakke. Jamen var det så ikke på sin plads, at man søgte sin politik gennemført, at man indkaldte os til nogle reelle forhandlinger, at man lagde et finansieret forslag frem, og at man spurgte, om vi kan støtte det her. Jeg har finansieringen på plads, og jeg tror i øvrigt, den matcher den nye regerings, for finansieringen kommer jo fra den permanente finansiering på det forsøg med en boligjobordning, vi havde. Den boligjobordning afskaffer den nye regering, så den nye regering har da den samme finansiering, som jeg har. Så det er da bare med at komme i gang!

Kl. 00:14

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Jamen jeg skal såmænd bare bede hr. Lars Løkke Rasmussen om at bekræfte, at det her egentlig har været en lidt underlig debat. Altså, da statsministeren gik på talerstolen, som man jo plejer at gøre som statsminister til sidst i hele debatten, for at besvare ordførernes indlæg, så hørte vi intet. Det, vi hørte, var en gang valgkamp retorik, som blev taget op igen – igen en gang valgkamp retorik. Og det, jeg så bare vil høre hr. Lars Løkke Rasmussen om og bede ham om at bekræfte, er, at det i stedet har handlet om løftebrud, helt berettiget. Der har fra oppositionen, helt berettiget, været meget tale om løftebrud fra den nye regering.

Så er der det, som jeg egentlig synes sådan er det allerværste og det allermost typiske, og det er statsministerens og regeringens snak om et bredt samarbejde. Det er kun sniksnak. Det synes jeg egentlig at den her sidste del af debatten til fulde har bekræftet i al sin ynkelighed, i al sin afslørende ynkelighed, altså at alt det der med samarbejde overhovedet ikke har noget på sig. Man vil ikke samarbejde. Man vil bare være sig selv og ønsker ikke det brede samarbejde.

Kl. 00:15

Formanden:

Statsministeren, nej, hr. Lars Løkke Rasmussen. (*Munterhed*).

Kl. 00:16

Lars Løkke Rasmussen (V):

Tak. Jamen jeg må da sådan set med beklagelse give fru Pia Kjærsgaard ret i det sidste, altså om, hvad der egentlig er rækkevidden af ønsket om det brede samarbejde. Det med løftebruddene skal jeg ikke vurdere eller gøre mig til dommer over, det overlader jeg helt til nogle andre.

Jeg tror, enhver kan se – hvis man skal sige det diplomatisk – at der er en nuance til forskel mellem det regeringsgrundlag, der er lagt frem, og det, vi hørte i valgkampen, ikke kun med hensyn til beskrivelsen af, hvad det er for et land, vi lever i – det er blevet lidt bedre, det er ikke så meget en ruin, som det var i valgkampen – men jo også med hensyn til alt det, der ikke skulle blive til noget, altså efterløns- og dagpengereform, som alligevel bliver til noget, og alt det, der skulle blive til noget, nemlig bankskat, millionærskat, 24 elever i klassen, tolererordning, og hvad ved jeg, som ikke bliver til noget. Men det er ikke mit bord.

Det, der er mit bord her, er, at man må bryde alle de løfter, man vil, men man skal ikke skubbe mit parti foran sig som begrundelse for, at man gør det. Det er ikke anstændigt, det er ikke rimeligt. Det er det, vi ser i aften, og det er uværdigt. Hvis man blandt de tre partier, der nu danner regering, ikke har kunnet blive enige om en boligpakke, er det fair nok, men man skal ikke skubbe mit parti foran sig.

Kl. 00:17

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard ønsker ikke en bemærkning mere. Så er det hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 00:17

Jesper Petersen (SF):

Ligesom hr. Mogens Jensen var inde på, synes jeg, det er mærkværdigt, når man her ud på aftenen får lejlighed til at diskutere med den nye statsminister, at man så vælger at bruge tiden på ét helt specifikt emne, som man bliver ved med at køre på. Landet står med alle mulige problemer – og dem forstår jeg måske så egentlig godt alligevel hvorfor man ikke vil diskutere, for man har jo sådan set skabt dem selv og efterlader dem til en ny regering, ting, man ikke kunne finde ud af at løse. Og o.k., så får man selvfølgelig også debatten til at handle om noget andet.

Men tilbage står jo, efter at krudtrøgen fra den nye oppositionslejr har lagt sig, at der var en mulighed for før valget at have lavet en aftale, som man afviste. Under valgkampen kunne man have lavet en aftale.

Jeg står med et citat fra fru Ellen Trane Nørby, der er så nyt som fra den 3. oktober, hvor fru Ellen Trane Nørby siger:

»Vi har hele tiden sagt, at hvis finansieringen var til stede, ville vi gerne være med – men det er den ikke.«

Så der bliver ikke noget af nogen boligpakke. Citatet er ikke engang en uge gammelt. Det er fra Ekstra Bladet den 3. oktober. Og det kan så føjes til rækken af citater fra fru Ellen Trane Nørby (*Formanden*: Ja tak) og statsministeren selv, der jo afviser det her.

Så jeg synes ærlig talt, man skulle komme ind i kampen og diskutere (*Formanden*: Ja tak!) de problemer, vores samfund har, i stedet for at blive ved med at hænge sig i det her.

Kl. 00:18

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 00:18

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det kan være, det for SF's ordfører fremstår som en bagatel, at der faktisk er nogle boligejere derude, der har handlet bolig, i tillid til at der er afgivet nogle politiske løfter. Det kan være, det er en bagatel. For mig er det ikke en bagatel. Det handler sådan set også om, at ord ikke bare skal være ord, men at politiske løfter har en værdi. Jeg noterede mig med stor interesse det interview, som statsministeren gav for nogle måneder siden – jeg tror, det var til Berlingske Tidende – om den nye løftepolitik. Ord skal jo ikke bare være ord, og derfor skal man sætte handling bag holdning.

Jeg står her i dag og repræsenterer et parti, som har fået vel op mod 950.000 stemmer ved det her valg, og vi vil i forhold til de mennesker, der har stemt på os, sådan set gerne levere det, som vi har lovet i valgkampen. Vi har givet et løfte her. Det er identisk med det løfte, som spørgerens eget parti har givet; det er identisk med det løfte, som Socialdemokratiet har givet; det er identisk med det løfte, Det Konservative Folkeparti har givet. Så skal det også indfries, og det skal i hvert fald ikke skorte på Venstres medvirken. Hvis S og SF også på det her punkt er kommet på andre tanker, så sig det ærligt, men lad være med at tørre det af på os andre.

Kl. 00:20

Formanden:
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 00:20

Jesper Petersen (SF):

Det der er jo så den linje, som statsministeren gik ind på, da han fandt ud af, hvilken rækkefølge man skulle gå ud af Folketingssalen på efter åbningstalen forleden. Det er så der, det er opstået, for indtil for bare få dage siden var det noget andet, fru Ellen Trane Nørby sagde, og det var noget andet, statsministeren selv sagde. Den gamle statsminister har haft masser af lejlighed til at blande sig i det. Hvis han gerne havde villet, kunne han have blandet sig i det for lang tid siden, men det var så lige den melodi, man fandt forleden, for nu var det lige her, man skulle køre lidt oppositionspolitik.

Jeg siger ikke, at det er nogen bagatel at diskutere boligejernes forhold; det mener jeg ikke det er. Jeg kunne f.eks. godt forstå det, hvis boligejere, der før sidste valg havde hørt på Venstres løfte om, at man ikke ville ændre på boligskatterne, blev en kende overrasket, da man 1½ år efter besluttede sig for en skattereform, der på ret dramatisk vis forringede rentefradraget. Det var et klokkeklart løftebrud, den gamle statsminister begik på det tidspunkt. Han har også sagt, at hvis en ny regering betyder øgede skatter og afgifter, vil man

ikke være med. Det er det, der er citeret i Information den 19. september. Der afviser den gamle statsminister, at han begår løftebrud:

»Jeg er ikke statsminister længere. Jeg har meget klart sagt, at en genvalgt VK-regering ville få det her gennemført. Men VK-regeringen er ikke genvalgt, og man kan ikke skille tingene ad på den måde.«

Der løb man fra det løfte, man selv gav.

Kl. 00:21

Formanden:

Tak. Vi har alle sammen lidt problemer med titlerne på det her lidt sene tidspunkt, men jeg tror, at ordføreren både refererede til udtalelser af den daværende statsminister og udtalelser af den aktuelle ordfører for Venstre. (*Jesper Petersen (SF)*: Det er korrekt.)

Kl. 00:21

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jamen jeg forstod det godt, og det gode er jo, at uanset i hvilken egenskab jeg spørges, er politikken den samme. Så der er jo ikke noget problem med at huske titler, altså, politikken består både før, under og efter valget.

Det bliver sagt, at vi kunne have blandet os. Jo, altså, vi blev indkaldt til et møde den 19. september af meget kort varighed, og siden har vi jo ligesom resten af Danmark måttet iagttage, at de partier, der ønskede det brede samarbejde, forskansede sig. I ordets bogstaveligste betydning forskansede de sig. Og så steg de ned, nærmest som fra et bjerg med nogle stentavler, og så var det bare sådan – så var det bare sådan.

Jeg må bare sige, at vi jo ikke har været inviteret til forhandlinger om en boligpakke. Vi har ikke afvist at deltage i nogen boligpakke. Vi er ikke blevet præsenteret for nogen finansiering af en boligpakke. Det, vi har sagt, er, at vi ønsker at lave sådan en, og at vi har vores egen finansiering. Og vi har da en forventning om, at en regering, der består af partier, der er gået til valg på det samme løfte som os, forsøger at få deres politik igennem.

Så vil jeg bare ganske kort til sidst sige, at hvis det, der ligger i det brede samarbejde, er, at man vil læse ritzautelegrammer og Information og så scanne holdninger ud fra det og aldrig invitere partier til reelle politiske forhandlinger, forudser jeg, at der ikke bliver indgået ret mange brede aftaler i det her Folketing.

Kl. 00:23

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 00:23

Per Clausen (EL):

Jeg går ud fra, at hr. Lars Løkke Rasmussen mener, at den sag, vi her debatterer, er vigtig. Derfor vil jeg bare have en forklaring på, hvorfor hr. Lars Løkke Rasmussen ikke, umiddelbart efter han fremlagde forslaget om en boligpakke, tog initiativ til forhandling med de partier, der sagde, at de var interesserede i det. Hr. Lars Løkke Rasmussen havde da lidt tid, efter han fremlagde den her plan, og inden han valgte at udskrive valg. Hvorfor tog han ingen initiativer dér? Hvorfor tog han ingen initiativer efter valgkampen?

Skal jeg forstå det, hr. Lars Løkke Rasmussen nu siger, sådan, at en oppositionsleder ingen muligheder har for at tage initiativer før sent ud på aftenen under åbningsdebatten? Det må jeg indrømme at jeg ikke forstår.

Kl. 00:24

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 00:24

Kl. 00:27

Lars Løkke Rasmussen (V):

Vores boligpakke blev præsenteret mandag eller tirsdag i den uge, hvor der blev udskrevet valg om fredagen. Den indgik i et stort, fuldt finansieret vækststudspil med fremrykning af offentlige investeringer, med stimulering af privatforbruget og en endnu bedre jobboligordning end den, der eksisterer nu, og som den nye regering desværre jo vil bringe til ophør med risiko for, at arbejdet går i stå ude hos alle vores håndværkere, fordi man laver stop and go, fuldstændig på samme måde som at bilsalget nu også går i stå, fordi man lufter luftige tanker om en omlægning af bilafgifterne og ingen derfor tør købe en bil. Det var den pakke, vi lagde frem. Den var ikke til nogen forhandling inden valget.

Så har der været valgkamp. Og 2 dage efter valget sagde Socialdemokratiets formand, den kongelige undersøger, at hvis der var to ting, man kunne regne med blev til noget, var det boligpakken og betalingsringen. Og derfor er det ikke mig, der har problemet her.

Kl. 00:25

Formanden:

Tak, så er det hr. Per Clausen.

Kl. 00:25

Per Clausen (EL):

Jeg forstår på hr. Lars Løkke Rasmussen, at det alligevel var vigtigere at bruge boligpakken til at forsøge at vinde valget, end det var at sikre boligkøbere. Og det er vel pointen. Derfor ville den tidligere statsminister hr. Lars Løkke Rasmussen gerne have usikkerhed om det her til efter valget. Så satsede han på, at han kunne bruge det til at vinde – det kunne han så ikke – og så forsøger han bagefter at rejse en kritik af den nuværende statsminister. Kendsgerningen er, at hr. Lars Løkke Rasmussen undlod at tage initiativer inden valget, undlod at tage initiativer i valgkampen, undlod at tage initiativer efter valget, men hele tiden har træneret en løsning. Det har Enhedslisten ikke noget imod, for vi er imod forslaget, men jeg vil bare sige, at hr. Lars Løkke Rasmussen har en stor del af æren for, at det ikke er blevet til noget.

Kl. 00:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 00:26

Lars Løkke Rasmussen (V):

Kendsgerningen er, at vi lagde en pakke frem, fuldt finansieret. Vi afgav et løfte i valgkampen om, at hvis vi fik regeringsmagten, blev det løfte indfriet. Det er et løfte, der er identisk med det løfte, S og SF afgav. Det med at sætte handling bag det løfte, nemlig at man også ville garantere at indfri løftet, hvis man fik regeringsmagten, fik vi også fra statsministeren. Vi fik det endda 2 dage efter valget. Alttså 2 dage efter valget, den 17. september, bliver det sagt, at der er to ting, der bliver til noget, og det er betalingsringen og boligpakken. Og så lyder spørgsmålet fra journalisten: Men bliver den til noget uanset Venstre? »Ja, det gør den, siger Helle Thorning-Schmidt.«

Men altså, det korte af det lange er, at vi nu står i en situation, hvor jeg her fra Folketingets talerstol gentager mit løfte fra valgkampen, mit tilsagn om at forhandle med den nye regering om at indfri det, der ikke bare er Venstres løfte, Det Konservative Folkepartis løfte, men også Socialdemokratiets og SF's løfte. Derfor må jeg bare sige, at hvis man vil det brede samarbejde, må man række hånden ud og invitere til nogle forhandlinger.

Formanden:

Tak. Så er det fru Ane Halsboe-Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 00:27

Ane Halsboe-Larsen (S):

Lad mig lige kort, bare så vi alle sammen er med på, hvad det er for nogle signaler, der er blevet sendt fra Venstre i den her proces, igen sige, at fru Ellen Trane Nørby 2 dage efter valget siger: Hvis S og SF vil finansiere deres boligpakke med nye skatter, stemmer vi ikke for. Det er et klart signal. Det samme klare signal kommer fra hr. Lars Løkke Rasmussen, når han siger, at hvis S og SF vil hæve skatterne, er der ingen mening i at gennemføre en boligpakke.

Derfor må jeg indrømme, at det undrer mig en kende, at vi nu har denne meget langstrakte, intensive debat om det her emne, for er det ikke korrekt, at man fra Venstres hold havde mulighed for både inden valget, hvor de, som hr. Lars Løkke Rasmussen rigtigt påpeger, meget identiske forslag blev fremlagt, under valgkampen og efter valgkampen at række ind og søge et samarbejde om det her? Nu får vi nye meldinger: Skatterne stiger, og Venstres meldinger ændrer sig. Det centrale spørgsmål er: Kan man stole på det, hr. Lars Løkke Rasmussen siger i dag?

Kl. 00:28

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 00:28

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg spekulerer mere på, om fru Ane Halsboe-Larsen er i stand til over for mig at redegøre, hvad finansieringen bag S og SF's udspil om boligpakken var.

Kl. 00:29

Formanden:

Fru Ane Halsboe-Larsen.

Kl. 00:29

Ane Halsboe-Larsen (S):

Det centrale spørgsmål i det her er: Ønsker Venstre at støtte en boligpakke, eller ønsker Venstre ikke at støtte en boligpakke, uafhængig af finansieringen? Er det finansieringen, der er afgørende for Venstres støtte i det her spørgsmål? Når Venstre nu kender fakta, kender regeringsgrundlaget, hvor vi vil hæve skatter og afgifter, er det så stadig interessant for Venstre at søge det her samarbejde? Alle meldinger indtil nu har været, at det ønsker Venstre ikke.

Kl. 00:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 00:29

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg kan sige meget klart, at vi ønsker at støtte boligpakken, og vi ønsker også, at den skal være finansieret. Så vi afventer sådan set bare at få et forslag fra regeringen om, hvordan den kan finansieres. Sådan et har vi aldrig set. Vi er aldrig blevet præsenteret for det. Vi har aldrig haft lejlighed til at forhandle om det med regeringen.

Vi har lagt et forslag frem, som er fuldt finansieret. Jeg kan godt redegøre for finansieringen. Det bliver måske lidt langstrakt, men finansieringen kommer grundlæggende fra, at der er permanent finansiering bag den midlertidige boligjobordning, og denne permanente finansiering trækker vi ind i nutiden og finansierer det her med. Det er vores finansiering. Bag ved det ligger helt oprindeligt et projekt,

der hedder fokuseret administration i centraladministrationen. Det hele er finansieret.

Vi har et forslag, og vi afventer da bare, at vi bliver indkaldt af regeringen, der siger, at den har den samme klare interesse, nemlig at indfri de løfter til boligejerne, der er afgivet i valgkampen. Lad os da komme i gang med at forhandle, for man vil jo det brede samarbejde, og så ser vi på regeringens finansieringsforslag. Det er da sådan, det fungerer. Altså, hvis den her regering vil andet end at føre rød blokpolitik og løbe fra alle løfter, er den da nødt til at komme i arbejdstøjet og række en hånd ind over midten i dansk politik.

Kl. 00:30

Formanden:

Tak. Så er det hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 00:30

Jonas Dahl (SF):

Jeg går ud fra, at den tidligere statsminister, Venstres nuværende ordfører, også er indforstået med, at når man stiller sig op som ordfører på talerstolen, svarer man også på spørgsmålene. Det plejer at være god kutyme i Folketingssalen.

Men jeg vil egentlig gerne høre noget andet. For den 17. september var Venstres politiske ordfører, fru Ellen Trane Nørby, ude at sige:

»Hvis S og SF vil finansiere deres boligpakke med nye skatter, så stemmer vi ikke for den.«

Det er vel relativt klart tale, og det går jeg også ud fra hr. Lars Løkke Rasmussen er enig i. Men det, der også er interessant, er, at 2 dage efter refereres hr. Lars Løkke Rasmussen for følgende:

»»Hvis det er situationen, så er der ikke meget mening i at give boligmarkedet et skub,« siger han.

Han afviser, at han dermed begår løftebrud.

»Jeg er ikke statsminister længere. Jeg har meget klart sagt, at en genvalgt VK-regering ville få det her gennemført. Men VK-regeringen er ikke genvalgt, og man kan ikke skille tingene ad på den måde,« siger han.«

Så er det vel Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen, der klart har sagt: Det her vil vi ikke være med til; vi vil ikke være med til de her forhandlinger. Og det samme har Venstres politiske ordfører sagt. Så er det vel mærkværdigt, at man nu her nogle uger senere siger: Hov, nu vil vi gerne have en diskussion om det, for vi ved i øvrigt ikke, hvad vi ellers skal snakke om til Folketingets åbningsdebat. Er det ikke en mærkværdig måde at føre politik på?

Kl. 00:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 00:32

Lars Løkke Rasmussen (V):

Nej, det er det sådan set ikke, overhovedet. Der har været et valg. Jeg ved ikke, om vi tabte det. Vi havde et fornuftigt valg i mit eget parti – et rimelig fornuftigt valg – men vi tabte regeringsmagten. Så er der en ny situation, der er en ny regering under dannelse. Det, man kan konstatere, er, at den bærende kraft i den nye regering, S og SF, er gået til valg på en række ting. Meget er man løbet fra, og det skal jeg ikke blande mig i. Meget af det er jo sådan set positivt, altså at man er løbet fra bankskat, millionærskat og andet. Men man løber så også fra noget, som i virkeligheden er fælles arvegods, og så skubber man mit parti foran sig, og det er ikke anstændigt, når man slet ikke har været i nogen dialog eller forhandling med os om det.

Vi har været inviteret til en kop tør kaffe hos den kongelige undersøger den 19. september, og oven på denne kop kaffe kan pressen så meddele: »Thorning vil fortsætte drøftelser med Løkke.« Det står der. Og det sker i øvrigt oven på en udmelding fra den person, der

senere bliver statsminister, om, at den her boligpakke bliver til noget uanset Venstre. Altså, det er jo sådan set det, der er den historiske sandhed. Så hvis man vil andet end den røde blokpolitik, må man da invitere til nogle forhandlinger.

Kl. 00:33

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 00:33

Jonas Dahl (SF):

Nu skal man måske ikke botanisere alt for meget i kaffebrygning, men tør kaffe er vel trods alt en relativt ny udgave. Det kan vi måske tage lidt senere. Nu bliver det jo en lang nat.

Men Venstres politiske ordfører går den 17. september ud og siger:

»Hvis S og SF vil finansiere deres boligpakke med nye skatter, så stemmer vi ikke for den.«

Hvordan skal det forstås på en anden måde, end at Venstre ikke har tænkt sig at stemme for den boligpakke, som var på tale? Den daværende statsminister havde jo under valgkampen muligheden for at indgå en aftale. Der valgte man fra Venstres side at sige: Nej, det vil vi ikke. Venstres politiske ordfører melder kort efter valget ud:

»Hvis S og SF vil finansiere deres boligpakke med nye skatter, så stemmer vi ikke for den.«

Hvordan kan det forstås, som om Venstre stemmer for den? Kan Venstres formand ikke forklare det her? For det er altså lidt svært at forstå, når Venstres politiske ordfører siger én ting og Venstres formand nu her en lille måned efter siger noget helt andet.

Kl. 00:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 00:34

Lars Løkke Rasmussen (V):

Vi siger ikke noget helt andet. Jeg ved godt, at det ikke er mig, der må stille spørgsmål, men jeg må bare igen gentage, at vi jo ikke har fået præsenteret noget finansieringsforslag fra regeringen under stiftelse. Det har vi ikke. Forslaget blev lagt frem af S og SF den 20. august. Det gik lidt hurtigt, det var i 19-nyhederne samme dag, hvor man i øvrigt havde afvist, at der var brug for et indgreb på boligmarkedet; dagen før der var store artikler i landets dagblade, hvor man igen gentog, at der ikke var brug for et indgreb på boligmarkedet. Men lige i den der lomme, imellem der ikke var brug for noget og der ikke var brug for noget, kom der så et forslag i 19-nyhederne, og det var jo ikke finansieret. Der var alene henvisning til råderummet. O.k., vi har så et fuldt finansieret forslag, og vi har afgivet et løfte i valgkampen. Det er identisk med forslaget fra spørgerens eget parti. Hvis man vil fremme sin egen politik, hvis S-SF vil fremme sin egen politik, må man da invitere os til forhandlinger. Man kan da ikke tørre det her løftebrud af på os.

Det med bankskat, millionærskat, 24 elever i klassen, børnecheck og alt muligt andet må man tørre af på Det Radikale Venstre, men det her kan man da ikke tørre af på os.

Kl. 00:35

Formanden:

Tak. Så har hr. Lars Barfoed også bedt om ordet som ordfører. Og så siger vi tak til Venstres ordfører. Er der andre, der har meldt sig i ordførerrækken – det er uklart for mig – end hr. Lars Barfoed, for så vil jeg tage det i den normale rækkefølge. Det er der åbenbart ikke, så er det hr. Lars Barfoed som ordfører.

Kl. 00:36

Kl. 00:40

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan godt høre, at jeg lidt bryder det, som man åbenbart i regeringspartierne gerne vil i øjeblikket, nemlig tale om proces og læse op af forskellige avisartikler om, hvad der er blevet sagt og ikke sagt på forskellige tidspunkter.

Jeg vil gøre det måske lidt usædvanlige, i forhold til hvad vi har oplevet fra regeringspartierne side her den sidste halve time, at tale lidt om substans. Ja, jeg kan godt se, at man ser lidt rystet ud, substans, hvad er nu det? Men jeg synes, det kan være nødvendigt, ikke mindst af hensyn til de tusindvis af seere, der helt sikkert i øjeblikket i åndeløs spænding følger vores debat og måske tænker: Hvorfor al den snak om, hvad nogle har sagt i nogle avisartikler om en boligpakke? Hvad er det nu for noget?

Derfor synes jeg, det alligevel måske kunne være nyttigt at perspektivere med lidt substans her. For hvorfor taler vi nu om det? Jo, baggrunden er jo altså, at vi godt nok har en diskussion om den langsigtede økonomiske politik, reformer, som adresserer mange af de strukturelle problemer, dansk økonomi står over for med manglende arbejdsudbud, manglende indtægter til den offentlige økonomi, og derfor har vi aftalt reformer i foråret, som vi nu, forstår jeg, kan gennemføre.

Men ved siden af det er der altså et konjunkturpolitisk problem, som er, at vi har en for lav vækst i Danmark. Når vi så overvejede, om vi skulle gribe ind eller ikke gribe ind i forhold til den lave vækst, så var det jo et spørgsmål om tilstrækkelig længe at følge, hvordan tallene udviklede sig, og der måtte vi altså konstatere i VK-regeringen, at vi over en lang periode havde haft en meget lav vækst, og at det så ud til at fortsætte, og når vi ser på de markeder, Danmark eksporterer til, så er der også lav vækst der.

Går man så ned i tallene, kan man konstatere, at det jo ikke er, fordi den offentlige vækst svigter. Der, hvor væksten svigter, er i det private forbrug, og det er i de private investeringer, og så er der altså også et boligmarked, der er fastfrosset. Selve det at boligmarkedet er så fastfrosset, som det er, sætter så mange andre ting i stå. Kunne man løse lidt mere for boligmarkedet, ville det også betyde, at der ville komme gang i det private forbrug. Når folk handler boliger, skal de købe møbler og tæpper og mange andre ting, så det kan løse op for hele aktiviteten i samfundet, hvis vi tør det fastfrosne boligmarked op.

Derfor er det, at en boligpakke er en betydningsfuld del af en samlet vækstpakke, fordi den netop går ind og rammer dér, hvor vi har en af årsagerne til den lave vækst. Det er også baggrunden for, at VK-regeringen jo fremlagde en omfattende vækstpakke, som bl.a. betyder fremrykkede offentlige investeringer, men også betyder en boligpakke, også betyder, at vi udvider boligjobordningen, og også betyder, at vi faktisk vil gøre noget med hensyn til flere praktikpladser, gennemføre flere arbejdsmarkedspolitiske tiltag og give kommunerne nogle større lånerammer.

Det var en samlet pakke, der i høj grad adresserede det, der er årsag til problemerne, og derfor er det, jeg ikke forstår, at regeringen vælger at se bort fra mulighederne for nu at stimulere boligmarkedet. Det fastfrosne boligmarked er en af årsagerne til den lave vækst i Danmark, det viser enhver nøgtern analyse, og derfor vil jeg endnu en gang opfordre regeringen til at indlede forhandlinger med partierne om en boligpakke, fordi det er et væsentligt og sagligt set fornuftigt led i en samlet vækstpakke.

Kl. 00:40

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby. Er det en kort bemærkning til ordføreren? Ja, værsgo.

Ellen Trane Nørby (V):

Ja tak. Jeg vil blot høre hr. Lars Barfoed, om ikke det er korrekt, at den her sag også handler om noget meget større og mere principielt end kun den boligpakke, der nu har været omtalt de seneste to timer, som det vel efterhånden er, nemlig om det brede samarbejde. Hvis det brede samarbejde skal fungere i Folketinget, nytter det jo ikke noget, at man kun taler om det i store skåltaler, og at der, når det så skal afprøves for første gang i praksis, ikke er nogen handling bag ordene.

Kl. 00:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 00:40

Lars Barfoed (KF):

Jo, det er jeg fuldstændig enig i, og derfor stillede jeg også statsministeren det spørgsmål efter statsministerens tale her, nemlig om statsministeren ville imødekomme os og imødekomme ønsket om et bredt samarbejde om den her sag. Men det afviste statsministeren, og det fortsatte statsministeren så med at afvise. Men jeg er da fuldstændig enig i, at det er et udtryk for, at regeringen ikke lever op til det brede samarbejde, som regeringen ellers selv har opfordret til.

Kl. 00:41

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby. [Lydudfald] ... Og det er grunden til, at der ikke er blevet ringet før for 4 minutter siden. Jeg er ked af det, men vi skal lige vente lidt med afstemningen. Der var en haglbyge af medlemmer, der meldte sig, men meldte fra igen, og derfor må vi lige vente et øjeblik. Der er sikkert også nogle diskussioner, man ikke har fået afsluttet, og så kan man tage dem nede på bænken. (Munterhed). Vi går til afstemning om 3 minutter.

Mødet er udsat. (Kl. 00:42).

Kl. 00:44

Forhandling**Formanden:**

Der er som sagt ikke flere, der har bedt om ordet.

Forhandlingen er sluttet, og vi går i gang med en afstemning.

Kl. 00:44

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 2 af Magnus Heunicke (S), Marianne Jøved (RV), Jesper Petersen (SF) og Per Clausen (EL), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 60 (S, RV, SF, EL, IA, SIU og 1 (DF) (ved en teknisk registreringsfejl)), imod stemte 51 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 1 af Ellen Trane Nørby (V), Pia Kjærsgaard (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Lars Barfoed (KF) bortfaldet.

Dermed er åbningsdebatten afsluttet.

Kl. 00:45

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i dag, fredag, kl. 15.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 00:46).
